Ratnik Sunca

Petko Nikolic Vidusa

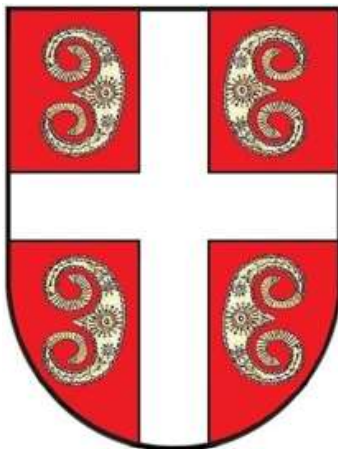
Kitchener ON, Canada, 2021.

Petko Nikolić Viduša,
čitač zapisa u godovima vremena

SADRŽAJ

RATNIK SVJETLOSTI

Ja sam Sunca rase Srb
I korijena svjestan svog,
Sunce mi je štit i grb,
Iz Sunca me čuva Bog.

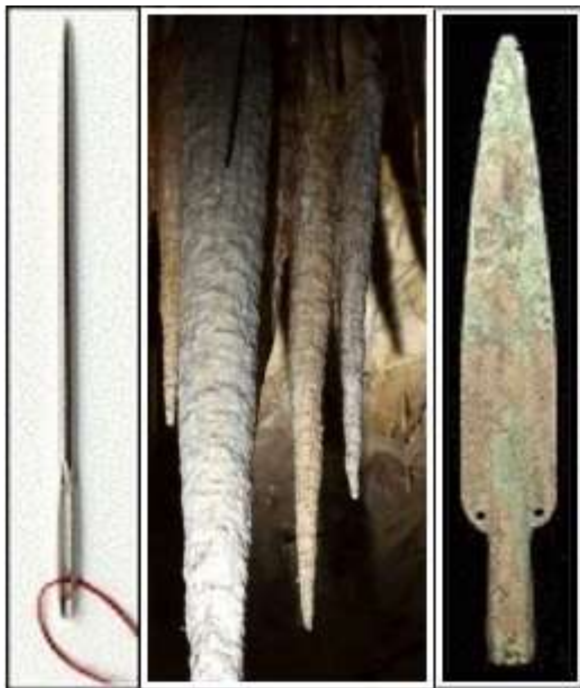
Svetovide, Bijeli Vide,
Tvoje Sunce nebom ide,
Tvog Svjetila svijetli roj
Rodio je narod tvoj!

Svetovide, Bijeli Vide,
Tvoj te narod opet traži,
Svjetlošću ga ti osnaži
I povedi narod svoj
U odlučni s tamom boj!

Svetovide, Bijeli Vide,
Plamenoga mača paši,
Bjelovitog konja jaši,
I zastavu svoju razvij,
Te zapadu tamu razbij!

Bijeli Vide, Bože moga roda,
Nek nam sine Sunce i sloboda!

IGLA I IGALO

Igla, siga i sigina (koplje).

IGLA! Šta znači riječ IGLA? Tako jednostavna i nama svima poznata IGLA, a nigdje opisanog porijekla i značenja njenog imena. Odakle potiče i šta znači riječ IGLA?

IGLA je jedno od najstarijih alatki, a uz tu starost ide i starost njenog imena: IGLA! Korijen njenog imena seže čak do sumerske civilizacije (2500 god. st. ere).

Imenica IGLA je prosta riječ u kojoj je korijen IG-, a nastavak, kao nosilac gramatičkog roda, je -LA. Hajde da prepoznamo značenje korijena IG-:

- SIGA = IGLASTI pećinski kamen šiljat kao IGLA koji visi sa krova pećine;

- SIGINA (Herodot je zapisao sigynna) je oštro koplje. Od riječi SIGINA u srbskom je izvedena je riječ SIKIRA, a zvali su je i SAGARIS;
- SIGA je dala riječ SIKA (SICA) i to je vrsta noža, a nož je šiljat;
- BRIG je brigijska, tj. tračanska riječ za BRIJEG, a brijeg je visok i šiljat;
- ZIGURAT je visoki šiljati hram na drevnom Bliskom istoku;
- ZIG-ZAG dalo je CIK-CAK i na svakom suprotnom skretanju je oštri vrh pravaca;
- VIGA je dalo VIKA i to je oštar visok glas;
- RIGOROZAN profesor je karakterom vrlo oštar i „sasijeca" studente na ispitu;
- GIGANT je visok;
- IGMAN je planina;
- BILIG je visoki, često i šiljati nadgrobnik;
- IGRA visoki zanos radosti (IG-RA);
- ŽIG je oštar bol koji probada;
- HIGH (en.) je vis, BRIG;
- IGUMAN je najviši čin u manastiru;
- IGUANA po tijelu ima oštre šiljke;
- ESPIGA na kalatlonskom znači šiljak;
- VIGVAM JE kuća američkih Indijanaca (WIGWAUM, Ojibwa; WIKIWAM, Algonquian); kuća je od kut i to je UGAO, a UGAO ima oštar vrh: Λ;
- IGLU je kuća Eskima;
- SPIKE (en.) nastalo je od korijena IG- preko prelaznog oblika SPIG, gdje je G prešlo u K (SPIKE znači oštar, šiljak);
- PIKE JE engleska riječ za štuku i takodje na nastalo od korijena IG-: P-IG-E > PIKE (štuka ima izduženo kopljasto tijelo i oštru glavu sa oštrim zubima).

IG u riječima mnogih naroda širom svijeta svjedoči da su preci ovih ljudi nekad pripadali jednom narodu sa jednim jezikom. Dakle u riječi IGLA osnova je IG sa

značenjem VISOKO IZDUŽENI OŠTRI ŠILJAK: velško IG znači OŠTRO (1). To je ime brda po kojem je IGALO dobilo ime: brdu je promijenjeno staro ime, ali je ostalo u imenu naselja.

Petar Skok, taj veliki jezuitsko-komunistički zabušant i lažov, tvrdio je da naziv IGALO potiče od grčkog **Αιγια-λός** sa značenjem ŽAL (2), iako u deminutivima koje navodi nikako nije mogao ne znati da je to od IG u IGLA, jer deminitivi od IGALO su IGLAČAC, IGALČIĆ (3).

Brdo Oštro u Igalu.

Da je lažov htio kazati istinu, naveo bi Homerovo **αἴγειος** sa značenjem JARAC (4), što je isto grčkom **αἴγεος** (5), jer jarac ima iglaste ŠILJKE, rogove. Grčko **αἰγᾰέη** je KOPLJE, dakle opet iglasti ŠILJAK (6). Korijenska osnova u grčkim riječima je **ἰγ**, što je velško

IG, jer su Velšani od tračanskih Briga, dakle tračansko **IG** u srpskom IGLA.

Dugo nas judeo-hrišćani obaraju lažima na svim poljima života, ali nam nisu mogli veliku štetu nanijeti sve dok seljake nisu uništili i dok djeci u školama kroz laži judeo-hrišćanske "vjeronauke" nisu počeli izapirati mozak i danas je katastrofa.

....

(1) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Lan-guage, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 254.

(2) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srp-skoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 710.

(3) Ibid. str. 710-711.

(4) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, pg. 32.

(5) Ibid.

(6) Ibid.

IG, OR, IGOR

IGOR je srpska i ruska vlastita imenica muškog roda. Šta znači ime IGOR i od čega je postalo? Pogledajmo: IG + OR.

IG imamo u srpskom IGLA? Tako jednostavna i nama svima poznata IGLA, a nigdje opisanog porijekla i značenja njenog imena. Odakle potiče i šta znači riječ IGLA? IGLA je jedno od najstarijih alatki, a uz tu starost ide i starost njenog imena: IGLA! Korijen njenog imena seže čak do sumerske civilizacije (2500 god. st. ere).

Imenica IGLA je prosta riječ u kojoj je korijen IG-, a nastavak, kao nosilac gramatičkog roda, je -LA. Hajde da prepoznamo značenje korijena IG-:

- SIGA = IGLASTI pećinski kamen šiljat kao IGLA koji visi sa krova pećine;
- SIGINA (Herodot je zapisao sigynna) je oštro koplje. Od riječi SIGINA u srbskom je izvedena je riječ SIKIRA, a zvali su je i SAGARIS;
- SIGA je dala riječ SIKA (SICA) i to je vrsta noža, a nož je šiljat;
- BRIG je brigijska, tj. tračanska riječ za BRIJEG, a brijeg je visok i šiljat;
- ZIGURAT je visoki šiljati hram na drevnom Bliskom istoku;
- ZIG-ZAG dalo je CIK-CAK i na svakom suprotnom skretanju je oštri vrh pravaca;
- VIGA je dalo VIKA i to je oštar, visok glas;
- RIGOROZAN profesor je karakterom vrlo oštar i „sasijeca“ studente na ispitu;
- GIGANT je visok;
- IGMAN je planina;
- BILIG je visoki, često i šiljati nadgrobnik;
- IGRA visoki zanos radosti (IG-RA);
- ŽIG je oštar bol koji probada;
- HIGH (en.) je vis, BRIG;
- IGUMAN je najviši čin u manastiru;
- IGUANA po tijelu ima oštre šiljke;
- ESPIGA na kalatlonskom znači šiljak;
- VIGVAM JE kuća američkih Indijanaca (WIGWAUM, Ojibwa; WIKIWAM, Algonquian); kuća je od kut i to je UGAO, a UGAO ima oštar vrh: Λ;
- IGLU je kuća Eskima;
- SPIKE (en.) nastalo je od korijena IG- preko prelaznog oblika SPIG, gdje je **G** prešlo u **K** (SPIKE znači oštar, šiljak);
- PIKE JE engleska riječ za štuku i takodje na nastalo od korijena IG-: P-IG-E > PIKE (štuka ima izduženo kopljasto tijelo i oštru glavu sa oštrim zubima).

IG u riječima mnogih naroda širom svijeta svjedoči da su preci ovih lnaroda nekad pripadali jednom narodu sa jednim jezikom. Dakle u riječi IGLA osnova je IG sa značenjem VISOKO IZDUŽENI OŠTRI ŠILJAK: velško IG znači OŠTRO (1). To je ime brda po kojem je IGALO dobilo ime: brdu je promijenjeno staro ime, ali je ostalo u imenu naselja.

Petar Skok, taj veliki jezuitsko-komunistički zabušant i lažov, tvrdio je da naziv IGALO potiče od grčkog **Αιγιαλός** sa značenjem ŽAL (morski) (2), iako u deminutivima koje navodi nikako nije mogao ne znati da je to od IG u IGLA, jer deminitivi od IGALO su IGLAČAC, IGALČIĆ (3). Da je lažov htio kazati istinu, naveo bi Homerovo **αἴγειος** sa značenjem JARAC (4), što je isto grčkom **αἴγεος** (5), jer jarac ima OŠTRE ŠILJKE, rogove. Grčko **αἰγᾰέη** je KOPLJE, dakle opet ŠILJAK (6). Korijenska osnova u grčkim riječima je **ἰγ**, što je velško, jer su Velšani od tračanskih Briga, dakle tračansko **IG** u srpskom IGLA i srpsko-ruskom vlastitom imenu IGOR. A sad o korijenskoj osnovi OR u imenu IGOR!

Najpoznatija riječ sa OR je ORION (grčki ΏΡΙΩΝ) za koje tvrde da je od **οὖρον** koje porijeklom veže sa sumerskim **ORĪON** od **URĪON** (7).

Bretonski OR znači MOĆ (8). Galsko OR je ZLATO (9). Gaelik OR znači ZLATO (10). Zlato je ŽUTO, SJAJNO. Velško OR je KRAJNJA GRANICA, MAKSIMUM, IVICA (11). U velškom ORIAN osnova OR nosilac je značenja SATI, ČASOVI, VRIJEME, URE (12).

OR je u srpskom ORAO, ORIJAŠ, ORUŽJE, GORA, GORDOST, BOR. Srpsko ORA isto je što i URA, VRIJEME u širem smislu. U srpskom PORANITI osnova OR ista je osnovi UR u URANITI. Dakle su OR i UR sinonimi istog značenja: ORSALA = URSALA (13), UR-

SAICUS = ORSAYCUS (14). Nekadašnja URSOVA danas je ORŠAVA (15). Tako je ORODITI isto što i URODITI.

Sumersko UR znači ZAŠTITA (16); FODUMENT (17); NAPREDAK (18); JEDAN (19), NAKOSTRIJEŠENOST (ljutnja) (20); STABILNOST (21); KROV (22). Sa UR počinje riječ URTILA (Vuk, Srem) je KROV na lađi (23).

HEBREJSKO UR je VATRA, PLAMEN, SVJETLOST (24).

I šta znači OR? OR je MOĆ, ZLATO, KRAJNJA GRANICA, IVICA, ČAS, URA, VRIJEME, ZAŠTITA, FODUMENT, NAPREDAK, NAKOSTRIJEŠENOST, STABILNOST, KROV. OR je isto što UR: VATRA, PLAMEN, SVJETLOST, SUNCE.

Dakle IG + OR > IGOR = OŠTRI ŠILJAK SUNCA, ZRAKA.

....

(1) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 254.

(2) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 710.

(3) Ibid. str. 710-711.

(4) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, pg. 32.

(5) Ibid.

(6) Ibid.

(7) Francis Edward J. Valpy, The Etymology of the Words of the Greek Language; London: Green, Longman, and Roberts, 1860, pg. 190.

(8) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 273.

(9) William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

(10) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, pg. 710.

(11) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; London: Printed for E. Williams, 1803. pg. 390.

(12) Ibid.

(13) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 548.

(14) Ibid.

(15) Ibid.

(16) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, pg. 253.

(17) Ibid. pg. 254.

(18) Ibid.

(19) Ibid.

(20) Ibid.

(21) Ibid.

(22) Ibid. pg. 255.

(23) Petar Skok, Ibid.

(24) Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, pg. 876.

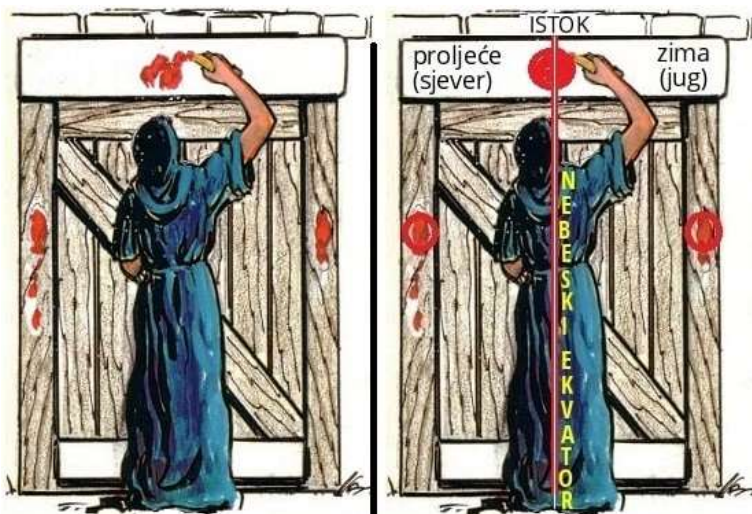
HEBREJSKA PASHA I PROLJETNI EKVINOCIJ

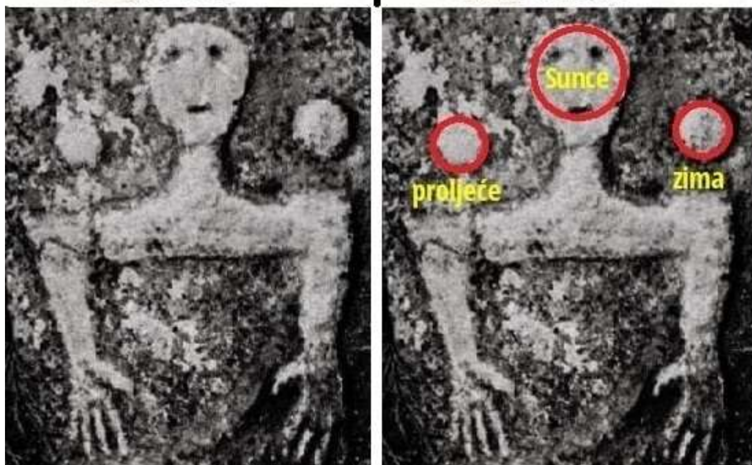
Po biblijskoj mitologiji Jahve je naredio Mojsiju da 14. dan prvoga mjeseca Nisana (vrijeme mart-april) uoči dana izlaska iz Egipta svi Hebreji domaćini zakolju janje ili jare i da krvlju zaklanog obilježe kućna vrata na štokovima i na nadvratku:

“I neka uzmu krvi od njega i pokrope oba dovratka i gornji prag na kućama u kojima će ga jesti.” (Izlazak,12,7)

Kao razlog tome je navodni Jahveov noćni prolazak kroz Egipat, prolazak u kojem će pobiti sve prvorođene sinove u svim kućama na kojima vrata ne budu onako obilježena krvlju. Međutim, to je samo alegorijski priča kojom su u novoosnivani judaizam Ezrini masoni iz Vavilona uklopili već postojeći narodni običaj proslave nastupanja proljeća, samo su dan proslave pomjerili na 14. dan Nisana kao ondašnjeg prvog mjeseca nove kalendarske godine. Vrata su simbl i istočne kapije Sunca i Sunčev prelazak iz zimskog južnog dijela na sjeverni dio proljetnog neba.

Pošto Srbima istoriju pišu judeo-hrišćani, u desrbizaciji i judeizaciji Srba kroz crkvu sve više se nameće Srbima lažna tvrdnja da je srpska nova godina počinjala u proljeće, iako je još živo narodno predanje, iako je evidentirano u etnografskim izvorima i zapisano u zbirkama narodne književnosti da je umiranjem Starog Koleda krajem jeseni i rođenjem Mladog Koleda Božića Svarožića na prvi dan zime počinjala srpska nova kalendarska godina.

ISTOK
proljeće
(sjever)
zima
(jug)
NEBESKI EKVATOR

Sunce
proljeće
zima

VRBA

Keltska boginja VERBEIA:

- VER = VELIKA, MOĆNA (1)
- BE = JEST, JE (2)
- IA = STANIŠTE, BORAVIŠTE, KUĆIŠTE, OBLAST, ZEMLJA (kao u SERB-IA):

VERBEIA = VELIKA JE = VERBA > VRBA = VELIKA ZEMLJODRŽATELJKA = VELIKA DRŽATELJKA KUĆIŠTA = VELIKA ČUVARKUĆA.

....

(1) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 359.

(2) Ibid. pg. 19.

SUNČEV PRESTOL VREMENA

Latinsko LUX (indoevropsko LUCS), LŪCIS znači SVJETLOST (1). RANA ZORA kod Grka je **λύκη**, a SUNCE je **λύκος** (2). Grčko **λυκόφως**, **λύκης**, **λύκην** i grčko **Φῶς** znače SVJETLOST (3).

Starokeltski FOS značilo je isto što i gaelik FAS (4). Gaelik FAS ima znači RAST, PODIZANJE (5). Starokeltsko FOSADH je POTPORARANJ, NOSAČ, GREDA (6), što je u srpskom (srednja Bosna) FOSNA ili SOHA.

Srpsko FOSNA ne potiče od novonjemačkog "Pfosten" (kao što lažu), već od starokeltskog, tj. tračanskog, ilirskog FOS. U starokeltskom FOS može da znači KANAL, PROKOP (jer je DRŽAČ vode), a može da znači ZID, ali znači i DRŽAČ, PODUPIRAČ, NOSAČ (7) kao i FOS u srpskom FOSNA.

LUNA je od korijena LU-. Srpsko LUK također počinje korijenom LU-, ali tu je i srpsko LUČA, tj. SVJETLOST.

Najveći godišnji LUK Sunca i Sunčeva najjača LUČA je na dan ljetnog solsticija, dan dugodnevnice na prvi dan ljeta. Oko podneva tog dana Sunce dostiže svoju najvišu godišnju tačku na sjevernom nebu i ta tačka je SUNČEV PRESTOL, PRESTOL BOGA SUNCA. Simbol toga je "polumjesec", tj. SUNCE NA VRHU NEBA, koji jedni zovu LUNICA, drugi ARKA.

Dakle taj "polumjesec" nije polumjesec u bukvalnom smislu, nego SUNČEV NEBESKI PRESTOL.

....

(1) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, pg. 242.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Specially Designed for Beginners and for Use in Schools, Vol. II, Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 452.

(5) Ibid., pg. 417.

(6) Ibid., p. 452.

(7) bid.

CRKVENI ISUS JE BROJ 666

Zvijer iz Jovanovog otkrivenja nosi broj 666:

“Ovdje je mudrost. Ko ima um neka izračuna broj zvijeri: jer je broj čovjekov i broj njezin šest stotina i šezdeset i šest.” (Otkrivenje,13,18)

“Zato će vam sam Gospod dati znak; eto djevojka će zatrudnjeti i rodiće sina, i nadjenuće mu ime Emanuilo.” (Isaija,7,14)

Ko je Emanuilo:

“Neka likuje prorok Isaija jer se njegovo proročanstvo obistinilo. Proročanska reč, koju izreče Isaija pred

carem Ahazom i narodom glasi: *eto, djevojka će zatrudnjeti i rodiće sina, i nadjenuće mu ime Emanuilo* (Is. 7,14). Emanuilo znači: s nama Bog. Emanuilo – izgovaraju Srbi skraćeno: Manojlo. Rođenje Hrista od Devojke i Duha najsvetije je rođenje, od kada se za rođenje zna u svetu.” *(Nikolaj Velimirović, Misionarska pisma, 191. Pismo)*

Dakle: Emanuilo je Isus! Navešćemo jedan citat iz Testamena Solomonovog, jedne na grčkom ispisane apokrifne knjige s kraja prvog milenijuma nove ere. Jedan od Solomona zarobljenih đavola prorokuje Solomonu ovako:

“I mi ćemo dugo vremena zavoditi stanovnike svijeta, sve dok Sin Božiji ne bude raspet na krstu. Nikada prije nije se podigao kralj poput njega, jedan koji je razočarao sve nas, čija mater neće imati kontakt s čovjekom. Ko još može dobiti takvu vlast nad duhovima, osim njega, kojeg će vođa đavola pokušati iskušati, ali ga neće nadvladati? Broj njegovog imena je 644, što je Emanuilo. Stoga, o kralju Salomone, tvoje vrijeme je zlo i tvoje godine su kratke i zle, a sluzi tvome daće se kraljevstvo tvoje.” (1)

Po brojnoj vrijednosti grčkih slova i imenu EMANUIL (grčki**: ΄Εμμανουήλ**), Emanuilov broj je 644:

E M M A N O Y H Λ

5 + 40 + 40 + 1 + 50 + 70 + 400 + 8 + 30 = **644**

Broj zvijeri iz Otkrivenja je **666**:

666 – 644 = **22**

I gle:

“*Jedanaest* je broj vjernih Isusovih učenika (dvanaest manje Juda) i ovi, čiji broj je 11, kao apostoli imaju specijalnu poruku svijetu donoseći poruku hrišćanstva. Ovo je potkrijepljeno činjenicom da je 11 sljedeći broj iza 10. Brojevi od 1 do 10 su suštinski brojevi Pitago-

rine teoreme i važe za ‘sve postojeće’, za sav stvoreni svijet. 11 je počeak višeg niza brojeva i predstavlja viši, natprirodni nivo znanja i dostignuća, 11 je protumačeno kao Bog (1) dodan svijetu (10) i to je broj otkrivenja, početk znanja o Bogu.” (2)

Dva puta po 11 je 22:

“Bog je koristio dvadeset dva hebrejska slova da stvori dvadeset dva nešta koji važe ‘za sve što postoji’, jer je Bog stvorio sve. Tako da dvadeset i dva slova sadrže tajnu Božijeg stvaranja univerzuma. Svako ko u potpunosti razumije ova slova, razumije cjelokupnu gradnju i mehanizam univerzuma. 22 je broj *majstora,* zemaljska slika *Majstora* na visini koji je stvorio sve pomoću 22.” (3)

Bog Stvoritelj stvorio je sve pomoću 22 i postaje jasno ono što jevanđelista Jovan tvrdi za Isusa kao Logosa:

“Sve je kroz njega postalo, i bez njega ništa nije postalo što je postalo.” (Jovan,1,3)

Šta je još broj 22? To je zadnje 22. staro hebrejsko slovo **+** (tau):

“Tāu’ je žig ili pečat vlasništva.” (4)

Isus je rekao:

“Ja sam put i istina i život.” (Jovan,14,6)

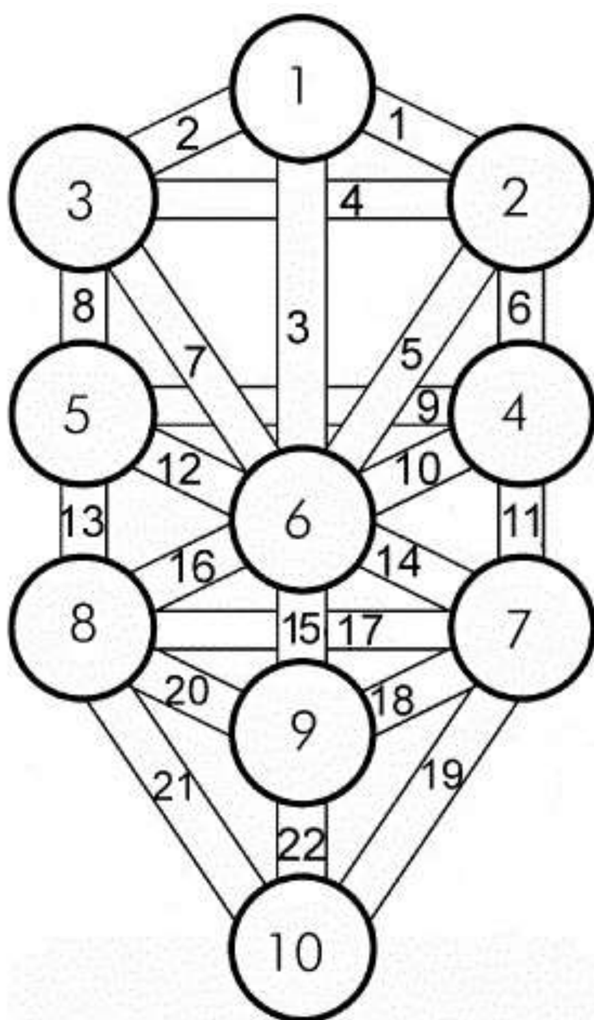
Isus je Emanuilo, tj. **644**, i put drveta života, tj. broj **22**:

644 + 22 = **666**

Biblija upućuje čitaoca na Veliku piramidu:

“U to će vreme biti oltar Gospodnji usred zemlje misirske, i spomenik Gospodnji na međi njenoj; I biće znak i svedočanstvo Gospodu nad vojskama, u zemlji misirskoj”. (Isa.19,19)

“A reče im Isus: Zar niste nikada čitali u Pismu: Kamen koji odbaciše zidari, on je postao glava od ugla; to bi od Gospoda i čudo je u vašim očima." (Matej,21, 42)

Kabalističko drvo života sa 10 sefirota ili sefira, tj. 10 suština jednog izvora, i 22 puta.

"I vi kao živo kamenje zidajte se u kuću duhovnu i sveštenstvo sveto, da se prinose prinosi duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isusa Hrista. Jer u pismu stoji napisano: Evo mećem u Sionu kamen krajeugalan

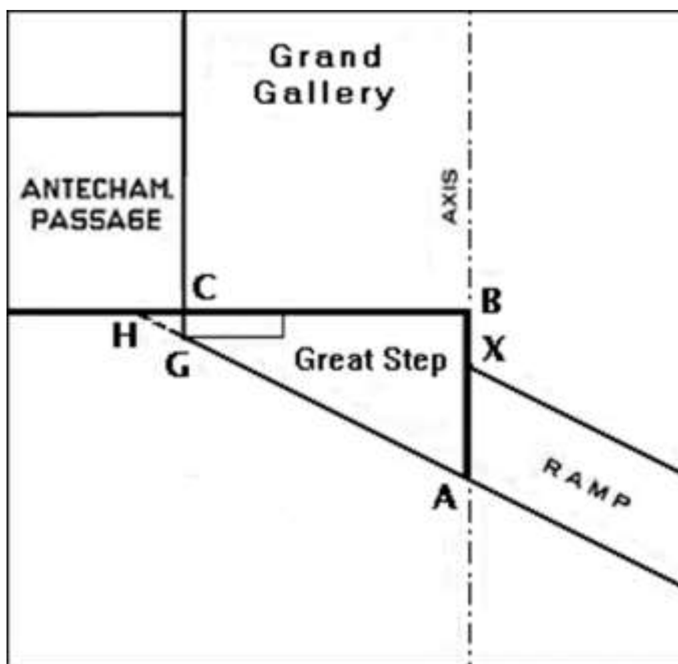
izbrani, i skupoceni; i ko Njega veruje neće se postidjeti." (1.Pet.2,4-6).

Apostol Pavle kaže hrišćanima da su oni "nazidani na temelju apostola i proroka, gde je kamen od ugla sam Isus Hristos, na kome sva građevina sastavljena raste za crkvu svetu u Gospodu." (Ef.2,20-21). Dakle je Isus završni kamen na vrhu duhovne piramide, tj. crkve.

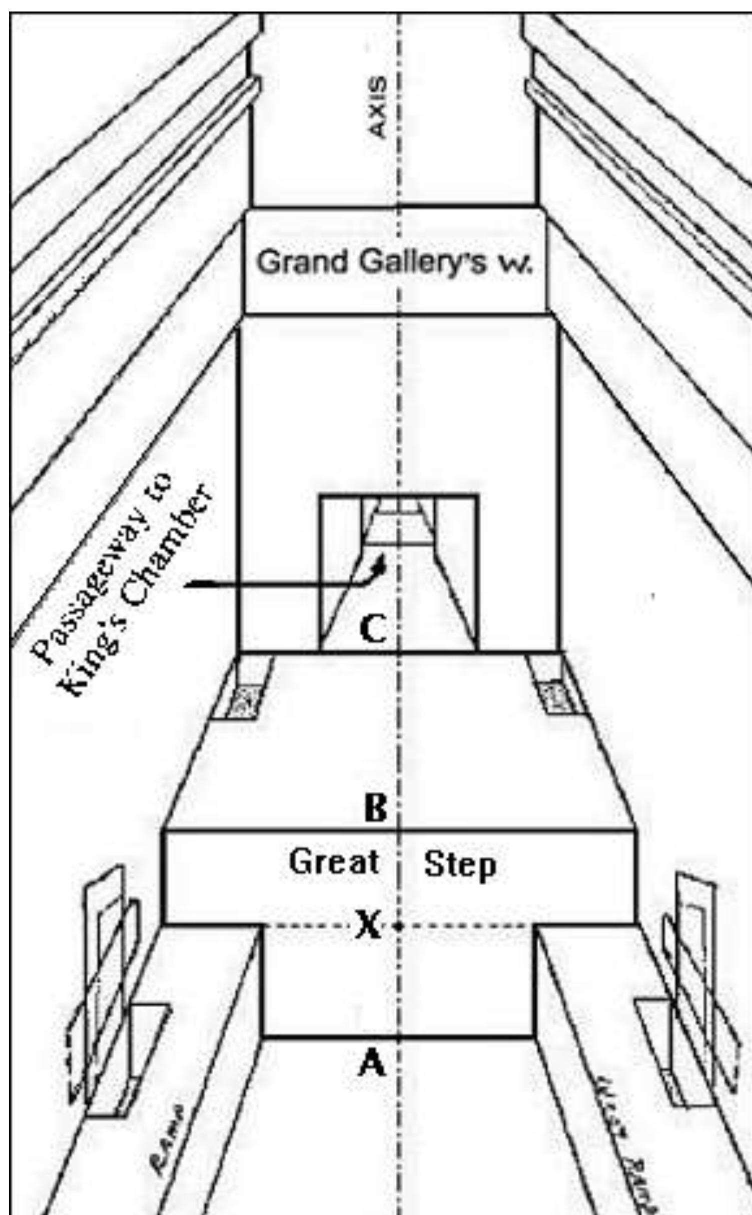
Velika stepenica i visina njenih markiranih tački iznad Piramidine baze:

- **A** = 1663,511858 inči,
- **X** = 1686,384771 inči,
- **B** = 1699,511858 inči

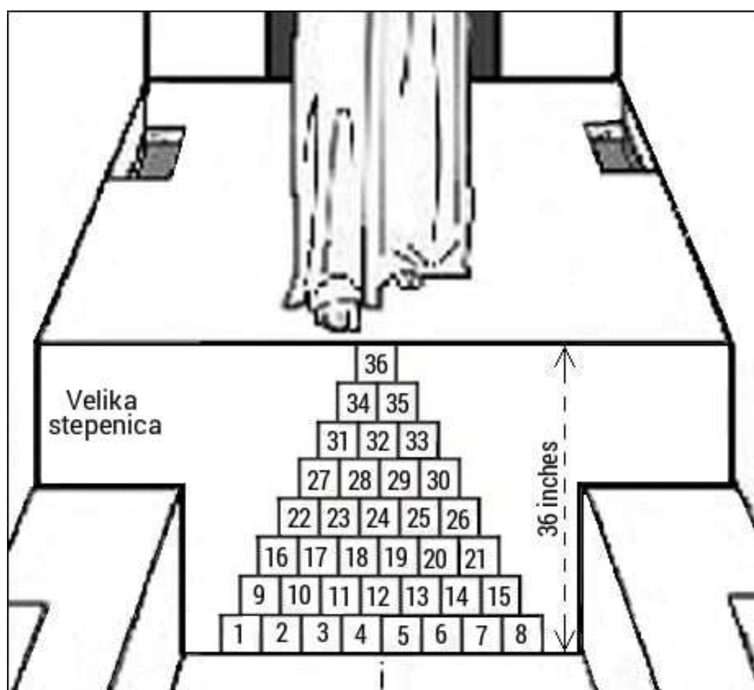
Po jednom od Piramidinih kodova za kodiranje vremena u mjerama dužine 1 sveti lakat (25 inči) = 20,19176875 godina:

Velika stepenica (pogled s istoka).

Velika stepenica (pogled sa sjeverne strane).

1686,384771 x 3,14159 = 5297,929533 inči = = 211,9171813 svetih lakata = 4278,982719 godina od stvaranja Adama do crkvenog datuma Isusovog rođenja 25. decembra 4. g. st. ere.

Tačka **B** = 1699,511858 inči iznad Piramidine baze:

1699,511858 x 3,14159 = 5339,169458 inči = 213,5667783 svetih lakata = 4312,291 godina od stvaranja Adama do Hristovog vaskrsenja 15. dana mjeseca nisana (8. aprila julijanskog) 31. godine.

Visina Velike stepenice (**A-B**) = **36** inči.

Zbir svih brojeva u stepenastoj piramidi je **666** = broj zvijeri iz Jovanovog otkrivenja.

....

(1) The Jewish Quarterly Review, Vol. XI, Edited by Abrahams and C. G. Montefiore, The Testament of

Solomon; London: Macmillan, and Co., Limited; New York: The Macmillan Company,

(2) *Richard Cavendish, The Magical Art; Arkana, London, Melbourne, and Henley, 1899, pg. 32.1984, pg. 79.*

(3) *Ibid. pg. 80.*

(4) *Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, p. 726.*

MOSES I ISUS: KO SU I ŠTA ZNAČE

Po Josifu Flaviju ime MOSES znači "spasen iz vode" (1), gdje MO Egipćanima znači VODA (2), a ostatak riječi SES, ili USES znači SPASEN (3):

"Svi lingvisti koji su istraživali koptski ili drevni egipatski jezik, kažu nam da *Mo* znači *voda*, *i uše* znači *spasen,* što odgovara Josifovom (Star., Knj. II, c. 9, § 5) gdje čitamo: 'Egipćani vodu nazivaju *Mo*, a onaj koji je spasen iz nje *uses*, tako kad sastavimo ove dvije riječi zajedno, one upućuju ime (Moses) na njega." (4)

Voda je MO, korijenska osnova u srpskom MOKAR. U srpskom SAS je dalo ŠAŠ (šaša) što izrasta iz vode:

MO SAS > MOSAS, MO ŠAŠ < MOŠAŠ, skraćeno MOŠA.

I da se više ne pravimo šašavi, jer je jasno da MOSES znači SPASEN IZ VODE, nego o kakvoj se vodi radi?

VODA je ovaj svijet, vasiona, univerzum, kosmos, svijet ljudske jave, Jav; svijet nastao iz vode i kroz vodu od koje je i naše tijelo preko zemaljskih elemenata sazdano i pri tome je 70% čista voda.

Šta radi MOSES u biblijskoj priči? On izvodi, spasava narod iz egipatskog ropstva, a Egipat je MIZRAIM, tj. MIZERIJA, mizerno stanje ljudsko:

“Uobičajeno biblijsko ime Egipta je ‘Mizraim’, ili potpunije ‘zemlja Mizraima’.” (5)

Da, ovaj svijet čovjeku je teška ropska služba, život čovjekov na Zemlji je život u zemlji Mizraim, tj. život u mizeriji. Crkveno MISA znači SLUŽENJE, SLUŽBA i od toga je ime Egipta MIZRAIM, mizerija života:

“Nije li čovjek na vojsci na zemlji, a dani njegovi nisu li kao dani nadničarski?” (Jov,7,1)

Eto kazane čovjekove vojne i službe i njegovog mizernog nadničarskog života u zemlji Mizraimu, tj. Mizeriji.

I kad je izveo narod iz Mizraima, Moses 40 godina vodi narod pustinjom prema od Boga Obećanoj zemlji blagostanja, lagodnog života i uživanja, a kad ga dovodi na samu granicu Obećane zemlje, Moses ne može ući u tu zemlju, nego umire na planini Nebu, ali mu se za grob ne zna.

Kao i svi masoni drevnih religija, tako su i judejski sastavljači Biblije krili od naroda prava značenja svojih znanja, a narodu pripovijedali vješto osmišljene alegorijske priče. MOSES je čovjek “izvučen iz mizraimske vode”, tj. ovozemaljski čovjek nastao iz vode ovog svijeta. Četrdeset godina lutanja pustinjom na putu prema Obećanoj zemlji je 40 dana boravka usamljene duše na zemlji nakon smrti zemaljskog tijela. Obećana zemlja je Raj, a narod Mozesov iznevjerio je Boga i zato Moses ne može u zemaljskom tijelu u Raj, već samo nebesko, duhovno tijelo, duša. Moses, tj. ljudsko tijelo, ostaje na planini Nebu, tj. u svijetu zemaljskog neba, podnebesja.

A priča o ISUSU, sinu Božijem, rođenom od matere koju nije dotakao čovjek, na što se ta priča tačno odnosi?

Voda je mater čovjekova, ime MARIA znači DUBINA MORA, a prvi čovjek nije nastao od čovjeka, nego

od Boga i samim tim je Božiji sin, a preko njega svi potomci prvog čovjeka takođe su djeca Božija.

Kao što je MOSES "izvučen iz vode", tako je ISUS dobio ljudsko tijelo od MARIE, tj. od VODENE DUBINE. Dakle su MOSES i ISUS po zemaljskom postanju i rođenju skoro identični, jer oba su od vode, samo je razlika što MOSES bukvalno znači OD VODE i to je čovjekovo ZEMALJSKO TIJELO, dok ISUS, iako je zemaljskim tijelom od VODE, duhovnim tijelom potiče od BOGA OCA. MOSES je naše zemaljsko tijelo, ISUS je naše NEBESKO TIJELO, naša DUŠA.

MOSES, tj. zemaljski tijelo, ne može da uđe u Obećanu zemlju, tj. u Raj, a šta se dešava sa ISUSOM, odnosno sa dušom? Isusovo zemaljsko tijelo umire mizernom smrću na krstu, jer je kod Hebreja smrt na krstu sramotna smrt. Smrt sama po sebi, i ne samo smrt, nego starost uopšte, je bolna tegobna i mizerno poniženje čovjeka. Zatim Isus, odnosno duša umrlog, provodi u grobu dva dana. Šta to znači? Znači da po smrti tijela duša uz mrtvo tijelo provede dva dana, čak silazi u grob (pakao) zajedno sa tijelom.

U zemlji (paklu) vidi duše onih koji su svoje vaskrsenje upropastili zlim djelima svog bezbožnog života u ljudskom tijelu, i kao takvi izgubili su božanski sjaj svoje duše, izgubili su svoj kres, tu božansku vatru duše, a one bez sjaja božanske energije postale su crne i nejake da se uzdignu u više nebeske sfere, te ostaju da lutaju pod zemljom i samo noću smiju da izlaze na zemlju, jer ih dnevna svjetlost prži.

Treći dan duša odlazi od mrtvog zemljanog tijela i izlazi iz groba na zemlju iz groba na zemlju sva u kresu, u sjaju, tj. vaskrsava. Tako sljedećih 37 dana posjećuje svoju bivšu zemaljsku kuću, porodicu, rodbinu i draga joj i zanimljiva mjesta na zemlji. Još nenavikloj na nezavisnost od zemaljskog tijela vaskrsloj duši se ponekad

čini da je gladna i žedna, baš onako kako piše u Pismu da je vaskrsli Isus po svom vaskrsenju tražio nešto za jelo.

I kad dođe četrdeseti dan, duša napušta ovaj zemaljski svijet i uzdiže se u nebo, u Sunce i kroz Sunce stiže u nebeski svijet Nava, u Raj.

Nebo je božanska sloboda besmrtnih, te duše po želji mogu da posjećuju svoj zemaljski kraj, rodbinu i potomke i rodni zavičaj koji mnogi dugo ne zaboravljaju, jer i pored svih pretrpljenih zala u zemaljskom mizernom životu, duša pamti i drage uspomene sa ovoga svijeta.

Pravi smisao priče o Isusu Hristu je da treba da shvatimo da je svako sebi svoj vlastiti Isus Hristos, i da svako treba dobrim djelima života da radi na jačanju svjetlosne snage svog nebeskog tijela zvanog duša, radi vjenčog zivota u blaženstvu nebeskog Raja, a ko zlim djelima radi na gašenju sjaja svoje duše, sam sebi presuđuje vječno potucanje hladnim i mračnim predjelima podnebesja.

....

(1) George Rawlinson, Moses: His Life and Times; London: James Nisbet and Co.,1887, pg. 21.

(2) Ibid.

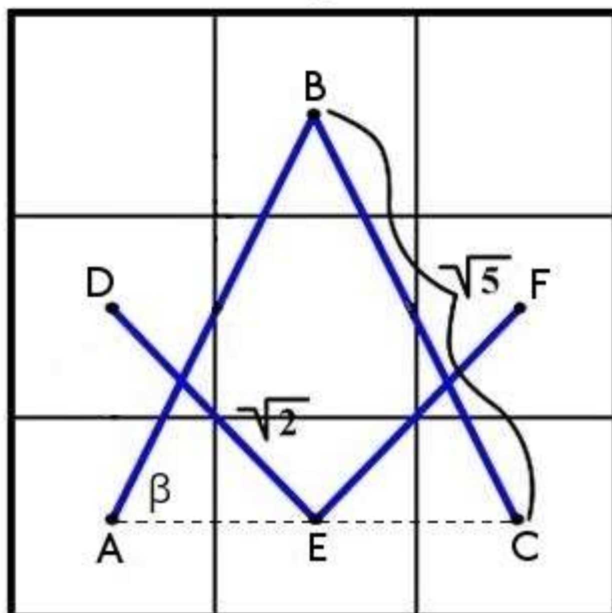
(3) Ibid.

(4) John Adam Weisse, The Obelisk and Freemasonry; New York: J. W. Bouton, 1880, pg. 75.

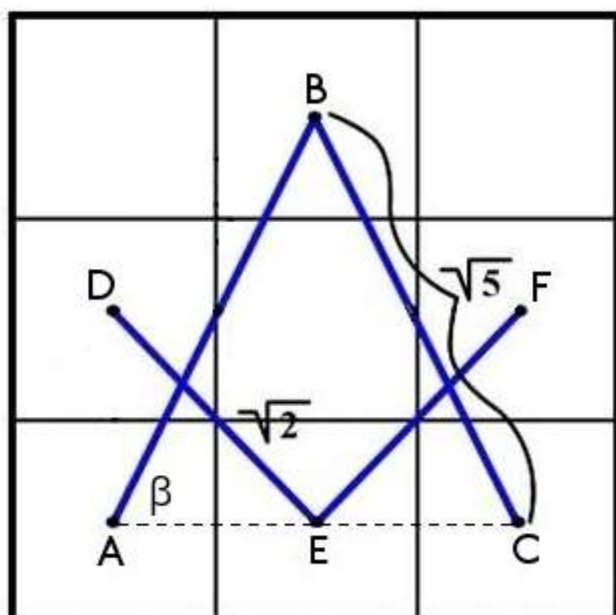
(5) William Smith, A Dictionary of the Bible, Vol. I, Boston: Little, Brown, and Company, 1863, pg.495.

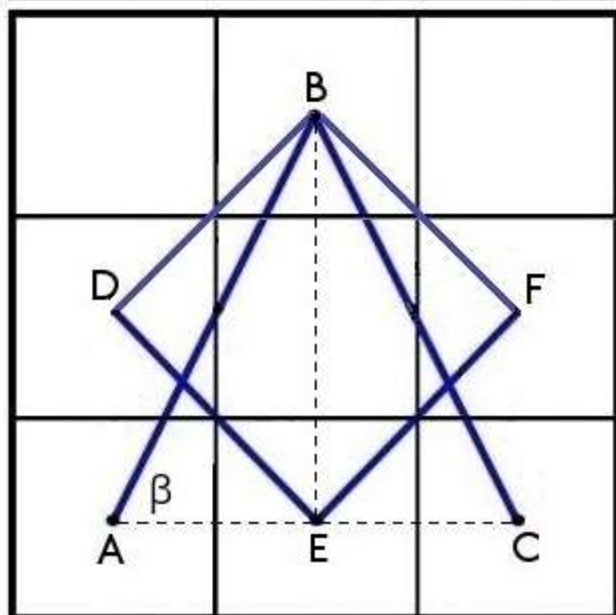
GEOMETRIJA ŠESTARA I UGAONIKA

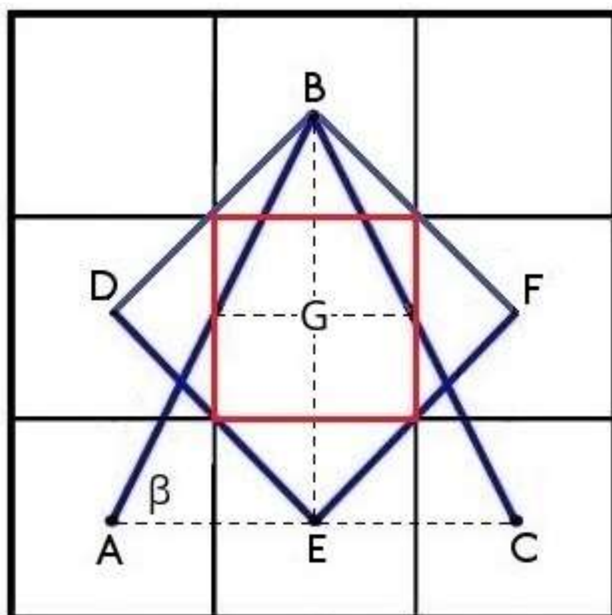
Geometrija masonskog seštara i ugaonika.

Ugao ***β*** *= 63,434948843°.*

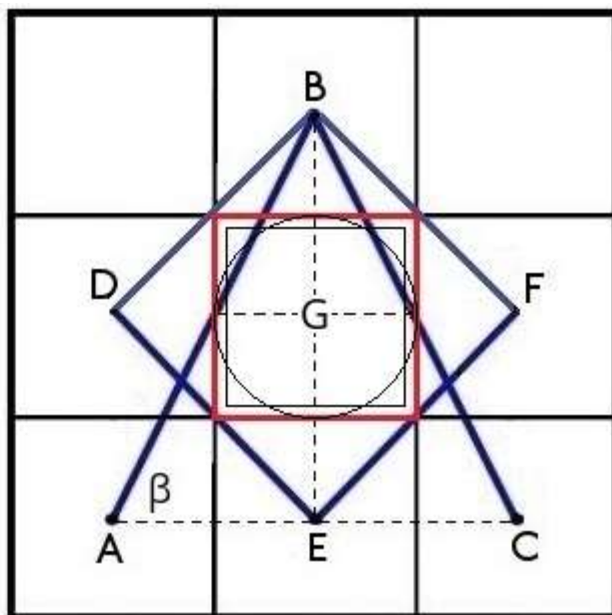
• **β** = 63,43494884°
• tan β = 2
• sin β = 0,894427191
AB = **BC** = √5 = 2,236067977
BE = 2
AE = 1
DE = **EF** = **FB** = **BD** = 1,414213562 = √2

• **AC² + AB² = 9**
• √**9** = **3**
• ½√5 = 1,118033989
• dužina Kraljeve odaje u Velikoj piramidi = 412,1316378 inči, a širina 206,0658189 inči:

a) 412,1316378 x 1,118033989 = 460,7771788 inči = = podna dijagonala Kraljeve odaje;

b) 206,0658189 x 1,118033989 = 230,3885894 inči = = visina Kraljeve odaje.

• Obim kruga u crvenom kvadratu = 3,14159…

• površina kruga = 0,7853975 kvadratih jedinica = = površina kvadrata unutar crvenog kvadrata;

• dužina strana kvadrata unutar crvenog kvadrata = = 0,886226551

• 1 godina = 365,242 dana:

365,242 : 0,886226551 = 412,1316378 = u inčima dužina Kraljeve odaje;

• zbir dužina krakova krsta unutar kvadrata u crvenom kvadratu = 2 x 0,886226551 = 1,772453102

a) $\mathbf{1{,}772453102^2}$ = 3,14159 = obim kruga;

b) 1,772453102 x 2 =3,544906205 = obim crvenog kvadrata;

• zbir dužina krakova krsta unutar kruga = 2

$\mathbf{2^2}$ = 4 = 4 kvadratića unutar crvenog kvadrata = simbol zvani “kuća Sunca” = 1 godina sa četiri godišnja doba.

IR, IRI, IRAI IRAJ, JURAJ

Natpis **IYI** *znači IRAI ili IRAJ, tj. SJAJNI, VATRENI, OGNJENI, UZVIŠENI, PLEMENITI: SUNCE (petroglif u sjevernom Iranu).*

Perzijsko IR je neka vrsta bolesti čiji prištevi IRITIRAJU jakim svrabom (1), dakle je to UPALA. Arapsko IRR, IRĀṢ je VATRA, OGANJ (2); IRAT je OGNJIŠTE (3), IRRAT je VATRA (4), IRAN je ŽIVAHAN (5).

Kod naroda Centralne Afrike IRU znači NEBO (6); korejsko IRU znači SUNCE (7); kod Samojeda IRRI je Mjesec (8). U latinskom IRA je LJUTNJA, BIJES, dakle emotivna VATRA, a latinsko IRIS ima dva značenja: DUGA i PERUNIKA.

Arapsko ĪRĀS je VARNICA (9), takođe naziv za predio ŽUTE BOJE po žutilu cvijeta neke biljke koja raste u Arabiji Feliks (10). Perzijski naziv za Perziju je

ĪRĀN (11), dok perzijsko **IRAJ** ili ERAJ znači SUNCE (12) i to je napisano **IYI** koje se izvorno čita **IRAI, IRAJ**. Znak **Y** u sredini je RA, osnova u srpskom RAČVA, RAŠLJA, RAKLJA. Kasnije u nekim jezicima drevno **I** čitano je i kao **J**, pa je **IYI** bilo isto što i **JYI** = **JRAI** = **JRAJ** > **JURAJ**. Sanskritsko JŪRṆI znaci BUKTEĆI OGANJ, BUKTINJA = JAR, JARA, JARKOST, VRELINA (13). JURAJ = JARILO.

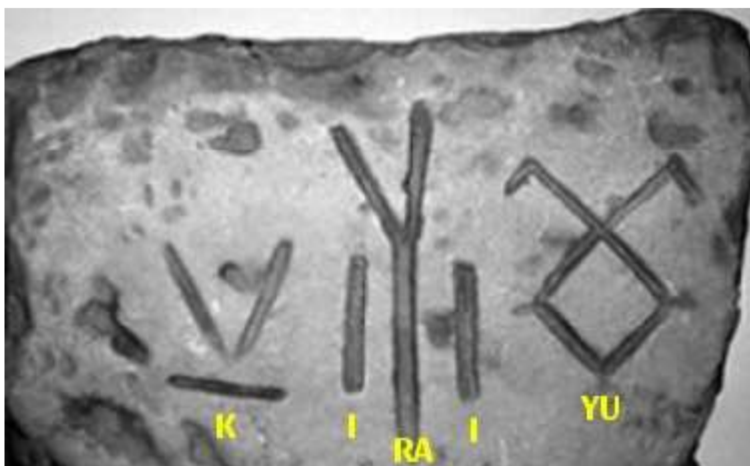

I evo nas pred rješenjam zagonetke: u srpskom PERUNIKA, kao i u imeni PERZIJA, osnova je PER. To je značenjem isto značenju osnova IRA i ERA u nazivima IRAN ili IRAJ:

a) PER = IRA = ERA = IR = ER
b) ER = IR

Potvrde da je ER = IR nalazimo i u sljedećim primjerima: egipatsko IRI znači OKO i simbol je Ozirisa (14), a egipatsko IRIS je ZORA (15). U centralnoj Africi IIRRI je SUNCE (16).

Današnje grčko PIR (**πῦρ**) znači VATRA, PLAMEN (17). U antička vremena izgovarano je PUR, u moderna vremena je PIR. Sa osnovom PER je sanskritsko PERU koje takođe znači VATRA, SUNCE (18). Vidimo da je oblicima ER i IR značenjem isti oblik UR. Sumersko UR je SVJETLOST VATRE (19), asirsko ili haldejsko božanstvo zvano BOG FODUMENTA, tj. temelja (20). Starokeltsko UR znači VATRA, POČETAK (21). U srpskom URANAK upravo je to UR.

Čitano s desna ovdje piše: JUIRAIK, što znači JURNI, JARNI, OGNJEVITI (natpis na kamenu, selo Bjala kod Varne u Bugarskoj).

Starokeltsko IR je BIJES, LJUTNJA (22), sve ono što daju SUNCE i VATRA, a sanskritsko ĪR znači IĆI, RASTI, PODIZATI; OŽIVLJAVATI (23) što opet upućuje na SUNCE koje je VATRA. Starokeltsko IR je ŽESTINA, BIJES (24). To je u latinskom IRA (25). Velško IR znači ČIST, PROBOJAN (26). Starogaelik i galsko ER je UZVIEN, PLEMENIT, RASAN (27). Bretonsko IRA (ili URE) i velško IRAW znači MIROPOMAZAN (28).

IR, **ER** i **UR** su sinonimi sa značenjem VATRA, SJAJ, SUNCE; UZVIŠEN, MIROPOMAZAN, RASAN, PLEMENIT, svi atributi koje su crkveni oci dali pripisali Isusu, SUNCU PRAVDE i prehrišćanskom SUNCU.

Sunce sa simbolom Y (indijanski petroglif u Arizoni i artefakt iz muzeja u Bitoli, Makedonija).

Problem sa dosadašnjim neiščitavanjem simbola, odnosno natpisa **IYI** je u srednjem znaku **Y**, koji je u drevna vremena bio ideograf sa značenjem **RA**: sunce ljetnog solsticija. Kao simbol tog značenje poznat je od vremena neolitskih pećinskih crteža, do petroglifa američkih Indijanaca i naših stećaka.

Uobičajena je laž da je RA jedino egipatska riječ za ime Sunca, a RA je kao osnova u imenu RAŠANI, jednom od starih imena Srba, koji su ideogram **Y** RA preslikali i svoje riječi RAK, RAKLJE, RAČVE, RAŠ-

LJE. Zar da judeo-hrišćanski mudraci javno priznaju da je RA takođe originalna srpska riječ, jer bi to značilo javno priznanje postojanja Srba kao savremenika starih Egipćana, te povezanost srpskog sa sanskritom u kojem RA znači VATRA, TOPLOTA, LJUBAV, UŽIVANJE, DAVANJE, ZLATO, BLJESAK, VELIČANSTVENOST (29).

Na gornjem natpisu sa Šudikovskog kvadra piše IRAI, a u donjem, čitano s lijeva, piše JUIRAJ > JURAJ.

Preko vedske Siddhante u starotamilskom jeziku postoji riječ IṚAI i znači CAR, BOG (30). Da je to složenica pokazuje duplo R (Ṛ): IṚAI je IRRAI postanjem od izraza IR RAI koji znači VATRA SUNCA, SUNČANA VATRA.

....

(1) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic,

and English; London: WM. H. Allen and Co., 1852, pg. 195.

(2) John Richardson, Dictionary of Persian, Arabic, and English; London: Printed by J. L. Cox, 1829, pg. 49.

(3) Ibid, pg. 54.

(4) Ibid.

(5) Ibid. pg. 52.

(6) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, Appendix A, London, Samuel Clarke, 1843, pg. 40

(7) Ibid. pg. 5.

(8) Ibid.

(9) Francis Johnson, Ibid. pg. 195.

(10) Ibid.

(11) Ibid. pg. 196.

(12) Ibid.

(13) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 424.

(14) Arthur James Johnes, Ibid. pg. 4.

(15) Ibid.

(16) Ibid.

(17) John Groves, A Greek and English Dictionary, Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, pg. 504.

(18) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 648.

(19) James Austin Bastow, A Biblical Dictionary, London: Longman, Brown, Green, Longmans and Robrets, 1859, pg. 691.

(20) William Ricketts Cooper, An Archaic Dictionary: Biographical, Historical, and Mithological, London: Samuel Bagster and Sons, 1876, pg. 598.

(21) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 998.

(22) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 556.

(23) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 171, 170.

(24) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, pg. 335.

(25) Ibid.

(26) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II, Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 255.

(27) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 394.

(28) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 226.

(29) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 859.

(30) Daniel Jeyaraj, Genealogy of the South Indian Deities; RoutledgeCurzon, London and New York, 2005, pg. 204.

USTAŠA I PATRIJARH PORFIRIJE (PERIĆ)

"Stepinac nema veze s ustaškim zločinima, Hrvate se ne može teretiti za Jasenovac." *(Ustaša i patrijarh srpski Porfirijje, Zagreb, Jutarlji list, 3. svibanj 2021.)*

Ne treba teretiti Hrvate za genocid, nego Rimokatoličku crkvu i njene fanatike među Hrvatima, kojima je Stepinac bio duhovni vođa. I tako SPC od Nemanje i sina mu Save služi Vatikanu pri ubijanju i istrebljenju Srba. Srpske žrtve kompleksa jasenovačkih logora sa 750 hiljada, koliko je pisalo u udžbenicima istorije za osnovnu školu Titovog vremena, SPC svela je na 60 hiljada Srba, 20 hiljada Jevreja i 10 hiljada Roma.

BOG PRESTOLA OKA: OZIRIS ILI ISUS

Egiptolozi i etimolozi ne znaju izvorno značenje i porijeklo imena OZIRIS, nego to opisno prepričavaju po hijeroglifima iz kojih iščitavaju Ozirisovo ime: oko iznad prestola i čovjeka u specifičnom sjedećem položaju (slika ispod), te neki govore da je ime izvedeno od WSR sa značenjem MOĆNI. (1)

Ime Ozirisa ispisano hijeroglifima u grobu kraljice Nefertiti (umrla oko 1340 st. ere) u Tebi.

Flinders Petrie, engleski egiptolog s kraja 19. i prve polovine 20. vijeka, piše da je Oziris zapravo ASAR ili ASIR (2) i kaže da se Oziris pojavljuje u 5-6. dinastiji kao zamjena boga Anubisa.

Treći tvrde da ime OZIRIS potiče od OSIR, gdje OS znači MNOGO, a IRI je OKO, te njima OSIRIS znači VIĐENJE, VIDIK, PRIZOR; MNOGOOKI. (3)

Engleski egiptolog i filolog E. A. Wallis Budge (1857 - 1934) otvoreno priznaje:

“Tačno značenje njegovog imena je neizvjesno, jer značenje "stvoritelj prestola", što sugerisu Tekstovi piramida, teško da je uvjerljivo; bolje je odmah priznati

činjenicu i reći da je to značenje nepoznato.” (4)

F. Petrie navodi Ozirisa sa imenima ASAR i ASIR, ali ne tumači porijeklo ni značenje ovih imena. W. Budge tvrdi da pravi izgovori i značenje imena ASAR nije poznato (5).

Imena ASAR i ASIR su složenice od AS AR i AS IR. Egipatsko AS znači BRZI, JURNI, JUREĆI, ŽUREĆI (6).

Egipatsko **ĀR** je USPON, PENJANJE (7), a može da znači i LAV (8) i MAGAZIN, TREZOR (9). Od osnove ĀR je egipatsko AR-T sa značenjem VATRA, PLAMEN (10). I da provjerimo:

AS + AR > ASAR = BRZI PENJAČ, JURNI PENJAČ, ŽUREĆI LAV, ŽUREĆI TREZOR.

Egipatsko **IR** znači SJAJ (OGLEDALO) (11), zatim znači ZAČEĆE, a ponekad može da znači NEPRIJATAN, NEUGODAN i RIJEKA, TOK (12). Tako imamo:

AS + IR > ASIR = BRZI SJAJ, JURNO OGLEDALO, NEUGODNI BRZAK, BRZO ZAČEĆE.

Ozirisu pripada južno, zimsko nebo, i zato je on od zimskog solsticija PENJAČ ka sjevernom nebu i proljeću, NEUGODAN je i NEPRIJATAN je zbog zimske studeni i ZAČETNIK je novog ciklusa godine.

Tvrde da je latinsko OSIRIS prevod grčkog **Ὄσιρις** (**ósiris**), koje je, kažu, prilagođeni grčki oblik originalnom egipatskom obliku (Os-ir > osir = os, osa vatre).

I gle: originalni egipatski oblik su ona tri hijeroglifa na slici ispod naslova: oko, prestol i čovjek u sjedećoj poziciji, pa opet niko od njih ne zna kako se ime tačno izgovara niti znaju značenje imena. Kako to može biti, kad su mogli po riječima AS AR i AS IR da odrede značenje baš kao što je na ovoj slici prikazano?

Sad ćemo vidjeti značenje tri hijeroglifa sa slike: oko, prestol i čovjek u sjedećem položaju.

Figura čovjeka čita se kao **NTR** sa značenjem **BOG** (13).

Pretpostavljaju da je **PRESTOL** na egipatskom **YŚ˙T** ili **ȦS˙T** (14). To je ono AS u imenu ASAR ili ASIR. U sirem smislu egipatsko **AS**, **AS-T** znači MJESTO BORAVKA, STANIŠTE, SJEDIŠTE, PRESTOL. (15)

Hijeroglif **OKO** je riječ **YR˙T** (**ȦR˙T**) ili **YR** (**ȦR**) (16) i to je ono AR u imenu ASAR ili ASIR.

OKO zajedno sa **PRESTOLOM** misle da znači **YS-UR** (**ȦS-AR**), **WŚ˙R** ili **UŚ˙ȦR** (17). Dakle: tri hireoglifa u Ozirisovom imenu znače:

a) NTR AS + AR > NTR ASAR = BOG PRESTOLA OKA; BOG STANIŠTA OKA;
b) NTR UŚ+ AR > NTR UŚAR = BOG PRESTOLA OKA, BOG STANIŠTA OKA.

Korijen UŚ u sanskritu je vatra ili vrućina (18).

Na PRESTOLU OKA sjedi BOG ASAR ili BOG UŚ-AR i to je Sunce u užem i sunce (svjetlost) u širem smislu. OZIRIS je zamijenio ANUBISA. Sumersko ANU znači BOG (19), a sumersko BI u BIS znači OGANJ, BLJESAK (20) i osnova BI je u srpskom BISER. Nego, šta je PRIJESTOL OKA, odnosno gdje stoluje OKO, gdje je boravište OKA? Oko je u glavi, glava je na vrhu

tijela. Slobodni zidari vjeruju da je vrh piramide, tj. njeno tjeme kao tjeme glave, simbol Boga:

"Ram, dete moje, govoraše sveštenik, posmatraj teme piramide, koje je jedna tačka, i osnovu piramide, koja je jedan kvadrat, i ti ćeš pojmiti dva osnovna principa našega sveta: beskonačno i konačno; neodređeno i određeno; Boga i svet. Šta je teme piramide nego, polazna i dolazna tačka svega. Iz njega ističu i u njega utiču ivice i strane piramidine. U njemu se kvadrat osnove projektuje kao tačka; ka temenu sve gravitira i zato je ono simbol Boga." (21)

Piramida je tijelo (geometrijsko), a njen završni kamen na vrhu je njena glava:

"A reče im Isus: Zar niste nikada čitali u Pismu: Kamen koji odbaciše zidari, on je postao glava od ugla; to bi od Gospoda i čudo je u vašim očima." *(Matej, 21, 42)*

Za Isusa apostol Petar kaže ovako:

"A kad dođete k Njemu, kao kamenu živom, koji je, istina, od ljudi odbačen, ali od Boga izabran i pribran: I vi kao živo kamenje zidajte se u kuću duhovnu i sveštenstvo sveto, da se prinose prinosi duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isusa Hrista. Jer u pismu stoji napisano: Evo mećem u Sionu kamen krajeugalan izbrani, i skupoceni; i ko Njega veruje neće se postideti. Vama, dakle, koji verujete čast je; a onima koji se protive kamen koji odbaciše zidari on posta glava od ugla, i kamen spoticanja i stena sablazni." *(1. Pet. 2, 4-7)*

To isto tvrdi i apostol Pavle:

"Tako dakle više nijeste tuđi i došljaci, nego živite sa svetima i domaći ste Bogu, nazidani na temelju apostola i proroka, gdje je kamen od ugla sam Isus Hristos, na kome sva građevina sastavljena raste za crkvu

svetu u Gospodu; na kome ćete se i vi sazidati za stan Božij u duhu." *(Ef.2,19-22)*

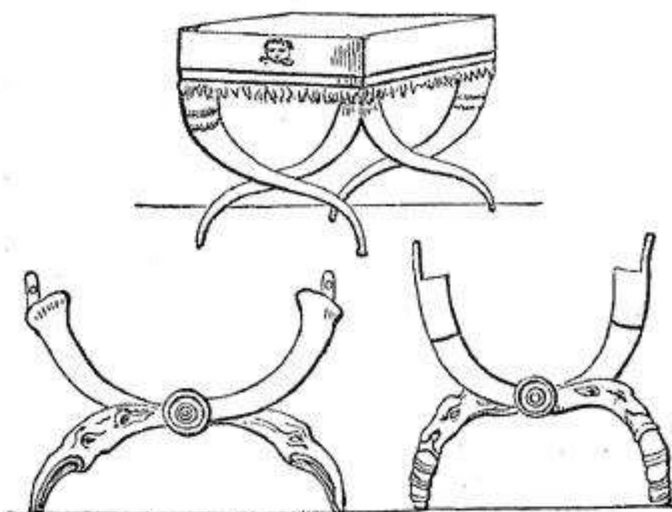
I šta ima u masonskoj ikonografiji? Ima piramida na čijem je vrhu vatra u kojoj je “Svevideće oko” (slika ispod).

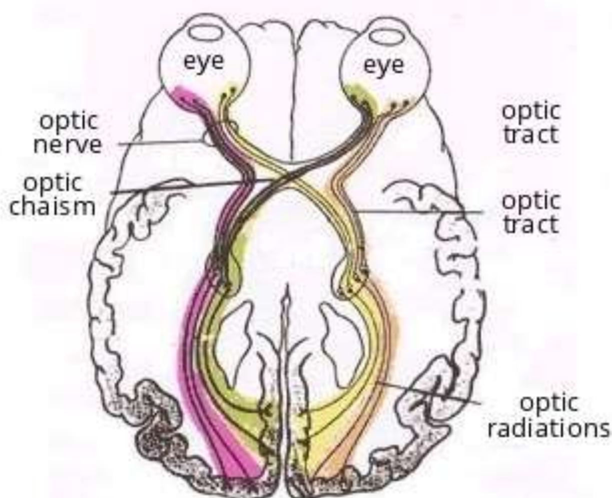
Bog Prestola Oka je na vrhu piramide.

PRESTOL OKA je Suncu kao nebeskom oku svijeta, simbolički na vrhu piramide, a BOG koji boravi na PRESTOLU OKA ovdje je egipatski NTR UŚAR, tj. BOG UŚAR, odnosno OZIRIS, tj. ISUS.

Hebrejsko ime Isusa je JOŠUA, potpunije JEHOŠUA ili JEŠUA, grčki Ίησοῦς (22). Hebrejsko ’ĒŠ značI kao i grčko PYR (πυρ): VATRA (23), dakle ime ISUS

Sella Curulis (the throne of the state).

Visual system

Etrurska "Sella Curulis" ili "Carski prestol" i šematski prikaz centra vida u ljudskom mozgu.

na hebrejskom znači VATRA, VATRENI. Tako je prijestol ASARA ili UŚARA, tj. OZIRISA i ISUSA kao glave

piramidinog ugla locirani na istom mjestu: SVEVIDECE OKO u vrhu piramide, ali PRESTOL OKA, tj. očiju, postoji u ljudskoj glavi, u mozgu (slika na prethodnoj strani).

Da li su Oziris i Isus isti bog Sunca, odnosno isti BOG PRESTOLA OKA, tj. vida, ili je Isus sin Horus koji je sin Ozirisa. Isus je rekao:

*"Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji." (*Matej, 28,18 - 20)

Zar otac ne predaju vlast sinu, ako ne u cijelom carstvu, a ono u dijelovima carstva:

“Mitski Mesija je Horus u mitu o Ozirisu. Har-Khuti u Sut-Tifonskom mitu; Khunsu u Amen-Ra; Iu u kultu Atum-Ra; i Hristos Jevandjelja je mjesavina svih ovih karaktera.” (24)

Oziris je umro (ubijen), pa je vaskrsao kao i Isus. Oziris je uvijek slikan zelenom bojom, bojom proljetne vegetacije, bojom života i vaskrsenja. Kao takav simbol ortodoksno sveštentvo nosi zelene odežde na Lazarevu subotu, Cvjetnu nedjelju i u dane Silaska Svetog Duha na apostole.

Drugi zajednički simbol je masonski simbol Γ:

“Dakle **Γ** predstavlja '**G**', koje takođe ima duplo značenje kao kod nas, ali ima i treće: imenuje Boga Velikog **G**, koji primjenjuje kvadrat svog Zakona cijelom stvorenom univerzumu Koji je sam Zakon.” (25)

Slovo **Γ** (**G**) su Pitagora i Hebreji preuzeli od Egipćana (26):

“Ugaonik **Γ**, vrlo jasno prikazan, simbolički, u egipatskom *Ritualu* jasno prikazan u Knjizi mrtvih sa tri figure koje sjede na tome – od kojih su dvije prikazane kao Maat ili Mati – Istina, Pravda, Zakon, itd., a treća figura biva Oziris, sjedi na Ugaoniku u odaji Sudnice.” (27)

Da li je Isus Oziris, ili je sin Ozirisa?

Oziris na prestolu u znaku masonskog **Γ**.

Masonsko **Γ** *na Isusu*.

....

(1) Mark Smyth, Following Osiris; Oxford, Oxford University Press, 2017, pg. 125.

(2) W. M. Flinders Petrie, The Religion of Ancient Egypt; London: Archibald Constable and Co. Ltd, 1906, pg. 37.

(3) Charles Forster, The Monuments of Egypt; London: Richard Bentley,1853, pg. 20, 60-61.

(4) E. A. Wallis Budge, Egyptian Religion of Resurrection Osiris, Preface, xxii; New York, University Books, 1961.

(5) E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I, London, John Murray, 1920, pg. 83.

(6) Ibid. pg. 9.

(7) Ibid. pg. 129.

(8) Ibid.

(9) Ibid. pg. 130.

(10) Ibid.

(11) Ibid. pg. 143.

(12) Ibid.

(13) Francis Llewellyn Griffith, A Collection of Hieroglyphs: A Contribution to the History of Egyptian Writing, Chapter II, London, 1898, pg. 13.

(14) Ibid. pg. 54.

(15) L. A. Waddell, Egyptian civilization of Sumer origin & real Chronology, Luzak & CO, London, 1930, Plate XXXI.

(16) Ibid. pg. 12.

(17) Ibid. pg. 54.

(18) Helena Petrovna Blavatsky, The Secret Doctrine: The Synthesis of Science, Religion, and Philosophy, Vol II, London: The Theospohical Publishing House, 1893; pg. 120.

(19) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, p. 32.

(21) Stephen Langdon, Ibid. pg. 206.
(20) Đ. B., O simbolima starih Egipćana i njihovom značaju (po francuskom); Neimar, organ jugoslovenskih slobodnih zidara, Br. 6, mart 1922, Beograd, Grafičko preduzeće "Prosveta" A. D., 1922, str. 287.
(22) Patrick Fairbairn, The Imperial Bible Dictionary, Vol. I; London, Glasgow and Edinburgh: Blackie and Son, 1866, pg, 962.
(23) Merrill C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Regency Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, pg. 283.
(24) Gerald Massey, The Historical Jesus and Mythical Christ, A Lecture; London,1886, pg. 10.
(25) John A. Cockburn, Freemasonry And The Ancient Gods; London: Simpkin, Marshall, Hamilton, Kent & Co. Ltd.; 1921, pg. 75.
(26) Charles H. Vail, 32º, Ancient Mysteries and Modern Masonry, First edition, New York City, Macoy Publishing and Masonic Supply Co., 1909, pg. 190.
(27) Albert Churchward, The signs and symbols of primordial man, London: Swan Sonnenschein & Co., LMT; New York: E. P. Dutton & Co., 1910, pg. 289.

SUNCE JE RA

I pored saznanja savremene uporedne lingvistike i dalje se po školama uči da je RA bilo samo egipatsko ime Sunca, iako je ovo ime Sunca još opstalo u jezicima mnogih naroda koji su dugo bili izolovani po razbacanim predjelima Afrike, Polinezije i Južne Amerike. Ovo je još jedan lingvistički dokaz da su u prvim vijekovima nakon biblijskog potopa 2626-2625. stare ere svi današnji narodi svijeta bili jedan narod jednog jezika:

- **RA** = staroegipatski;
- **RA** = Obolo jezik (jug Nigerije, Afrika);

- **RA** = Mundu ili Mondo jezik (Ubangian jezik Južnog Sudana i nekoliko hiljada ljudi tog jezika u Demokratskoj Republici Kongo);
- **RA** = Rarotongan (službeni jezik polinezijskih ostrva Cook Islands i u Francuskoj Polineziji. Na Novom Zelandu ovim jezikom govori oko 42,000 ljudi);
- **RA** = Mangarevan jezik (polinezijski jezik ostrva Mangareva i susjednim ostrvima Tuamotu arhipelaaga. Mangarevan narod je naselio ostrvo Tuamotu sa ostrva Marquesas u 13. vijeku*);*
- **RA** (arhaični oblik) = tahitanski jezik (polinezijski jezik Tahitija i okolnih ostrva);
- **RA** = Kaian (Kian ili Kayan je Ramu jezik sa Papua Nove Gvineje);
- **RA** = Kapingamarangi jezik (polinezijski jezik kojim je 1995. govorilo oko 3000 domorodaca u Saveznim Državama Mikronezije);
- **RA*** = Skou (jezik male grupe oko 7000 ljudi u obalnom dijelu Sandaun Provincije na Papua Novoj Gvineji);
- **RA*** = Tumawo (papuanski jezik na Indoneziji);
- **RA** = Aniwa (polinezijski jezik Okeanije i Australije);
- **RA** = Anuta (Solomonova ostrva)
- **RA** = Futuna (jezik domorodaca Okeanije i Australije);
- **RA** = Gamei (Mbore, Mborei ili Borei, drugi nazivi Gamei ili Gamai je Ramu jezik na Papua Novoj Gvineji);
- **RA** = Kaingang (jezik Kaingang naroda na jugu Brazila);
- **RA (RA'A)** = Rapa Nui ili Rapanui (istočnopolinezijski jezik Rapanui naroda na Uskršnjim ostrvima);
- **RA** = Tuamotuan (polinezijski jezik grupe oko 4000 ljudi Tuamotu arhipelaga i oko 2000 stanovnika Tahitija).

Ko ne da se zna istina? Ne daju čuvari tajne: vavilonska judeo-hrišćanska religijska masonerija koja je osnivajući svoje mnogobrojne lože po svim državama svijeta preuzela vodeću ulogu upravljanja svijetom, a opisana je u Jovanovom otkrivenju kao žena kurva koja u raskoši živeći boravi na mnogim vodama i ima sedam glava i deset rogova:

"I na čelu njezinu napisano ime: tajna, Vavilon veliki, mati kurvama i mrzostima zemaljskima." (Otkr.17,5)

Neko će zapitati: a šta su sedam glava i deset rogova te žene? Puno je tih "glava" sa brojem sedam u svemu, počev od sedam dana sabata, sedam muza i sedam umjetnosti, Sedam vaseljenskih sabora, Sedam umjetnosti, sedam istorijskih velikih carstava, sedam velikih religija (ideologija) svijeta, pa do Sedam članova Ustava SAD-a i moderne međudrža-vne Grupe 7 (G-7); a deset glava su biblijskih Deset Božijih zapovijesti u službi vlasti vrhovnih osnivača i vođa judaizma i hrišćanstva, te prvih deset amandmana Ustava SAD-a, koji su kasnije osnovnim smislom ugrađeni u ustave svih sekularnih država svijeta.

....

Literatura: Вячеслав Новиков, Слово "Солнце" на всех языках мира; Литературно-публицистический журнал Идиот, Nº 43, Витебск, 2012.

BROJ 13

Judaizam je osnovalo 13 povratnika iz Vavilona 459. god. st. ere (prvi među njima zvao se Ezra), crkvu su osnovali judejskih 13 apostola: Hebrejsko JHVH ima brojnu vrijednost 26 = 2 x 13.

“Sva sujevjerja narodnih skaski protiv broja 13 ne počivaju u njegovoj ‘nesreći’, već zato što je to bio ključ religijskih tajni koje sveštenici nisu željeli da puste u narod; dakle, ako bi čovjek počeo trčati, svaki put kad bi ugledao ovaj broj odbio bi razmišljati o njemu iz straha da ne slomi nogu, te su svete tajne ostajale sigurne.” (1)

“Sva imena hebrejskog boga utemeljena na Zabranjenom Imenu bila su numerički umnožavana od 13. Ljudi su učeni da je ovo ‘nesretan’ broj kako bi bili odvraćeni da ga istražuju." (2)

....

(1) Frank C. Higgins, The Beginning Of Masonry; New York, 1916, pg. 25.

(2) Ibid. pg. 102.

MAJSKA PJESMA

Listaj, listaj, listaj, goro zelena,
Cvati, cvati, cvati, ružo rumena!
Listaj, listaj, listaj, goro zelena,
Cvati, cvati, cvati, ružo rumena!

Rasti, rasti, rasti, travo zelena,
Leti, leti, leti, pčelo medena!
Rasti, rasti, rasti, travo zelena,
Žubor-vodo teci, teci ledena!

Pjevaj, pjevaj, pjevaj, ptico radosna,
Razvij kose, razvij, vilo zanosna!
Pjevaj, pjevaj, pjevaj, pjesmo radosna,
Raspi kose, raspi, vilo zanosna!

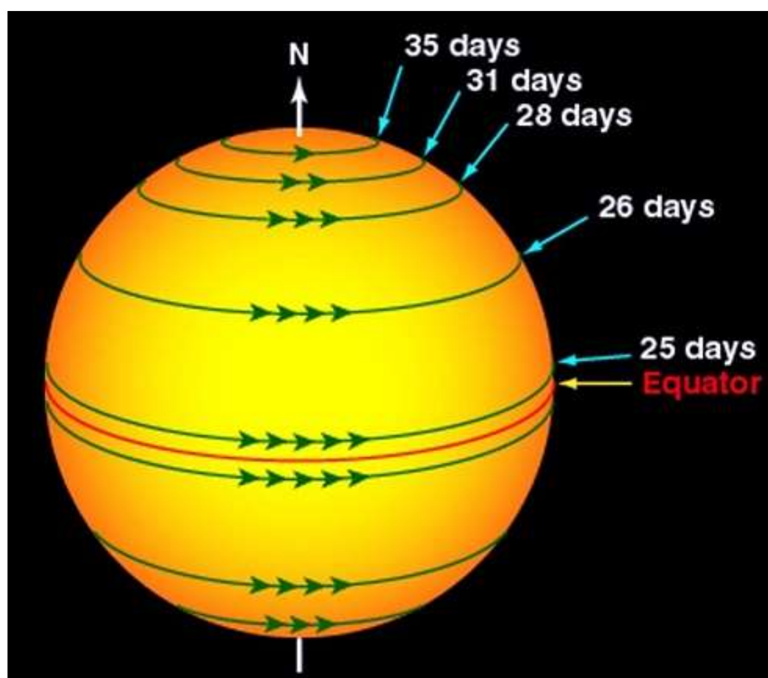
Ugrij, ugrij Sunce, obasjaj nam dvore,
Nek se, nek se tebi himne slave ore!
Ugrij, ugrij Sunce, ugrij zemlji dvore,
Nek se tvojoj slavi svuda himne ore!

KUBNI HERMES

Hermes je grčki bog Sunca, zapravo sunca, tj. Sunčeve svjetlosti. Njegovo grčko ime je Ἑρμῆς. Grčko ἕρμα je DRŽAČ, POTPORANJ, PODUPIRAČ, FOSNA (1), a grčko ΦΟΣ (FOS) je SVJETLOST.

Za Hermesa Trismegustusa, što znači Hermes Trostruki, postoje razne priče, kao npr. da je on egipatski bog Toth, da je Adamov sin Set, po nekima Adamov unuk, po nekima je projektant i graditelj Velike piramide i svašta još. Istina je da je pod njeghovim imenom ukriveno drevno filozofiranje, znan je astronomije, matematike, geometrije i raznih vještina, a on je SUNČEVA SVJETLOST, tračanski rečeno GERMA:

GERMA > HERMA > HERMES.

Oko Sunčeve ose ekvatorski dio Sunca napravi puni krug za 25 dana

Da vidimo po grčkim slovima koja je brojna vrijednosi imena Ἑ**ρμῆς**:

Ε Ρ Μ Η Σ
5 + 100 + 40 + 8 + 200 = **353**

Hermes Trismegistus znači Hermes Trostruki i Hermes Utrostručeni, ili, matematički rečeno, HERMES KUBNI. Njegovo ime je broj **353**:

$\mathbf{353^3}$ = 43.986.977 = 10 dužina Sunčevog ekvatora.

Oko Sunčeve ose ekvatorski dio Sunca napravi puni krug za 25 dana, tkz. Sunčeva diferencijalna rotacija (1). Tako izlazi da je brzina rotacije Sunca po liniji njegovog ekvatora 2,03643412 km/s ili 1,265384642 milja u sekundi.

Evo da dodamo i ovo sve kao "slučajnost": stoti dio dužine Kraljeve odaje u Piramidi je 4,121316378 (inči). Dužina može da se kodira u mjerama vremena i obratno: **1 dan = 2,466586509 cm**:

4,121316378 dana = 10,16637619 cm = 4,002510311 inči.

Brojevi Solomonovog hrama: **120** (visina portala), **60** (dužina hrama), **30** (visina hrama), **20** (širina):

10,16637619 x 120 x 60 x 30 x 20 = 43.918.745,15 cm

$\sqrt[3]{43.918.745,15}$ = **352,817383 ≈ 353**

Skein je mjera za užad: **1 skein = 109,728 metara**:

4,121316378 dana = 10,16637619 cm = 4,002510311 inči:

109,728 x 4,002510311 = 439,18745,14

Dužina Zemljinog ekvatora = 40.077,27418 km:

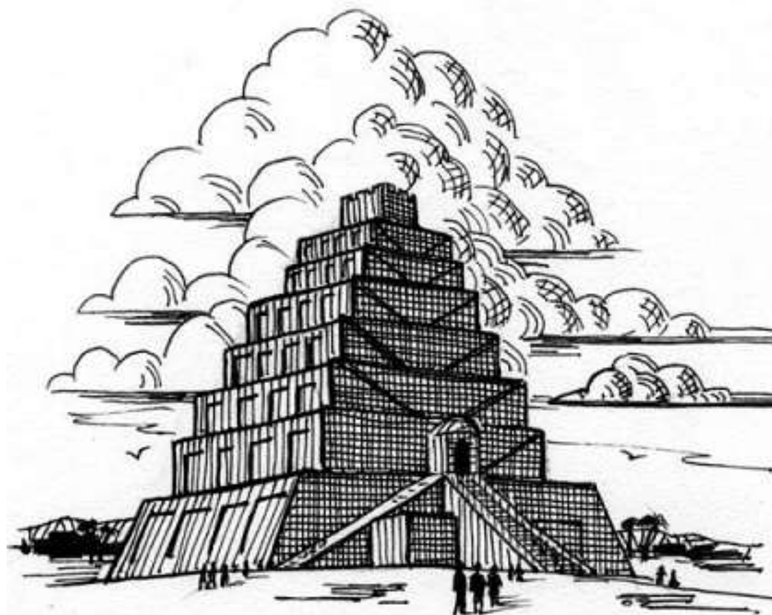
40.077,27418 x 109,728 = 4.397.599,142 km

....

(1) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, pg. 580.

(2) Publication of the Astronomical Society of the Pacific, Vol. II, San Francisco, Astronomical Society of the Pacific, 1890, pg. 78.

VAVILONSKA KULA

Mitska Vavilonska kula u Haldeji bila je hram posvećen Belu, zvanom Bel, kasnije poznat kao Belus, Sunce. Tako tvrde teolozi i bibliolozi avramskih vjera, iako se ni po čemu ne može znati da li je i kojem bogu kula bila namijenjena (mnogo kasnije nejudejski bogovi Sunca bili su protivnici judejskog boga Jahvea). Građena je oko 80-100 godina nakon potopa, dakle oko 2540-2525. g. st. ere.

Hram je zidan kao kvadratna stepenasta piramida i od zemlje prema vrhu je osam nadzida, svaka visine oko 60 stopa ili 720 inči, tačnije 18,2628 metara, što je 182,628 dekametara: u simboličnom smislu broj dana jedne polovine godine.

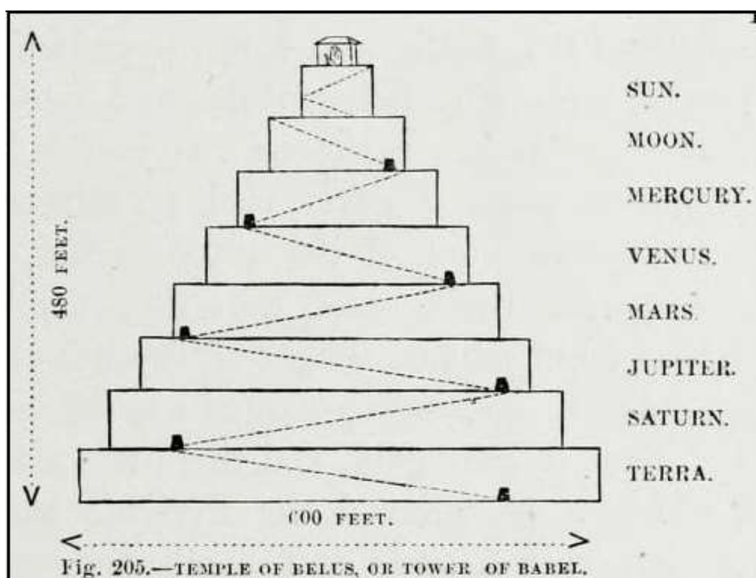

Fig. 205.—TEMPLE OF BELUS, OR TOWER OF BABEL.

Bazna dužina bila je oko 200 jardi ili 7200 inči, tačnije 182,628 metara, a ukupna bazna dužina svih strana bila je 730,512 metara ili 2 x 356,256 metara, što je simbolika broja dana u dvije sideralne (julijanske) 5760 inči, odnosno tacno146,1024 metra.

Ukupna visina svih osam dijelova je oko 480 stopa ili 1,5481019 metara niže od visine Velike piramide, ali je ta razlika nadoknađena visinom oltara na vrhu. Oltar je bio natkriven i zaštićen od vremenskih nepogoda, tako da je ukupna visina hrama nadmašivala visinu Piramide.

Po Piramidinim kodovima pretvaranja mjera dužine u mjere vremena, visina od 146,1024 metara je 230,0825195 svetih lakata. Pošto je u jednom svetom laktu (63,5 cm) kodirano 20,19176875 godina, ovih 230,0825195 lakata daju 4645,773031 godina od kraja biblijskog potopa 27. marta 2625. st. ere ili 2624,867. g. st. ere. Kad se 4645,773031 oduzme ovih 2624,867

godina, to pada na 27. novembar 2021. godine (10. decembar gregorijanskog kalendara).

A sad malo biblijske mitologije o razlogu gradnje Vavilonske kule:

"I kralj Nimrod vladao je sigurno, i sva je zemlja bila pod njegovom kontrolom, i sva je zemlja bila jednog jezika istih riječi.

I svi knezovi Nimrodovi i njegovi velikaši zajedno su se savjetovali: Phut, Mitzraim, Kuš i Kanan sa svojim porodicama, i rekli su jedni drugima: Hajde da sagradimo sebi grad i u njemu čvrstu kulu čiji će vrh dosegnuti do neba, i proslavićemo se, pa ćemo moći vladati cijelim svijetom, kako bi zlo naših neprijatelja bilo prekinuto od nas i mi nad njima moćno zavladali i kako se ne bismo rasuli po zemlji zbog njihovih ratova.

I svi pođoše pred kralja i rekoše kralju ove riječi, i kralj se složi s njima u ovoj stvari, i on učini to.

I okupile su se sve porodice koje su se sastojale od oko šest stotina hiljada ljudi, i otišle su potražiti prostrano zemljište za gradnju grada i kule, i tražilu su po cijeloj zemlju i nisu našle nijednu poput jedne doline na istoku zemlje Sinare, oko dva dana hoda, i tamo otputovaše i nastaniše se.

I počeli su praviti cigle i paliti vatru kako bi izgradili grad i kulu koju su zamišljali da je dovršavaju.

A gradnja kule bila je njima prekrsaj i grijeh, pa su je počeli graditi i dok su gradili protiv Gospoda Boga nebeskog, zamišljali su u svom srcu rat protiv njega i uspon na nebo.

I svi su se ti ljudi i sve porodice podijelili u tri grupe; prvi su rekli: Mi ćemo se popeti na nebo i boriti se protiv njega; drugi rekose: popećemo se na nebo i tamo smjestiti svoje vlastite bogove i služiti im; a treća grupa kaza: Popećemo se na nebo i udarićemo ih lukovima i

kopljima; i Bog je znao sva njihova djela i sve njihove zle misli i vidio je grad i kulu koju su gradili.

I kad su gradili, sagradili su sebi veliki grad i vrlo visoku i tvrdu kulu; a zbog njene visine malter i cigle nisu stizali do zidara u podizanju do njih, sve dok oni koji su išli gore nisu navršili punu godinu, a nakon toga su stizali do graditelja i davali im malter i cigle; tako se to radilo svakodnevno.

I gle, ovi su se uspinjali, a drugi su se spuštali cijeli dan; i ako bi im cigla pala iz ruku i slomila se, svi bi plakali nad njom, a ako bi čovjek pao i umro, niko od njih ne bi ga ni pogledao.

I Gospod je znao njihove misli i dogodilo se kad su gradili, bacali su strijele prema nebu, i sve su se strijele padale na njih pune krvi, a kad su ih vidjeli, rekli su jedni drugima: Sigurno smo pobili sve one koji su na nebu.

I Gospod je znao njihove misli, i desavalo se kad su gradili, gađali su strijelama prema nebesima, i sve su se strijele vraćale i padale na njih natopljene krvlju, a kad bi ih ugledali, govorili su jedni drugima: Garant smo pobili sve one koji su na nebu." *(Knjiga Jašerova,9,20-39)*

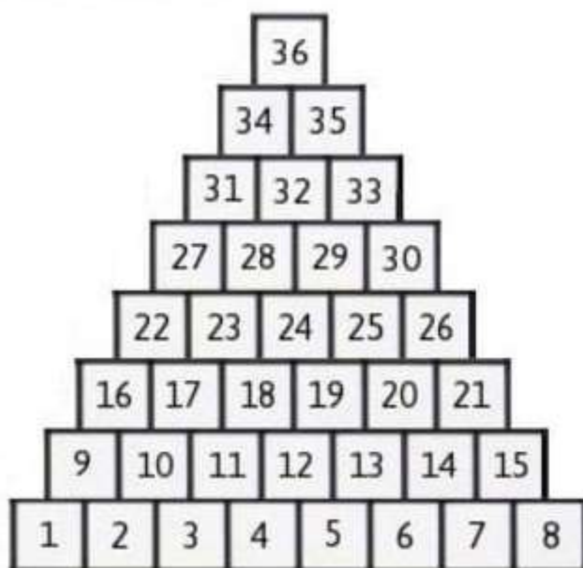
Kraj priče nam je poznat: "Gospod" je poremetio jezik graditeljima, srušio kulu i raselio narode širom zemlje. Zanimljiv je ovaj dio priče u kojem se kaže:

"...a zbog njene visine malter i cigle nisu stizali do zidara u podizanju do njih, sve dok oni koji su išli gore nisu navršili punu godinu, a nakon toga su stizali do graditelja i davali im malter i cigle..."

Zaista je besmisleno tvrdititi da su se nosači cigle i maltera od tla do zidara u visini penjali punu godinu dana. O čemu se ovdje radi? Radi se o ukrivenom broju stepenika od tla do vrha kule. Gle: visina kule je 146,1024 metara, a godina ima 365 dana:

146,1024 : 365 = 0,400015332 m = 40,0015332 cm

Proizilazi da je od tla do vrha kule bilo 365 stepenika po 40 cm visine, ali stepenik visine 40 cm je previsok za današnje ljude kojima je za normalan hod potreban stepenik maksimalne visine 20 cm, ali bi onda bilo 730 stepenika, dakle "dvije", a ne "jedna godina" simbolično prikazana u 365 stepenika. Stepenici visoko po 40 cm mogu da znače da su prvi prepotopski ljudi bili duplo viši od današnjih ljudi, divovi.

Zbir brojeva u piramidi je 666.

Drugo zanimljivo kazivanje priče je da su od graditelja k nebu odapete strijele s neba padale krvave, dakle su pogađale neke "bogove" i "anđele" koji krvare kao i ljudi. Je li moguće da Bog ne zna da kula, ma koliko bila visoka, nikad ne može doprijeti do neba? Kakav je to Bog i o čemu se ovdje radi? Moguć je samo jedan odgovor: to nije bio Bog, nego neko ko glumi Boga, a na nekoj visini u vazduhu bio je ili kosmički brod ili neka platforma sa zvjezdanom kapijom odakle su

“bogovi” silazili na Zemlju. Ima njih raznih vrsta, a vjerovatno ih ima i potpuno istih kao i ljudi, jer neke ljude Vanzemaljci preselili, neke kidnapovali i naselili u svoj svijet.

Zanimljivo je i to da oblik Vavilonske kule daje stepenastu piramidu sa 36 kvadrata, a zbir svih brojeva od 1 do 36 daje 666, broj zvijeri iz Jovanovog otkrivenja. Ne zaboravimo i to da su judaizam osnovali vavilonski masoni kao povratnici iz Vavilona u Jerusalim (400 godina kasnije grupa njihovog društva među nejudejima osniva hrišćanstvo).

....

Literatura: *J. G. R. Forlong, Rivers of Life, Vol II; London, 1883, pg. 71-72.*

VANZEMALJCI SU REDIZAJNIRALI ADAMA

Velika piramida pokazuje da su Vanzemaljci redizajnirali originalnog čovjeka i stvorili Adama i od njega napravili Evu 5718 g. od početka stvaranja svijeta kad je Bog stvorio originalni ljude, ili 4282 g. st. ere. Genetika je potvrdla modifikaciju ljudskog gena u prepotopsko vrijeme:

“Kada je pročitana ljudska DNK, kompletna, dakle svih 3 milijarde šest sotina milijuna slova, kada su pročitani, sa zaprepašćenjem su znanstvenici otkrili da osam postotaka naše DNK je zapravo retroviralna DNK, virusna DNK (virus SIDE je takodje retrovirus), a retrovirusi su jedni od virusa, osim onih adenvirusa koje sam pokazao u genskoj terapiji, retrovirusi su također virusi koji se koriste za prebacivanje gena iz jednog organizma u drugi organizam, i to se radi rutinski već dvadeset godina. Dakle, kada je pročitana DNK cijelog čovječanstva, otkriveno je da svi mi, sve grupacije, sve nacije svijeta, imamo genetičko opterećenje u našim stanicama, u našoj DNK, osam postotaka naše DNK

nije naša DNK, nego su ostaci genetičke modifikacije, da li prirodne, da li vještačke, teško je reći, koja se dogodila u prethodnim stoljećima, i u pretpovijesno vrijeme.” (1)

“Biblija tvrdi da nema ničeg novog pod Suncem i mi ne možemo da testiramo, nemamo materijalne ostatke prepotopnog svijeta, ali možemo da testiramo naše gene, i u našim genima možemo da pronađemo tragove biotehnologije prijepotopnog čovjeka.” (2)

“Nisam tada znao, to je bilo prije nego što je senkvenciran ljudski genom, da je, zapravo, čak i taj Noje i njegova obitelj koji su izabrani da prežive potop, i oni su praroditelji svih nas, cijelog čovječanstva koje živi danas na Zemlji, čak su i oni prenijeli nama tih osam postotaka DNK koja je kompromitovana, koja nije ljudska, koja nije izašla iz ruke Tvorca.” (3)

....

(1) Prof. Dr. Tomislav Terzin, Genetički izmijenjene ljudske bebe; May 29, 2019, YouTube video: 1:09:43-1:11:03.

(2) Ibid, video: 1:13:34-1:13:52)

(3) Ibid, video: 1:11:50-1:12:20)

TESLIN TORANJ, MJERE I KODOVI PIRAMIDE

Mjere visine Teslinog tornja:

• zvanična visina tornja: 187 stopa;

• dužina piramidine baze: 231,92867 m = 2319,2867 dekametara;

Piramidino kodiranje vremena u mjere dužine i obratno: 1 dan = 2,4465809 cm:

2319,2867 dana = 5720,21285 cm = 2252,252474 inči = 187,6877062 stopa = visina Teslinog tornja.

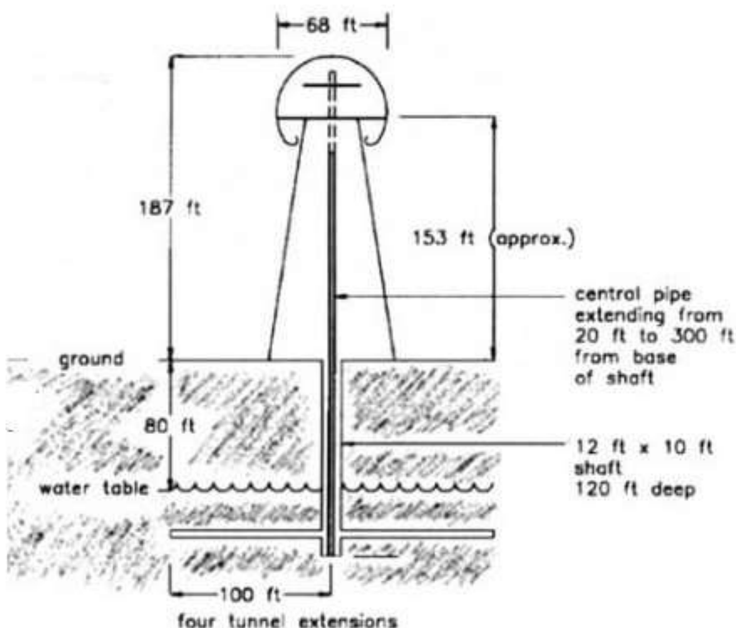
Mjere sfere na tornju:

• zvanična dužina prečnika: 68 stopa;

• dužina piramidine baze: 231,92867 m:

2,3192867 godina = 847,1009129 dana =

= 2089,447683 cm = 822,6171982 inči = 68,55143318 stopa = prečnik sfere na Teslinom tornju. Po Teslinoj zamisli i opisu toranj je projektovao i izgradio arhitekta Stanford White.

U Teslinom tornju iz bunara se upumpavala voda kao i u Piramidi.

BOG ROD

Uočljivo je da u neznanju naroda pojedinci iz crkvenog judeohrišćanskog establišmenta preokreću izvorni smisao izraza BOG ROD i pojma RODNA VJERA usmjeravajući to samo na rod naroda i današnju hrišćansku vjeru kao vjeru roda. To je laž i prevara!

Prvi ROD čovjekov, prvi ROD ljudski i prvi ROD naroda je BOG ROD. BOG je nama ROD i pošto se ime Božije piše velikim početnim slovom, ime našeg Boga je Bog Rod. Zašto je Bogu ime Rod?

Kao prvo, stvoreni smo po liku Božijem:

"Jer u njemu živimo, i krećemo se, i jesmo; kao što su i neki od vaših pjesnika rekli: Jer njegov i rod jesmo." (Djela,17,28)

Kao drugo, u nama je duša od Boga data:

"A stvori Gospod Bog čoveka od praha zemaljskog, i dunu mu u nos duh životni; i posta čovek duša živa."

(Knjiga stvaranja, 2,7)

Čovjekovo tijelo je bilo stvoreno, ali nije odmah bilo živo, duh životni nije u čovjekovo tijelo ušao kroz proces stvaranja tijela kao kod životinja, nego je Bog lično iz Sebe dio svoje Božije energije udahnuo u čovjeka. I taj dio Božije energije, koji se stanio u tijelu čovjekovom i koji je čovjeka oživio i dao mu osjećanja, razum i kreativnost, jeste od Boga i dio je Boga. I po tome je BOG čovjeku ROD i po tome je čovjek BOŽIJI ROD i po tome je čovjek nazvao svog Stvoritelja BOG ROD. Govoreći o Isusovom rodoslovu sve unazad od Isusa idući, jevanđelista Luka dolazi do Sita, Enosa i Adama i kaže:

“Sina Enosova, sina Sitova, sina Adamova, sina Božijega.” *(Luka 3,38)*

Zar sin nije ROD svog OCA? Naravno da jest i BOG nam je ROD preko Adama i naš Bog je BOG ROD.

Judeohrišćani ne žele da se zna istina da su neki nejudejski i nehrišćanski narodi znali za Boga Oca kojeg su zvali Rod, jer lažno tvrde da je monoteizam izum Biblije i neće da priznaju da temelji Biblije stoje na drevnim prejudejskim, nejudejskim i prehrišćanskim religijama. To i jesta razlog zašto negiraju postojanje slovenskog Boga Roda, te propagandom nastoje da ga proglase demonom i da smisao imena ROD i sintagme RODNA VJERA preokrenu u korist svoje iznad pomenute laži.

Vjera Slovena u Boga Roda je nepobitno zabilježena:

“Kao što autor dokazuje, nebesko božanstvo je imalo različita imena: Rod, Svarog, Stribog, Svetovid, Jarovit, Dij, takođe, *Svetovid-Rod*.” (1)

Ovako su govorili hrišćani Rodovim rodovjercima:

"Вседержитель, иже единъ бесмертенъ и непогибающихъ Творецъ, дуну бо ему (человѣку) на лице духъ жизни, и бысть человѣкъ въ душю живу: то ти не Родъ, сѣдя на вздусѣ, мечетъ на землю груды, и въ томъ ражаются дѣти...Всѣмъ бо есть Творецъ Богъ, а не Родъ." (2)

Prevod: "Svemogući, kao jedini besmrtni i nepogibeljni Stvoritelj, duhni mu (čovjeku) u lice duh života i posta čovjek duša živa: to ne bijaše Rod, dok sjedeći u vazduhu meće na zemlju grude i u tako se rađaju djeca ... Sve je to Bog, a ne Rod."

Eto dokaza o vjerovanju u Boga Roda. Zatim citirani autor kaže da je Perun isto što i Sunce-Rod (3), dakle je Rod imao više imena: Rod, Svarog, Stribog, Svetovid, Jarovit, Dij, Svetovid-Rod, Perun-Rod i sve je to Bog Sunca. ROD je BOG SUNCA, ROD je SUNCE, VATRA, ZIVOT; KRV, MJERA; PORODICA, RODBINA, PLEME, NAROD. U propisima Svetog Save za

monahe piše da sveštenik pri ispovijedi mora pitati pripadnice ženskog pola da li su se molile vilama, Rodu, Roženicama, Perunu, Horsu i Mokoši. Koja od žena to prizna, slijedila je crkvena kazna (epitimija) u vidu posta i molitve sa poklonjenjem u trajanju od tri godine:

"Navedimo ovde podatak (koji uzimam iz 'druge ruke') da je, na primer, prema propisu sv. Save za monahe (prepis iz 16. stol.) sveštenik morao od svojih ispovednika izvideti '*Я splutilajesi z babami bogomerskija bludy, li molila sia jesi wilam li rodu i roženicam i Perunu i Chor su i Mokoszi pila i jela: tri leta post z poklony'.* (vidi i: Mal, 1940:19). U slobodnijem prevodu: *'jes' li činila s babama (= vračarama) bogomrski blud, jesi li se molila vilama ili Rodu i Rožanicami, a Perunu i Horsu i Mokoši u čast pila i jela: (treba) da držiš post u poklonjenju tri godine."* (4)

Dakle je i kod nas Srba u vrijeme Nemanjića bio poznat i poštovan Bog Rod. I gle srpske tragedije i paradoksa: Sveti Sava sa svojim ortodoksnim sveštenstvom progonio i kažnjavao rodovjerne Srbe, vjernike Boga Roda, a današnji Srbi Savino svetosavlje nazivaju VJEROM RODA!? I šta reći?

....

(1) Henryk Łowmiański, Religia Słowian i jej upadek (w. VI-XII); Państwowe Wudawnictwo Naukowe, Warszawa, 1979, str. 76.

(2) Н. Петровъ О народныхъ праздникахъ въ юугозападной Россіи, Труды Кіевской Духовной Академіи, Томъ третій; Кіевъ, Въ Типографіи Губернскаго управленія, 1871, стор. 569.

(3) Ibid. стор. 571.

(4) Sreten Petrović, Srpska mitologija, Mitološke mape, Druga knjiga, Prosveta - Niš, 2000, str. 19-20. ISBN 86-7455-415-6

ROD JE SUNCE (BOG ROD)

U drevna vremena Protosrbi su Boga zvali Rod, Bog Rod. Korijen u imenu ROD je RO. Navešćemo neke riječi sa ovim korijenom, pa ćemo uporediti njihova značenja ne bismo li otkrilu izvorni smisao korijenske osnove RO i počinjemo sa keltskim:

- bretonski: RO = DATI, POKLONITI (1)
- armorićanski: RO = DATI, POKLONITI (2)
- velški: RHO, RHÔDH = DATI, POKLONITI (3)
- korniški: RO, ROY, ROLLO = DATI (4)

Zajedničko značenje je DATI, POKLONITI. Bog daje, Bog preko Sunca poklanja i to je prvo i temeljno polazište svih davanja i poklanjanja. Korijen RO je u srpskom ROD: ljudski rod, žitni rod, voćni rod, itd. Sav ROD i sve što RODI daje BOG RODA, tj. BOG ROD.

A sad da zavirimo u drugu grupu srodnih keltskih riječi:

- gaelik: RÒD = PUT (5)
- galski: ROD = PUT (6)
- galski: RO = IĆI (7)
- galski: ROLADH, ROLLAN = OKRET (8)
- galski: ROCACH = SAVIJEN, LOKNAST (9)
- galski: ROITH, ROTH = KOLO (10)
- galski: ROG = VIJENAC (11)
- galski: ROIDIN = POŽAR (12)
- galski: ROINFEIR = LJUTNJA, BIJES (13)
- galski: ROILING = CRKVA (14)
- galski: ROILBHE = PLANINE (15)

Zajedničko ovim riječima je PUTOVANJE, KRETANJE, OKRETANJE, KRUG i SLAVA (vijenac), VATRA, SVETINJA i VISINA. Sve su ovo opisi SUNCA, jer ono stalno putuje, okreće se, savija nebom, sja u slavi, ono je vatra i svetinja na visini.

A sad idemo na indoevropsku grupu jezika:

- galski: ROINIG = KOSMAT, VLASAT (16)
- galski: ROMACH = KOSMAT, VLASAT (17)
- gaelik: ROM = ČUPERAK, PERČIN, ROG (18)
- gaelik: ROMACH = KOSMAT, VLASAT (19)
- gaelik: ROMAS = KOSMAT, VLASAT (20)
- pali (Indija): ROMA = DLAKAVOST, KOSA (21)

Sunce je zrakama kosmato, vlasato, rogato. Pogledamo li fotografiju ispod, sve će nam biti jasno.

- galski: ROINFEIR = LJUTNJA, BIJES (22)
- pali ROSA = LJUTNJA, BIJES (23)
- sanskrit: ROḌ, ROḌATI = LJUTNJA, BIJES (24)

U riječima iznad RO nosi značenje emotivne VATRE, preneseno značenje vatre nebeskog RO, tj. Sunca.

Idemo dalje:

- galski: ROILBHE = PLANINE (25)
- sanskrit: ROHA = RAST, PLANINA, USPON, VIS (26)
- pali: ROHA = USPON, PLANINA (27)

I sve jasnije: stižemo do riječi u kojima RO znači SVJETLOST, SJAJ, VID, DAN, tj. SUNCE:

- pali: ROCANA = SJAJNO (28)
- perzijski: ROZ = DAN (29)

- perzijski: ROSHAN = SJAJ, SVJETLOST (30)

Sunce je VATRA:

- pali: ROHITA = CRVENO, KRV (31)
- latinski: ROBUS = CRVEN (32)
- latinsko i velško: RŎSA postanjem je od ROT sa značenjem CRVEN (33)

I sve biva jasnije: **RO** u **ROT** od kojeg je RŎSA, tj. **ruža**, grčki **ῥόδον** (RÓDON) (34), znači CRVEN. NAR (hercegovački šipak) na grčkom je **ῥόα** (ROA) (35). I gle: osnova ROT je u srpskom ROTKVA ili RODAKVA, koja je uvijek VATRENO LJUTA, ali zna biti i CRVENA.

Rotkva (rodakva) i nar.

- latinski: RŌBUR = ROBUSAN, JAK (36)
- latinski: RŎTA (od keltskog ROTH) = KOLO (37)
- perzijski ROSH = KOMANDA (38)
- hebrejski: RŌ’SH = GLAVA (39)
- srpski: ROK = VRIJEME

Jasno je da RO znači SUNCE, BOG SUNCA, BOG koji je stvorio, stvara i daje ROD, a Zemlja je MAJKA RODA, rusko RODINA (ne govori se zaludu da nas je “donijela RODA”).

....

(1) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 308.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, pg. 67.

(5) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, pg. 764.

(6) William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

(7) Ibid.

(8) Ibid.

(9) Ibid.

(10) Ibid.

(11) Ibid.

(12) Ibid.

(13) Ibid.

(14) Ibid.

(15) Ibid.

(16) Ibid.

(17) Ibid.

(18) Edward Dwelly, Ibid. pg. 769

(19 Ibid.

(20) Ibid. pg. 770.

(21) Maung Tin, The Student's Pali-English Dictionary; British Burma Press, Rangoon, 1920, pg. 181.

(22) William Shaw, Ibid. pg. 13.

(23) Maung Tin, Ibid.

(24) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 889.

(25) William Shaw, Ibid. pg. 15.

(26) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 890.

(27) Maung Tin, Ibid.

(28) Ibid.

(29) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W^{M}. H. Allen and Co., 1852, pg. 636.

(30) Ibid. pg. 630.

(31) Maung Tin, Ibid.

(32) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, pg. 408.

(33) Ibid. pg. 409.

(34) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, pg. 1364.

(35) Ibid.

(36) Francis Edward Jackson Valpy, Ibid. pg. 408.

(37) Ibid. pg. 409.

(38) Francis Johnson, Ibid. pg. 637.

(39) Merrill C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Regency Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, pg. 339.

EZOTERIJSKA MOĆ ŠAJKAČE

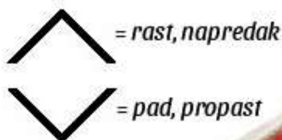
O porijeklu imena kape sajkače Petar Skok kaže:

"ŠAJKA, f (Vuk, 17. i 18. v.; Kosmet) 'lađica barka plosnatog dna, služila za prijevoz na rijekama (danas ne postoji više; u Povardarju još u upotrebi); dravka, murka, patrolica'. Na -*āš šajkāš*, gen. -*aša* m (Vuk): 1° lađar, 2° čovjek iz tzv. 'šajkaškog bataljona' na granici Banata, s pridjevom na -*bsk šajkāškī*. Nalazi se još u slov., bug., ukr. (š > č) i rus., madž., njem., rum., ngr. i tur.:bug. *šaika*, *šaikadžíja*, rum. *Şaică* = = *şeică*, ngr. *σαΐκα* [sttal. *sàica* 'specie di bastimento levantino' < tur. *şajka* 'barca']." (1)

Skok je samo definisao značenje riječi ŠAJKA: vrsta lađe! Ali, o porijeklu riječi i njenom izvornom smislu ništa nije objasnio, nije objasnio zašto je ta vrsta lađe nazvana ŠAJKA.

Vojnička kapa koju su osmislili austrougarski dizajneri pa se "predomislili" i prodali Srbiji.

Simboli po kojima je sajkači dat ezoterijski smisao: pad, padanje, poraz, smrt.

Govore nam da je naziv kape je po šajki, lađi mađarskih graničara na Dunavu sa vecinskim Srbima. I gle čuda: riječ ŠAJKA nalazi se u istim ili vrlo srodnim oblicima kod Srba Kosova, kod Srba u Povardarju, slovenskom, ruskom,

bugarskom, ukrajinskom, mađarskom, njemačkom, rumunskom, turskom i novogrčkom. To znači da je riječ vrlo starog postanja i sa nekim vrlo starim značenjem, ali kojim?

Naziv ŠAJKA (starotalijansko SÀICA) srodno je talijanskom SAÉTTA (2). U kajkavskom i slovenačkom postoji riječ SÁJTLIK.U izgovoru samoglasničke grupe **AE** uvijek se javlja glas **J**, a do cenzora je hoće li odrediti da se piše SAÉTTA ili SÁJETTA, odnosno SÁJTLIK ili SAETLIK. Po ovoj sličnosti oblika talijansko SAÉTTA i slovenačko-kajkavsko SÁJETTA istog su korijena SA(J)E, te im i značenje mora biti isto, ili slično. Slovenačko-kajkavsko SÁJTLIK je STAKLENKA, flaša od pola litre (3). Stako je SJAJNO, a talijansko SAÉTTA je ŠILJAK, KOPLJE, STRIJELA, SVJETLICA, MUNJA, GROM (5).

Slovenačko-kajkavsko SÁJTLIK srodno je srpskom SAJA. To je fino CRVENO sukno, tj. CRVENO platno (6), a CRVENO je boja VATRE. Na Korčuli i Rabu SÀJETA je GROM, MUNJA, STRIJELA, u okolini Zadra (Božava) SAJITA, na Cresu SAJÊ, talijansko SAETTA, latinsko SAGINA (7).

Dakle, kapa ŠAJKAČA a nije dobila ime po lađi ŠAJKI, nego su ŠAJKAČA i ŠAJKA riječi istog porijekla i istog originalnog značenja: STRIJELA, MUNJA, GROM. Pogledajmo oblik ŠAJKAČE i sve je jasno: kapa je na glavi vojnika, a pravac STRIJELE, MUNJE i GROMA je ODOZGO, pa pravo u glavu i jasno je zašto Soroševi mediji Srbima hvale šajkaču!

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 378.

(2) F. C. Meadows, New Italian and English Dictionary, Part I; London: Thomas Tegg & Son, 1835, pg. 292.

(3) Petar Skok, Ibid. str. 189.

(4) Ibid.

(5) F. C. Meadows, Ibid.

(6) Skok, Ibid. str. 188.

(7) Ibid. str. 189.

NJIHOVA LAŽ O TKZ. “SRBSKOM KALENDARU”

Milan T. Stevančević i Slobodan M. Filipović, dva vodeća lažova o "srbskom kalendaru".

Septuaginta, poznata i pod imenom "Prevod sedamdesetorice", verzija je hebrejskog Starog Zavjeta, koja je radi potreba aleksandrijske biblioteka prevedena na grčki sredinom 3. vijeka stare ere. Po njoj je crkva vijekovima pokušavala da sklopi hronologiju biblijskih događaja i nakon nekoliko prethodno različitih hronologija 691. godine na Trulskom vaseljenskom saboru ozvaničen je crkveni kalendar Konstantinopoljske ere sa 5508 godina od početka stvaranja svijeta do hrišćanske ere. Dakle se ne radi ni o kakvom originnalnom srbskom kalendaru, to je njihova laž.

Najstariji istorijski zvanični izvor pominjanja ovog kalendara je Treći kanon Šestog vaseljenskog sabora (Trulskog) održanog 691. godine:

"Pošto je blagočestivi i hristoljubivi car naš oslovio ovaj sveti i vaseljenski sabor u pogledu toga, da oni koji su ubrojeni u kliru i drugima božanstvene darove dijele, budu čisti i neporočni služitelji i dostojni mislene žrtve velikoga Boga, Koji je žrtva i Arhijerej, i da budu čisti

od skvrne, koja je uz nekih od njih prionula od nezakonitih brakova; obzirom na to, što su podvlasni presvetoj crkvi rimskoj predlagali, da se ima obdržavati sva strogost pravila, a podvlasni prijestolu ovog Bogom čuvanog i carskoga grada praviločovjekoljublja i snishođenja,- otačaski i bogoljubno složivši i jedno i drugo, da ne bi ostavili ni krotost slabom, ni strogost oštrom, navlastito pak, kad je zbog neznanjaprekršaj zahvatio dosta veliko mnoštvo ljudi, zajednički ustanovljujemo za one, koji su se dva puta ženili bili, pak su pod teretom grijeha sve do petnaestog dana prošloga mjeseca januara, minulog četvrtog indikta, ŠEST HILJADA STO DEVEDESET DEVETE GODINE ostali, i neće da od istoga k sebi dođu, da imaju kanoničkome svrgnuću..." (1)

Još stariji zapis zabilježen je 836. godine u crkvenom dokumentu nazvanom *"Pismo trojice patrijarha caru Teofilu*":

“Datiranje je dostavljeno za sinod: ‘u mjesecu aprilu, 14. indikta, godine 6344’ (μμνὶ Ἀπριλλίῳ ἰνδικτιῶνος δ᾿, ἔτους ,ςτμδ᾿), što odgovara aprilu 836." (2)

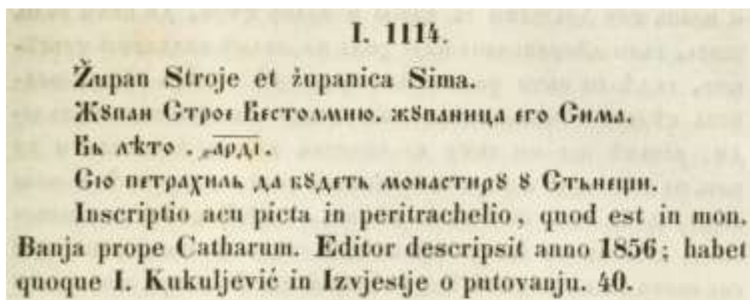
Ne postoji nikakav Savin srpski crkveni kodeks iz 1119. godine jer je Sava rođen tek 1174. godine. Dakle je to očita javna sprdnja sa neupućenim narodom.

Laž je i to da je kod Srba Sv. Sava prvi počeo da koristi taj kalendar, Sava je taj kalendar proglasio drevnim kalendarom Raške. Najstarije datiranje ovim kalendarom je zapis župana Stroje iz godine 1114. godine, skoro 100 godina prije Save:

ЖУПАN СТРОЕ ВЕСТОЛМИЮ. ЖУПАNИЦА ЕГО СИМА.

В ЛѢТО. ҂АРДІ.

СІО ПЕТРАХИЛЬ ДА БУДЕТЬ МОNАСТИРУ У СТЬNЕЩИ. (3)

I. 1114.

Župan Stroje et županica Sima.

Жȣпан Строє Бєстолмию. жȣпаница єго Сима.

Вь лѣто . ҂ардı.

Сıо петрахиль да бȣдеть монастирȣ ȣ Стьнєщи.

Inscriptio acu picta in peritrachelio, quod est in mon. Banja prope Catharum. Editor descripsit anno 1856; habet quoque I. Kukuljević in Izvjestje o putovanju. 40.

Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, I (str.1.)

Na jednom srednjevijekovnom stećku u Radimlji kod kod Stoca (slika ispod) zapisana je 6666. godina (1158. god.). Dakle je i to priije Svetog Save. Da li su srpski svetosavski lažovi od nekoga ucjenom natjerani da lažu, da li su od nekoga masno plaćeni da lažu, ne znam, ali oni i dalje lažu pa lažu, a novinari za pare sve njihove laži šire u narod.

Prvi koji je oko 2000. godine pustio naučnu patku o "srbskom kalendaru" je Dragomir Antonić, a pačiće su počeli da legu i prodaju You-Tuberima Milan T. Stevančević i Slobodan M. Filipović, kao i neki njihovi epigoni kojima je laganje duševna strast.

....

(1) Nikodim Milaš, Crkvena Pravila, Pravila svetog peto–šestog Vaseljenskog sabora - Trulski sabor, Pravilo 3, Novi Sad, 1895, str. 442-443.

(2) Juan Signes Codoñer, The Emperor Theophilos and the East, 829–842, Routledge Taylor and Francis Group, London and New York, 2016, p. 367.

(3) Franz Miklosich, Monumenta Serbica Spectantia Historiam Serbiae, Bosnae, Ragusii; Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, I (str.1.)

ENOH JE OTIŠAO SA VANZEMALJCIMA

I došao je dan kad je Enoh izašao i svi su se okupili i došli k njemu, a Enoh im je rekao Gospodnje riječi i naučio ih mudrosti i znanju, oni su se poklonili pred njim i rekli: "Neka živi kralj ! Neka živi kralj!"

A nakon nekog vremena, kad su kraljevi, knezovi i sinovi čovječji razgovarali s Enohom, a Enoh ih je poučavao Božjim putovima, gle, anđeo Gospodnji pozvao je Enoha s neba i poželio ga dovesti na nebo da ondje vlada nad sinovima Božjim, kao što je vladao nad sinovima čovječjim na zemlji.

Kad je u to vrijeme Enoh to čuo, otišao je i okupio sve stanovnike zemlje, poučio ih mudrosti i znanju i dao im božanske upute i rekao im: "Od mene se traži da se podignem na nebo, ali ne znam dan moga odlaska.

A sada ću vas, dakle, naučiti mudrosti i znanju i prije nego što vas napustim daću vam upute kako postupati na zemlji da možete živjeti; i učini to."

I naučio ih je mudrosti i znanju, dao im upute, izobličavao ih, postavljao im zakone i presude na zemlji, sklapao mir među njima, učio ih vječnom životu i živio s njima neko vrijeme podučavajući ih svim tim stvarima.

U to su vrijeme sinovi ljudski bili s Enohom, i Enoh im je govorio, a oni podigavši oči ugledaše lik velikog konja kako silazi s neba koračajući u zraku;

Oni rekoše Enohu šta su vidjeli, a Enoh im reče: po mom računu ovaj konj se spušta na zemlju radi mene; došlo je vrijeme kad moram otići od vas i više me nećete vidjeti.

A konj se u tada spusti i stade pred Enoha i vidješe ga svi sinovi ljudi koji su bili s Enohom.

I Enoh je tada opet naredio da se razglasi poziv govoreći: "Gdje je čovjek koji je željan znanja puteve

Gospodnjih, svoga Boga, neka dođe danas Enohu prije nego što bude uzet od nas"

I skupiše se toga dana svi sinovi ljudski i dođoše Enohu; i svi zemaljski kraljevi sa svojim kneževima i savjetnicima ostali su s njim toga dana; potom je Enoh poučavao sinove ljudske mudrosti i znanju i davao im božanske instrukcije; i zapovjedio im je da služe Gospodu i da hode njegovim putevima sve dane njihova života, i nastavio je da ih miri međusobno.

I nakon toga je ustao i zajaha konja; i on iziđe i svi sinovi čovječji pođoše za njim, oko osam stotina hiljada ljudi; i pošli su s njim na jednodnevni put.

I drugi dan reče im: "Vratite se kući u svoje šatore, zašto idete, mnogi bi mogli pomrijeti!" I neki od njih otišli su od njega, a oni koji su ostali, išli su s njim na šestodnevno putovanje; i Enoh im je svaki dan govorio: "Vratite se u svoje šatore da ne biste pomrli!" Ali se nisu htjeli vratiti i pošli su s njim.

Šestog dana neki od ljudi ostadoše i prilijepiše se uz njega, pa mu rekoše: "Poći ćemo s tobom do mjesta kamo ideš! Kao što Gospod živi, razdvojit će nas samo smrt."

I toliko su navaljivali da idu s njim da im je prestao govoriti; i oni pođoše za njim i ne htjedoše se vratiti;

A kad su se kraljevi vratili, odredili su popis stanovništva kako bi se saznao broj preostalih ljudi i koji su pošli s Enohom; a sedmog se dana Enoh u vrtlogu uzdigao u nebo s konjima i vatrenim kočijama." *(Knjiga Jašerova, 3, 22-37)*

VJERA PO LJUDSKOJ VOLJI

Postoje dvije verzije Biblije Starog zavjeta koje crkva koristi: starija Septuaginta, ili Prevod sedamdesetorice, i mlađa Mazora Biblija. Za Septuagintu je tvrdnja da je nastala sredinom 3. v. st. ere, a Mazora je kompletirana oko 10. v. n. ere. Obe knjige su za crkvu svete knjige u kojima je za njih istinita riječ Božija, a Septuaginta je prva Biblija crkve prije raskola i ostala je zvanična Biblija Ortodoksne crkve.

Od stvaranja Adama do Nojevog potopa u Septuagintinoj Knjizi postanja (5,3-27) piše ovako:

- Adam > Set = 230 godina,
- Set > Enos 205 godina,
- Enos > Kenan = 190 godina,
- Kainan > Mahalalel = 170 godina,
- Mahalalel > Jared = 165 godina,
- Jared > Enoh = 162 godine,
- Enoh > Metuzalem = 165 godina,
- Metuzalem > Lameh = 167 godina,
- Lameh > Noje = 188 godina,
- Kad je Noje napunio 600 godina počeo je potop.

____

Od Adama do potopa: **2242 godine**

Metuzalem je živio 969 godina *(Postanje, 5,22-27)*, te od Adama do godine Metuzalemove smrti proteklo je 2256 godina, a potop je bio 2242 godine od Adama. Proizilazi da je Matusal umro 14 godina nakon potopa, što je nemoguće, jer ovom tvrdnjom Biblija pobija samu sebe i evo dokaz:

“Tog dana uđoše u lađu Noje, Sem, ham I Jafet, sinovi Nojevi, i zena Nojeva i tri žene sinova njegovih.”

(Postanje,7,13)

Dakle, po Septuaginti u vrijeme početka potopa Metuzalem je bio živ i nije bio na Nojevoj lađi. Sve živo izvan

lađe je stradalo od potopa *(Postanje,7,18-23),* a Metuzalem, iako nije bio na Nojevoj lađi, preživio je potop i umro 14 godina nakon početka potopa. Kako to može biti?

Tako je po Septuaginti, a evo šta piše u Mazora Bibliji (Postanje,5,3-31):

- Adam > Set = 130 godina,
- Seth > Enos = 105 godina,
- Enos > Kenan = 90 godina,
- Kenan > Mahalalel = 70 godina,
- Mahalalel > Jared = 65 godina,
- Jared >Enoh = 162 godine,
- Enoh > Metuzalem = 65 godina,
- Metuzalem > Lameh = 187 godina,
- Lameh > Noje = 182 godine
- Kad je Noje napunio 600 godina poceo je potop

Od Adama do potopa: **1656 godina**

I po Mazori Metuzalem je živio 969 godina, ali je umro 1656. godine, dakle je umro u godini potopa.

I niko se ne pita i niko ne objašnjava otkud to da Bog u dvije svoje knjige istine daje dvije drastično različite tvrdnje, jer vjernicima ne treba razum i razmišljanje, nego samo tvrda vjera, jer ako vjernik počne da razmišlja, nerazum vjere počinje da se ruši, te ideologija laži, zvana vjera, ode u propast!

I jos jedan fenomen kod vjernika Biblije: po izvještaju Biblije svi vjeruju da je bio opšti Nojev potop, ali se niko ne slaže sa vremenom koje Biblija navodi, niti iko vjeruje u hronologiju Biblija kao istinite Božije riječi, nego izmišljaju sebi druge godine, onako kako ih uši svrbe prema njihovim današnjim potrebama. Šta to znači? Znači da je u glavama vjernika samo ideologija radi njihovih dnevnih političkih potreba, a ne istinska vjera da je Biblija riječ Božija.

LISTAJ GORO, CVJETAJ CVIJEĆE

Listaj goro, cvjetaj cv’jeće
Sjajno Sunce u boj kreće
U boj kreće ovih dana
Sunca vojska odabrana

Svi plamene mače pašu
Ognjevite konje jašu
Oštra koplja sunca zrake
Probijaju crne mrake

Blješti nebom vatra ljuta
Crni bože, bježi s puta
Spaliće te svjetlost vruća
Paklena te čeka kuća

Crna vojsko crnog boga
U strahu je tvoja sloga
Crnom bogu zavjet dade
U pakleni ponor pade

VELES

VELES je slovenski bog proljetne vegetacije, šuma, livada, životinja i poezije. Ime VELES ima dva dijela:

1. VE
2. LES

VE znači VELIK, VISOK, UZVIŠEN. U mletačkom VELUDO i talijanskom VELLUTO (baršun, somot) korijen VEL daje značenje ČUPAVO, RUTAVO, DLAKAVO, VLASATO (1). Ako grafički predstavimo ČUPAVO, to izgleda ovako: **\|/** . Na krugu to izgleda ovako: ☼. Da, Sunce je VE, njegove zrake su VELE. Nebo bez oblaka je VEDRO, čisto, latinski SERENUS, dok latinsko SĔRO znači BILJKA, a SERPENS je ZMIJA. Kod Srba Kosova i kod Bugara VĒJA je SLAMKA (2), jer je TANKA I VELIKA, VISOKA, tj. DUGA. To je isto značenje kao i latinsko SĔRO i SERPENS: IZDUŽENO, DUGO, što je srodno srpskom VLAS, DLAKA.

VELLAUNUS, VELAUN ili VELAN je keltski bog kojeg poistovjećuju sa grčkim Merkurom i rimskim Marsom (3). O ovom bogu nađena su dva natpisa na kamenu. Jedan je u u Rimu, drugi u Francuskoj (Caerwent, France). U bazi statue u Rimu na početku natpisa piše:

Drugi natpis posvećen VELAUNU je u južnoj Galiji (Hières-sur-Amby, Allobroges, Gaul, France). Natpis počinje ovako:

"AVG SACR DEO MERCVRIO VICTORI MACNIACO VEILAVNO..." (4), ili "AVGUSTU SVETOM BOGU MERKURU POBJEDNIKU VELIČANSTVENOM VEILAUNU..."

U starokeltskom je bio glas V, tako da korijen VEL- u imenu VELAUN, VELIAN, VELIANI znači VELIKI (isto kao i BELI). Pošto ga poistovjećuju sa Merkurom, znači da se misli na BOGA SUNCA, jer je

Sunce VELI, tj. BELI Božji POSREDNIK.

Sanskritsko VELA je VRTO, BAŠTA, POVRTNJAK (5). Sanskrit-sko VELĀ je VRIJEME, SEZONA, GODIŠNJE DOBA, a sanskritsko VELLANĪ je ROTIRAJUĆI UČVRŠĆIVAČ, ROTIRAJUĆA ČIVIJA (6), što je simbol Sunca kao centralne ČIVIJE kola vremena.

Ime boga VELESA istog je korijena kao i ime keltskog VELAUNA. To je isti bog proljeća i drugo ime starog keltskog KERNUNOSA, ilirskog SILVANA, mitološkog PANA.

Druga rijec u imenu VELES je sveslovensko LES: DRVO, ŠUMA:

VE LES > VELES = VELIKA ŠUMA = BOG VELIKE, VISOKE, RASTUĆE ŠUME.

Istekom proljeća i nastankom ljetnih vrućina dolazi do prestanka proljetnog rasta vegetacije i počinje sezona zrenja, koševine i žetve: vrijeme Peruna Dajboga. Taj prelazni period iz proljeća u ljeto narod je simbolično pretvorio u sliku Perunovog ubijanja Velesa.

....

(1) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 574.

(2) Ibid. str. 574.

(3) Oxford Latin Dictionary; Oxford, Clarendon Press, 1968, pg. 2023.

(4) John Rhys, Lectures on the Origin and Growth of Religion as Illustrated by Celtic Heathendom; London - Edinburg: Williams and Norgate, 1888, pg. 6.

(5) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 1018.

(6) Ibid.

SVETOSAVSKA IDEOLOGIJA UNIŠTAVA SRBE

“Vjerujem u Jednog Boga koji nije opisan u postojećim religijama” (Nikola Tesla)

Vidite, Srbi i vi ostali! Sve što vam pokazujem, sve je argumentovano, bilo da je riječ o istoriji i genealogiji, etnologiji, simbologiji ili bilo kojoj drugoj oblasti. Ništa ne pričam bez navođenja izvora i kod mene možete naći i ono što nikad niko nije znao, nije htio ili nije smio da objavi. Ako šta i objave, onda to ukradu i moje autorizovane radove potpisuju svojim imenima.

Iako pišem već dvadesetak godina, samo je jednom u dvadeset godina jedan moj rad objavljena na jednom od mnoštva srpskih blogova i to je dijeljeno po društvenim mrežama. Čim je administrator tog bloga saznao da nisam svetosavac, da pišem istinu o Nemanjinom genocidu nad Srbima starovjercima i krstjanima dvovjercima u Raškoj, odmah me blokirao na FB-stranici tog bloga.

Isto se desilo prošlog mjeseca: jedan mladi srpski arheolog, na svom Pinterest nalogu objavio je fotografiju naslovne strane moje knjige “Stećі, laž i bogumili” i usrdno se zahvaljuje svom prijatelju koji mu je preporučio tu knjigu. Odmah nakon objavljenog videa na YouTube, u kojem pomenuti arheolog sa svojim prijateljem i voditeljem priča o Vinči, mene taj arheolog blokira na svom Pinterest-nalogu, iako se ja njemu bilo kojim znakom nisam javio, ali on je neposredno nakon objavljivanja videa od nekoga saznao ko sam i šta sam i u strahu za svoj ugled i svoju karijeru, blokirao me, jer robuje zvaničnoj srpskoj političkoj ideologiji koju predvode, propagiraju i štite srpski jezuitski judeohrišćanski masoni, ovi isti što su davno planirali i danas realizuju ovu globalnu nacističku nevolju cijeloga svijeta.

Tako vam je isto bilo u komunizmu za vrijeme Tita: sve ono što je komunistička ideologija cenzurisala nad neistomišljenicima, to danas čini svetosavski ideologija nad svojim neistomišljenicima, to isto provodi današnja globalistička transhumanistička ideologija nad svojim neistomišljenicima. Ja nisam hrišćanin, ni svetosavac, ni kvazirodovjerac, ni mason i zato su pod blokadom sve moje objave koje ruše njihove zvanične laži, jer njihov moto je: "Dobrodošla je svaka laž koja doprinosi jedinstvu naroda." Iz toga je jasno da oni ne pripadaju strani Svjetlosti, nego strani Tame, tj. ne pripadaju Bogu Istinitom, nego bogu Laži.

I znam i vidim da se skoro svi Srbi plaše da neko ne sazna da čitaju moje objave. I da vam kažem ovo: zaludu vam je čitati, ako znanje i istinu u strahu skrivate od drugih. Time nećete promijeniti ni sebe, a kamo li one oko sebe i sve će ići na zlo kako je i dosad išlo, samo sve brže i sve gore i gore! I kad se budete osvijestili, shvatićete svoju grdnu zabludu i grešku, ali biće kasno i kao što kaže srpska narodna poslovica "Poslije boja koplje u trnje!"

Ja sam star čovjek i moje je od danas do sutra, ali vi mlađi i vi mladi dobro razmislite kakvim ste ljudima svoj razum i svoju budućnost na poklon u ruke predali, a predali ste poklonicima boga Laži, a oni, istrenirani i lukavo prepredeni, opijaju vas zanosnim bajkama da bi vas što lakše i što više u vašu konačnu propast doveli i već su pri završetku tog posla. Vaša volja i vaš je izbor hoće li vas ili neće biti.

GENETIČKA MODIFIKACIJA PRED NOJEV POTOP

O genetičkoj modifikacij u vrijeme pred Nojev potop:

"I sinovi ljudski u to doba uzimali su stoku zemaljsku, zvijeri poljske i one što lete i nasilno jednu vrstu životinja miješali s drugom, sa ciljem da time provociraju Gospoda; i Bog je vidio da je sva zemlja i sve na njoj bilo iskvareno, jer je svako tijelo bilo pokvarilo svoje putove na zemlji, svi ljudi i sve životinje." *(Knjiga Jaše-rova,4,18)*

Danas, 4675 godina nakon potopa, u genetičkom inžinjeringu ljudi rade iste, ako ne i gore stvari. I ne zaboravimo poruku Velike piramide: velika vatra očišćenja na sav svijet dolazi u vremenu 2035-2070. I ovaj put Božija će biti zadanja, a namjere neprijatelja Božijih, ljudskih i neprijatelja cijelog svijeta biće uništene i ovaj put skupa sa njima i svom armijom njihovih služitelja, sljedbenika i podržavalaca.

MIR, MRAK I NOĆ

Staroenglesko MIRK, anglosaksonsko MIRC, MYRCE, staroislandsko MYRKR znače MRK, crn (1). Staroenglesko MIRKE (MIRK ?), anglosaksonsko MIRCE, MYRCE, starosaksonski MIRKI, staroislandski MYRKR, latinsko OBSCURU znači MRK, crn. (2)

U navedenim riječima su dvije osnove MIR i MER. Srpsko MIR potpuno je isto staroengleskom MIR (noć) za čovjeka oduvijek bio MIR, spavanje, POČINAK. MIR i POČINAK su sinonimi, jer je POČINAK od osnove POK u riječi POKOJ, a POKOJ je MIR.

Staroenglesko MERKE je NOĆ (3), srpsko MRAK. Staroenglesko MIRKEN, MIRK i MERKE, staroislandsko MYRKJA znače MRAK, crnilo (4). Staroenglesko MIRKNES, MIRKNESS; MERKNES, MERKNESSE znače MRKNE SE, smrkava se. (5)

Englesko MIRTH, srednjevijekovno englesko MIRTHE, anglosaksonsko MIRĐ je UŽIVANJE, MILINA i povezani su sa anglosaksonskim MERG, što je u engleskom MERRY sa značenjem SRETNO, VESELO (6) i sve je povezano sa srpskim MIR, bilo da se odnosi na počinak, spokoj, bilo da se odnosi na životni mir i vrijeme bez rata. Englesko MIRTH je anglosaksonskog porijekla, ali keltskog originala (7), dakle je kimerijskog, tj. tračanskog originala.

Osnova MER, koja je dala srpsko MRAK, je u staroslovenskom SMERT, što je u bretonskom MERNANS. (8)

Srpsko NOĆ, rusko НОЧЬ, poljsko, slovačko i češko NOC, armorićansko, bretonsko i velško NOS, gaelik NOCHD, manks NOGHT, latinsko NOCTIS (9), talijansko NOTTE, galicijsko NOITE, islandsko NÓTT i svi srodni oblici potiču od riječi NOD. To je ime zemlje

istočno od Edena u koju je izbjegao Kain nakon ubistva Avelja (Postanje,1,16):

NOD > NOT > NOĆ

Irsko i bretonsko NOD, velško NÔD, latinsko NOTA, znači ZNAK (10):

"Od početka osamnaestog vijeka (prema OED-u) izraz ‘zemlja Nod’ koristi se u značenju ‘spavanje’. Čini se da se naučnici slažu da je ovo prikaz biblijskog naziva mjesta utemeljenom na upotrebi glagola ‘klimati’ u smisu ‘drijemati, kunjati’ (prvi put početkom sedamnaestog vijeka, prema OED-u).” (11)

NOD jeste SPAVANJE, tj. NOĆ, ali izvorno značenje je ZNAK, jer u noći se vide nebeski ZNACI:

“Potom reče Bog: neka budu vidjela na svodu nebeskom, da dijele dan i noć, da budu znaci vremenima i danima i godinama.” (Postanje,1,1,14)

Zalaskom Sunca i pojavom zvijezda čovjeku je to NOD, tj. ZNAK počinka, spavanja.

....

(1) Francis Henry Stratmann, A Dictionary of the Old English Language; Krefeld: Kramer And Baum, 1867, pg. 398.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Ibid.

(5) Ibid.

(6) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 370.

(7) Ibid.

(8) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 252.

(9) Ibid. pg. 267.

(10) Ibid.

(11) Howard Jacobson, The Land of Nod; Journal of Theological Studies, New Series, 41(1), April 1990.

BOG ROD, BOGINJA RODA I SUNCE SIN

Zrake Sunca

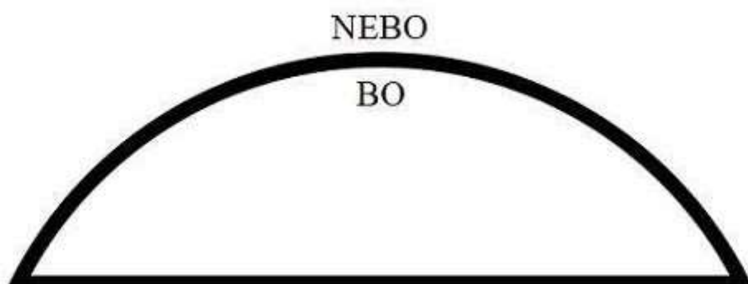
Ovako Biblija opisuje početak stvaranja svijeta:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta i bješe tama nad bezdanom i duh Božiji dizaše se nad vodom." (Postanje 1,1-2)

I šta saznajemo? Saznajemo da je u POČETKU Bog stvorio NEBO i ZEMLJU. Šta je POČETAK? Da li je prije POČETKA bila NULA, kao što mi u materijalnom zemaljskom svijetu to prikazujemo? Ne, u duhovnom metafizičkom smislu POČETAK je STANJE MIROVANJA i to ćemo objasniti etimologijom riječi POČETAK.

Riječ POČETAK ima dva dijela: **1**. PO, **2.** ČETAK.

Riječ PO je postala od riječi BO i to je ISPUPČENJE kao dio kruga i to je u srpskom BOK, BOB, BOBA, BOBAK, BOVA, BOTA, BOKAL, BOSTAN, BOKVICA, BOMBA. Evo primjer osnove BO u engleskom i gaeliku:

- engleski: BOSS = ispupčenje, izbočina, izraslina, čvoruga;
- engleski: BOW = lúk;
- engleski: BOWL = posuda, pehar;
- engleski BOAT = čamac;
- engleski BOUNCE = skok;
- latinski: BOS = vo, krava, govedo;
- gaelik: BOC = jarac; (1)
- gaelik: BOC = žulj, plik, ispupčenje, izraslina, izbočina. (2)

Šta je bukvalno značenje korijena BO u nabrojanim riječima? Pogledajmo slike lúka i volujskih rogova i biće nam jasno: BO je KRUŽNO, SAVIJENO, i bukvalno značenje je NEBO, ali pošto je nebo VISOKO, smisao

osnove BO prenio se i na značenje VISINE i SNAGE. Tako starobiblijski toponim BOZRAH (hebrejski BŎZ'-RÁ) znači TVRAĐVA (3), a svaka tvrđava je JAKA I VISOKA. Jedan od dva stupa Solomonvog hrama nazvan je BOAZ (hebrejski BŌ'AZ) što znači MOĆ, SNAGA (4). Biblija kaže da je Bog oganj koji spaljuje i proždire (Ponovljeni zakon,4,25; Jevrejima,12,29). I gle: BO OG > BOOG > BÔG.

Riječ ČETAK je izvedena od KETAK postanjem od KET, a ovo je izvedeno od ED. Dakle je išlo ovako:

ED > KED> KED > KET > KETAK.

Šta je ED? ED je u srpskom MED i to je SUŠTINA, SRŽ, JEZGRO, ŽIVOTNI SOK CVIJETA. ED je SUŠTINA, SRŽ, JEZGRO. Suština nebeskog EDA kazaće nam sanskrit: sanskritsko VEDHATE (VED) znači DRHTANJE, TITRANJE, TREPERENJE. Svako DRHRANJE, TITRANJE ILI TREPERENJE ima svoje amplitude koje se neprekidno ponavljaju i to je FREKVENCIJA ELEKTROMAGNETNIH TALASA i ELEKTROMAGNETNI TALASI.

ED je dalo ET koje se nalazi u ETER i ETER je NEBESKA VODA. Evo: *"...duh Božji dizaše se nad vodom."* ED je Duh Božiji, ER je voda, a skupa su EDER, tj. ETER i oboje su bili U POČETKU. Nigdje u Bibliji nije rečeno da je Bog stvorio vodu i tu činjenicu teolozi jednostavno preskaču, jer je VODA ženski princip stvaranja, a BOG je muški princip i kao što muškarac stvara dijete kroz ženu, tako je BOG stvorio svijet kroz BOGINJU NEBESKU VODU.

I kao što rekosmo:

ED > KED> KED > KET > KETAK

Riječ KET je nominativ jednine, a glagol je KE-TITI. To je izvorna srpska riječ i danas u upotrebi u Bosni (srodno talijanskom CHETO, latinsko QUIETUS). Današnje POČET, POČETI je postanjem od PO KET,

POKETI. I naravno, prelaskom **K** u **Č** dobijeni su oblici POČET, POČETI i POČETAK:

a) BO KET > BOKET > POKET > POČET
b) BO KETI > POKETI > POČETI
c) BO KET-AK > POKETAK > POČETAK = ČEKANJE, MIROVANJE

POČETAK je ČEKANJE, MIROVANJE, onaj pojam za koji slovenska mitologija kaže da je prije stvaranja svijeta BOG SPAVAO.

Bog Rod i Boginja Roda: jedno tijelo sa dvije glave (vinčanska figurina):"...i biće dvoje jedno tijelo." (Postanje,1,2,24).

I kaže Biblija: *"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta i bješe tama nad bezdanom i duh Božji dizaše se nad vodom. I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost."* (Postanje,1,2)

SVJETLOST je prvo “dijete” rođeno od BOGA OCA (Božijeg Duha) i BOGINJE MAJKE (nebeske vode). Ovu PRVU SVJETLOST crkva je egzoterijski preslikala na Isusa Hrista kao Sina Božijeg, Sunca Pravde; a BOGINJA MAJKA (biblijska nebeska voda) vjernicima je prikazana u liku Marije Bogorodice.

Od prve nebeske svjetlosti formirano je i naše Sunce kao vidljiva slika nevidljivog Boga i kao ognjena haljina u koju je obučen nevidljivi Bog. Tako je Sunce Božiji sin, sin Boga i Boginje, te njih troje postaju prva nebeska PORODICA. Dakle: OTAC ROD, MAJKA RODA I SIN ROD su BOŽIJE TROJSTVO. Na mjesto Majke Rode crkva ubacuje Svetog Duha u vidu goluba, a golubica je simbol i Dahine (Majke Rode) i Marije Bogorodice, koju crkva u svojim troparima naziva nebeskom golubicom.

Rod kao Bog Otac čuva i hrani sve na Zemlji kroz Sunce, te Sunce kao sin postaje vidljivi Bog Rod, a Zemlja postaje vidljiva Majka Roda, a prvi ljudi kao kruna Božijeg stvaranja postaju ROD BOŽIJI.

Od mnoštva roda nastaje NAROD. Svi znamo šta to znači, ali znamo li najstariji smisao riječi ROD?

Od mnoštva roda nastaje NAROD. Svi znamo šta to znači, ali znamo li najstariji smisao riječi ROD? Petar skok piše ovako:

"Činjenica da u svim slavinama roditi ima za subjekte sunce, ljudska bića i biljke, nikako životinje, može se objasniti religioznom upotrebom glagola. Sunce se obožava, ono omogućuje nicanje i rast biljaka. Na upotrebu glagola djelovala je prema tome primitivna religija." (5)

Iz svog vjersko-ideološkog razloga Skok preskače istinu da Sunce i ljudima omogućava rađanje, rast i život uopšte. Zato je kod starih prehrišćanskih naroda Sunce bilo BOG ŽIVOTA, kod Rusa i ostalih Slovena Sunce je bilo BOG ROD. Skoku je to "primitivna religija", iako je to svakom mislećem stvoru jasna životna istina, a vjerovatno je pod "modernom i naprednom religijom" smatrao hrišćanstvo, premda istinu hrišćanstva niko ne može dokazati, jer ne počiva na životnoj istini, nego se održava na slijepoj vjeri mimo životne stvarnosti.

Šta je najstariji smisao imenice ROD? Englesko ROD, staroenglesko RÔDE, anglo-saksonsko RÔD, starosaksonsko RÔDA, starofrizijsko RÔDE, starogornjonjemačko ROOD (ROD) je TANKA PRUTKA, ŠIPKA, TANKI ŠTAP (6). Sanskritsko RODHA je NICANJE, RAST. (7)

Svetovide, nas premili Bože, nek se svijetom tvoja djeca množe.

Rekli smo da je Slovenima Sunce bilo BOG ROD. Od SUNCA se pružaju zrake kao TANKE PRUTKE, ŠIPKE, ŠTAPOVI. SUNCE je BOG ROD i daje da

Zemlja rađa svoj ROD. Sunce je OTAC ROD, Zemlja je majka RODA, bilo da je to rod vodenog ili kopnenog svijeta, bilo da je rod riba, bilja, životinja ili ljudi i naroda.

Keltsko (gaelik) ROD znači PUT, STAZA, TRAKA, ZRAKA (8). To je veza, spoj BOGA RODA (Sunca) sa majkom RODOM (Zemljom) i kroz taj spoj njihovih energija dolazi do njihovog zajedničkog stvaranja RODA, kojeg majka Zemlja rađa. Iako su naizgled odvojeni, Sunce i Zemlja su jedno tijelo RODA, jer su spojeni SVJETLOSNIM ZRAKAMA i oni su jedno rodno tijelo sa dvije glave: Sunce je Otac ROD, Zemlja je Majka RODA, a život na Zemlji njihovo je DIJETE, POROD njihovog RODA. Kruna njihovog poroda i roda je čovjek koji se sa kreativnom razumom rađa u liku Božijem. A Isus, molim vas, šta tu čini Isus? Je li Isus Sunce?

....

(1) Norman Macleod, A Dictionary of the Gaelic Language; Glasgow and London, W. R. M'Phun & Son, 1866, pg. 75.

(2) Ibid.

(3) Madeleine S. Miller and J. Lane Miller, Harper's Bible Dictionary; New York. Harper & Brothers, 1961, pg. 79.

(4) Ibid. pg. 77.

(5) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 152.

(6) Francis Henry Stratmann, A Dictionary of the Old English Language; Krefeld: Kramer and Baum, 1867, pg. 465.

(7) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 884.

(8) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, pg. 468.

RA, RAS I SRBI RAŠANI, TJ. ARJANI

RA je jedno od najstarijih imena Sunca. Sanskritsko RA znači IMANJE, DAVANJE; BRZINA, VATRA, TOPLINA; LJUBAV, UZIVANJE; ZLATO, BLJESAK, SJAJ (1).

I pored saznanja savremene uporedne lingvistike i dalje se po školama uči da je RA bilo samo egipatsko ime Sunca, iako je ovo ime Sunca još postoji u jezicima mnogih naroda koji su dugo bili izolovani po razbacanim predjelima Afrike, Polinezije i Južne Amerike:

- **RA** = staroegipatski;
- **RA** = Obolo jezik (jug Nigerije, Afrika);
- **RA** = Mundu ili Mondo jezik (Ubangian jezik Južnog Sudana i nekoliko hiljada ljudi tog jezika u Demokratskoj Republici Kongo);
- **RA** = Rarotongan (službeni jezik polinezijskih ostrva Cook Islands i u Francuskoj Polineziji. Na Novom Zelandu ovim jezikom govori oko 42,000 ljudi);
- **RA** = Mangarevan jezik (polinezijski jezik ostrva Mangareva i susjednim ostrvima Tuamotu arhipelaaga. Mangarevan narod je naselio ostrvo Tua motu sa ostrva Marquesas u 13. vijeku*);*
- **RA** (arhaični oblik) = tahitanski jezik (polinezijski jezik Tahitija i okolnih ostrva);
- **RA** = Kaian (Kian ili Kayan je Ramu jezik sa Papua Nove Gvineje);
- **RA** = Kapingamarangi jezik (polinezijski jezik kojim je 1995. govorilo oko 3000 domorodaca u Saveznim Državama Mikronezije);
- **RA*** = Skou (jezik male grupe oko 7000 ljudi u obalnom dijelu Sandaun Provincije na Papua Novoj Gvineji);

- **RA*** = Tumawo (papuanski jezik na Indoneziji);
- **RA** = Aniwa (polinezijski jezik Okeanije i Australije);
- **RA** = Anuta (Solomonova ostrva)
- **RA** = Futuna (jezik domorodaca Okeanije i Australije);
- **RA** = Gamei (Mbore, Mborei ili Borei, drugi nazivi Gamei ili Gamai je Ramu jezik na Papua Novoj Gvineji);
- **RA** = Kaingang (jezik Kaingang naroda na jugu Brazila);
- **RA (RA'A)** = Rapa Nui ili Rapanui (istočnopolinezijski jezik Rapanui naroda na Uskršnjim ostrvima);
- **RA** = Tuamotuan (polinezijski jezik grupe oko 4000 ljudi Tuamotu arhipelaga i oko 2000 stanovnika Tahitija). (2)

Arapsko RASAN je SUNCE (3). Sanskritsko RASYA je KRV (4), a po krvi se određuje RASA. KRV je CRVENE, dakle RAŠE BOJE, boje vatre. Egipatsko RĀI znači SVJETLOST, PLAMEN, VATRA. (5)

RANI izlazak i gasni zalazak Sunca je RAZDVAJANJE dana i noći. Smjena godišnjih doba je RAZDVAJANJE dviju sezona, a znak RAZDVAJANJA je simbol **Y** ili RAŠLJE, RAČVE, RAKLJE.

Simbolozi i masoni ne znaju značenje simbola **Y** (RA) i evo šta Albert Pajk (Albert Pike) kaže:

„... A·:U·:M·: sveta riječ Indusa, što znači Trojedini Bog, davanje života, očuvanje života i uništavanje života: predstavljen mističnim likom Y." (6)

Drugi autor kaže ovako:

"Mistični simbol **Y** je također mnogo cijenjen aluzijom na trojedinog Boga; tri posebne linije od kojih se sastoji formiraju jedan, i taj jedan je od tri. Ovo je bilo

dejstvu zabranjenog imena božanstva; Tetraktis od Pitagore i Tetragramaton od Jevreja.” (7)

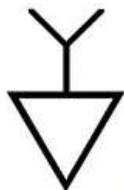
Treći veli:

“Jedan od najjednostavnijih ugaonih simbola, kako god, bio je simbol V, ili Y, ili dvokuka, na vrhu simoličnog štapa kojeg su uvijek držale ženske figure egipatskih skulptura i koji ja nikad nisam vidio u rukama muške figure.” (8)

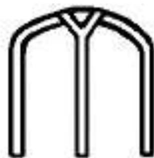
Četvrti piše ovako:

“Ovo **Y** ili oblik dvokuke može se vidjeti među drevnim egipatskim skulputrama montiran na istostranični trougao, ali ja se nisam susreo ni sa jednom eventualnom interpretacijom njegovog navodnog smisla, iako se čini da se povremeno koristi od strane masona.” (9)

Na slici ispod je taj pomenuti istostranični trougao sa simbolom **Y**, ali šta je Egipćanima značio? Riječ RA u egipatskom je imala više značenja: SUNCE, DAN; DAN I NOĆ (10); VLADAR. (11)

Obrnuti istostranični trougao je znak Horusa, boga proljeća, dakle simbol iznad je hijeroglif sa značenjem RĀ ḤERU, tj. SUNCE HORUS, SUNCE PROLJEĆA.

Simbol **Y** nalazi se i na hijeroglifu sa značenjem ŠTIT, ZAKLON (12). Kad se ispod **Y** nalazi romb (◊), tada znači VESELJE, PIR, SLAVA (13).

Hijeroglif sa značenjem VESELJE, PIR, SLAVA (Francis Llewellyn Griffith, A Collection of Hieroglyphs: A Contribution to the History of Egyptian Writing, Chapter I, London, 1898, Plate II, Figure 9).

Prvi glavni grad Raške bio je RAS. To je naziv sa jasnim porijeklom od RA: RA > RAS. Pošto RA znači SUNCE, tako i RAS znači SUNČANI, SJAJNI, VATRENI, VISOKI, JAKI, itd. Judeohrišćanski lažovi tvrde da je RAS “slovenski naziv nastao metatezom od latinskog ARSA,” tj. sve do “doseljavanja Slovena taj grad se zvao ARSA”. Ovako to Petar Skok “objašnjava”:

“Talijanski je naziv za istarsku Rašu *Arsia* (učeno prema antičkom nazivu). Prema tome je slog RA- nastao po zakonu likvidne metateze kao u *Skradin* < *Scardano*, *Labin* < *Albana.”* (14)

Skok nije objasnio ni šta latinsko ARSIA znači. Nije htio da objašnjava da je ARSIA postanjem od AR, niti Skok u RA vidi ime Sunca. Njemu je RA slog, a ne iz drevnih vremena punoznačna riječ kao ime SUNCA, pa laže da je RA nastalo prevrtanjem “latinskog AR” u “slovenski slog RA-“. Nema tu nikakvog prevrtanja, nego su ARSA i RAS istoznačne riječi, dva sinonima za isti pojam: RA je SUNCE, AR je SUNCE. Ovdje Skok mimolilazi temeljni metog etimologije: traženje korijena riječi u

drugim jezicima i da se držao naučnog metoda, našao bi sljedeće:

“U drevna vremena Tračani su zvani Peske ili Aria,...” (15)

Tračani su zvani ARIA narod, a šta to znači kazuje sanskrit:

- ARYA = PLEMENIT, UZVIŠEN, GOSPODAR (16)
- ĀR = POHVALA, ČAST, SLAVA (17)
- YA = SVJETLOST, SLAVA (18)

Sanskritsko ĀR je skraćenica od ARYANTI što znači BITI U ČASTI, U SLAVI (19). Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE. (20)

Sanskritsko AR nalazimo u srpskom ZAR (svjetlost), DAR (darivanje) i NAR (voće). U jezicima nekih mongolskih naroda NARA je SUNCE (21). Pogledajmo AR u perzijskim riječima:

- ĀR = DONIJETI; DONOSAČ (22)
- AR, ARRA = TESTERA (zrake: **ΛΛΛΛ**) (23)
- ARMĪS = TRN (**Λ**) (24)
- ARBŪ = KRUŠKA (strelasta) (25)
- ĀRĀ = UKRAS (divno, sjaj) (26)
- ĀRĪ = ISTINA (27)
- ARJ = CIJENA, VRIJEDNOST, ČAST; LABUD; MAKSIMUM, GRANICA (28)
- ĀRD, ĀRDA = BRAŠNO (29)
- ĀRAST = MOĆ, SNAGA (30)
- ARZ = CIJENA, VRIJEDNOST, KVALITET (31)
- ĀRZŪ = UŽIVANJE, ŽELJA, ZANOS, LJUBAV, NADA, RADOVANJE (32)
- ARM = RUKA (33)
- ARŪN = ŽIVOTAN (34)

- ĀRŪN = UMILAN, PRIVLAČAN, DOBAR (35)
- ARYAWĀN, ARYAWĀNĪ = PLAMENOCRVEN, PURPURAN (36)
- ĀRŪGH = DAN (37)
- ARJAN = VILE = **Y** (38)

Evo nekoliko arapskih riječi sa osnovom AR:

- ARR = POTPALJIVATI (39)
- ARĪM = JEDAN (40)
- ARĪS = VATRA (41)
- ARŪM = IZVORNI, ORIGINALNI (42)
- ARIT = CRVENKAST (43)
- ARS = POTPALA (VATRE) (44)
- ĀRĀ = UKRAS (45)

Riječ AR je kod Srba na Kosovu sačuvana do naših dana i znači DOSTOJANSTVO, ČAST (46), dakle ima isto značenje kao i sanskritsko AR, iako Skok tvrdi da je srpsko AR od arapskog AR koje znači STID, SRAM (47). Međutim, isti oblici srpskog AR i arapskog AR zaista nemaju nikakve veze u značenju, jer DOSTOJANSTVO i ČAST nisu isto što su STID i SRAM.

Kod kosovskih Srba postoji riječ ARNO sa značenjem IZUZETNO DOBRO, tj. SJAJNO i ova riječ nije unesena ni u jedan postojeći rječnik srpskog jezika i to nije slučajno, jer se istina sakriva i briše.

Starokeltsko ARD znači UGLEDAN, CIJENJEN, POŠTOVAN. (48)

Riječ AR zabilježena je i u srpskoj riječi ARDURA. Evo šta Skok kaže:

"ARDÛRA, f (Muo, Budva, Dobrota, Božava, uz glagol PLANÚT) ‘fosforescencija, SVJETLUCANJE mora, ribanje pod ARDURU na palamide, ribarski termin’. Od tal. ARDURA, apstraktum od ÀRDERE <

lat. ARDERE ‘GORJELI, PALITI’, mlet. ARDOR de mar. Od ÀRDERE > ARDITI (Budva): vidi, kako more ARDÌ (to je za vrijeme ARDUR). Daničić stavlja ovamo ARZOVAN m (u jednom srijemskom desetercu kao apozicija uz svijeću : Pa iznela sveću arzovana, p'ona čeka Rada gospodara). To bi imalo biti tal. part. perf. arso, ali morfološki dio -ovan ostaje neobjašnjen. Pored toga, kako dolazi italijanizam u srijemsku narodnu pjesmu?” (49)

I pazimo ovo: Skok tvrdi da srpsko ARDURE vodi porijeklo od talijanskog ARDURA za koje veli da je postanjem od latinskog ARDERE koje znači GORJETI, PALITI. I zaista: latinsko ARDEO znači SIJAM, BLISTAM, PLAMTIM (50). Skok ne želi da zna da su Talijani Kimerci kao i Tračani i ne želi da zna da je mnogo mlađi latinski nastao kao smjesa jezika drevnih plemena talijanskih Kimera, dakle Tračana, i helenskog (grčkog) jezika Javanovih potomaka koji su osnovali Rim. I kao što nema u grčkom, tako i u latinskom nema punoznačne riječi AR.

A sad malo o Daničićevom ARZOVAN koje spominje Skok:

“ARZOVAN, m ZAPALJEN, od tal. ARSO. Dolazi u jednoj pjesmi sremskoj pridjeveno svijeći kao subst. ZAPALJEN. Pa iznela sveću arzovana, p’ ona čeka Rada gospodara. Nar. pjes. srem. 115.” (51)

Svijeća je ARZOVAN, jer SJA kao što i AR (Sunce) SJA. Daničić kaže da je ARZOVAN od talijanskog ARSO, ali se i Skok pita: otkud talijanizam u sremskoj narodnoj pjesmi? Nije to talijanizam, niti je to latinizam, to je tračanska (srpska) riječ od riječi AR koja je znači SUNCE. Mi Srbi pravimo se ludi i svoju vlastitu istinu

od sebe sakrivamo da kukavnu platu zaradimo. Čije je ime ARSO?

Vlastita imena ARSO i ARSEN su od osnove AR sa najstarijim značenjem SUNCE koje SJA, BLISTA, ŽARI, PALI. Imaju li Grci riječ AR sa značenjem SJA, BLISTA, ŽARI, PALI? Nema to u grčkom jeziku i pošto nema, sve grčke izvedenice od osnove AR sa značenjima koja upućuju na neke atribute Sunca (bistrina, snaga, sila, borbenost i sl.) izvedene su od tračkog (srpskog) AR koje znači SUNCE. Pogledajmo:

“AR, m. samo u Štulićevu rječniku gdje se tumači: ,riječ stara, origo, principium. Potvrde nema nikakve, biće uzeto iz knjiga slovenskoga pisca Marka, koji je riječ izmislio. Rad, 47, 30." (52)

Daničić negira Štulićevo AR, iako je Štulić objasnio da AR na latinskom prevodu znači ORIGO i PRINCIPIUM, tj. POČETAK, PRVO.

AR je POČETAK, AR je PRVO i to je svim drevnim narodima, pa i drevnim Srbima, bilo SUNCE. SUNCE je AR. Nije li u ARKONI bilo SVETOVIDOV hram? ARKONA je ime po SUNCU ARU.

Kelti su Kimeri, tj. Tračani. Trački Brigi ili Briganti su Kelti. Keltsko (gaelik) ARAN je HLJEB, ŽIVOTNOST (53), a srpsko ARANIJA je posuda za kuvanje hljeba. Tračko AR je SUNCE, starokeltsko ARD (ART) je BOG (54).

SUNCE je AR, a Tračani kao narod SUNCA zvani su ARIA, tj. ARIJCI, ARJANI. Najstariji originalni ARJANI su KIMERI, tj. TRAČANI, ILIRI ili KELTI. To su stara imena Srba.

AR je SUNCE, SUNCE je SVJETLOST, SVJETLOST je SLAVA, te su TRAČANI SLAVNI i oni su dakle

SLAVENI koji su prije pojave riječi SLAVENI zvani ARIA.

I da zapečatimo: ARAC, genitiv ARCA na Ćilipima je UKRAS, prednji dio na prsima ženske nošnje (55) (arapsko i persijsko ĀRĀ). Vuk je zabilježio riječ HARAČLIJA i to je velika puška iz čije se cijevi pri pucanju RASPRŠUJE VATRENI SJAJ kao što se SJAJ RASPRŠUJE OD SUNCA (56). Sanskritsko ĀRA je BRONZA jer je je SJAJNA (57).

Tako smo otklonili još jednu prevarnu laž kako je od "latinskog" ARS postalo RAS, RAŠA i RAŠKA. Ne, AR i RA su sinonimi, istoznačne tračanske riječi sa značenjem SUNCE.

Rumuni su porijeklom od Dačana, Dačani su Tračani od kojih potiču Srbi. Rumunsko SÂRBI znači SRBI. U imenu SÂRBI je AR, ime Sunca. Pogledajmo oblike rumunskih riječi sa značenjem SLAVA, SLAVLJE:

- SĂRBĂTOARE = SLAVA, SLAVLJE (58)
- SĂRBĂTORI = SLAVITI (59)
- SĂRBTOREŞTE = SLAVSKI, SLAVLJENIČKI (60)

Sve počinje od AR:

- AR
- SAR
- SARBA
- SARBAT
- SARBATORI
- SĂRBĂTOARE
- SĂRBTOREŞTE

U SAR osnova je AR. Persijsko SAR ili ZAR ili FAR znači GLAVA, POGLAVAR, UPRAVITELJ, VRH (persijsko SARDAR je srpsko SERDAR). (61)

Osnova SAR je u hebrejskom SARAH sa značenjem PRINC, persijsko SÂR ili SER je STARJEŠINA, PRINC (62), a to znači i afganistansko ZAR, kurdsko SSÂR (63). Orijentalno ZAR, SAR, SER, SOR znače GLAVA u smislu POGLAVAR. (64)

Osnova SAR je u imenu SARAPIS (Σάραπις) što je ime egipatskog BOGA SUNCA. (65)

Dakle su ZAR i SAR istoznačni sinonimi sa osnovom AR, što je ime Sunca. U na samom početku Septuaginte, najstarijeg prevoda jevrejske Biblije, u prvom stihu Prve glave Knjige stvaranja piše:

“EN ἀρχῇἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.” To prevode ovako: *“U početku stvori Bog nebo i zemlju.”*

Grčko **ἀρχῇ** (**ἀρχὴ**) prevode kao POČETAK, iako riječ ima još značenja: ORIGINAL, KRAJNJI, NAJDALJI; PRVI; NAČELO; UZROK; GLAVA; VLAST; OBLAST; MOĆ; KOMANDA; CARSTVO; POGLAVARSTVO; OD VJEČNOSTI. (66)

U ovom **ἀρχῇ** nas zanima osnova **ἀρχ** i njeno izvorno značenje, njen suštinski smisao.

Sanskritsko ARH ima sljedeća značenja: RIJEDAK, VRIJEDAN, MOĆAN. (67)

U grčkom **ἀρχᾱΐζω** osnova ἀρχ daje značenje DREVNI (68), dok u riječi ἀρχᾱγὸς znači VOĐA, GLAVA, POGLAVAR, VLADAR (69). Grčko ἀρχάγγελος znači ARHANĐEL, tj. POGLAVAR ANĐELA, VLADAR ANĐELA. (70)

Korijenska riječ u sanskritskom **ARH** i grčkom **ΆΡΧ** je starogaelik (keltsko, tračansko, ilirsko) **AR** sa značenjem VODITI, RUKOVODITI (71). AR znači SJAJAN

(72). AR je SUNCE: jermensko AREG znači SUNCE (73). Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE (74). Starokeltsko ART i ARD je BOG (75). U srpskom ZAR u OZARITI osnova je AR sa značenjem SJAJ, SVJETLOST. Dakle je postanje riječi islo ovako:

AR > SAR > SARBA > SARBAT = SJAJ, SVJETLOST = SLAVA = SUNCE.

Srbi 19. vijeka znali su značenje riječi SLAVA, te je Karadžić prilikom prevoda Novog zavjeta sa njemačkog, njemačko GLORIÁ preveo na srpsko SLAVA:

"Druga je slava suncu, a druga slava mjesecu, i druga slava zvijezdama; jer se zvijezda od zvijezde razlikuje u slavi.” (1.Korinćanima,15,41)

U grčkom originalu istog dijela Pisma riječ SLAVA napisana je grčkim **ΔΌΞΑ** = **δόξα** (DOKSA), što je u latinskoj Vulgati prevedeno riječju CLARITAS sa značenjem SJAJ, BLJESAK, SLAVA.

“Riječi As (Ush) i Ar (Ur) obe znače sunce ili vatra ...” (76)

Tračani su zvani ARIA narod, Tračani su ARJANI. Pogledajmo sanskritske riječi sa osnovom AR:

- ARYA = PLEMENIT, UZVIŠEN, GOSPODAR (77)
- ĀR = POHVALA, ČAST, SLAVA (78)
- YA = SVJETLOST, SLAVA (79)

Sanskritsko ĀR je skraćenica od ARYANTI sa značenjem BITI U ČASTI, U SLAVI (80). Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE. (81)

Sanskritsko AR nalazimo u srpskom ZAR (svjetlost), DAR (darivanje) i NAR (voće). U jezicima nekih mongolskih naroda NARA je SUNCE (82).

AR je u srpskom VAR, VARITI. AR je SUNCE, SUNCE je SVJETLOST, SVJETLOST je SLAVA, te su TRAČANI SLAVNI i oni su dakle SLAVENI koji su prije pojave riječi SLAVENI zvani ARIA,ARJANI.

Tako smo otklonili još jednu prevarnu laž kako je od "latinskog" ARS postalo RAS, RAŠA i RAŠKA. Ne, AR i RA su sinonimi, istoznačne tračanske riječi sa značenjem SUNCE.

I da zapečatimo: nazivi SAR, SARBA i SARBAT izvedene su od AR:

AR > SAR > SARBA > SARBAT = SJAJ, SVJETLOST = SLAVA = SUNCE.

AR je SUNCE, SAR je SJAJ, BLJESAK, SLAVA SUNCA: **SRBI SU SLAVILI SLAVU SUNCA**:

a) RA > RAS > RASA > RAŠA > RAŠANI = SJAJNI
b) AR > ARJA > ARJANI = SJAJNI = SLAVNI = SRBI

"Vidjeli smo da je u prehelenističkom periodu vladajuća klasa Pantikapeuma bila kimerijska i da su Kimerijani Tračani." (83)

....

(1) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 859.

(2) Вячеслав Новиков, Слово "Солнце" на всех языках мира; Литературно-публицистический журнал Идиот, Nº 43, Витебск, 2012.

(3) Francis Johnson, A dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W^{M}. H. Allen and Co., 1852, pg. 660.

(4) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 871.

(5) E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, pg. 419.

(6) Albert Pike, Morals and Dogma; New York: Robert Macoy, 1878, pg. 82.

(7) Rev. George Oliver,The History of Initiation; London: Richard Spencer, 1841, pg. 83.

(8) John E. Dove, On Geometrical and other Symbols; The Builder, Volume 21, April 4, 1863, p, 245)

(9) Ibid.

(10) E. A. Wallis Budge, Ibid. pg. 417.

(11) Ibid. pg. 419.

(12) Francis Llewellyn Griffith, A Collection of Hieroglyphs: A Contribution to the History of Egyptian Writing, Chapter I; London, 1898, pg. 36.

(13) Ibid.

(14) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 111.

(15) John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe; London: Burns and Oates, 1879, pg. 212.

(16) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 93.

(17) Ibid. pg. 149.

(18) Ibid. pg.. 838.

(19) Ibid.

(20) Ibid. pg. 149.

(21) Robert Gordon Latham, Elements of Comparative Philology; London: Walton and Maberly, 1862. pg. 85-87.

(22) Francis Johnson, A dictionary, Persian, Arabic, and English; London: WM. H. Allen and Co., 1852, pg. 51.

(23) Ibid. pg. 51, 64.

(24) Ibid. pg. 63.

(25) Ibid. pg. 53.

(26) Ibid. pg. 51.

(27) Ibid. pg. 64.

(28) Ibid. pg. 56.
(29) Ibid. pg. 57.
(30) Ibid. pg. 58.
(31) Ibid.
(32) Ibid.
(33) Ibid. pg. 61.
(34) Ibid. pg. 64.
(35) Ibid.
(36) Ibid. pg. 56.
(37) Charles Wilkins, David Hopkins, A Vocabulary Persian, Arabic and English; London, 1810, pg. 22.
(38) Ibid. pg. 19
(39) Ibid. pg. 17.
(40) Francis Johnson, Ibid. pg. 23
(41) Ibid. pg. 64.
(42) Ibid. pg. 63.
(43) Ibid. pg. 59.
(44) Ibid. pg. 55.
(45) Charles Wilkins, Ibid. pg. 17.
(46) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 52.
(47) Ibid.
(48) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 44.
(49) Petar Skok, Ibid. pg. 57.
(50) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London, Printed by A. J. Valpy, 1828, pg. 32.
(51) Đura Daničić, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio I; Jugoslavenska akademija znanosti i umjetnosti, Zagreb, 1880-1882, str. 114.
(52) Ibid. pg. 98.

(53) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic; London, Printed for James Duncan, 1825, pg. 32.

(54) Ibid. pg. 36, 48.

(55) Petar Skok, Ibid, str. 656.

(56) Ibid.

(57) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 149.

(58) Serban Andronescu Andronescu, Dictionar Romin-Englez; New York, Saphrograph Co., 1964, pg. 213.

(59) Ibid.

(60) Ibid.

(61) John Richardson, A Dissertation on the Languages, Literature, and Manners of Eastern Nations; Proofs and Illustrations, Oxford: The Clarendon Press, 1777.

(62) Charles de Pougens, Trésor des origines et dictionnaire grammatical raisonné de la Langue Françiase; Paris: De L'imprimerie Royale, 1819, pg. 279.

(63) Ibid.

(64) Ibid.

(65) William Smyth, G. E. Marindin, A Classical Dictionary Greek And Roman Biography, Mythology and Geography; London: John Murray, 1909, pg. 865.

(66) John Groves, A Greek and English Dictionary; Boston: Hilliard, Gray and Company, 1836, pg. 92.

(67) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 93.

(68) John Groves, Ibid.

(69) Ibid.

(70) Ibid. pg. 226.

(71) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, pg. 32.

(72) James George Roche Forlongp, Rivers of Life, Or Sources and Streams of the Faiths of Man in All Lands, Vol. II; London, 1883, pg. 11.

(73) Robert Ellis, The Armenian origin of the Etruscans; London: Parker, Son and Bourn, 1861, pg. 44.

(74) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 149.

(75) Robert Archibald Armstrong, Ibid. pg. 36.

(76) The Christian Examiner and Religious Miscellany, Vol. 61, Boston: Crosby, Nichols, and Co., New York: C. S Francis & Co., London: Edward T. Whitfield, 1856, pg. 95.

(77) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 93.

(78) Ibid. pg. 149.

(79) Ibid. pg. 838.

(80) Ibid.

(81) Ibid. pg. 149.

(82) Robert Gordon Latham, Elements of Comparative Philology; London: Walton and Maberly, 1862. pg. 85-87.

(83) Michael Rostovtzeff, Iranians and Greeks in South Russia; Oxford, The Clarendon Press, 1922, pg. 67.

ETIMOLOGIJA PEMBAVE BOJE

Ruski МОЛОКО je srpski MLEKO, MLIKO, MLIJEKO.

"MOLOĆ, MOLK, vatra, sunce. Fen, Tauloć, Moloć, sve su imena sunca." (1)

Kod Amonićana MOLOĆ je MOLEK (2).

"Druidi su razlikovali *Malk*, kralj, i *Molk*, vatra, sunce." (3)

Podnevno sunce je BIJELO, ruski MOLOKO je MLEKO i postanjem od MOLOK, što je u starini značilo boju sunca, boju svjetlosti. Srpsko MOLER je čovjek koji farba, boji, kreči.

Kod nekih naroda Indonezije i Papua Nove Gvineje MO znači SUNCE (4). Ovo MO je u srpskom MOĆ, postanjem od MOT koje je dalo MOTANJE, MOTOR; MOBILAN, MOBILIZACIJA; MOTRITI; MODAR; MODEST (čedan); MOTKA; MOBA.Toplo vrijeme kad se kravi napolju je MOLAJČINA (Poljica, Dalmacija) (5). Od MO je izvedeno MOMAK (MO MAG), MOMA, MONARH (grčko *μόνος* znači "sam"), MOLITI, MORAL, MONASTIR, MONAH, MOMENAT, MONETA, MOST, MOSUR, MOSOR (ime planine), MOROVLAH, MOŠNJE, MOZAK, itd. U keltskom gaeliku MÒR znači MOĆAN, VELIK, VISOK, KRŠAN, PLEMENIT (6). Keltsko MOR nalazi se u srpskom MORGA (dugačka motka) što je aluzija na Sunčevu ZRAKU: Sunce je MO, zraka je MORKA > MORGA.

Od feničanskog PENISUS sa značenjem SUNCE (7), skraćenjem izgovora dobijeno je PENIS. U PENISUS osnova je PEN, ista osnova koja se nalazi u engleskom PENCIL, pisaljka; zatim u PENDANT, ukras, sjaj, a prvi engleski novac PENNY bio je od SREBRA. Novac kod Čeha je PENÍZE, Dalmatinci kažu PENEZI.

U riječima PENISUS, PENIS, PENNY, PENÍZE, PENEZI osnova je PEN:

“Ali, ako je *dictio* razumljiva riječ sa nekim značenjem, šta ona tačno označava? Ovo je ključno pitanje za svaki pokušaj objašnjenja u jeziku od drevnih vremena do danas. U uobičajenoj upotrebi govorimo o riječima koje označavaju nešto. *Pen* znači ovo nešto što ja držim u svojoj ruci dok ovo pišem. Dakle, to i jest i nije. Ovo nešto u mojoj ruci zove se pen, da, ali je bezbroj toga sa sličnim oblikom i funkcijom (i oni sa različitom, npr. pigpens). Ono što riječ *pen* znači nije ništa od toga do ukupna kategorija u koje sve one spadaju i ta kategorija nije nešto što ti možeš držati u ruci, ali ti možeš to držati u svojoj glavi, u svom razumu. To je precizno mjesto gdje se značenje riječi drži u srednjovijekovnoj lingvističkoj misli: u razumu (nešto nam kazuje kao “srce” o čemu više ispod).

Šta je onda veza između *pen* koje ja držim i značenja *pen* u mom razumu? (Hajde da ostavim pigpens, itd. po strani i da se fokusiram na sredstvo za pisanje). Opet ključno pitanje teče kroz cijelu srednjovijekovnu misao, odgovor koji se reflektuje u platonskom naslijeđu. Nešto zvano ‘pen’ i značenje riječi *pen* imaju nešto zajedničko: *oblik* pen, ma šta pen imalo slično u poretku izvršenja svoje namjene pisanja. Pen koje držim ima materijalnu formu od pen. Kada u svom razumu razumijevam značenje riječi pen, očito je da to nije materijalno, već čisto umno.” (8)

Englesko PEN je PENKALO, PISALJKA, PERO. Citirani autor tvrdi da je to PEN dobilo ime po nečemu starijem što je oblikom i funkcijom prethodilo ovom PENU kao sredstvu za pisanje i to je neko najstarije PEN. Šta bi to moglo biti?

Da bismo odredili šta je to najstarije što se zvalo PEN, poći ćemo od srpskih riječi PISATI i PIŠATI. Pogledajmo: **1.** PIS > PISATI, **2.** PIS > PISATI > PIŠATI.

U riječima PISATI I PISATI ista je osnova PIS i to je LINIJA: pri pisanju nastaje LINIJA, pri PIŠANJU pa do tla stvara se LINIJA mokraće, dakle LINIJA je PIS, na sanskritu RĀJI (9), a PRAVAC na sanskritu je RAJI (10). Sanskritsko RA je IMANJE, DAVANJE, DEJSTVO, VATRA, VRUĆINA, LJUBAV, ŽELJA, ZLATO, BRZINA, BLJESAK, SJAJ (11): RA je SUNCE, a RĀJI ZRAKA, PRAVAC, tj. LINIJA, PRAVAC koji po njivi ostavlja RALO i to je LINIJA, PIS, PISA od čega je dobijeno PISANJE i PIŠANJE.

Sinonim riječima PEN, PENKALO, PISALJKA je PERO. Sanskritsko PERU je VATRA, SUNCE (12). Pošto je Sunce PERU, njegove zrake su PERA, a jedna zraka je PERO, što se prenijelo na pero ptice i a pero za pisanje.

Dakle su PEN, PENKALO, PIS, PISA, PISALJKA i PERO riječi istog značenja, što to znači da je i PEN u svom najstarijem smislu značilo SUNCE i zato je feničansko PENISUS značilo SUNCE, a zraka je PENA. Po sjaju je engleski PENNY dobio naziv jer je bio od SREBRA, zato su češko PENÍZE i dalmatinsko PENEZI naziv za PARE jer su stare kovanice bile SJAJNE i VRIJEDNE.

U engleskom PENETRATE, koje znači PRODIRATI, PROBIJATI, takođe je osnova PEN. Tako razumijemo smisao riječi PENISUS i PENIS: SJAJNO PRODIRANJE, ba kao što PENINSULA (poluostrvo) prodire u more. I srpsko PENA je od osnove PEN, a PENDREK je izdužen kao Sunčeva zraka. Od izlaska zorom Sunce se PENJE i kroz PENDŽER obasja sobu,

a dijete se PENTRA kuda ne treba. Sanskritsko PEṆ u PEṆATI znači KRETATI SE, IĆI (13). Bretonsko, korniško i velško PEN je POČETAK, VRH, GLAVA POGLAVAR, starovelško PENN, armorićansko PENN, irsko CEANN, staroirsko CENN, gaelik CEAN, starovelško CEN (14), jer je Sunce POGLAVAR, GLAVA i Sunčev sjaj je CENA svemu.

Piskavac (latinski: succisa).

Biljku koja je po latinskom svrstana u rod SUCCISA, engleski Devil's bit, druidi su zvali UARACH MOLLACH i smatrali su je svetom posvećenu suncu (15). Jedno od srpskih imena je PISKAVAC, dakle je sa istom osnovom kao PIS, PISATI, PISATI, a nazvana je tako zbog vrlo tanke i duge stabljike, a već smo rekli da PIS, PISA PISATI, PISATI znači LINIJA (slika ba prethodnoj strani).

Kažu da su Fenikija i Feničani dobili ime po grčkoj riječi **Φοινίκη**: **Φοινίξ**, **Φοινός**, te tvrde da to znači LJUBIČASTA, tamnocrvena, boja krvi (16) i ta boja odgovara boji cvijeta trave piskavca (slika ispod).

Ljubičasta boja cvijeta piskavca (succisa, lat.).

Pisci Biblije su Fenikiju nazvali KANĀN (grčki: **Χαναάν**) i KHNA (17), te napisaše u Bibliji da su Feničani sinovi Hamovog sina KANANA (*Stvaranje, 10,6*). Ali, u imenu HANAN ili KANAN je arapski korijen HĀN- koji u HĀNAT daje riječi značenje VINARIJA, u HĀNIYAT je VINO. Tako HAN- u HĀNIT daje riječi značenje CRVEN (18). Isus pretvara vodu VINO u mjestu sa imenom KANA (Jovan,2,1-11). Gle: KANA – KANAN.

Perzijsko KHĀN znači PRINC, RASAN, GOSPODIN (19). A šta tumači Biblije kažu da KANAN i KHNA znače? Kažu da znače NIZAK i vele da se to odnosi na ravnicu, niziju. Čekaj malo: zar narod Izrailja nije pre-

laskom preko Jordana istočno od Jerihona ušao u zemlju zvanu Kanan? I gdje je tu ravnica, gdje je tu nizija po cijelom Kananu od Jerusalima pa sve sjeverno do Galilejskog jezera? Kananu nije ravničarska zemlja i nema logike da KANAN znači RAVAN, NIZIJA. Samo uski pojas zapadno uz obalu Mediterana ima niizije, ali Hebreji nikad nisu kročili u taj dio KANANA i to nije sav biblijski Kanan: Kanan je sva današnja Palestina i sav današnji Izrael. KANAN znaci CRVEN i to je zemlja crvenih FENIČANA, FILISTEJA od kojih su mnogi stvaranjem judaizma u 5. v. st. ere mnogi, skupa sa Aramejima i Sircima pretvoreni u Judeje, tj. Hebreje.

purple	mauve	violet	boysenberry
lavender	plum	magenta	lilac
grape	periwinkle	sangria	eggplant
jam	iris	heather	amethyst
rasin	orchid	mulberry	wine

I da zavrsimo priču sa PEMBAVOM bojom:

PEN BAV > PEMBAV = PURPURAN = TAMNO-CRVEN, LJUBIČAST. Postoji jedan zapis uklesan u Francuskoj iz rimskog vremena (20):

LUCIUS LUCILIUS DEO PENINO O. M.

SVIJETLI PRESVIJETLI BOG PENINO O. M.

....

(1) William Ouseley, The Oriental Collections, Vol.III,

No. I; New York, Cambridge University Press, 2013, pg. 18.

(2) *Ibid. pg.19.*

(3) *Ibid.*

(4) *Вячеслав Новиков, Слово "Солнце" на всех языках мира; Литературно-публицистический журнал Идиот, Nº 43, Витебск, 2012.*

(5) *Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I; JAZU, Zagreb, 1971, str. 450.*

(6) *Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, pG. 925.*

(7) *William Ouseley, Ibid. pg. 19.*

(8) *John E. Joseph, Saussure; Oxford, University Press, 2012, pg. 77-78.*

(9) *Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 875.*

(10) *Ibid. pg. 861.*

(11) *Ibid. pg. 859.*

(12) *Ibid. pg. 648.*

(13) *Ibid. pg. 648.*

(14) *Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 283.*

(15) *William Ouseley, Ibid. pg. 19.*

(16) *William Smith, Dictionary of Greek and Roman Geography, Vol. II; London: 1857, pg. 605.*

(17) *Ibid.*

(18) *Francis Johnson, A dictionary, Persian, Arabic, and English; London: WM. H. Allen and Co., 1852, pg. pg. 462.*

(19) *Ibid. pg. 506.*

(20) *William Ouseley, Ibid. pg. 19.*

MANASIJA

"Mnoge irske planine zadržale sui me *Man*, ili Sunce." (1)

Sanskritsko MĀN je ČAST, POŠTOVANJE. (2)

Irsko MAN, planina, sanskritsko MĀNASOTTARA (3) dok sanskritsko MĀNASA znači DUHOVNOST, NADAHNUĆE, POSVEĆENOST, SVETOST (4). Sanskritsko MĀNA je IDEJA, VJERA, SVJETLOST, SJAJ, ČAST; BORAVIŠTE, STANIŠTE. (5)

Sanskritsko MANASIJA znači ROĐENO OD SRCA, LJUBAV, BOG LJUBAVI (6): MANASIJA je BORAVIŠTE, SVJETLOSTI.

Tako da znate da su sve crkvene priče o imenu Manasije samo jedna od bezbroj crkvenih laži, jer je to bilo narodno ime tog mjesta i prije podizanja manastira despota Stefana. Najvjerovatnije je manastir podignut na mjestu nekog drevnog svetilišta sa vedskim imenom MANASIJA.

....

(1) Ibid. pg. 25.

(2) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 809.

(3) Ibid. pg. 810.

(4) Ibid.

(5) Ibid. pg. 1246.

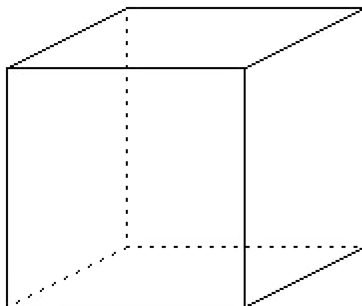
(6) Ibid. pg. 809.

ZERUBABELOV HRAM

Piše u Bibliji ovako”

“Prve godine cara Kira zapovjedi car Kir: dom Božji u Jerusalimu da se sazida da bude mjesto gdje će se prinositi žrtve, i temelji da mu se izidaju, da bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata.” (Ezra,6,3)

Godina 559. st. ere prva je godina cara Kira i vladao je do 530. Oko 540-520. iz Vavilona u Jerusalim stiže Zerubabel sa svojim pratiocima i mnoštvom naroda. Oni prvo popravljaju zidine Jerusalima, zatim u vrijeme cara Darija (vladao 522-486. st. ere) oko 520. godine taj Zerubabel počinje u Jerusalimu da gradi hram 60 lakata širok i 60 visok. To je velika kocka sa stranama dugim po 60 lakata.

Širina i visina hrama je po 60 lakata. Ako se uzme da je to bio obični egipatski lakat, od nekih nazvan “kraljevski lakat”, dužine 20,60658189 inči, 60 lakata je 1236,394913 inči = 31,4044308 m = **3,14**044308 dkm (dekametara). Eto broja **Pi** (**3,14**).

Kraljeva i Kraljičina odaja u Velikoj piramidi široke su po 206,0658189 inči, tj. po 10 kraljevskih lakata:

1236,394913 : 206,0658189 = 6

SRG, SRČA I SREĆA

Sarogaelik SERG sa istim značenjem kao i gaelik SEARG sa značenjem SUV, VREO, IZLOŽEN SUŠENJU (1). To je srpsko u SRG, držač štrika na kojem se suše haljine (deblja račvasta motka kojom se podupre štrik sa razastrtim tek opranim vešom).

Velško SERCH je UŽITAK, USHIĆENJE, LJUBAV (2). To je SJAJ kao u srpkom SRČA. Između keltskog SERCH i srpskog SREĆA, razlika je u metatezi grupe ER > RE: keltski SERCHA, srpski SREĆA.

....

(1) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, pg. 809, 801.

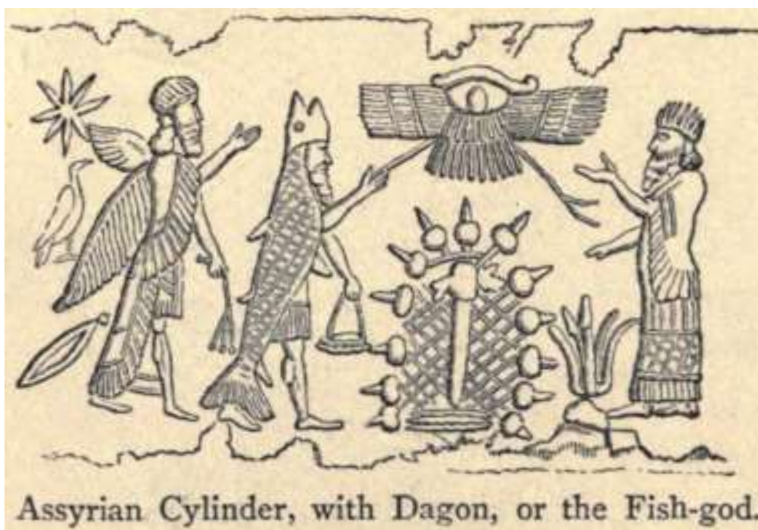
(2) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; London: Printed for E. Williams, 1803, pg. 502.

DAGON I RASA DAGONACA

Već je dokumentovano i ozvaničeno postojanje letilica koje mimo svih zakona gravitacije lete kosmosom, vazduhom i kroz vodu. Svakom razumnom čovjeku to je dokaz o postojanju drugih superinteligentnih bića na Zemlji, bilo da su ta bića vanzemaljskog porijekla, ili su druga, uporedna i tehnološki mnogo naprednija civilizacija neke superiorno inteligentne zemaljske rase.

Kroz mitologije raznih naroda, pa i kroz judejsku biblijsku mitologiju, priča se o nekim bogovima koji u svjetlosti (slavi) s neba dolaze u kontakte s ljudima. U srpskom predanju to su priče o zmajevima koji se žene djevojkama, što je slično kazivanju Knjige Enohove o

grupi anđela koji su se tajno i pod zakletvom odmetnuli od Boga riješivši da se žene Zemljankama.

Assyrian Cylinder, with Dagon, or the Fish-god.

Među svim tim mitološkim pričama posebno je zanimljiv lik Dagona ili Dagana, boga sunca, voda i plodnosti, kojeg neki reljefi prikazuju kao amfibijsko biće iznad pasa kao čovjek, ispod pasa kao riba. Vavilonci ga zovu OANNES (Ὡάννης). Za hebrejsko ime JONA neki bibliolozi tvrde da to na hebrejskom znači "golub", ali ne misle svi tako, nego neki tvrde da su imena JONA ('Ιωνᾶς, Ἰωνᾶ) i JOVAN (Ἰωάννης) postanjem od prastarog OANNES:

"Otkrivene razvaline Nineve svuda su sa uklesanim kolosalnim likovima Oannesa Čovjekoribe, čija tradicija, kao prvog učitelja umijeća i nauke, bogati Tirce kao Dag-On, 'Riba Zalazećeg sunca', i Hebreje kao Jonh (prevedeno 'Jonas' ili 'Jonah')." (1)

"Ova činjenica predstavljena je u legendi o Oannesu, ribaru, tj. mornaru s Crvenog mora koji je Babilonce podučavao umijeću civilizovanog života." (2)

“Kabalističko značenje Jonh je *Jod*, *Vau*, *Heh*; i slovo *Nun* što znači *‘riba’*.” (3)

Po još starijoj sumerskoj mitologiji Enki je bog vode, znanja, mudrosti, umjetnosti i stvaranja. Na sumerskim pečatima on je prikazan kao izvor vode u koji uskaču ribe. Od krijumčara 1990. zaplijenjena Enkijeva figurina prikazuje Enkija na prestolu sa krčagom u lijevoj ruci, a uz stopala su mu dva čovjekoribolika stvorenja (slika na sljedećoj strani). Sa istim takvim krčazima su figurine rimskog Merkura i tračanskog Dagona i ta sličnost ne može biti slučajnost. Što je još čudnije, po sumerskoj mitologiji taj Enki, sin najvišeg boga Ana, je stvorio čovjeka:

“Enkijeva uloga kao stvoritelja i učitelja čovječanstva je završni dio sačuvanog teksta. On je opisan kao otac i majka ljudi snabdijevajući ih hranom i pićem i dajući im savjete i znanje iz svih oblasti civilizovanog života.” (4)

“Svrha stvaranja čovjeka je staranje o poljima i sistemu kanala za navodnjavanje u proizvodnji hrane za bogove.” (5)

Međutim, arhitekta i graditelj Velike piramide, ma ko on bio, tvrdi da je Bog stvorio ovaj svijet 10.000 godina prije hrišćanske ere, a da su neki Vanzemaljci 5718 godina od stvaranja svijeta redizajnirali originalnog čovjeka stvorivši tako Adama i Evu od kojih potiče današnje postpotopsko čovječanstvo. Evo šta kaže genetika:

“Dakle, kada je pročitana DNK cijelog čovječanstva, otkriveno je da svi mi, sve grupacije, sve nacije svijeta, imamo genetičko opterećenje u našim stanicama, u našoj DNK, osam postotaka naše DNK nije naša DNK, nego su ostaci genetičke modifikacije, da li prirodne,

da li vještačke, teško je reći, koja se dogodila u prethodnim stoljećima, i u pretpovijesno vrijeme.” (6)

Enki na prestolu sa krčagom u ruci (Nasiriyah, južni Irak, danas u Nacionalnom muzeju Iraka, Bagdad).

Zajedničko za Enkija i Oannesa je da su oba povezani sa vodom, oba su učitelji ljudi i oba se povezuju sa ribama. Sve isto ponavlja se kod Isusa koji “ima vodu života” i očišćenje vodom (krštenje) proglašava uslovom vječnog spasenja, koji dvjema ribama hrani ljude i riba, stvorenje koji živi u vodi, simbol je Isusa i hrišćanstva. Enki je sin vrhovnog boga Ana, a za Isusa crkva tvrdi da je predvječni sin Višnjeg Boga.

I na kraju: ljudima nepoznate UFO letilice poznate kao leteći tanjiri, nepoznate nam civilizacije, imaju baze pod vodom, što je potvrđeno mnoštvom svjedoka i filmskim snimcima dokumentovano, izlaze iz vode i nakon letenja velikom brzinom opet odlaze u dubine mora i okeana. Da li je to vanzemaljska rasa “boga” Dagona? Da li je čovjekov dostignuti naučno-tehnološki nivo postao opasnost po Dagonce i nisu li COVID-19 “vakcine” dogonski način novog genetskog tretmana ljudi i nanotehnologijom unutar “vakcina” potčinjavanja ljudi u totalnu kontrolu od strane Dagonaca i njigovih podanika među ljudima. Da li je Dagon glava Zvijeri iz mora Jovanovog otrkrivenja, ili sve oko lažne pandemije korona-virusa čine psihopate među ljudima radi svojih zlih planova sa čovjekom i čovječanstvom?

Odgovor na pitanje na čijoj su strani Dagonci, jesu li za ili protiv čovjeka, saznaćemo u bliskoj budućnosti.

....

(1) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, pg. 1023-1024.

(2) Friedrich Max Muller, Introduction to the Science of Religion; London: Longmans, Green, and Co., 1893, pg. 244.

(3) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, pg. 203.

(4) Peeter Espak, The God Enki in Sumerian Royal Ideology and Mythology; Tarthu University Press, Tartu, 2010, pg. 98.

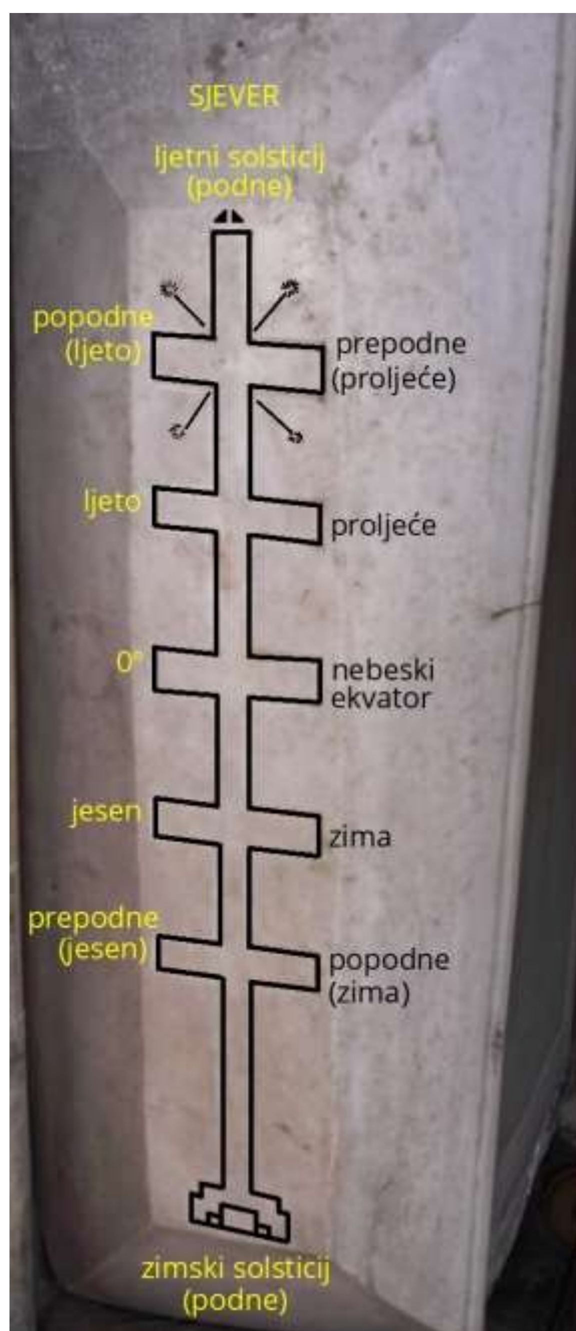
(5) Ibid. p. 192.

(6) Prof. Dr. Tomislav Terzin, Genetički izmijenjene ljudske bebe; May 29, 2019, YouTube video: 1:09:43-1:11:03.

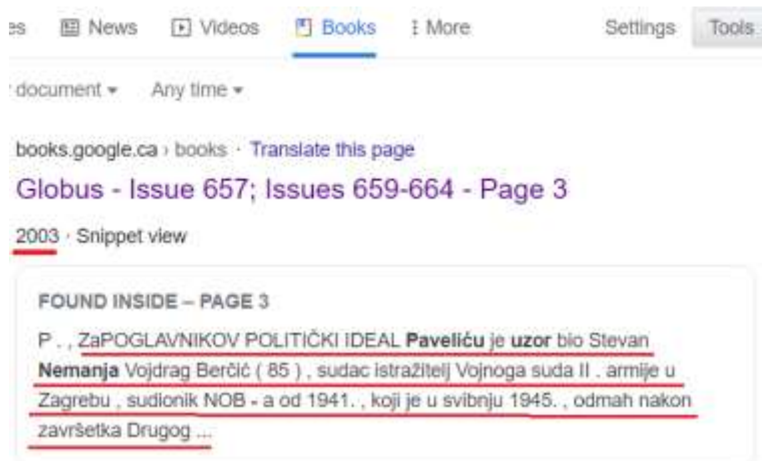
SUNČEVE LJESTVE NA NEMANJINOM KOVČEGU

“Sunčeve ljestve” na sarkofagu masona S. Nemanje.

SJEVER
ljetni solsticij
(podne)
popodne
(ljeto)
prepodne
(proljeće)
ljeto
proljeće
0°
nebeski
ekvator
jesen
zima
prepodne
(jesen)
popodne
(zima)
zimski solsticij
(podne)

PAVELIĆ SE DIVIO NEMANJI

VOJDRAG BERČIĆ, SUDAC ISTRAŽITELJ NA PROCESU POSLJEDNJOJ VLADI NEZAVISNE DRŽAVE HRVATSKE, O SASLUŠANJIMA POSLUŠNIKA USTAŠKOG REŽIMA

Boris RAŠETA

13. svibnja, 2004.

Pavelićev ađutant Viktor Prebeg ispričao mi je jednu silno zanimljivu anegdotu: Pavelić je jednom prilikom upitao svoje suradnike znaju li tko je njegov veliki povijesni uzor. Svi su ostali šokirani kad je rekao da je to bio - srpski vladar Stevan Nemanja! Kod Nemanje ga je impresionirala brutalnost u obračunu s neprijateljima. “Nemanja je poklao bogumile, do djeteta u kolijevci”, rekao je Poglavnik okupljenima. On je, tako nadahnut Stevanom Nemanjom, utemeljio i svoju formulu - “trećinu poklati, trećinu iseliti, a trećinu pokatoličiti” (*Boris Rašeta, Pavelić se divio Nemanji, Feral, Hrvatska, 13. svibnja, 2004.)*

SVETI VIT, MODESTUS I CRESCENTIA

Ovdje ćemo pokazati kako je crkva prehrišćanske srpske praznike pretvarala u svoje lažne svece, pokazaćemo kako su crkveni masoni pravi, ili ezoterijski smisao, pretvarali narodu u lažnu egzoterijsku priču. To ćemo pokazati na rimokatoličkim “svecima”: Svetom Vitu, Modestusu i Krescentiji (Sveti VITUS, MODESTUS i CRESCENTIA), izmiljšeni “mučenici iz vremena cara Dioklecijana iz 303. godine” i njima je crkva odredila praznik na 15. jun gregorijanskog, što znači da je prije 1582. godine i ozvaničenja gregorijanskog kalendara praznik bio 15. juna julijanskog kalendara, tačno na Vidovdan, tj. na dugodnevnicu ljetnog solsticija 1168. (1169) godine kad su papini ratnici osvojili slovensko svetilište Arkonu, razorili Svetovidov hram, oborili Svetovidov kumir i uništili ga, a preživjeli narod prisilno prisilno hristijanizirali.

Prvo o imenu Svetog Vita iza kojeg se krije BOG VIT, VID, VITAS, VIDAS, latinizisano VIDASUS, BOG ilirsko-panonskih Kelta. Njegov oltar nađen je u Topuskom u Hrvatskoj. Taj VIT, VID, VITAS, VIDAS ili VIDASUS kasnije postaje VID, BELI VID, SVETOVID.

Rimokatolici svog VITA nazivaju još GAJ (Guy) i GVIDO (GUIDO) (1).

Bretonsko GUID, GWITH je VENA, a znači i ŽITO (2). U korniškom to je takođe GWYTH (3). Gaelik GUIDH je MOLITVA, MOLBA (4). Sve riječi su povezane sa značenjem i ulogom Sunca i vremenom zrenja ŽITA

Današnje englesko GUY znači MOMAK, ali izvorno značenje je ŠPAG, UŽE (5). Porijeklo riječi GAY dolazi od španskog GUIA (6) i srpskog GUJA. Špansko GUIA

znači VODITI, VOĐA (7). Srpsko GUJA je sinonim za ZMIJA, a korijen GU- upućuje na nešto OKRUGLO, SAVIJENO: guta, guka, gulja, gusle, guza, guber, gužva, gurav, itd.

GVIDO je slovenačko i hrvatsko vlastito ime i to je latinizirano GUIDO. U imenu GVIDO je VID, VIDO, dakle GVIDO znači VOĐA i to je SUNCE, koje je VID.
VID potiče od VIT.

Šta znači riječ VIT?

Kad tražimo starost, porijeklo neke riječi i njeno najstarije izvorno značenje, tada tražimo najstariji korijen te riječi, ili barem dio tog korijena, i kao primjer uzećemo riječ CVIJET.

E, sad će ekavac reći: “Zašto CVIJET, a ne CVET?” Stari ikavac veli: “CVIT je najstarije, uzmi CVIT? “ Eto i

jezičkog policajca koji prijeteći maše na Pravopisom: “Ikavski je neknjiževni, ne smije se ni govoriti ni pisati!“

A mi ćemo početi sa radom i mic po mic doći ćemo do suštinskog smisla riječi VIT. Tako ćemo najbolje objasniti zašto države imaju cenzore za kontrolu jezika i strogo odabiru šta će u jednom jeziku biti, a šta se mora odbaciti i prepustiti da nestane u zaboravu. Pogledajmo:

a) CVIJET < C-VIJET: korijen je VI-
b) CVET < C-VET: korijen je VE-
c) CVIT < C-VIT: korijen je VI-

Tako je od VI- postalo VIT, od VE je VED u VEDE, zatim VET u SVET.

Još od vremena Vuka Karadžića i austrougarskog cenzora Jerneja Kopitara ijekavsko CVIJET i ekavsko CVET dio su standardizovanog književnog jezika, a ikavsko CVIT je izbačeno, pravopisom zabranjeno i zabačeno u zaborav. Dakle ovako:

a) u riječi CVIJET osnova VIJ i upućuje na VIJATI, VIJENITI, VIJENAC;
b) u riječi CVET osnova VET i upućuje na VETAR;
c) u riječi CVIT osnova je VIT upućuje na ime VITO, VITAK, VITICA, VITALAN, VITAMIN = ŽIVOT.

Smisao ijekavskog SVIJET upućuje na SVIJET uopšte; svijet, širina prostora, narod i sve uopšte. Ovdje u osnovi VIJ vidimo VI koje je isto onom VI u ikavskoj osnovi VIT. Sanskritsko VĪ nosi značenje POKRET, KRETANJE, VITLANJE, VINTANJE (8).

U ekavskom SVET ovo VE u osnovi VET postalo je od sanskritskog VĀ kojeg imamo u riječima CVAT, CVATE. Ovo sanskritsko VĀ nosi značenja MOĆAN, NJIHANJE, MAHANJE (9) i VETAR (10).

Od ikavskog VIT postalo je sanskritsko VID sa sljedećim značenjima: POSTOJANJE, ZNANJE, UČENJE (11). Od toga je i latinsko VIDEN, VIDEO sa značenjem GLEDANJE (12), VIDENS sa značenjem PROROK (13). Od ikavskog VIT postalo je latinsko VITA koje znači ŽIVJETI (14).

Tako dolazimo do zaključka da je od ikavskog VIT postalo i sanskritsko VID i latinsko VITA. Dakle je VIT u ikavskom CVIT starije i od ekavskog CVET i od ikavskog CVIJET. Od VIT postalo je i srpsko VID, jer je vlastito muško ime VITO, žensko VITKA, ali je od VITKOSAVA postalo VIDOSAVA. VIT je starije od VID.

Tu je i odgovor zašto je Jernej Kopitar nagovorio Vuka da izbaci ikavski govor iz književnog jezika, jer ikavski svjedoči pravu istoriju i genealošku starost srpskog naroda povezanu sa keltskim porijeklom.

Ime keltskog boga VITUCADRUS ima dvije srpske riječi: VIT-U-KADRUS: VIT je ŽIVOT, KADRUS

je današnja srpsko KADAR, MOĆAN; gaelik CADRUS: SJAJNE SNAGE (15).

Na slici sa prethodne strane je keltki novac sa natpisom; ANA REVITO. Starokeltsko ANA znači BOGATSTVO (16), RE znači VRIJEME, SEZONA, (17), a VITO je srpsko vlastito ime sa značenjem ŽIVOTA. Tako keltsko ANA REVITO znači BOGATO VRIJEME ŽIVOTA, vrijeme boga VITACADRUS-a, boga SJAJNE SNAGE sunca proljeća i ljeta. Od VIT pa preko CVIT, VITA, SAVIT, OSVIT, RASVIT, SVITAC je i sanskritsko SAVITṚ sa značenjem OŽIVLJAVAČ, SUNCE (18). Iz ovog se da zaključiti da je VIT originalna srpska riječ, a nije latin-ska kao što judeo-hrišćanski etimolozi lažu da je po-stala od grčkog **βιοτή**. (19)

Toliko o "rimokatoličkom" Svetom Vitu, a sad o "rimokatoličkom" MODESTU koji se prije reforme katoličkog kalendara slavio na prvi dan ljeta skupa sa Svetim Vitom, tj. Svetim Vidom.

Pošto latinsko MODUS znači PRAVILO, MJERA, ime MODEST dobija značenje PRAV, PRAVDA, MJERAČ. Velško MOD znači OKRET, KRUG (20), a gaelik

MOD je ZBOR, SASTANAK (21). Treba li ovdje nekoga uvjeravati da Sunce postavlja PRAVILO i da je MJERAČ vremena? A šta je gaelik MOD kao SASTANAK? Za bilo kakav sastanak potrebno je više osoba, a na dan dugodnevnice u podne tog dana sastaje se BOŽIJE TROJSTVO svih prehrišćanskih religija: bog sunca proljeća, bog sunca ljeta i vrhovni bog godine, što je kod Slovena bio TRIGLAV ili TROGLAV.

I ostade nam još ime trećeg "mučenika" sa imenom CRESCENTIA. Pogledajmo: CRES - CENTIA. Vidite li u latinskom CRES srpsko, tj. slovensko KRES koje znači VATRA? Bog ljetnog solsticija kod Slovenaca je KRESNIK, a "latinsko" CRESCENTIA JE KRESCENTIJA ili KRESNIKOV VATRENI BLJESAK. Uoči Kresnikova dana pale se velike vatre, tkz. KRESOVI, a sam ritualni običaj paljenja tih vatri je KRESENCIJA:

"Po Mihailovu etimologija riječi kres je bez sumnje povezana sa pojmom vatre, ali takođe sa udarom vatre (prženjem, sijevanjem, iskrenjem, bljeskanjem)." (22)

Sve ćemo provjeriti u velškom jeziku, jer su Velšani direktni potomci tračanskih Briga koji su živjeli na Balkanu i na prostorima gdje se slavio KRESNIK:

- CRES = GRIJANJE, ZAPALJENJE, SPEČEN (23)
- CRESIAD = ZAPALJENJE (24)
- CRESIG = GRIJANJE, UPALA (25)
- CRESOL = ZAPALJIVO (26)
- CREST = SPEČEN (27)
- CRESU = SUŠITI, PRŽITI, OPEĆI, OPALITI (28)
- CRESUR = UPALJENO (29)

U svim navedenim velškim riječima **C** se čita kao **K**, dakle je velško **CRES** = **KRES**, itd.

....

(1) Charles Cahier, Caractéristiques des Saints dans l'art populaire, Tome I; Paris, Libraire Poussielgue Frères, 1867, pg. 827.

(2) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 189.

(3) Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary, London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, pg. 173.

(4) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, pg. 532.

(5) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 249.

(6) Ibid.

(7) Ibid.

(8) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 1004.

(9) Ibid. pg. 910.

(10) Ibid. pg. 934.

(11) Ibid. pg. 963.

(12) Charlton T. Lewis and Charlesh Shorth, Latin Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1879, p. 1988.

(13) Ibid.

(14) Ibid. pg. 1998.

(15) Edward Anwyl, Celtic Religion in Pre-Christian Times; Chicago, The Open Court Publishing Company, 1906. pg. 39.

(16) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I, Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 30.

(17) Ibid., pg. 751.

(18) Monier Monier-Williams, Ibid., pg. 1211.

(19) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, pg. 514.

(20) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 348.

(21) Edward Dwelly, Ibid. pg. 666.

(22) Zmago Šmitek, Kresnik: An Attempt at a Mythological Maja Bošković-Stulli, Kresnik-Krsnik, ein Wesen aus der kroatischen und slovenischen Volksberlieferung, Fabula 1960, No. 3, pg. 95

(23) Daniel Silvan Evans, A dictionary of the Welsh language, Part 3; Carmarthen, W. Spurel & Son. London: Simpkin, Marshall & Co.; Bernard Quaritch. 1893, pg. 908.

(24) Ibid.

(25) Ibid.

(26) Ibid.

(27) Ibid.

(28) Ibid.

(29) Ibid.

KOMENTARI NA TEMU “SRBSKOG" KALENDARA

Viduša: “Nemojte zamjeriti, ali ja moram prigovoriti na ono što naučno nije tačno, odnosno što naučno nije dokazano, a to su nazivi mjeseci i kalendar. Ovo nije protiv Todora, ovo je protiv neistine koju je prvi počeo širiti etnolog Slobodan Antonić početkom druge decenije 21. vijeka. On je pod okriljem titule etnologa slagao i prevario mnoštvo srpskog naroda mladje generacije, a njegovu laz su prihvatili neki njegovi najbliži prijatelji, zlonamjerne osobe iz ezoterijskih tajnih društava i neke naivne, neobazrive i neobrazovane osobe i poduprti medijskim sredstvima još strasnije počeli ovu kalendarsku laž implemenirati u glave Srba.

Treba da znamo da kod Srba nikad nije postojao jedinstveni mjesecoslov. Postoje knjige o tome, knjige sa mnogim nazivima mjeseci kod Srba 19. vijeka. Tog današnjeg mjesecoslova nema, nego je sastavljen od nekoga prije nekoliko decenija, a sastavljen je metodom odabiranja: ovaj naziv hoću, ovaj neću! Svaki mjesec je imao i po sedam-osam naziva, sve zavisi od podneblja na kojem se živilo. To što ovih godina svetosavska masonerija pokušava da implementira nečiji novokompovani "mjesecoslov" Srbima kao jedinstveni srpski mjesecoslov, upravo je ona masonska svetosavska paroja da je dobrodošla svaka laž ako ujedinjuje narod.

Ako zađemo u etimologuju julijanskog naziva mjeseci, vjerujte da polovina naziva mjeseci nosi srpske korijene. Shvatite da je svjesno laganje grijeh i pred Bogom i pred narodom i čovjekom. Srbi su bili narod pravde i istine, te su Pravda i Istina bili Srbima sinonima za ime Bog. Sve to važi i za taj tkz. "srpski kalendar".

Sve one koji javno lažu da je to originalni srpski kalendar skoro već 20 godina javo pozivam i izazivam da

pokažu i dokažu postojanje tog kalendara prije 691. kad se prvi put javlja u rukopisima Peto-šestog (Trulskog) vaseljenskog sabora kad se spominje 6199. godina. Taj kalendar pripada tkz. Konstantinopoljskoj eri i posljednji je pokušaj romejske Ortodoksne crkve da zvanično sistematizuje hronologiju od Stvaranja do hrišćanske ere, dakle je taj kalendar koristila samo romejska crkva i to tek od 691. godine. Romejska državna administracija nije koristila taj kalendar, već je koristila naslijeeni rimski julijanski kalendar. Kod Srba je taj novi crkveni kalendar put dokumentovan tek 1114. godine u darovnici nekom manastiru nekog župana Stroje i žene mu Sime.

I ja bih volio da je to srpski kalendar, ali, traga tom kalendaru prije 691. godine u svijetu nigdje nema, kao što niko još nije pokazao onaj famozni "kamen" i Hercegovini na koji se pozivaju neki "kalendarci" sa 631. godinom. Hercegovina nije u Tunguziji, zašto ne pokažu taj kamen (spomenik)? Čak i da postoji taj spomenik sa upisanom 631. godinom, opet ne mora da znači da je srpski, jer prije Konstantinopoljske ere bilo je više pokušaja da se datira hronologija Septuaginte, a jedan od tih pokušaja i kalendar Aleksandrijeske ere.

U nauci treba u sve da se sumnja i da se istražuje, ali je ovo istina o tom “srbskom” kalendaru. Lažima, prevarama i zabludama ništa dobro ne dobija, nego to uvijek na zlo izađe. Svi sa pozivamo na istinu i pokušavamo se boriti protiv laži, a sami sebe lažemo tim mjesecoslovom i kalendarom. Ne razumijem čemu to i šta time dobijamo? Svako sebe može lagati i varati, ali da li je normalno da neko sam sebi namjerno laže? A vi, svi vi koji ovo čitate, slobodno javite glavnim zagovaračima laži o "srpskom kalendaru" neka javno obore Vidušine sumnje i Vidušino opovrgavanje njihove "istine", neka pokažu svoje dokaze o postojanju tog kalendara prije 691. godine bilo gdje, pa i kod Srba.”

Todor Pesterški: “Kako god meni se mnogo više svi-đaju nazivi za mesece cvetanj, trešnjar, žetvar nego ove latinštine i ja ću promovisati ove naše lepe reči i nazive meseci....MOŽDA TAKO STVORIMO NOVU ISTINU...”

Viduša: “A šta ako su JANUAR, FEBRUAR, MART, APRIL, MAJ, JUN, JUL i NOVEMBAR sve porijeklom srpske riječi, a jesu sve srpske? Šta po tom pitanju?

Kod Srba u Hercegovini i Crnoj Gori trešnje sazriju mjesec dana ranije nego li u kontinentalnom dijelu i kako to uskladiti? Stvoriti novu istinu? Čovjek NE MOŽE stvoriti novu istinu, jedino može otkrivati već postojeće istine. Stvarati novu istinu je zadatak ideologije, a ne nauke, jer niko nema pravo nametati drugima svoju volju pod izgovorom da se to tako njemu sviđa. Tako rade danas ovi u vrhu svjetske pira-mide vlasti i kako nam je u ovom svijetu koji se njima tako sviđa? Ovo je JUNI, Sunce u BIKU, a mladi bik je JUNE. Eno ga na Gundestrap kotlu sa kolovratom na čelu, a taj kotao je pravljen u Tribaliji, dakle negdje u Srbiji ili Bugarskoj.”

Todor Pešterski: “Pa ništa ..Mogu samo da kažem da su mnogo ružnije od ležitrava, grozdober, gumnik... A i LEPOTU TREBA GLEDATI PONEKAD ZAR NE?”

Viduša: “To je odrođavanje naroda od njegovog korijena, a organizacije koje to preko svojih članova rade jesu antisrpske i rade to radi rasrbljavanja i uništenja zadnjeg ostatka tog nekad najstarijeg i drugog najmnogoljudnijeg naroda na Zemlji, rade na uništenju njegovog kulturnog, istorijskog i jezičkog blaga.

Od kad su Nemanjini judeohrišćanski masoni zavladali Srbijom i ime hipotetičkog Isusa, a poslije zavladaše i Srbima cijelog Balkana, Srba nestaje

strahovitom brzinom. Iz masonskog programa novo-komponovanom antisrpskom ‘novom srbskom ljepotom’ dovršava se uništenje posljednjih ostataka origin-nalnih Srba i stvaraju se neki transformisani Novosrbi judeo-hrišćanskog Novog svj. poretka.

Ali znajte ovo: kad zbog judejsko-hrišćanskog masonskog djelovanja nestane zadnji originalni Srbin, tih godina nestaće i ovaj svijet, spržiće ga vatra i to će biti za dvije-tri decenije, te zaludu vi svetosavski mason-lažovi stvarate tu svoju NOVU LEPOTU.”

Teže je jednu laž suzbijati, nego deset novih istina otrkriti. Tako je i sa tkz. "srbskim narodnim nazivima mjeseci", koji se već nekoliko godina nameće narodu preko beogradskih lažova, budaletina i nikogovića.

Srbi kao narod nikad nisu imali ujednačena imena mjeseci, jer geografska podneblja na kojima su Srbi živjeli nisu bila vremenski ujednačena, a nazivi mjeseci uglavnom su ovisili od vremenskih uslova i vrste sezonskih poslova (npr. vremenski usl...ovi u primorskoj Hercegovini i planinskoj Bosni nisu isti, bilo je područja

gdje uopšte nije gajena vinova loza i kako će se u tom području neki mjesec zvati grozdober?

Ako se već žele ustanoviti neki srbski narodni nazivi mjeseci, onda to moraju biti nazivi koji opisuju isto-vremene opstevažeće prirodne pojave u svim zonama u kojima Srbi žive.

Evo narodni nazivi mjeseci pa izaberite nazive iz svog sela i recite Srbima da su to "stari srbski nazivi mjeseci", kao što to rade neki beogradski lažovi:

Januar**:** prosinec, sečenj (sečanj, sečenj, sječanj, sje-čen, siječanj, sičan), koložeg, (koložek), golemi me-sec,; bogojavljenski, svetojovanski, jovanjštak, “oko Jovana dne”, “oko svetog Save”.

Februar**:** sečen (sečan, sečko, sečka), veliki sečko, ljutij, veljača, (aveljača, oveljača, velijača, velje), unor; sretenjski.

Mart**:** brazen (bresen, brezanj), ožujak, suhi, sušac, mali sečko, letnik, lažak, derikoža; blagoveštenski.

April**:** cveten (cvetanj), travanj, mali travanj, brzosok, du-ben, biljar, lažitrava; đurđevski.

Maj: travanj (traven), veliki travanj, svibanj, cvetanj (cvietanj

kvetel), crvenik, čerešnjar (črešnjar, čerešnjar); carski.

Jun**:** čerešnjar (crešnjar, trešnjar), izok, cerven, crve-nik, žitvar, lipanj (ljepanj), lipstak; petrovski.

Jul**:** črven (crvenc), srpanj (srpan), zar, žarkij, lepec (li-pec), biljar, žetvar; ilinjski, svetoilinski, ilijnštak (ilijštak, ilijinštak).

Avgust**:** ruin, srpen (srpanj, serpen), kolovov (kolo-vos), gumnik; makaven, gospođinski, velikogospođin-ski, gopodinštak, “oko Velike Gospe”; prabraždenski.

Septembar**:** rujan (rujen), vresen (bresenj), grozdo-ber, gruden; miholjski, miholjitak, malogospođinski,

“oko Male Gospe”, bugurojčin.

Oktobar**:** listopad, pazdernik, rzijen; lejčin mesec, mitrov, mitrovski, mitrovštak, "oko Mitrova dne", lučinski, lučinštak.

Novembar**:** gruden, student (studeni), listopad, pazdernik; mratinji, mratinjski, mratinstak, svetoanrejski, aranđelovski, "oko Aranđelova dne".

Decembar**:** student (studeni), prosinac, prosinec, gulemjut mesec; nikoljštak, "oko svetog Nikole", bužukjov, božićnji, "oko Božića", koledar.

I na kraju ponovićemo riječi Todora Pešterskog radi zaključka:

"Kako god meni se mnogo više sviđaju nazivi za mesece cvetanj, trešnjar, žetvar nego ove latinštine i ja ću promo-visati ove naše lepe reči i nazive meseci....MOŽDA TAKO STVORIMO NOVU ISTINU..."

I kaže Pešterski: "MOŽDA TAKO STVORIMO NOVU ISTINU..."? Ko je zadužen da čovjeku, ljudima, narodima i čovječanstvu ukida postojeće i stare i stvara "NOVE ISTINE'? Zaduženi su vavilonski judeo-hrišćanski masoni, oni proglašavaju NOVE ISTINE kao NOVU STVARNOST ili NEW REALITY. Judeo-hrišćanski masoni planiraju novo, ukidaju postojeće i staro i realizuju i stvaraju "NOVE ISTINE". Tako je u 5. v. st. ere prisilom stvoren judaizam, tako su prisilom stvoreni hrišćanstvo i feudalizam, tako je prisilom stvoren islam, tako je prisilom stvoren darvinistički evolucionizam, tako su prisilom stvoreni novi narodi, države i jezici, tako su prisilom stvoreni komunizam, globalizam, transhumanizam i "pandemija" koronavirusa.

Srbi, srećno vam bilo s judeo-hrišćanskim masonima bilo STVARANJE vaše NOVE ISTINE.

....

Literatura: *Nenad Đ. Janković, Astronomija u predanjima, običajima i umotvorinama Srba, Srpska akademija nauka, Beograd, 1951, str. 163-164.*

SUNČANA "ARKA" I SRPSKI GRB

Američki avijatičar i biznismen Kennet Arnold sa modelom letećeg tanjira koji se oblikom razlikovao u eskadrili devet letećih tanjira konveksnog oblika, koje je vidio juna 1947. dok je letio iznad planine Rainier u američkoj državi Washington.

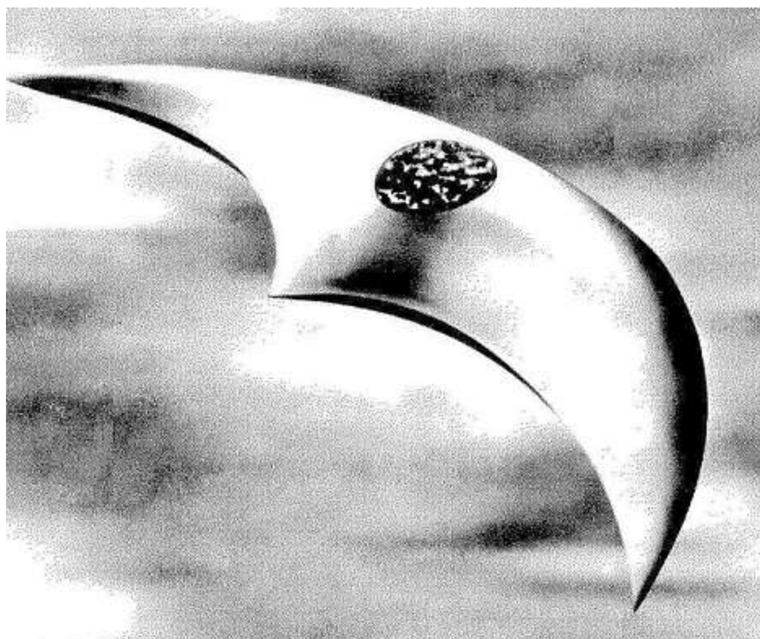
"U drevna vremena Tračani su zvani Peske ili Aria, ..." (1)

Sanskrit:

- ARYA = PLEMENIT, UZVIŠEN, GOSPODAR (2)
- ĀR = POHVALA, ČAST, SLAVA (3)
- YA = SVJETLOST, SLAVA (4)

Sanskritsko ĀR je skraćenica od ARYANTI što znači BITI U ČASTI, U SLAVI (5). Sanskritsko AR u riječi ARU nosilac je značenja SUNCE (6). AR je kod Srba

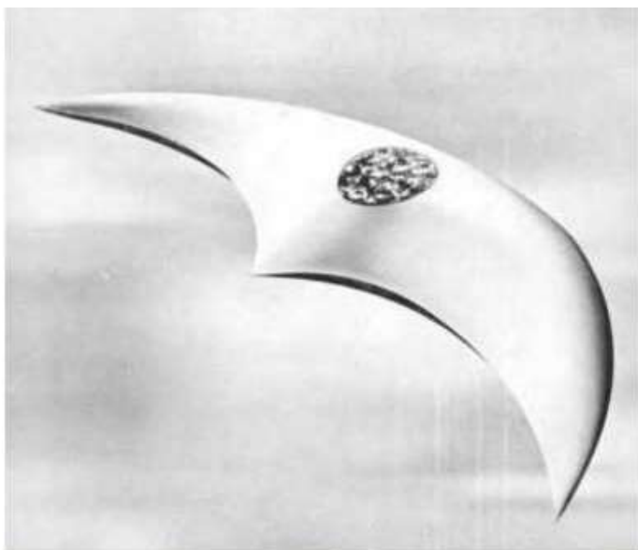
na Kosovu sačuvana do naših dana i znači DOSTOJANSTVO, ČAST (7), dakle ima isto značenje kao i sanskritsko AR. Sanskritsko ARKA znači BLJESKAK, SUNCE; DVANAEST (8), a ĀRKA je OD SUNCA, SUNČANO. (9)

Leteći tanjir zvani "sunčana arka".

Pogledajmo AR u perzijskim riječima:

- ĀR = DONIJETI; DONOSAČ (10)
- AR, ARRA = TESTERA (zrake: **ΛΛΛΛ**) (11)
- ARMĪS = TRN (**Λ**) (12)
- ARBŪ = KRUŠKA (strelasta) (13)
- ĀRĀ = UKRAS (divno, sjaj) (14)
- ĀRĪ = ISTINA (15)
- ARJ = CIJENA, VRIJEDNOST, ČAST; LABUD; MAKSIMUM, GRANICA (16)
- ĀRD, ĀRDA = BRAŠNO (17)

Izgled letećeg tanjira kojeg je vidio Kennet Arnold i izgled "ognjila" na srpskom grbu.

- ĀRAST = MOĆ, SNAGA (18)
- ARZ = CIJENA, VRIJEDNOST, KVALITET (19)
- ĀRZŪ = UŽIVANJE, ŽELJA, ZANOS, LJUBAV, NADA, RADOVANJE (20)
- ARM = RUKA (21)
- ARŪN = ŽIVOTAN (22)
- ĀRŪN = UMILAN, PRIVLAČAN, DOBAR (23)
- ARYAWĀN, ARYAWĀNĪ = PLAMENOCRVEN, PURPURAN (24)
- ĀRŪGH = DAN (25)
- ARJAN = VILE = **Y** (26)

Evo nekoliko arapskih riječi sa osnovom AR:

- ARR = POTPALJIVATI (27)
- ARĪM = JEDAN (28)
- ARĪS = VATRA (29)
- ARŪM = IZVORNI, ORIGINALNI (30)
- ARIT = CRVENKAST (31)
- ARS = POTPALA (VATRE) (32)
- ĀRĀ = UKRAS (33)

Kelti su Kimeri, tj. Tračani. Trački Brigi ili Briganti su Kelti. Keltsko (gaelik) ARAN je HLJEB, ŽIVOTNOST (34), a srpsko ARANIJA je posuda za kuvanje hljeba. Tračko AR je SUNCE, starokeltsko ARD (ART) je BOG (35).

SUNCE je AR, a Tračani kao narod SUNCA zvani su ARIA, tj. ARIJCI, ARJANI. Najstariji originalni ARJANI su KIMERI, tj. TRAČANI, ILIRI ili KELTI. To su stara imena Srba.

AR je SUNCE, SUNCE je SVJETLOST, SVJETLOST je SLAVA, te su TRAČANI SLAVNI i oni su dakle SLAVENI koji su prije pojave riječi SLAVENI zvani

ARIA. Simbol Arjana je SUNČEVA LAĐA, zvana ARKA i to je OGNJILO ili OCILO na srpskom grbu.

....

(1) John Pym Yeatman, The Shemetic Origin of the Nations of Western Europe, London: Burns and Oates, 1879, p. 212.

(2) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 93.

(3) Ib., p. 149.

(4) Ib., p. 838.

(5) Ib.

(6) Ib., p. 149.

(7) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga I, JAZU, Zagreb, 1971, str. 52.

(8) pg. 89.

(9) pg. 151.

(10) Francis Johnson, A dictionary, Persian, Arabic, and English; London: WM. H. Allen and Co., 1852, pg. 51.

(11) Ibid. pg. 51, 64.

(12) Ibid. pg. 63.

(13) Ibid. pg. 53.

(14) Ibid. pg. 51.

(15) Ibid. pg. 64.

(16) Ibid. pg. 56.

(17) Ibid. pg. 57.

(18) Ibid. pg. 58.

(19) Ibid.

(20) Ibid.

(21) Ibid. pg. 61.

(22) Ibid. pg. 64.

(23) Ibid.

(24) Ibid. pg. 56.

(25) Charles Wilkins, David Hopkins, A Vocabulary Persian, Arabic and English; London, 1810, pg. 22.

(26) Ibid. pg. 19

(27) Ibid. pg. 17.

(28) Francis Johnson, Ibid. pg. 23

(29) Ibid. pg. 64.

(30) Ibid. pg. 63.

(31) Ibid. pg. 59.

(32) Ibid. pg. 55.

(33) Charles Wilkins, Ibid. pg. 17.

(34) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts: I. Gaelic and English. II. English and Gaelic; London, Printed for James Duncan, 1825, pg. 32.

(35) Ibid. pg. 36, 48.

ROD, SVETOVID I KUPALO JEDAN SU BOG

Kupa sijena (stog) i kupa.

U obimnoj čuvenoj studiji komparativne religije "Zlatna grana" britanski antropolog Džejms Džordž Frejzer piše:

“Smrt i vaskrsenje Kostrubonka. - U Rusiji se pogrebne ceremonije kao ‘sahrana karnevala’ i ‘iznošenje smrti’ ne drže pod imenom smrti ili karnevala, već pod imenom izvjesnih mitskih figura kao što su Kostrubonka, Kostroma, Kupalo, Lada i Jarilo. Ove ruske ceremonije održavaju se i u proljeće i početkom ljeta.” (1)

Konkretno za Kupala Frejzer kaže:

“Već smo vidjeli da u Rusiji uoči Ivanjdana mladići i djevojke u parovima preskaču vatru sa noseći slamnatu figuru Kupala. U nekim krajevima Rusije figuru Kupala spale ili bacaju u potok na Ivanjdan uveče.” (2)

“U Rusiji, kao što smo vidjeli, slamnata Kupalova figura nije spaljivana u vatri dugodnevnice, već je prolazila kroz vatru naprijed pa nazad. Ali, zbog već datog razloga, potrebno je da bog umre; tako sljedećeg dana Kupalo je lišen svojih ukrasa i bačen u potok.” (3)

Ruski praznik Kupala dešava se uoči i na dan Ivanjdana koji pada na dan 24. juna julijanskog (7. jul gregorijanskog) kalendara. Taj dan nikad nije bio u sredini ljeta, niti je u srednjem vijeku bio dan dugodnevnice i kako Kupalo u srednjem vijeku može biti na dan Ivanjdana? Evo šta J. Grim kaže o Kupalu govoreći o drevnim običajima paljenja vatri na dan dugodnevnice:

“Rusko ime Kupalo, koji neki objašnjavaju kao boga žetve, Kupalo: mladići i djevojke ukrašeni cvijećem i opasani svetim biljem, skupljaju se 24. juna pale vatru, preskaču i provode svoja stada preko toga dok oni pjevaju himne u čast tog boga.” (4)

J. Grim navodi da Karamzîna smatra da ime KUPALO potiče od biljaka koje žutim cvjetovima cvatu oko Ivanjdana (5): a sam misli da je to litvanskao ime po cvjeću kupálnitsa (ranunculus, crowfoof) ili od kupóles

koje spada u ivanjsko cvijeće (6). Navodi Dobrovskog koji misli da ime potiče od kupa što je sijeno, kupljenje sijena (7). Navodi i jednog autora koji misli da je to po kupati, kupanje (8).

Šta je od sveg toga najtačnije kazaće na sanskrit: sanskritsko KUPA je GREDA koja drži dva tȁsa vage (9). Keltsko (gaelik) CUPALL (čitaj KUPAL) znači PAR (10). I pazimo sad: na dan dugodnevnice u Suncu se sastaju proljeće sa istočne strane i ljeto sa zapadne strane neba. Tako dva godišnja doba dođu u RAVNOTEŽU na GREDI VAGE VREMENA. Pošto je u tim trenucima Sunce na najvišoj nebeskoj tački zenita sjevernog neba, ono je na vrhu KUPE VREMENA. U tim trenucima ova dva godišnja doba su SASTAVLJENA u SUNCU i tu postaju PAR, armorićansko COUBLA (11).

Sunce Kupalo na kupe na dan ljetnog solsticija. Lijevo na petroglifu je piramida sa Suncem na Sunčevoj nebeskoj lađi (Puako Petroglyph, Alaska), a desno je isti motiv na stećku, samo nema lađe (Križevići, Olovo).

Ime KUPALO značenjem vezano za sanskritsko KUPA, za keltsko KUPAL (par) i za srpsko KUPA, jer je to ŠILJATI VIS VREMENA sa SUNCEM na VRHU.

Cvijeće koje žarkom žutom bojom cvjeta u te dane dobilo je ime po Suncu dugodnevnice, a ne obrnuto. Na dan dugodnevnice počinje ljeto i sezona KUPANJA (sanskritsko KŪPA je drvo ili kamen u sredini rijeke (12).

Kupalo je dan ljetnog solsticija, dan dugodnevnice, dan u kojem je Sunce na vrhu KUPE (piramide) vremena (stećci, 19. v., Rajačke Pivnice, Negotin).

Osnova u KUPALO je KUP. Sanskritsko KUP znači UZBUDJENJE, LJUTNJA, BIJES; SJATI (13). KUP je SJAJNI pehar, KUP je u KUPOLA (nebo):

"Kako se spravlja (ili kako se veli?) pokošena trava (prevraća se, nateplje), kako se vozi, u što se slaže (na štagalj, u kup, plasnicu)?" (14)

Na početku hrišćanske ere dugodnevnica je bila 24. juna julijanskog kalendara što danas odgovara 7. julu gregorijanskog kalendarai. Na taj dan crkva je ustanovila svoj praznik Rođenje Sv. Jovana Preteče – IVANJDAN. Tako je prisilno hristijanizirani narod, koji je početkom hrišćanske ere dugodnevnicu slavio 24. juna, hristijanizacijom i terorom crkve dugodnevnicu počeo da slavi na crkveni Ivanjdan, jer bilo kakvo slavlje na prirodni dan dugodnevnice crkva je drakonski kažnjavala.

Zbog precesije ekvinocija za vrijeme od 128 godina julijanskog kalendara dan dugodnevnice pomjeri se na niži datum, te je u naše vrijeme 8. juna julijanskog (21. juna greg.) kalendara.

IVANJDAN je po imenu IVAN, a riječ potiče skraćenjem sanskritskog JĪVA sa značenjem ŽIVI, ŽIVOT; PRINCIP ŽIVOTA (15), srpski Bog ŽIVA. To je ŽIVI BOG u vjerovanju drevnih naroda oličen u liku SUNCA. Ljetni silsticij je na IVICI polovine godine.

Pošto se u podnevu dugodnevnice sastaju proljeće i ljeto postajući PAR, tada se dešava narodna antropomorfizacija cijelog kruga vremena godišnjih doba, dešava se ZAČEĆE novog ciklusa proljetnog rađanja. Starokeltsko CUPAR znači ZAČEĆE (16). SUNCE je muški oplodni princip, dakle je za ZAČEĆE potreban i ŽENSKI princip.

Sumerska boginja Inana je boginja proljeća, ljubavi, seksa i rađanja. Ona je je kod Vinčanaca Dahina, egipatska Izis, asirska Ištar, tračanska Kibela, kod zapadnih Kelta je Beltana, kod panonskih Kelta Dana; kod Slovena je Venera, Vesna, Baba Jaga i Živa; kod Rimljana Venus, kod Helena Afrodita, kod Srba Dana. Kao boginja proljeća u podnevu dugodnevnice ona se spaja

sa bogom Sunca i tako postaju PAR i tad se dešava ZAČEĆE NOVOG RODA PRIRODE koji će se roditi nakon devet mjeseci dolaskom sljedećeg proljeća. Tako trudna boginja proljeća postaje VELIKA MAJKA RODA, a bog ljetnog Sunca postaje OTAC ROD. Oni su BOG KUPALO i BOGINJA KUPALA, tračanska KUBELA (**Κυβέλη**). U širem smislu značenje se prenosi na BOGA, OCA RODA i VASIONU, VELIKU MATER(IJU) RODU. Čak je i latinsko CUPĒDO, CUPĪDO (sa značenjem VELIKI UŽITAK) porijeklom, oblikom i značenjem srodno imenu KUPALO.

Kijevski panteon slovenskih bogova nije poznavao boga dugodnevnice pod imenom SVETOVID, već je SVETOVID kod Rusa bio ROD ili KUPALO i bio je poznat i van Rusije pod imenima Hrodo, Chrodo, Krodo i latinizirano Crodone. Kod Srba je bio poznat pod imenima BOG ROD i BELI VID:

"Наведимо овде податак (који узимам из 'друге руке') да је, на пример, према пропису св. Саве за монахе (препис из 16 стол.) свештеник морао од својих исповедника извидети 'Я splutila jesi z babami bogomerskija bludy, li molila sia jesi wilaml i rodu i roženicam i Perunu i Chor su i Mokoszi pila i jela: tri lea post z poklony'. (види и: Mal, 1940:19). У слободнијем преводу: 'Јеси ли чинила с бабама (= врачарама) богомрски блуд, јеси ли се молила вилама или Роду и Рожаницами, а Перуну и Хорсу и Моко-ши у част пила и јела: (треба) да држиш пост у поклоњењу три године'. Дакле, и код нас, на подручју деловања српске архиепископије, налазимо најпре у црквеним круговима, а свакако да је тога морало пре свега бити у реалности, у именима цркава, култова и свести људи, помена Перуна, Хорса и

Мокоше, Рода и Роженица, Вила, имена којасу се хришћанској цркви указивала као мрска." (17)

Gornji citat iz Zakonopravila Sv. Save je prepis iz 16. vijeka i u njemu se spominju ROD i ROŽANICE, dakle je ROD bio poznat i Srbima Savinog vremena i time propada laž da je BOG ROD izum novijeg vremena.

Zašto je nekima prijeko stalo da se umjesto SVETOVIDA-RODA Srbima nameće Kupalo kao jedini ruski bog dugodnevnice? Odgovor je jasan: ne smije se Slovenima, dakle ni Srbima ni Rusima, davati podrška da im je BOG SUNCA BOG ROD. Srpske neorodovjerce predvode jezuiti i ezoteristi raznih masonskih grana kojima je cilj globalizacija i odbacivanje julijanskog kalendara.

Da su Sloveni precizno znali na koji dan pada dugodnevnica, dokaz je 15. jun 1168 (1169?) godine kad su Danci osvojili slovensku Arkonu, srušili Svetovidov hram, oborili i uništili Svetovidov kumir. Datum dugodnevnice tog dana u to vrijeme svjedoči i savremena astronomija.

....

(1) James George Frazer, The Golden Bough, London, Macmillan & Co Ltd, 1954, pg. 317-318.

(2) Ibid. pg. 626-6727.

(3) Ibid. pg. 652.

(4) Jacobb Grimm, Teutonic mythology, Vol. II, London: George Bell & Sons, 1883, pg. 624.

(5) Ibid.

(6) Ibid.

(7) Ibid.

(8) Ibid.

(9) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English

tionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 291.

(10) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, p. 168.

(11) Ib.

(12) Monier Monier-Williams, Ib., p. 300.

(13) Ib. p. 291.

(14) A. Radić, Osnova za sabiranje i proučavanje građe o narodnom životu; Zagreb, Tisak Dioničarske tiskare, 1897, str. 28.

(15) Monier Monier-Williams, Ib. p. 422.

(16) Robert Archibald Armstrong, Ib.

(17) Sreten Petrović, Srpska mitologija, Mitološke mape, Knjiga II, Prosveta, Niš, 2000, str. 19-20.

KUBELA I KUPA

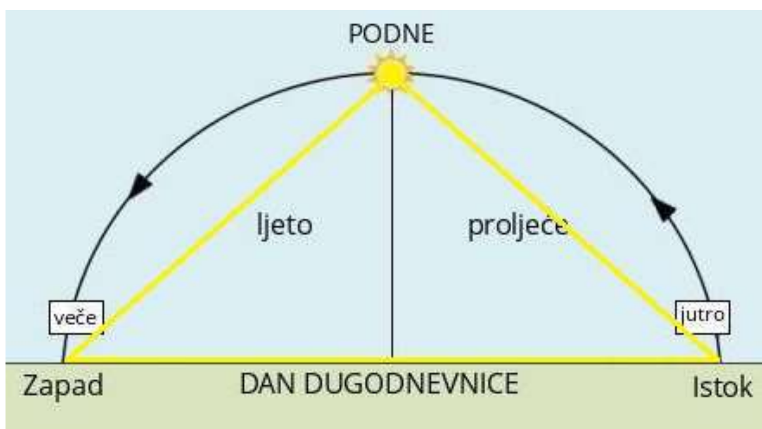
Velško CWB zapravo je KUB i znači UDUBLJENO (1). Gledano sa zemlje nebo je UDUBLJENO ka zenitu. Dakle se CWB (KUB) odnosi na NEBO: CWB je KUPOLA NEBA, a naveće udubljenje je u vrhu te KUPOLE ili KUPE.

Riječ ELA u imenu KUBELA je sa osnovom EL koje u velškom znači POKRETAČ, NAČELO KRETANJA; UM; DUH; ANĐEO (2).

Velško CIB (KIB) u imenu KIBELA znači KRETANJE UKRUG SA TEŽNJOM DA SE ZAUSTAVI (3). Velšani su potomci tračanskih Briga, dakle je ime EL sa značenjem BOG bilo prisutno i kod Tračana, odnosno Kimera. EL znači BOG i to je imenica muškog roda, a ELA i ELE u imenima KUBELE i KIBELE su oblici ženskog roda u imenu BOGINJE MAJKE: talijansko ÉLLA = ONA (4).

Na grčkom KUBELA je KYBHΛH (**Κυβέλη**), što se čita kao KUBELE ili KUVELE. Korijenska osnova u grčkom *Κυβέλη* je **Κυβ**. Grčko KYBH (**Κυβέ**) znači GLAVA (5) od čega je postalo κέβλη značenjem jednako riječi **κεφαλή** (6). GLAVA je VRH tijela, NAJVISI dio tijela. Na glavi oroza je GUBER, riječ koje je postanjem od KUBER. Srpsko KUPUS je postanjem od KUBUS sa značenjem GLAVAT. Stog sijena je KUP i naziv je od KUB. Od KUP je KUPA, a na vrhu kupe je KUPALO.

Perzijsko KUBĀS je SUNCE (7), KUBBA je LÛK, SVOD, KUPOLA (8).

Nebo je kupola, ljetni solsticij je kupa.

Podne je GLAVA dana, podne ljetnog solsticija je GLAVA godine, tj. najviši dio godine. Grčko KUBE znači GLAVA, perzijsko KUBBA je SVOD, KUPOLA, a KUBĀS je SUNCE. I šta je KUBELA? Ona je ženski parnjak KUBASA, tj. Sunca. Sunce je BOG, Kubela je BOGINJA i oboje su GLAVA podneva i ljetnog solsticija. Sunce je KUB EL ili GLAVA BOG, KUPEL, KUPALO; ona je KUB ELA, GLAVA BOGINJA, KUPELA, KUPALA.

Na afričkom kaffir jeziku KUPELA je KRAJ, ZAVRŠETAK NEČEGA, PUNOĆA (9).

Dakle se sve vrti oko dana ljetnog solsticija, Sunca KUPALA i Zemlje KUPALE. I ko su Sloveni do Tračani.

....

(1) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, The Second Edition; Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 256.

(2) Ibid. pg. 21.

(3) Ibid. pg. 216.

(4) Alfred Hoare, An Italian Dictionary; Cambridge: The University Press, 1915, pg. 221.

(5) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, pg. 854.

(6) Ibid.

(7) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W^M. H. Allen and Co., 1852, pg. 946.

(8) Ibid. pg. 948.

(9) William J. Davis, A Dictionary of the Kaffir Language: including the Hosa and Zuli Dialects, Part I; London: The Wesleyan Mission House, 1872, pg. 103.

VANZEMALJCI ZAISTA POSTOJE

Kad bi američka vlast zvanično priznala njihovo prisustvo, propale bi avramske religije koje su preko vavilonske judejsko-hrišćanske masonerije osnovala neka odmetnička rasa Vanzemaljac, propao bi judaizam, propalo bi hrišćanstvo, a propast bi podrovila i sam islam. Ove tri religije vodeće su tri zle političke ideologije koje lažima i zlom, a u ime Boga, manipulišu

ljudima, narodima i čovječanstvom. Hindu-vedizam bio bi u mnogo čemu dekodiran, te bi bio njegov sadašnji duhovni smisao bio ruiniran do besmisla njegovog postojanja, a njegove i budističke meditacije bile bi obesmišljenje spoznajom postojanja drugih svijetova do kojih se skoro trenutno stiže materialnim tehološkim letilicama. Takođe bi propale zle judeo-hrišćanske masonske ideološke tvorevine kao darvinizam, komunizam i ateizam i svijet bi istinom postao čistiji i pobožniji, a ljudi, narodi i sveukupno čovječanstvo, trenutno zatrovano religijskim i rasnim indoktrinacijama, bez umnih ropskih lanaca pomenutih religija otvorio bi ljudskom umu i ljudskoj vrsti široke vidike novog znanja i progresa.

Kosmičke arke ili ognjenke.

EZOTERIJA BIBLIJE

Na nekoliko primjera pravi smisao nekoliko imena u Bibliji.

Po sumerskoj mitologiji bog Enki, sin najvišeg boga Ana, stvorio je čovjeka:

“Enkijeva uloga kao stvoritelja i učitelja čovječanstva je završni dio sačuvanog teksta. On je opisan kao otac i majka ljudi snabdijevajući ih hranom i pićem i dajući im savjete i znanje iz svih oblasti civilizovanog života.” (1)

“Svrha stvaranja čovjeka je staranje o poljima i sistemu kanala za navodnjavanje u proizvodnji hrane za bogove.” (2)

Evo prvo biblijsko ime *Adam*:

- ad = hraniti (3)
- am = služiti (4)

U prvoj glavi Stvaranje piše ovako:

“I pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme po svojim vrstama, i drvo, koje rađa rod, u kojem je sjeme njegovo po njegovijem vrstama. I vidje Bog da je dobro. I bi veče i bi jutro, dan treći.” (*Stvaranje,1,12-13*)

Tu se tvrdi da su u trećem danu stvaranja stvorene biljke i trava po svojim vrstama sa svojim plodovima i sjemenom. Čovjek je stvoren na kraju šestog dana stvaranja, ali u 2. glavi Stvaranja piše da trava i biljke nisu nicali sve do stvaranja čovjeka:

“To je postanje neba i zemlje, kad postaše, kad Gospod Bog stvori zemlju i nebo, i svaku biljku poljsku, dokle je još ne bješe na zemlji, i svaku travku poljsku, dokle još ne nicaše; jer Gospod Bog još ne pusti dažda

na zemlju, niti bješe čovjeka da radi zemlju.” (*Stvaranje,2,4-5*)

Ovdje kaže da ima zemlja, postoje biljke i trava u zemlji, ali još nisu nikle, jer niti je bilo kiše, niti je bilo čovjeka da radi zemlju. Otkud tolika suprotnost između citiranih stihova 1. glave o nicanju i stihova 2. glave o nenicanju trave i biljaka? Ako do stvaranja Adama nije bilo trave i drveća, šta su jele prije čovjeka stvorene životinje?

U 2. glavi Stvaranja “Bog” stvara čovjeka koji će da radi zemlju, zapravo redizajnira već postojećeg čovjeka mnogo ranije stvorenog u šestom danu Stvaranja i zato sjeme onog bilja i trave čeka tog novog čovjeka koji će da radi zemlju. Taj “Bog” je Anunaki koji genetskim inžinjeringom kreira sebi poslušnog čovjeka koji će da radi u Anunakijevoj bašti koju on naziva Eden:

“I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namjesti čovjeka, kojega stvori.” (*Stvaranje,2,8*)

Iako već postoje od Boga stvorene biljke, ovaj “Gospod” u svom Edenu sad sam sadi biljke i tu namjesti svog čovjeka:

“I uzevši Gospod Bog čovjeka namjesti ga u vrtu Edemskom, da ga radi i da ga čuva.” (*Stvaranje,2,15*)

Moderna genetika svjedoči redizajniranje čovjeka:

“Dakle, kada je pročitana DNK cijelog čovječanstva, otkriveno je da svi mi, sve grupacije, sve nacije svijeta, imamo genetičko opterećenje u našim stanicama, u našoj DNK, osam postotaka naše DNK nije naša DNK, nego su ostaci genetičke modifikacije, da li prirodne, da li vještačke, teško je reći, koja se dogodila u prethodnim stoljećima, i u pretpovijesno vrijeme.” (5)

I kad je namjestio Adama u Eden, primijeti “Bog” da Adam nema ženu:

“I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspa; pa mu uze jedno rebro, i mjesto popuni mesom; I Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje uze Adamu, i dovede je k Adamu.” (*Stvaranje,2,21-22*)

I gle: gen > gena > žena. *Gen* je muški, *gena* i *žena* su ženski rod. Sanskritsko *eva* znači Zemlja i *zemlja*. (6)

Tako je Adam morao da radi na dvije zemlje i od rada na “zemlji” sa imenom Eva dobio je sina Kajina**,** koji je kasnije ubio svog mlađeg brata Avelja, za kojeg je neposredno pred ubistvo “Bog” rekao Kajinu:

“A volja je njegova pod tvojom vlašću, i ti si mu stariji.” (*Stvaranje,4,7*)

Po tom “Bogu” odrasli stariji Kain ima vlast nad mlađim odraslim Aveljom? Čije je ovo pravilo? To je pravilo

nasljedne monarhističke vladajuće elite.

A šta znači ime Kajin? Pogledajmo sanskrit: *Kajin* znači *sudija*, jer sanskritsko *kāja* znači *drveni čekić* (7) i to je masonski simbol simbol izvršne vlasti u loži, a i svjetovne sudije koriste drveni čekić, dakle je i građansko zakonodavstvo u vlasti masona.

I na kraju da spomenemo ime *Set*, ime trećeg sina Adamovog i Evinog kojeg su dobili ubrzo naokon ubistva Avelja: sanskritsko *Set* znači *mjerač*, jer sanskritsko *seṭa* znači *mjera* (8). Postoji legenda po kojoj je Set gradio piramide Gize, te su u starini ove piramide bile poznate kao *Setovi stupovi*.

Tot (Tot, Tahuti, Tehuti, Zehuti, Techu,Tethu, Thot i Thout) je egipatski bog mudrosti, znanja, astronomije, geometrije, matematike i umjetnosti.Tot je rođen iz Setove glave. Sve ovo nalazi se u zdanju Velike piramide, jer je Piramidu sagradio mjerač Tot kroz Setovu glavu, tj. kroz Setov razum.

....

(1) Peeter Espak, The God Enki in Sumerian Royal Ideology and Mythology; Tarthu University Press, Tartu, 2010, pg. 98.

(2) Ibid. p. 192.

(3) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 17.

(4) Ibid. pg. 80.

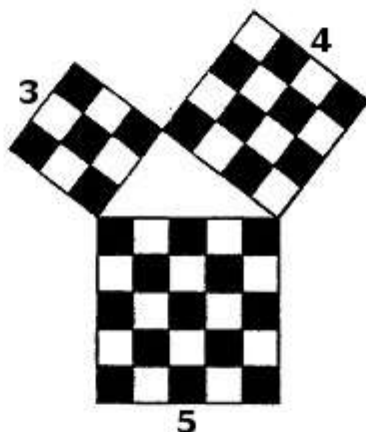
(5) Prof. Dr. Tomislav Terzin, Genetički izmijenjene ljudske bebe; May 29, 2019, YouTube video: 1:09:43-1:11:03.

(6) I Monier Monier-Williams, bid. pg. 232.

(7) Ibid. pg. 268.

(8) Ibid. pg. 1246.

PITAGORA

"Pitagora (grč. Πυθαγόρας, oko 580. pne. – oko 497. pne.) je antički grčki matematičar, naučnik, astrononom i filozof, osnivač filozofskog, matematičkog, mističkog i naučnog društva ili zajednice, koja je poznata pod imenom Pitagorejska škola. Danas je najpoznatiji kao tvorac Pitagorine teoreme koja je nazvana po njemu. Pitagora je snažno uticao na filozofsku misao i religijska razmatranja u drugoj polovini 6. veka st. e." *(Vikipedija, Slobodna enciklopedija)*

Pitagora je ezoterijsko tajno ime, jer su u imenu dvije riječi: **1.** PITA, **2.** GORA.

Sanskritsko PĪṬHA znači CENTAR, PRESTOL, TRON, SUNCE (1). PITA je OTAC HRANITELJ, BOG.

GORA je VISINA, NEBO. Keltsko GOR nosi značenje MJESTO (VIS, VRH); MUŽ; ZNALAC (2):

PITA GORA > PITAGORA = OTAC VISINE, OTAC ZNANJA = BOG KREATOR.

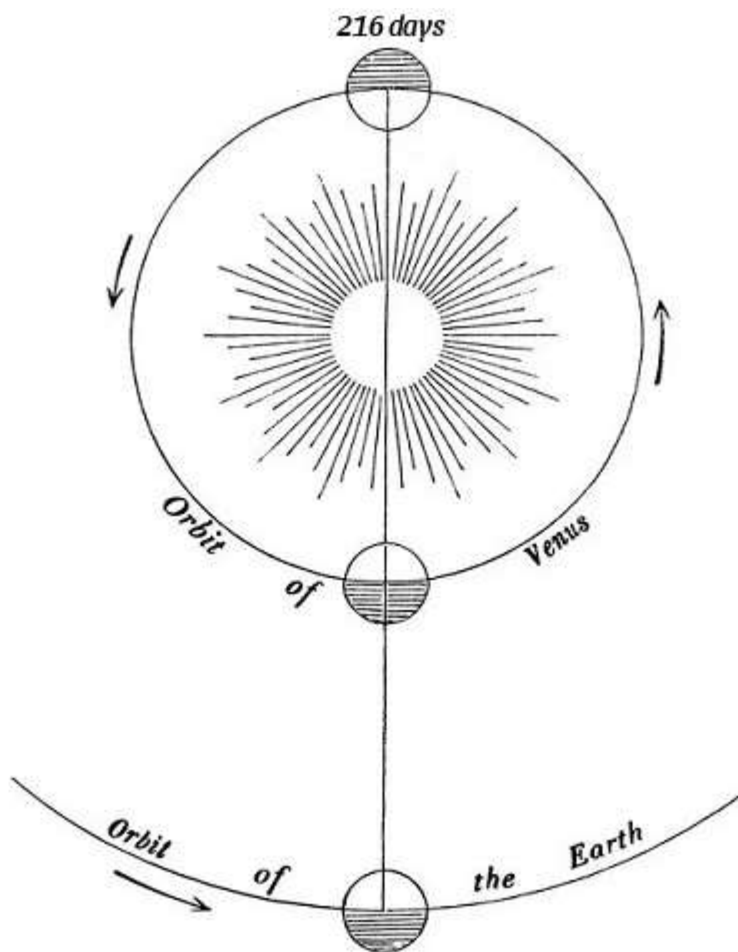
Grk Pitagora nije postojao, nego je vrijeme koje se nepostojećem Pitagori pripisuje, vrijeme kad su grčki ezoteristi otkrili egipatsko geometrijsko znanje, koje su

pripisali izmišljenom Grku Pitagori. Na slici ispod pogledajmo motiv iz Egipta: tu su tri egipatska boga: OZIRIS (muž), IZIS (žena) i HORUS (sin).

Pitagorina teorema kodirana u egipatskoj slici (Frank C. Higgins, The Beginning of Masonry; New York: Pyramid Publishing Co., 1916, pg. 32).

OZIRIS je OTAC, IZIS je MAJKA, a HORUS je njihov SIN. Vrijeme ženine trudnoće je 9 mjeseci ili 270 dana, dakle Horusov kvadrat je broj 270. Po Pitagorinoj teoremi kvadratura brojeva Ozirisovog i Izisinog kvadrata treba da daje zbir Horusovog kvadrata, tj. **270**.

U odnosu na Zemlju svakih 216 dana Venera se nađe na suprotnoj strani Sunca (veliko poklapanje ili superior conjuction).

Izis je Venera (Danica) i njen broj je lako naći, jer se svakih **216** dana Venera nađe pravolinijski tačno prema Zemlji sa druge strane Sunca. Tako preostaje da je broj Ozirisovog kvadrata **162**, ali šta znaci taj broj? Grci su to odgonetnuli po imenu ASAR (3), jednom od

originnalnih egipatsakih imena Ozirisa i brojevnom vrijednošću slova u tom imenu:

A = **1**, **S** = **6**, **A** = **1**, **R** = **100**

Zbir ovih brojeva je **108**. I gle:

270 – 108 = 162 = broj Ozirisovog kvadrata.

Dakle je Ozirisov kvadrat broj **162** i on odgovara najmanjem kvadratu sa slike ispod naslova, kvadratu sa brojem **3**. Pogledajmo:

a) 162 : 3 = 54
b) 2 x 54 = 108 = ASAR
c) 4 x 54 = 216 = VENERA
d) 5 x 54 = 270 = HORUS

“Stoga, crpeći samo prirodni filozofski postulat da Otac produžava svoj životni princip kroz Mater, nastavlja da živi u Sinu, mi utvrđujemo Pitagorin trougao od 162 - 216 - 270.” (4)

....

(1) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 629.

(2) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 176, 177.

(3) W. M. Flinders Petrie, the Religion of Ancient Egypt; London: Archibald Constable & Co Ltd, 1906, pg. 37.

(4) Frank C. Higgins,The Beginning of Masonry; New York: Pyramid Publishing Co., 1916, pg. 32.

PAPIN KALENDAR JE LAŽAN

Perpetual Calendar
[under construction]
All dates and times in UTC

June 0325

wk	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun
22	31	1	2	3	4	5	6
23	7	8	9	10	11	12	13
24	14	15	16	17	18	19	20
25	21	22	23	24	25	26	27
26	28	29	30	1	2	3	4

22. jun je prvi dan ljeta 325. godine (jul. kalendar).

Perpetual Calendar
[under construction]
All dates and times in UTC

June 1168

wk	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun
22	27	28	29	30	31	1	2
23	3	4	5	6	7	8	9
24	10	11	12	13	14	15	16
[illegible]	17	18	19	20	21	22	23
[illegible]	24	25	26	27	28	29	30

15. jun je prvi dan ljeta 1168. godine (jul. kalendar).

Perpetual Calendar
[under construction]
All dates and times in UTC

June 1169

wk	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun
22	26	27	28	29	30	31	1
23	2	3	4	5	6	7	8
24	9	10	11	12	13	14	15
[illegible]	16	17	18	19	20	21	22
[illegible]	23	24	25	26	27	28	29
27	30	1	2	3	4	5	6

15. jun je prvi dan ljeta 1169. godine (jul.i kalendar).

Perpetual Calendar
[under construction]
All dates and times in UTC

June 1389

wk	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun
22	31	1	2	3	4	5	6
23	7	8	9	10	11	12	13
24	14	15	16	17	18	19	20
25	21	22	23	24	25	26	27
26	28	29	30	1	2	3	4

13. jun je prvi dan ljeta 1389. godine (jul. kalendar).

Perpetual Calendar
[under construction]
All dates and times in UTC

June 1579

wk	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun
23	1	2	3	4	5	6	7
24	8	9	10	11	12	13	14
25	15	16	17	18	19	20	21
26	22	23	24	25	26	27	28
27	29	30	1	2	3	4	5

12. jun je prvi dan ljeta 1579. godine (jul. kalendar).

Perpetual Calendar
[under construction]
All dates and times in UTC

June 1580

wk	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun
22	30	31	1	2	3	4	5
23	6	7	8	9	10	11	12
24	13	14	15	16	17	18	19
25	20	21	22	23	24	25	26
26	27	28	29	30	1	2	3

11. jun je prvi dan ljeta 1580. godine (jul. kalendar).

Perpetual Calendar
[under construction]
All dates and times in UTC

June 1581

wk	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun
22	29	30	31	1	2	3	4
23	5	6	7	8	9	10	11
24	12	13	14	15	16	17	18
25	19	20	21	22	23	24	25
26	26	27	28	29	30	1	2

11. jun je prvi dan ljeta 1581. godine (jul.i kalendar).

Perpetual Calendar
[under construction]
All dates and times in UTC

June 1582

wk	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun
22	28	29	30	31	1	2	3
23	4	5	6	7	8	9	10
24	11	12	13	14	15	16	17
25	18	19	20	21	22	23	24
26	25	26	27	28	29	30	1

12. jun je prvi dan ljeta 1582. godine (jul. kalendar).

Perpetual Calendar
[under construction]
All dates and times in UTC

June 1583

wk	Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun
22	30	31	1	2	3	4	5
23	6	7	8	9	10	11	12
24	13	14	15	16	17	18	19
25	20	21	22	23	24	25	26
26	27	28	29	30	1	2	3

22. jun: prvi dan ljeta 1583. godine (greg. kalendar). To je 3 dana unaprijed od prethodne dvije godine, što je u prirodnom zbivanju nemoguće.

Perpetual Calendar
[under construction]
All dates and times in UTC

June 1584

Mon	Tue	Wed	Thu	Fri	Sat	Sun
28	29	30	31	1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	1

22. jun: prvi dan ljeta 1584. godine (greg.i kalendar): tri dana ispred dana u prethodnoj 1582. godine, dok je u prirodi samo za jedan dan pomjera potrebno 128 godina.

Zbog tkz. precesije ekvinocija, izazvane čigrastim gibanjem Zemlje pri rotaciji, u odnosu na zvijezde zodijaka Sunce prividno mijenja svoje mjesto. Godišnje pomijeranje Sunca je 0,0139694 stepeni (50,29 lučnih sekundi). To je opšta ili generalna precesija i dešava se na Sunčevoj putanji (ekliptici). Tako se za vrijeme od 71,58503586 godina (orijentaciono se zaokružuje na 72 godine) Sunce pomjeri za 1 stepen. To je ono što se kroz duge periode primijeti sa Zemlje, ali se to odražava i na kalendar po pitanju početaka godišnjih doba.

Po zvjezdanom (sideralnom, julijanskom) kalendaru početak proljeća na ekvatoru Zemlje dešava se tek nakon 11 minuta i 14 sekundi (11,23333333 minuta) iza početka proljeća po sunčanom (tropskom, gregorijanskom) kalendaru. Brojka od 11,23333333 minuta godišnje je zvanična astronomska konstanta, kao broj Pi u geometriji. Ta razlika od 11 minuta i 14 sekundi godinama se skuplja i izaziva pomijeranje datuma godišnjih doba u julijanskom kalendaru: svakih 128 godina početak godišnjih doba pomjeri se za jedan dan

na niži datum i da bi ovo mogli da prate, astronomi se drže zvjezdanog, tj. julijanskog kalendara.

Od početka hrišćanske ere do sredine 325. godine i vremena održavanja Prvog vaseljenskog sabora u Nikeji, prvi dan godišnjih doba pomjerio se na niži datum za 2,531 dana. Tako se i prvi dan zime sa 25. decembra pomjerio za 2,531 dana na sredinu 22. decembra. Pod izgovorom da se izbjegne ovo pomijeranje i da da se početak godišnjih doba ustali na istom datumu, Rimokatolička crkva 1582. godine odbacuje julijanski (zvjezdani) i uvodi svoj gregorijanski (sunčani, tropski) kalendar.

I pogledajmo sad ovo: astronomi prvih vijekova crkve znali su i svojim računima potvrdili da je prvi dan zime u vrijeme navodnog Hristovog rođenja bio 25. decembra ondašnjeg julijanskog kalendara, te je crkva taj dan odredila za praznik Rođenje Hristovo - Božić.

Od tog prvog dana zime 25. decembra sa početka hrišćanske ere do 1582. godine prvi dan zime pomijerao se kroz kalendar svake godine za 11,23333333 minuta: 1582 x 11,23333333 = 17.771,13333 minuta = 296,1855555 sati = 12,34106481 dana = oko sredine 13. dana unazad na niži datum. I sad uzmemo kalendar i od sredine 25. decembra julijanskog brojimo do sredine 13. dana unazad i to pada na sredinu 12. decembra julijanskog, a to je 25. decembar gregorijanskog.

Pošto je već bio određeno da je Isus rođen na prvi dan zime 25. decembra po julijanskom, tako je Rimokatolička crkva 1582. godine odredila da katolički Božić bude na prvi dan zime 25. decembra gregorijanskog kalendara.

I šta se desilo? Papisti su mislili da će reformom kalendara zauvijek zaustaviti prvi dan zime na tom 25. Decembru svog kalendara, ali nebo je pokazalo da to ne može biti, pa je 2020. godine prvi dan zime bio 21. decembra, te je i ove 2021. opet 21. decembra. To je 4. dan od 25. decembra gregorijanskog kad je 1582. bio prvi dan zime. I evo provjerićemo: od 1582. do 2020. je 438 godina po 11,23333333 = 4920,2 minuta = 82,00333331 sati = 3,416805555 dana = 4. dan od 25. decembra = 21. decembar.

Provjerićemo da li se to slaže sa 325. godinom, jer papisti tvrde da se nisu ravnali po kalendaru s početka hrišćanske ere, nego od godine Prvog vaseljenskog sabora 325. godine. I evo: od 325. do 1582. je 1275 godina po 11,23333333 minuta = 14.120,3 minuta = 235,3383333 sati = 9,805763886 dana = 10. dan dana unazad od 22. decembra 325. godine = 12. decembar julijanskog = 25. decembar gregorijanskog = katolički Božić 1582. godine. Dakle nema razlike, sve se poklapa.

Isto toliko dana pomjerio se i prvi dan proljeća, prvi dan ljeta i prvi dan jeseni. Na početku hrišćanske ere prvi dan ljeta bio je 24. juna julijanskog i crkva je taj dan odredila da bude praznik Rođenje Sv. Jovana Krstitelja – Ivanjdan. I kao što od početka hrišćanske ere do 1582. prvi dan zime pomjerio unazad na polovinu 13. dana, za toliko dana se pomjerio i prvi dan ljeta od početka hrišćanske ere do 1582. godine.

Odbrojimo sredinu 13. dana od 24. juna julijanskog i to je 11. jun julijanskog ili 24. jun gregorijanskog, dok je prvi dan ljeta 2020. bio je 20. juna, a 2021. opet 20. juna. To je 4. dan od datuma prvog dana ljeta 1582. godine, isto koliko se pomjerio i prvi dan zime. Toliko

se pomjerio i prvi dan proljeća i prvi dan jeseni i to je kalendarom nezaustavljivi tok i nastavlja se ka nižim datumima.

Matematika ne laže, astronomija ne laže i papin kalendar je netačan, jer vidimo da nije zaustavio prvi dan godišnjih doba na istom datumu iz 1582. To što svuda piše da je 1582. bio početak godišnjih doba bio na današnje datume, to je velika prevara, jer je ondašnji papin astronom znao da mu je kalendar netačan, pa je datume početke godišnjih doba s kraja početka 20. vijeka pripisao godini 1583. kao prvoj godini zvanične upotrebe papinog kalendara, slagavši pri tome za 3 dana ili za preko 300 godina koje su potrebne da se za toliko dana u julijanskom kalendaru pomjere godišnja doba. U drugoj deceniji 21. vijeka prvi dan ljeta već prelazi na 21-20. jun sve više bližeći se 19. junu.

O navodnoj "tačnosti" gregorijanskog crkva laže, lažu njeni jezuitski iluminati i lažu judeohrišćanski masoni među astronomima, kao što lažu i o tačnosti Milankovićevog kalendara, koji se za samo tri sekunde godišnje razlikuje od papinog kalendara.

I na kraju zaključak i naivcima i lažima zaglupljenim ljudima opomena na posljedak vremena u kojem žive:

"I govoriće riječi na Višnjega, i potiraće svece Višnjega, i pomišljaće da promijeni vremena i zakone; i daće mu se u ruke za vrijeme i za vremena i za po vremena." (Danilo 7:25)

U mnogim prevodima Biblije direktno piše "da promijeni kalendar i zakone". Kalendar eto znamo koji je, a zakoni koje mijenjaju su prirodni, moralni i zakoni čovječnosti.

OLIVERA LAZAREVIĆ RODILA MURATA II

Mnogo je sakriveno i iskrivljeno srpske istorije radi ovog ili onog crkvenog kulta. Ovdje ćemo saznati zašto despot Stevan, sin Lazarev i Miličin i brat sultanije Mileve (Olivere), nakon totalnog poraza turskog sultana Bajazita 1402. godine nije htio da se oslobodi Turaka i da gradi Srbiju, nego je spasio Bajazitove sinove i time spriječio totalnu propast Turaka:

"Posle ove prve poraze, jamačno bi već Bajazit pregazio bio Mađarsku, da ga u tom preduzeću nije predupredila bolest, a posle Timur han mongolski.

Ovaj silni zavojevač, pošto je svu Aziju osvojio, podiže se, da još i Anadol (malu Aziju) pokori. Kod Angore, 20-tog Jula 1402 ugledaše se ova dva osvajačka plemena. Na čelu 800000 Mongola stajaše Timur, a 120 hiljada Turaka (30000 Srba pod despotom Stevanom (visokim) Lazarevićem) predvođaše sam Bajazit.

Od poraza Atilina kod Salona ne bejaše takva gomila vojnika na jednom mestu i u jednom broju prikupljena. I ovaj užasan boj svrši se konačnom porazom turske vojske i sam Ilderim Bajazit sa njegovom najmilijom ženom Milevom, ćerkom kneza Lazara, dopade ropstva, u kom je na godinu dana docnije od muke presvisnuo.[1]

To bejaše najzgodniji trenutak za hrišćane a na ime za Srbe, da se za navek oproste Turaka. Jamačno bi bili i propali Turci, da nije srpski despot Stevan sa opasnošću svoga života spasio bio Bajazitove sinove (Engel's Geschichte von Serbien und Bosnien strana 369. Stylus cancell. Hung. Per Sebast. Listhium Cibiniens. Anno Dom. 1553, str. 264).

Vidi se da u žilama ovoga jadnog despota nije tekla srpska krvca, u njegovoj glavi ne bejaše ponikla misao, da spase Srpstvo i da osveti narodne mučenike od Kosova.[2]

I sami turski istoriopisci, po Hameru i Lamartinu, priznaju onu veliku uslužnost Visokog Stevana prema Osmanovoj svetoj porodici."

----

[1] Held Und Corvin Weltgeschichte II Band. S. 651.

[2] Lamartins Geschichte des Türkischen Reiches.

Ni je ova uslužnost Stevanova po sve nepolitična i glupa bila iako mu je Bajazit bio šurak, jer svaka pomoć ukazana neprijatelju svoga plemena, bejaše ubitačna za svoj narod.

Visokog Stevana možemo smatrati kao vinovnika sviju užasa, sto osiljeni Turci naneše srpskom narodu u docnija vremena.

Despot Stevan imađaše u svojoj ruci, da bude tvorac srpskoj sjajnoj budućnosti. Da Stevan nije bio ograničenog uma, danas bi srpska država merodavna bila u redu jevropskih velikih sila." (1)

Nije Stevan bio ograničenog ume, nego je razlog bio spasavanje Bajazitovog i Milevinog sina Murata II, Stevanovog sestrića:

"Osim toga Pajazit uze si za ženu Milevu kćer Miličinu. Njezinoj liepoti za ljubav zaboravljao je Pajazit na svoj koran, a u njeje se pravoslavje nedirao." (2)

"Milica malo poslije smrti svoga muža nedaleko od Kruševca sazida manastir Ljubostinje, gdje se i ona, pokle opazi Stiepana već zdriela za vladanje, zatvori sa mnogo udovica, svojih muževa lišenih na Kosovu, i tude umrie 11. stud. godine 1405. kao kaluđerica. Čim

se Milica svoje vlasti okani stade STIEPAN LAZAREVIĆ sam vladati svojom zemljom, i pošav u Bosnu, oženi se tamo kćerom Tvrdka, kralja bosanskoga, i odvede ju uz sjajnu pratnju u svoj stolni grad Biograd na Dunaju.” (3)

“Po smrti Vuka Brankovića (1398.) izagna Stiepan sinove Vukove Gjurgja i Lazara iz Srbije, a oni prieko Dalmacije otidoše k Pajazitu, ne bi li jih uveo u otčeve zemlje. Ali Pajazit, rad Milieve, kćeri Lazareve, svoje žene, ne prista na njihove zahtieve, te tako ona dva brata ostadoše pri dvoru Sultanovu čekajući zgodnija doba.” (4)

“U ratu s Tamerlanom Stiepan i brat mu Vuk odvedoše dovoljnu silu u pomoć Turičnu, i u bitki na angorskom polju (26-28 srp. 1402.) Stiepan je s Bajazitovim sinom vodio predvojsku i junački uzmicao pred neizmiernom silom tatarskom. Tamo se nađoše i oba brata Brankovića. Sva četiri padoše napokon u tatarske ruke, te i Stiepanova sestra Sultanica Mileva; no oni pobiegoše iz tamnice i čudnovato se spasiše, bižuć u Carigrad, gdje ih car liepo primi, a poslie u Metelin (Marciana. god. 1402).” (5)

“Amurat, sin Bajazitov od Milieve, čim se dokopa carstva turskoga sklopi mir i savez sa Stiepanom svojim ujcem, a Stiepan dade mu za ženu Maru sestru Gjorgja Brankovića, te tako se jako usnaži njihova ljubav.” (6)

Srpsko MILEVA je sinonim latinskom OLIVERA (og grčkog ἐλαία). Keltski korijen MIL- u MILIN, isti je korijenu MIL- u srpskom MILO, MILEVA i originalno znači SJAJNO, ŽUTO (7), a keltsko MILIS je SLATKO, MILO, PRIJATNO, ELEGANTNO (8), što je u keltskom gaeliku MILEANTA. (9)

....

(1) Prof. Gavrilo Vitković, Kritički pogled na prošlost Srba u Ugarskoj; Glasnik Srpskog učenog društva, Knjiga XI, Sveska XXVIII starog reda; u Beogradu u Državnoj štampariji, 1870, str. 34-35.

(2) Sime Ljubić, Ogledalo književne poviesti jugoslavjanske, Knjiga 1; Riečki Emidia Mohovića Tiskarski kamen. Zavod, 1864, str. 191.

(3) Ibid. str. 191-192.

(4) Ibid. str. 192.

(5) Ibid.

(6) Ibid. str. 193.

(7) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 255.

(8) William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

(9) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, pg. 655.

DA LI SU ISUS I SATANA VANZEMALJCI

Da li ste ikada razmišljali o tome da su , možda, drevni bogovi razni Vanzemaljci, i da je Sotona i demoni samo tehnološki visokorazvijeni Vanzemaljci sa bazama ispod mora i u Zemlji? Možda je Levijatan Satana Vanzemaljac reptilijanske rase, a ne bukvalno zmaj iz mora? Pogledajmo:

"Ali zmija bješe lukava mimo sve zvijeri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa reče ženi: je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu?" *(Stvaranje,3,1)*

“Tada će Gospod pokarati mačem svojim ljutijem i velikim i jakim levijatana, prugu zmiju, i levijatana, krivuljastu zmiju, i ubiće zmaja koji je u moru.” *(Isaija,27,1)*

“I zbačena bi aždaha velika, stara zmija, koja se zove đavo i sotona, koja vara sav vasioni svijet, i zbačena bi na zemlju, i anđeli njezini zbačeni biše s njom.” *(Otkrivenje,12,9)*

Leteći tanjiri izlijeću iz mora i ulijeću u more.

“Vaš je otac đavo; i slasti oca svojega hoćete da činite: on je krvnik ljudski od početka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži.” *(Jovan,8,44)*

Biblija kaže:

"A kad se ljudi počeše množiti na zemlji, i kćeri im se narodiše. Videći sinovi Božji kćeri čovječije kako su lijepe uzimaše ih za žene koje htješe." *(Stvaranje,6,2)*

Dakle postoje neki što ih Biblija zove sinovima Božjim. Ko su oni? Evo opet Biblija:

"A jedan dan dođoše sinovi Božji da stanu pred Gospodom, a među njih dođe i Sotona. I Gospod reče Sotoni: otkuda ideš? A Sotona odgovori Gospodu i reče: prohodih zemlju i obilazih." *(Jov,1,6-7)*

Sotona je obilazio ZEMLJU i vratio se na sastanak SA ZEMLJE. To su hrišćanima "anđeli", iako se oni žene kćerima ljudskim i iz tog braka rađaju im se sinovi divovi:

"A bijaše tada divova na zemlji; a i poslije, kad se sinovi Božji sastajahu sa kćerima čovječijim, pa im one rađahu sinove; to bijahu silni ljudi, od starine na glasu." *(Stvaranje,6,4)*

Knjiga Enohova sve ovo u detalje objašnjava i zato ju je crkva izbacila iz kanonskih knjiga, ali je i dalje kanonska knjiga etiopske pravoslavne crkve. U toj knjizi piše o Vanzemaljcima koji su se ženili sa Zemljankama:

“Sada su otišli kćerima ljudskim na zemlju, pa su legli s njima, čime su se uprljali nečistoćom, a ljudima otkrili svakovrsne grijehe. I žene su rodile divove koji su cijelu zemlju napunili nepravdom i natopili krvlju. Zato sada Ti primi duše onih koji su umrli i onih koji plaču, Onih čiji su uzdisaji doprli do vrata nebeskih i čije su se tužaljke popele do nas. *(Knjiga Enohova, Glava IX, 8-10)*

Knjiga Enohova kaže da je vođi odmetnutih anđela ime Semjaza (Knjiga Enohova,6,7) i da su prije odmetništva od Boga (ili poglavara Vanzemaljca), učinili zakletvu da će čuvati svoju tajnu, tj. osnovali su tajno zavjereničko društvo, svoju posebnu grupu masona sa svojom tajnom iz kojeg se se kasnije razviti vavilonska grana masonerije koja i 5. v. st. ere osniva judaizam,

zatim hrišćanstvo i islam, da bi početkom 2020. n. ere preuzeli svu političku i medijsku kontrolu Zemlje.

Ime glavnog odmetnika “anđela” je SEMJAZA. Ime je od dvije riječi sastavljeno: SEM i JAZA. SEM znači isto kao i SHEM (grčki: Σήμ) (1) sa značenjem ČUVEN, SLAVAN (2). Pošto je SLAVA sinonim riječi SVJETLOST, SJAJ, tako SEM u izvornom smislu znači SUNCE (3). Zanimljivo je to nije SATANA, nego SEMJAZA.

Druga riječ u imenu SEMJAZA je JAZA u kojoj je **Z** posanjem od **S** iz riječi JAS. JAS znači JASAN, VIDAN i nalazi se u hebrejskom imenu JASHEN sa značenjem BRILJANTAN, SJAJN (4). Ta značenja ima i srpsko JASAN.

U Knjizi proroka Isaije ima ovaj stih:

“Kako pade s neba, zvijezdo danice, kćeri zorina? Kako se obori na zemlju koji si gazio narode?” *(Isaija,14,12)*

Mnogi misle da se to odnosi na progon Satane s neba na Zemlju, te sintagmu “zvijezdo danice” prevode kao “Svjetlonošo” ili “Luciferu”, smatrajući pod tim imenom Satanu. Umjesto “kćeri zorina” neki prevode “sine Zorin”. I kaže dalje prorok Isaija za tog palog anđela:

“A ti se u pakao svrže, u dubinu grobnu.” *(Isaija,14,15)*

I sad dolazimo do zanimljive stvari: leteći tanjiri, ili UFO-i, ne slijeću na kopno, nego odlaze u baze pod jezerima, morima i okeanima. Možda kroz vodu ulaze u podzemen pećine i tako zaista odlaze u dubinu Zemlje, tj. u dubinu grobnu, u prostor koji je u starini nazivan Ad ili Pakao. I sad se nalazimo pred jednim velikim problemom koji teolozi ćutke zaobilaze: Isus Hrist iz Jovanogog otkrivenja naziva sebe zvijezdom Danicom:

“Ja Isus poslah anđela svojega da vam ovo posvjedoči u crkvama. Ja sam korijen i rod Davidov, i sjajna zvijezda Danica.” *(Otkrivenje,22,16)*

Imena SEMJAZA i LUCIFER znače isto: NOSILAC SVJETLA, SVJETLONOŠA, što je u bukvalnom smislu SUNCE koje je i dnevna SJAJNA ZVIJEZDA, jer Sunce je velika zvijezda koja sja DANOM, Sunce je zvijezda DANA (genitiv imenice “dan”), ZVIJEZDA DANICA. U crkvenoj ikonografiji postoje freske i ikone na kojima na oreolu oko Isusove glave piše FOS (Φῶς), što na grčkom znači SJAJ, SVJETLOST, SUNCE (5). Crkva zaista tvrdi da je DANICA pobunjeni i pali anđeo SATANA:

"Drugi uzročni faktor, protivnik Božji – jeste satana sa njegovim mnogim otpalim duhovima. On je lični krivac i uzročnik svakoga zla. Otkako je kao Danica pao sa visoke slave 'pomazanog heruvima' u duboku tamu pakla – on neprekidno seje zlo i greh u svaki Božji stvor, osobito među ljude." (6)

I hajd sad znaj ko je Isus, a ko Satana?

Piše u Pismu:

“Tada će Gospod pokarati mačem svojim ljutijem i velikim i jakim levijatana, prugu zmiju, i levijatana, krivuljastu zmiju, i ubiće zmaja koji je u moru.” *(Isaija,27,1)*

Zašto je Satana zmaj iz mora zvani LEVIJATAN, prugasta i krivuljasta zmija? Levijatanove letilice izlijeću iz mora, lete nebom pravolinijski (pruga zmija) i lete cik-cak pravcima (krivuljasta zmija), te nakon toga opet ulijeću u duboke vode. Šta znači ime LEVIJATAN, to u biblijskim rječnicima nećete naći, osim naivnom tumačenju da je to neka velika morska zmija, morsko čudovište. Djetinjasto zaista, jer je to lažni egzoteriski, a ne

pravi ezoterijski smisao. Ime LEVIJATAN je od “latinskog” LEVITACIJA, koje potiče od LEVIGO < LEVIS sa značenjem LAKO. (7)

Šta je izvorni i originalni smisao riječi LEVITACIJA? Srpsko LEBDITI je značenjem isto latinskom LEVIS i od istog su korijena LEV = LEB. Obe ove riječi su ekavskog oblika, a ikavsko je LIB, koje se nalazi u LIBELA, latinsko LIBRO, balans; LIBER, slobodan. Tako bi ikavski oblik od LEVIJATAN, sa **B** umjesto **V**, bio LIBIATAN, a latinsko LIBENTINA je VENERA, tj. DANICA. Dakle, LEVIJATAN znači LAKI, LEBDEĆI, BALANSIRAJUĆI, što leteći tanjiri zaista jesu, jer su ANTIGRAVITACIONI, a vozi ih LIBER, LIBERAL ili LEVO, tj. OSLOBODILAC, samo je pitanje koji oslobodilac, od čega oslobodilac i čiji oslobodilac: judejski ili hrišćanski ili njihovih masona zajednički mesija?

I na kraju da spomenemo srednjovijekovno hrišćansko ortodoksno vjerovanje u tkz. “vazdušna mitarstva”, tj. carine ili demonske barikade na putu između ovog i onog svijeta na kojima demoni odvajaju propale duše pomrlih ljude sebi za pakla, za razliku od čistih i pravednih duša koje bivaju propuštene na putu ka Raju. Možda ove za života u zemaljskom tijelu bezbožnim djelima uništene duše služe nekim Vanzemaljcima "demonoma" kao izvori energije, ili, možda, kao prenosnici informacija u tehnologiji vještačke inteligincije. Nije li i trenutni transhumanistički pravac sav usmjeren ka tom cilju žigosanjem ljudi preko lažnih vakcina COVID-19?

Da li su Isus i Satana isti lik iste rase, ili su različiti likovi iste ili različite vanzemaljske rase? Koliko vrsta Vanzemaljaca dolazi i boravi na Zemlji i kakve su im namjere sa današnjim ljudima, jer ovo što se danas dešava širom svijeta ne može biti djelo samo jedne

grupe ljudi, ma koliko oni bili moćni, osim ako su zaista kultni služitelji Reptilijanaca?

....

(1) William Smith, A Dictionary of The Bible, Vol. III; Boston: Little, Brown and Co., 1863, pg. 1194.

(2) Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, pg. 782.

(3) F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods, Cambridge: Metcalf and Company, 1856, pg. 16.

(4) Merrlil C. Tenney, Ibid. pg. 403.

(5) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, pg. 242.

(6) Vladika Nikolaj Velimirović, Pravoslavna Crkva i uzročnost u svetu – knjiga br. 3 (8. dio), Glas Crkve, Valjevo, 1996. (Internet izdanje Svetosavlje.org. Objavljeno: 26. oktobar 20).

(7) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed by A. G. Valpy, 1828, pg. 226.

SUNCE JAS I ЯЗЫЧЕСТВО

"...Grčki *Yas*, Sunce*, kao Orb života*". (1)

Bretonsko i armorićansko YAS znači JEST, a piše se i IA (2). Korijen u YAS je AS, što je u staroslovenskom AZ, u bugarskom i makednoskom JAS, u srpskom JA, sa značenjem JESAM, BIVAM, POSTOJIM:

"AS je jedna od titula Sunca i povezana je sa VATROM: ponekad je umnožena sama sobom kao ASAS i AZAZ prikazana od Grka kao Αζαζος, i Αζιζος." (3)

Grčka boginja zdravlja je **Ἰᾱσώ** (Jāsó) (4), a grčko **ἴᾱσις** (jasis) OZDRAVLJENJE, LIJEČENJE. (5)

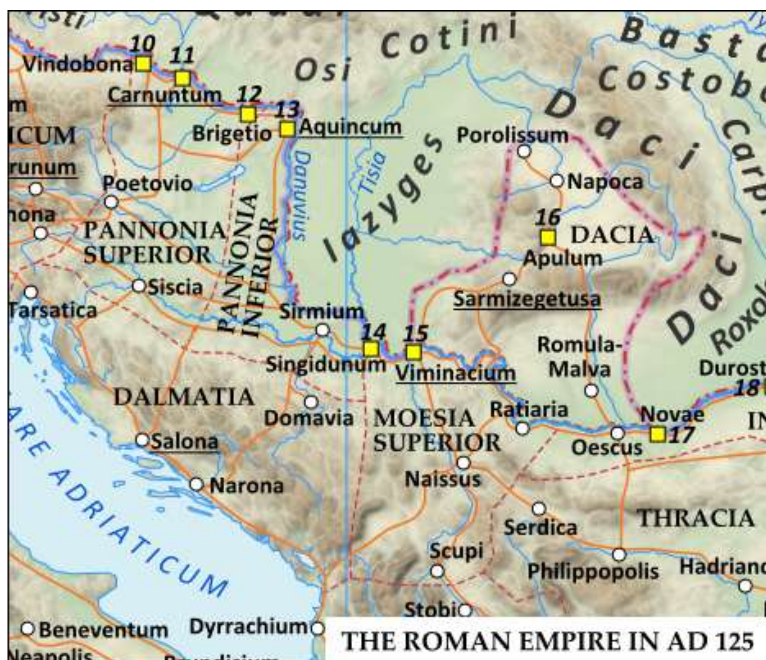
Arapsko JAṢṢ znači VOSAK (6), JAṢR̦ je VELIK, JAK (7), JAṢAD je ŠAFRAN; KRV ili bilo šta crvene boje (8), JAṢR̦AB znači DUG, DUGAČAK (9), Perzijsko JAS je UŽITAK (10). Arapsko JĀSIR je PONOS, TVRDOĆA. (11)

Dakle: **YAS** = **JAS** = **IA**= **AS**= **AZ** = **JAS** = **Ἰᾱσ** = **ἴᾱσ** = **JAṢ** = **JĀS:**

• JAS > JASAN = VIDAN, ČIST, SJAJAN
• JAS > JASIK > JASIKA
• JAS > JASLE
• JAS > JASA > JESA > JEZA
• JAS > JASA > JESA > JESEN
• JAS > JAS > JES > JEZ > JEŽ
• JAS > JAZ
• JAS > JASIK > JAZIK > JEZIK
• JAS > JASDI > JAZDI > JEZDI

• JAS > JASDUG > JASTUK;
• JAS > JASTOK > JASTOG;
• JAS > JASA > JASAV > JASAVAC > JAZAVAC

Sunce je JAS, zraka je JASA, zrake su JASE ili JASLE (novorođeni Isus stavljen je u jasle). Sarmati su JASIGESI, tj. JAZIGEZI, a dio Alana zvao se JASI. To su sinonimi nazivu SARMATI. Od JAS je ime kurdskih JAZIDA, jednih od rijetkih još pre-ostalih služitelja Sunca, jer SUNCE je JAS:

“JAS, *m. i f. vidi jasnost*. — *Od xvii vijeka, a između rječnika u Mikaļinu* (jas, svjetlost ‚splendor, nitor, fulgor, lux') *gdje se_naj prije nahodi, u Bjelostjenčevu* (v. jasnost), *u Voltigijinu* (jas, jasnost ‚splendore, chiarezza' ‚glanz'), *u Stulićevu* (‚splendor, nitor, fulgor, lux, lumen')._— *U Voltigijinu i u Stulićevu rječniku izrijekom je kazano da je muškoga roda, a u prva dva_nije rod zabiježen; u primjerima (koji su svi iz jednoga pisca xviii*

vijeka) ženskoga je roda svagdje osim u naj zadnȷ̱emu. Vladanȷ̱e negovo ne imase onu jas i izvišenost koja pridobitelje slijedi. D. E. Bogdanić 32. Izvede ga (*grad Babilon*) na toliku jas i izvršenost. 40. Tyrus još ne ima onu jas i onu izvišenost. 72. Staro vladanje i prošastu jas svoju povratiti. 90. Glas veličine i jasi Kresusa prosu se po svemu svijetu. 129. — Kada Dejoces grad Ekbatanu bijaše na veći jas podignuo. 58.” (12)

Srpsko JEZIK je od JAS:

JAS > JASIK > JAZIK sa značenjem DUG, DUGAČAK (tjelesni organ) i JEZIK u smislu JASAN, RAZUMLJIV.

Sunce JAS na hramu kurdskih Jazida.

Naziv ЯЗЫЧЕСТВО (JAZIČESTVO) ruski je naziv slovenske, dakle i srpske prehrišćanske vjere, izveden

je od JAS + ČEST: JAS > JAZ > JAZI + ČEST = ЯЗЫ + ЧЕСТ > **ЯЗЫЧЕСТВО**, tj. JAZU ČEST = SUNCU ČAST = SLAVA SUNCU = SLAVLJENJE SUNCA.

....

(1) F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, pg. 18,

(2) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 384, 224.

(3) William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary; London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793, pg. 55.

(4) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon; New York: Harper & Brothers, 1883, pg. 691.

(5) Ibid.

(6) John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English, Vol. I; London, 1806, pg. 335.

(7) Ibid. pg. 340.

(8) Ibid.

(9) Ibid.

(10) Ibid.

(11) John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London, 1852, pg. 412.

(12) Pero Budmani, Rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Dio IV; Zagreb, JAZU, 1892-1897, str. 474.

LAB, LABUD I LABEATI

Istoriografi pretpostavljaju da je ime ilirskih LABEATA (Labeates) ilirskog porijekla i da bi moglo da znači STIJENA, LITICA (latinski: *montes praeruptos*) (1), ali gaelik pokazuje drugo značenje ovog imena: **1.** LA = = DAN (VID) (2); **2.** BÈ = ŽIVOT (3); **3.** AT = UGLEDAN, ISTAKNUT. (4)

Tako bi LABEAT značilo SVJETLOŽIVOTOM UGLEDAN, jer perzijsko LĀB znači SUNCE (5), hebrejsko LABAN znači BIJEL (6), isto kao i srpsko LABUD.

....

(1) Vincentii De-Vit, Totius Latinitatis Lexicon, Tomus Decimus; ...Totius Latinitatis Onomasticion, Tomus Quartus, Prati Aldina Edente, 1887, pg. 6.

(2) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO.,1902-, pg. 560.

(3) Edward Dwelly, Ibid. Vol. I, pg. 79.

(4) Ibid. pg. 50.

(5) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W^M. H. Allen and Co., 1852, pg. 1052.

(6) James Austin Bastow, A Bible Dictionary, New Edition, London; Longam, Brown, Green, Longmans, and Roberts, 1859, pg. 417.

RA I BELA RADA

RA je jedno od najstarijih imena Sunca: sanskritsko RA znači VATRA, TOPLOTA, LJUBAV, UŽITAK, DAVANJE, SJAJ, BLJESAK, ZLATO. (1)

Perzijsko RADA znači LINIJA (2) i to je ZRAKA. Naziv biljke BELA RADA (lat. *Bellis perennis*), ili belka, krasuljak, petrovac, tratinčica i tračanica, je od RADA. Naziv TRAČANICA je ženski rod od TRAČANIN, jer RADA = ZRAKA = LINIJA = TRAKA.

....

(1) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, p. 859.

(2) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W^M. H. Allen and Co., 1852, pg. 617.

KLAD I PREKLAD

Preklad iz srpske kuće 19. vijeka.

Rupe kroz koje vazduh ulazi u vatru.

Preklad ritualno-upotrebni metalni predmet koji se stavi na ognjište, a onda se sa obe strane njegovog poprečnog dijela naslažu drva i potpali vatra. Kao nosač vatre prekladu je dat simboličan izgled: četiri noge su kao četiri godišnja doba, a njegova izduženost je simbolično nebesko rastojanje od istoka (jedna “glava”) do

zapada (druga “glava”). “Glave” su uvijek simboli Sunca, bilo da su zoomorfne ili u nekom od simbola Sunca.

PREKLAD je slovenska riječ keltskog, tj. tračanskog porijekla: PRE + KLAD:

Galsko PREACH je DRŽANJE (1). Keltsko (korniško) PREN je STABLO, DRVO (2). To je u srpskom imenu planine PRENJ. Velško PRE je IZVORIŠTE (3), što je značenjem srodno srpskom KLADENAC (izvor).

O porijeklu i značenju riječi KLAD imamo sljedeće dokaze u keltskim dijalektima:

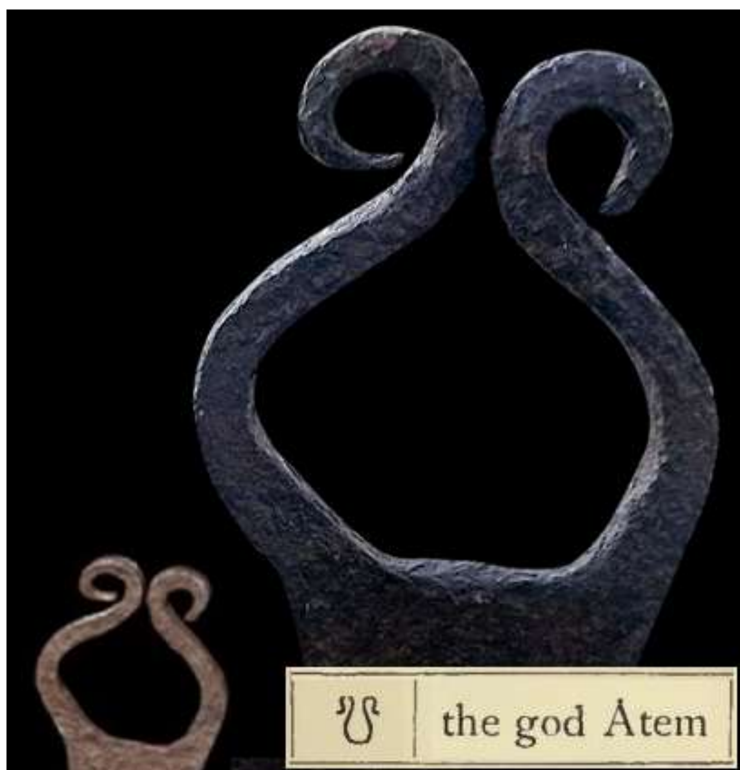
- velški: CLADD = RUPA (4)
- gaelic: CLÀD = NAKOSTRIJEŠEN, UZDIGNUT (5)
- gaelic: CLÀDAN = BUR, BURR (eng.) = KAČENJE, ČIČAK (6)
- galski: CLADAN = BUR, BURR (eng.) = ČIČAK (7)
Englesko BURN = ZAPALITI

Pošto je keltsko **C**izgovorom jednako srpskom **K**, tako se keltsko CLADD, CLÀD, CLÀDAN, CLADAN izgovara KLADD, KLÀD, KLÀDAN, KLADAN. To je srodno srpskom KLADA, KLADENAC, KLADOVO, KLADANJ.

Izdužene kuke čička.

Keltsko CLAD = KLAD = RUPA, NAKOSTRIJEŠEN, UZDIGNUT, UZVIŠEN. Keltsko CLÀDAN je KUKA, ZAKAČKA, ČIČAK. Pogledamo li čičak, vidimo njegove duge KUKE, ZAKAČKE i to je u starini bilo simbol VATRE sa ovakvim oblikom: ᒋ. To je kao KUKA, kandža, englesko CLAW sa korijenom CLA-, isti korijen kao u ispred nabrojanim keltskim riječima sa bukvalnim značenjem DRŽAČ (8), što je u krajnjem izvornom smislu VATRA, tj. SUNCE.

Simbol Sunca na prekladu i hijeroglif sa značenjem "Atem", egipatski bog Sunca i kreator (E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I, London, John Murray, 1920, plate CXLI).

....

(1) William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

(2) Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary' London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887. pg. 168,

(3) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. pg. 429.

(4) William Owen Pughe, Ibid. Vol. I, pg. 220.

(5) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, pg. 201.

(6) Ibid.

(7) William Shaw, Ibid.

(8) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 113.

SLOV, SLOVO I SLOVEN

U srpskom imamo riječi SLOV, SLOVO, SLOVEN. Današnji smisao ovih riječi znamo, ali znamo li njihova stara izvorna značenja, značenje njihovog starog korijena od kojeg su postale? Najmanji zajednički dio u pomenutim riječima je LO. Ovo LO danas samo za sebe nama ne znači ništa, ali šta je značilo u davnini prije vremena postanja riječi SLOV, SLOVO i SLOVEN?

U sanskritskom LOBHA postoji LO. LOBHA je ČEŽNJA, LJUBAV (1), što je u engleskom LOVE (2) i u obe riječi istog značenja postoji LO, što znači da LO ima značenje ČEŽNJA, LJUBAV. Da vidimo kako se kaže LJUBAV u još nekim jezicima:

- velški: SERCH, LUVIAN (3)

- korniški: GERY, RASE (4)
- češki: LÁSKA
- grčki: ΑΓΆΠΗ (agape)
- njemački: LIEBE
- islandski: ÁST
- latinski: AMOR
- turski: AŞK

I da ne nabrajamo dalje, nego da naglasimo da je LJUBAV zajedničko značenje svih navedenih riječi. Međutim, iako su morfološki oblici tim riječima različiti, sve riječi u krajnjem izvorištu imaju jedan isti izvor. Pogledajmo ispod značenje korijenske osnove LO u riječima sljedećih jezika:

- LOBA = SUNCE (Oroko, Bakundu-Balue ili Balundu-Bima je Bantu dijalekt u Kamerunu, Afrika); (5)
- LOE = SUNCE (Tunia je Adamawa jezik u Čadu, Afrika); (6)
- LOL = SUNCE (Koke i Noy ili Loo jezik u Čadu, Afrika); (7)
- LOLO = SUNCE (jezik Banda Yangere, te Langbasi i jezik u Centralnoafričkoj Republici, zatim Mbanza jezik u Demokratskoj Republici Kongo); (8)
- LOM = SUNCE (Yangkam JEZIK U Nigeriji); (9)
- ULOM (Ndun, Shakara i Pe jezici i Nigeriji). (10)

U riječima navedenih jezika LO daje značenje SUNCE (LO je u srpskom LOJ, jer je BIJEL).

Velško SERCH je isto kao i srpsko SRČA i SREĆA sa značenjem SJAJ, jer LJUBAV jeste SJAJ duše. U velškom SERCH ovo SER nosi značenje SJAJ, SVJETLOST, te velško SER u SEREN znači ZVIJEZDA (11), a SER samo za sebe znači ZVIJEZDE (12). To je isto SER koje se nalazi u hebrejskom SERAFIM sa

značenjem SJAJNI, BLJEŠTEĆI (13), isto SER koje u imenu boga SERAPISA daje značenje SUNCE.

Tako biva da je u svim riječima koje znače LJUBAV, izvorište tom smislu je SUNCE: korniško GERY je od tračanskog GER sa značenjem TOPLINA, i to je u srpskom dalo ŽER. Perzijsko GERMA je TOPLO VRIJEME, LJETO (14).

Korniško RASE je od RA (Sunce). Češko LÁSKA je SJAJ, što je isto sanskritskom LAS, LASA sa značenjem SJAJNI, BLJEŠTEĆI; RASTUĆI; DOLAZAK U SVJETLOSTI (15). Gaelik LAS znači SJAJ, SVJETLOST, PLAMEN, VATRA (16). Pogledajmo srpsko LASKAT izvedeno od LA preko oblika LAS:

“**laskat**, pridjev na *-at* (17. v., jedna potvrda) ‘svijetao’, proširena na *-ьn laskatan* ‘isto’, poimeničen u maskulinumu *laskat* (17. v.) ‘sijevanje, munja’, ….” (17)

Grčko ΑΓΆΠΗ (agape) je od sanskritskog AGNI i to je VATRA i BOG SUNCA (18).

Njemačko LIEBE je postanjem od osnove LI koja u srpskom LIK, LICE, LIMUN, LIPA znači SJAJ, dok u LILA znači VATRA.

Islandsko ÁST je od AS sto je jedno od drevnih imena Sunca:

"Riječ AS ili ASA (mn. ASER) kod drevnih Skandinavaca pojavljuje se kao bliski sinonim riječi GOSPOD." (19)

Latinsko AMOR je izvedenica od latinskog AMO, koje preko grčkog ἀμάω, ἀμῶ vuče porijeklo od egipatskog AMEN, AMUN i AMON, bog Sunca.

Tursko AŞK je iz skitskog i hebrejskog imena AŠKENAZ, u kojem hebrejsko AŠ znači VATRA (20).

Keltsko (gaelik) LO znači DAN, VID, SVJETLOST (21). Kod naroda srednje Afrike ime Sunca je LO (22). Sanskritsko LOLA je KRETANJE, OBRTANJE (23), LOLĀ je OKRETANJE, SIJEVANJE (24). Sanskritsko LOṢṬ znači PENJANJE. (25)

U nekim srpskim riječima LO označava nešto što je okruglo: LOBANJA, LOPTA, LOKNA (kose) i, naravno LOZA: LO > LOSA > LOZA (ima spirale kojima se hvata za nosače).

Dakle riječ LO u srpskom SLOV, SLOVO i SLOVEN znači SUNCE. To je isto LO koje se nalazi u "grčkom" LOGOS, isto LO koje koriste masoni u riječi LOZA, koja potiča od srpskog LOGA (boravište). Gaelik LOG ili LAG je UDUBLJENJE, DUBINA, PEĆINA; MJESTO (26). To isto znači galsko LOG. Velško LLOG je OLTAR u kamenom KRUGU. To je simbolika Sunca, tj. Boga u nebu. (27)

Srpsko LOGA izvedeno je od LO preko oblika LOG. LOG je STANAR LOGE. LOGA je boravište LOGOVO, njegova kuća:

"Momčil' ode u svoju ložnicu,
Pa on leže u meke dušeke,
Malo prođe, i ljuba mu dođe…"

(Ženidba kralja Vukašina, epska narodna pjesma)

U ložnici su muž i njegova ljuba:

"A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom." *(Stvaranje,1,2)*

Bog (Sveti Duh) je muški, voda ženski princip. U LOGI ili LOŽI se LOGI, tj. boravi, bitiše, živi, postoji. Božija LOŽA je nebo:

“I reče Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost.”

(Stvaranje,1,3)

U loži (nebu) su Bog (Duh) i Boginja (voda). Duh se diže na vodom isto kao što se muž diže nad ženom u ljubavnom činu začinjanja novog života. Iz ovog odnosa Boga (Duha) i vode (Boginje) stvorena je SVJETLOST od koje je i naše SUNCE.

Srpsko LOŽITI izvedeno je od LOG i ovaj LOG je kod Kelta bilo DRVO namijenjeno za vatru:

LOG > LOGITI > LOŽITI.

LOG je ENERGIJA VATRE, NOSAČ VATRE, STVARALAC I DAVALAC VATRE. LOG JE ENERGIJA KOJA RAĐA VATRU. BOG je OGANJ, jer OG je OGANJ. BOG je DUH i kao takav je NEVIDLJIV. NEBESKA VODA je TAMA i kao takva je NEVIDLJIVA (ETAR). BOG je NEVIDLJIVI OGANJ I OTAC. NEBESKA VODA je HLADNA i ona je MAJKA. NJIH DVOJE SKUPA su STVARALAC I DAVALAC RAĐANJA I ŽIVOTA.

SVJETLOST je LO i to znači LJUBAV, SJAJ, SUNCE. Svjetlost našeg Sunca i svih sunaca u kosmosu je rođena od Boga Svetog Duha i Nebeske Vode (Boginje Majke), te Sunce, kao i svako dijete, sadrži u sebi osobine i oca i majke, dakle je i Sunce BOŽANSKOG IZGLEDA I SUŠTINE. Neko će reći da je Sunce samo stvorena materija, zaboravljajući pri tome da je i čovjek kao fizička pojava samo materija, jer niko u čovjeku ne može da vidi božansku dušu. Iako još ni sebe ne može sagledati punom istinom, čovjek se gordo usudio da svojim “naučnim istinama” samo po fizičkom izgledu sudi o nebeskim pojavama i stvarima.

Sanskritsko SU (SŪ) u imenu SUNCE znači RAĐATI, RAZMNOŽAVATI, STVARATI, PROIZVODITI (28). Tako SUNCE, kao sin Boga Oca (Svetog Duha) i Boginje Majke (Nebeske Vode), u svom Sunčevom sistemu, u toj svojoj nebeskoj LOŽI, postaje OTAC svemu što MAJKA ZEMLJA rađa, dakle i ovdje imamo OCA i MAJKU, ali ne u opštem kosmičkom, nego na nivou jednog, našeg Sunčevog sistema.

Od početnog stvaranja kosmosa preko Boga Duha Oca i Nebeske Vode Majke, stvaranje se nastavlja preko njihovog sina SVJETLISTI, tj. SUNCA, koje sa svojom ženom VODENOM PLANETOM u SVOM Sunčevom sistemu, kao svojoj vlastitoj LOŽI, rađa ŽIVOT na toj PLANETI VODE, a rođeni zivot te planete na još manjim nivoima nastavljaju da rađaju nove naraštaje, pa tako čovjek i žena u svojoj loži začinju i rađaju svoju djecu.

I da zaključimo: LO je LJUBAV (SJAJ, SVJETLOST, SUNCE), LOG je ENERGIJA VATRE, NOSAČ VATRE, STVARALAC I DAVALAC VATRE. To je DUH BOŽIJI, jer BOG JE DUH (Jovan,4,24).

LOGA ili LOŽA je STANIŠTE LOGA. U kosmičkom smislu to je kosmički prostor ispunjen NEBESKOM VODOM (eterom) i u tom eteru boravi DUH BOŽIJI, tj. BOG.

LOGOS je SUŠTINA I PROIZVOD VATRE. To je IZDANAK IZ LOGA, DIJETE LOGA, SVJETLOST, SUNCE, isto kao i SLOV (muški rod) i SLOVO (srednji rod).

SLOVEN je SJAJAN, OSVIJETLJEN, PROSVIJETLJEN, BISTAR, RAZUMAN, LJUBAVAN, BOŽANSKI.

....

(1) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 905.

(2) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 342.

(3) Daniel Silvan Evans, An English and Welsh Dictionary, Vol. II; Denbigh: Thomas Gee; London: Simpkin & Marshall, 1858, pg. 277.

(4) Frederick W. P. Jago, An English-Cornish Dictionary; London: Simpkin, Marshall & Co.; Plymouth: W. H. Luke, 1887, pg. 97.

(5) Вячеслав Новиков, Слово "Солнце" на всех языках мира; Литературно-публицистический журнал Идиот, Nº 43, Витебск, 2012.

(6) Ibid.

(7) Ibid.

(8) Ibid.

(9) Ibid.

(10) Ibid.

(11) Daniel Silvan Evans, Ibid. 1858, pg. 868.

(12) Ibid.

(13) James Austin Bastow, A biblical dictionary; London: Hodder and Stoughton, 1876, pg. 671.

(14) Sir James W. Redhouse, A Turkish and English Lexicon; Beirut, Libraire du Liban, 1987, pg. 1540.

(15) Monier Monier-Williams, pg. 899.

(16) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts, London, Printed for James Duncan, 1825, pg. 344.

(17) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II, JAZU, Zagreb, 1972. str. 272.

(18) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 5.

(19) Grenville Pigott, A Manual of Scandinavian Mythology; William Pickering, London, 1839, pg. 21.

(20) The Ethnological Journal: A Monthly Record of Ethnological Research and Criticism, No. I. - December 1865, London: Trübner & Co., Leipsic: F. A. Brockhaus, 1865, pg. 266.

(21) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, 593, 560.

(22) Arthur James Johnes, Philological proofs of the original unity and recent origin of the Human Race, Apendix A; London, Samuel Clarke, 1843, pg. 6.

(23) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 905.

(24) Ibid. pg. 908.

(25) Ibid. pg. 905.

(26) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. II; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902, pg. 595, 562.

(27) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; London: Printed for E. Williams, 1803, pg. 289.

(28) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 1219, 1239.

NEFILIM – ZNAČENJE

Za biblijske NEFILIME *(Stvaranje,6,4; Brojevi,13, 33)* tvrdi se da su bili divovi, džinovi, giganti (γίγαντες). Treba naglasiti da se izvorno značenje ove riječi ne zna, pa je jedni ne prevode, drugi je prevode sa značenjem hebrejskog *gibbôrim (Stvaranje,6,4)* sa smislom *moćni ljudi* (1). Neki opet pod NEFILIMA smatraju pale anđele koji su se ženili sa kćerima ljudskim *(Stva-*

ranje,62-4), dok ima i onih koji djecu iz tih brakova smatraju NEFILIMA.

Imenom NEFILIMI nazvano je i jedno biblijsko hanansko pleme, što uopšte ne mora značiti da je to pleme ljudi divovskog rasta ikada postojalo, jer Biblija je iz tek iz 5. v. st. ere napisana knjiga u Vavilonu, a pominjanje plemena takvog imena samo je propaganda sile i snage Jahvea, koji je i "jaki narod divova potčinio svom izabranom narodu".

Naziv NEFILIM je složenica od dvije riječi: NEF + ILIM.

U traženju originalnog značenja riječi NEF, pa i njenog originalnog porijekla, počinjemo od srpskih riječi koje su svojim oblikom srodne obliku NEF, jer je NEF moglo postati od NEV i NAV, isto kao što je hebrejsko ime NEFTALIM jednako imenu NAFTALI. (2)

Sa osnovom NEV srpsko NEVIN znači ČIST, NEUPRLJAN, BIJEL. Od NEV je i srpsko NEVJEDITI SE sa značenjem PONOSITI SE, GORDITI SE (3). Tu je i srpsko NEVJESTA, NEVA sa značenjem NOVODOŠLA, PRIDOŠLA. Kod Srba Kosova postoji riječ NEVE sa značenjem DUŠA, PRIRODA (4).Kod Slovena NAV je nebeski svijet u Raju u kojem žive duše umrlih. Ljekovita biljka NEVEN (Calendula officinalis) je sa jarkim narandžastim plamenim cvjetovima.

Perzijsko NEV znači NEUSTRAŠIV, GORD, HRABAR, RATOBORAN, PRVAK (5) i to je srodno ispred rečenom srpskom NEVJEDITI SE, dok perzijsko NEVA znači TUGOVANJE (6), koje je srodno srpskom NEVA, NEVJESTA, jer kao tek udata i pridošla u novu kuću, ne može a da ne tuguje za porodicom u kući u

kojoj je rođena i odrasla. Ovo nas navodi na pomisao da su NEFILIMI sa neba protjerani hrabri i ratoborni “anđeli” koji tuguju za svojim nebeskim zavičajem, a protjerani su zbog svoje ohole gordosti u kršenju njihovog strogog zakona da ne smiju seksualno da opšte sa Zemljankama.

Špansko NEVAR znači POKRIVEN SNIJEGOM, SNJEŽAN. To je srodno srpskom NEVIN koji je ČIST, NEUPRLJAN, BIJEL.

Po biblijskoj mitologiji Mojsije se popeo na planinu NAVAV, NEVO, NEBO (Ναβαῦ) odakle je posmatrao Obećanu zemlju *(Ponovljeni zakoni,32,49)*. To je srodno slovenskom NAV, nebeski svijet u kojem žive duše umrlih.

U imenu planine NEVO, hebrejski NEVÔ, asirski NABU, je ime vavilonskog boga znanja i učenja (7) i to je srodno srpskom NEBO u kojem je sumersko NE sa značenjem SILA, MOĆ, VATRA (8).

Dakle NEV je sinonim riječi NAV, a od NEV od potiče NEF sa značenjem NEUSTRAŠIV, GORD, HRABAR, RATOBORAN, PRVAK; TUŽAN; BIJEL; SILAN, MOĆAN, VATREN. Nisu li to Vanzemaljci koje pisci Biblije pred ljudima nazivaju anđelima, jer upravo se oni javljaju sa svojim snježnobijelim letilicama kojima ni najsavremeniji avioni Zemljana ne mogu ama baš ništa?

Šta znači ILIM, druga riječ u imenu NEFILIM? Sumersko ILI u ILIM znači BITI VISOK, dakle ILIM znači VISOK (9). To ILIM ima isti smisao kao zemaljsko ARISTOKRATI: NAJBOLJI, SILNI, ČUVENI, SLAVNI:

“A bijaše tada divova na zemlji; a i poslije, kad se sinovi Božji sastajahu sa kćerima čovječijim, pa im one rađahu sinove; to bijahu silni ljudi, od starine na glasu.”

(Stvaranje,6,4)

....

(1) M. G. Easton, Ilustrated Bible Dictionary; New York: Harper & Brothers Publisher, 1893, pg. 498.

(2) Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary; Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, pg. 581.

(3) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972. str. 514.

(4) Ibid. pg. 513.

(5) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London: WM. H. Allen and Co., 1852, pg. 1347.

(6) Ibid.

(7) Merrlil C. Tenney, Ibid. pg.575.

(8) Stephen Langdon, Sumerian Grammar and Chrestomathy; Paris:Librairie Paul Geuthner, 1911, pg. 231.

(9) Ibid. pg. 221.

KO JE VEDSKI SṚBINDA

U komentarima ispod jednog videa na YouTube dobih od nekog komentatora ovakav "naučni dokaz" o porijeklu Srba:

"Viduša, Ali postoji Srbinda u Rig Vedi. Praotac i osnivač Srba po Valteru Vustu. Srbinda je bio ratnik i osvajač. Imao je svoj ratnički klan-Srbe."

Lakovjerni Srbine, ovu etimološko-genealošku nebulozu prva je lansirala Olga Luković Pjanović u Trećem tomu njene knjige "Srbi...narod najstariji" pozivajući se na austrijskog sanskritologa četrdesetih godina 20. vijeka pod imenom Valter Vist (Walter Wüst):

"U Vedama, po Wüst-ovoj interpretaciji, **Srbinda** je vlastito ime s određenim značenjem, što ćemo videti malo kasnije, a koje je potpuno u skladu sa smislom i današnjeg izraza **Srbenda** u Srba, jer Srbenda je uvek najbolji, najugledniji, najjunačkiji, najveći poštovalac tradicije, ukratko: čovek Srbin, koji se navodi kao primer i služi kao primer." (1)

I Pjanovićeva pravi grešku na samom početku: on nije **Srbinda**, nego **Sṛbinda**, a razliku između sanskritskog **R** i sanskritskog **Ṛ** objasnićemo malo kasnije.

Ko je vedski **Srbinda**? SRBINDA je vedski demon, đavo kojeg je ubio vedski bog Indra. Naravno da se radi o energijama, o metaforama i personifikacijama, a ne o stvarnim likovima. Indra bog, car sloja atmosphere oblaka kao i slovenski Perun, bog kiše, gromovnik koji vajrom sijeva, grmi i gromovima strijelja po demonima među kojima je i Srbinda:

“KAṆVAS, kaži nam pjesmom djela Indre, Plahovitog
Kovanog u Sominoj divljoj strasti.
Bog jaki, ubio je Anarṣanija, Sṛbindu, Piprua i zloduha
Ahîṣuva i oslobodio poplavu.” (2)

Poplava je za Indiju životna monsunska poplava. Ali, Olga L. Pjanović izvrće ezoterijski alegorijski religijski vedski smisao u egzoterijski smisao tvrdnjom da bi to moglo biti da se tu ne radi o nekakvom maglovitom mitskom biću, nego o imenu nekog vojskovođe, "s kojim su, po Wüst-u, došli u sukob Indusi i bog Indra". (3)

Stanimo malo! Zar bog Indra ne pripada panteonu vedskih bogova, a Vede su arjanske i u Indiju su ih donijeli Arjani. Kako, dakle, vjera u Indru može posto-jati kod indijskih prearjanskih dravidskih naroda? Dalje: Wüst ne tvrdi, nego samo pretpostavlja "da bi to moglo biti", a velika je razlika između pretpostavke i tvrdnje.

Sama etimologija imena **Sṛbinda** pokazuje da to ime nije istog postanja kao ime **Srb,** od kojeg je izvedeno **Srbenda**. Evo kako Pjanovićeva oslanjajući se na Wüst-a pokušava da to izjednači:

"Napomenuvši da se skup **Sṛ-** javlja u oblicima: Sṛ**jaja, Sṛnjaja, Sṛmara,** dok se slog **Sṛb-,** απαξ λεγομενον, javlja jednom u **Sṛbinda** i naglasivši da je sve obrađene primere imena uzeo isključivo iz Veda, naš autor smatra da je skup **S-R-B**, nađen takođe u Veda-ma, iranskog porekla, kao i nazivi **Dṛbikda, Bṛbu Bṛsaya, Sṛnaja,** za koje A. Hillebrandt smatra da potiču sa "Iranske Visoravni", ili iz susednih oblasti (Nachbargebiete)." (4)

I gle kakvim se mađioničarskim trikom služi Pjanovićeva: ona **SṚB** u vedskom **SṚBINDA** izjednačava sa **SRB** u srpskom **SRBENDA**. Tu ona potpuno preskače jezičku činjenicu da glas **Ṛ** nije isti glasu **R**, jer **Ṛ** je dupli glas sa dva **R** u izgovoru, dok je **R** samo jedan glas u izgovoru. Za oznaku tog **duplog R** (**RR**) je slovo sa tačkom ispod: **Ṛ**. U nedostatku takvog štamparskog slova pišu se dva **RR**, pa se SṚBINDA piše SRRBINDA. Glas **Ṛ** u sanskritskom SṚBINDA isti je glasu **Ṛ** u

srpskom ZVRK, samo što u srpskom pismu ne postoji slovni znak **Ṛ**, te se ne piše ZVṚK, nego samo ZVRK.

U srpskom SRB i SRBENDA je samo jedno **R** i srpsko SRB, SRBENDA postoje tek od srednjeg vijeka, a postali su ispadanjem glasa **E** iz onda punoznačne tvoridbene osnove SER u imenima SERB, SERBI, SERBIA. Osnova SER imenu SERB (kraće SRB, SRBIN) daje značenje PLAMTEĆI, SJAJNI, isto kao što u nazivu SRMA znači SJAJ, jer je SRMA najčistije, najbjelje i najsjajnije SREBRO.

Zaključak za svoju pogrešnu tvrdnju da vedsko SṚBINDA ima isto značenje kao i srpsko SRBENDA Pjanovićeva nalaziu Wüst-ovoj sljedećoj prepostavci, a ne tvrdnji:

"Srbinda bi, dakle značilo isto što i **gospodar**, **princ**, **prvi od Srba**, sa razvojem značenja koje je iz vedskog i postvedskog vremena bilo uobičajeno, pa prema tome i same Srbe." (5)

Iza toga Pjanovićeva nastavlja:

"Prema tome, zaključuje naš autor: **Srbinda** bi na osnovu rečenog značilo:

'Herr, Fürst, Erster',

Gospodar, princ, prvi u Srba, pa prema tome i prema razvitku značenja, čestog u vedsko i postvedsko vreme, i samih Srba, tj. srpskog naroda." (6)

Kao prvo: Wüst nigdje ne piše **Srbinda**, nego uvijek **Sṛbinda**, a razliku između **R** i **Ṛ** već smo rekli i to ni jedan ozbiljni lingvista ne može i ne smije zanemariti. Kao drugo: Wüst ne kaže da **Sṛbinda** znači **Srb**, nego uvijek piše **Sṛb**, **Sṛb's**, a **Srb** i **Sṛb** ili **Srrb** ni oblikom ni značenjem ne mogu biti i nisu iste riječi. I kao treće: Wüst na kaže da SṚBINDA znači **gospodar**, **princ**, **prvi od Srba**, nego pretpostavlja kao mogućnost i to

iskazuje potencijalom **bi značilo**. Ta Wüst-ova pretpostavka je netačna, jer vedsko SṚBINDA ne znači **gospodar**, ni **princ**, niti znači **prvi od Srba**, niti ima veze sa imenom SRB i evo jasnih lingvističkih dokaza zašto to ne znači: ime SṚBINDA (**Sṛbindu**) je složenica od dvije sanskritske riječi: SṚ + BIND:

1. SṚ = TEĆI; PRASKATI, EKSPLODIRATI (7)
2. BIND = RAZBIJANJE, RASTURANJE (8)

SṚBINDA je personificirana atmosferska sila koja razbija i rastura oblake pa ne može kiša da pada, nema monsuna, nema poplave, nema ljetine. Snaga INDRE je ta koja UBIJA snagu zlog SṚBINDE koji razbija oblake i zaista se ne radi o imenu nekog vojskovođe.

Dakle Wüst-ova pretpostavka da bi sanskritsko **Sṛbinda** moglo da znači **gospodar**, **princ**, **prvi od Srba** nije tačna, a samim tim i tvrdnja Olge Luković-Pjanović da je sanskritsko **Sṛbinda** isto što i srpsko **Srbenda** je pristrasna, pogrešna i naučno netačna tvrdnja: **Sṛbinda** je jedan od demona vedske religije i on je razbijač oblaka, a ne čovjek vojskovođa.

....

(1) Olga Luković Pjanović, Srbi...narod najstariji, Tom III; Izdavačko prometna agencija "Miroslav", Zemun, 1994, str. 51.

(2) Ralph T. H. Griffith, Hymns Of The Rigveda Vol. II, Book VIII, Himn 32; Banaees, Published by E. J. Lazarus and Co., 1897, pg. 169.

(3) Olga Luković Pjanović, Ibid. str. 53.

(4) Ibid. str. 53-54.

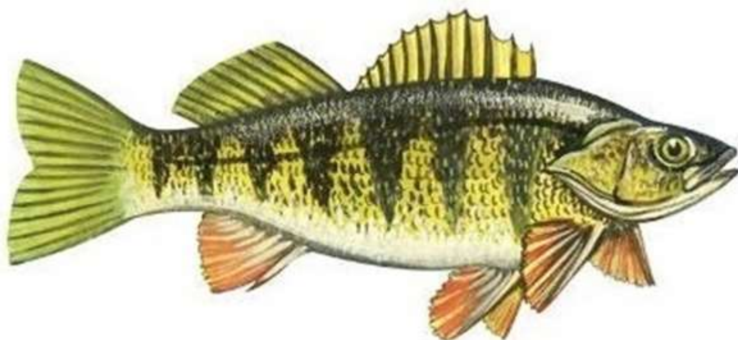
(5) Ibid. str. 54.

(6) Ibid.

(7) Ibid. pg. 731.

(8) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary, Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 1244.

O IMENU SRBA

πέρκη = perka = perch

Zrakaste perke (pruge) po kojima je riba dobila ime.

U savremenom grčkom **πέρκη** je vrsta ribe sa latinskim imenom ***perka***, engleski ***perch*** (1). To je grgeč ili bandar. U arapskom jeziku greč je ZARBŪN, a zašto je tako nazvan, odgovor je u sljedećim arapskim riječima:

- ZAR, ZIR ili ZURBIJAT = FONTANA, PRSKALICA (2)

Arapsko ZAR, ZIR ili ZURBIJAT je FONTANA, izvor iz kojeg životna voda ŠPRICA RASPRSKAVAJUĆI SE. Tu su tri istoznačne riječi: ZAR, ZIR i ZUR. Te iste osnove su u srpskom ZARITI (njoj se obrazi **zare**), ZIR

(samo **zirka** oko sebe), ZUR (**zuri** u nebo). Sve tri riječi smislom su vezane za boju **vatre i svjetlosti**: **zare** se = crvene se; **zirka** = gleda; **zuri** = neprekidno gleda, bulji.

Kakve veze ima fontana sa ZAR, ZIR i ZUR? Ima veze, jer SUNCE je najstarija FONTANA iz koje životna SVJETLOST ŠPRICA ŠPRICA RASPRSKAVAJUĆI SE i sipa po Zemlji. Da je to tačno, evo još nekoliko srodnih arapskih riječi:

- ZARH = ZAGLEDATI, ZIRKATI (3)
- ZARĪZ = ČIST, BISTAR; SVIJETAL, RAZUMAN (4)
- ZARĪR = ZAGRIJAN, CRVEN, ZAPALJEN (5)

Vidjeli smo da ZAR i ZUR znače isto što i ZIR. Pogledajmo: ZIR u arapskom ZIRBĀB znači ZLATO, BLJESAK, SJAJ; ŽUT (6). Opet SJAJ, opet SVJETLOST, opet SUNCE kao i u srpskom ZIRKATI, OBZIR. Pogledajmo ZAR u perzijskom:

- ZAR = ZLATO (7)
- ZARKŪN = RUMENILO, CINOBER (8)
- ZARDAK = ŽUTILO; MRKVA (9)
- ZARD-SAR = OBOŽAVALAC VATRE (10)
- ZARRĪNA = ZLATNO (11)
- ZAR-YÜN = ZLATAN, ŽUT (12)
- ZARĪN (ili ZARRĪN) = ZLATAN (13)
- ZARĪR ili ZIRĪR = ŽUČ, ŽUTILO; ŽUTICA (14)
- ZARAMBULJ = CRVENA RIBIZLA (15)
- ZARAHTUSHT, ZARUHDUSHT = ZOROASTER (16)
- ZARDĪ = ŽUTILO; ŽUMANCE; SJAJ SUNCA (17)
- ZARDĪ ZARD = SJAJNOŽUTI (18)
- ZARĀDUSHT = ZOROASTER (19)
- ZAR-GŪN = ŽARK, ŽARAN (20)

- ZARDI ZARD = SJAJNOŽUT (21)

U početku smo pokazali da su arapsko ZAR, ZIR i ZUR u ZURBIJAT, sa značenjem FONTANA, PRSKALICA, imali srodna značenja srpskom ZARITI, ZURITI i ZIRKATI sa krajnjim i najstarijim smislom SVJETLOST, SUNCE, dok perzijsko ZUR i ZOR znače MOĆ, SILA, SNAGA, ENERGIJA (22), a ZURĀR znači BISTRI GENIJE (23). Sunce je prva i osnovna životna moć, prva sila, snaga, energija i bistrina u bukvalnom i prenesenom smislu.

Zašto sve ovo pričamo? Pričamo radi objašnjenja značenja starih imena Srba: Od ZAR u govoru je dobijeno SAR u SARMATI, SARBATI i SARBI; od ZIR je SIR u SIRBI, od ZUR je SUR u SURBI. Perzijsko ZUR je sinonim riječi ZOR, a ZOR je srpskom ZORA i postanjem je od SOR u imenu SORBI, SORABI.

Persijsko SAR ili ZAR ili FAR znači GLAVA, POGLAVAR, UPRAVITELJ, VRH (24). Perzijsko SARDAR je srpsko SERDAR. (25)

Od ZAR je izvedeno SAR: orijentalno ZAR, SAR, SER, SOR znače GLAVA u smislu POGLAVAR (26). Od ZAR preko SAR postalo je CAR. (27)

I gle: arapsko SĀRI znači PLEMENIT, STARJEŠINA (28). Sa istom osnovom SAR srodnog su značenja sljedeće perzijske riječi:

- SARAN = GLAVA (29)
- SĀRBĀN = PRINC (30)
- SĀRĀ = ČISTO, SAVRŠENO, ODLIČNO (31)
- ZAR SĀRĀ = ZLATO ČISTO (32)
- SĀRAJ (ili SĀRCHA) = SLAVUJ (33)
- SAR-DĀRĪ = SERDAR, GENERAL (31)

Od SAR su imena SARB i SARBI. Od SAR je ime naroda SARDI koji su u ilirskoj Trakiji osnovali grad po imenu SARDIKA, jer od ZAR je SAR, a perzijsko (naravno i srpsko) SAR znači: VIS, VRH, GLAVA; POČETAK; ISHODIŠTE, NAČELO, PRAUZROK; MAKSIMUM; VELIKI, DIVOTNI; MISAO, IDEJA, MAŠTA; SILA, SNAGA, MOĆ; SAVRŠEN; NAJVIŠI, NAJVEĆI, VODEĆI, VRHOVNI, VIŠNJI. (35)

SARDIKA (današnja Sofija) zvala se i SERDIKA, jer su njeni osnivači SARDI poznati i pod imenom SERDI. Neki autori tvrde da su to Tračani, drugi opet vele da su Kelti, a to je isto što i KIMERI, na Balkanu poznati i kao Iliri:

"SARDIKA, ili SERDIKA, je bila glavni grad Istočne Ilirije. Geografi imaju različite poglede na oboje: i na ortografiju i na poziciju ovog mjesta. Ptolemi ga svrstava među mediteranske gradove Trakije; drugi ga lociraju u Dakiju, tj. Aurelijevu Dakiju na drugoj strani Dunava. Serdika je bila glavni grad druge Ilirije; to je čuveni grad proširen od Trajana." (36)

SERDIKA ili SARDIKA je grad tračanskih SERDA (**Σέρδοι**), plemena Tračana, što svjedoči Dio Kasius (Dio Cassius, L. LI. p. 462). (37)

"Sardika, ilirski grad, dačanskog naroda prestonica." (38)

Ko su tračanski SERDI ili SARDI po kojima je SERDIKA, tj. SARDIKA dobila ime? Pogledajmo: Sardetue, Sardetae, Saurdinoi, Sauardeni, Σίρβοι*, Sirbi,* Σέρ*ιοι*, Σέρβοι, talijanski zvani Serbi. (39)

"Taj Sardus, sin Herkulesa, vodio je sjajnog domaćina iz Libije u Sardiniju, zauzima ostrvo i naziva ga

svojim imenu, tvrdi i Isidor (*Origines*, xiv, 6. 39). Cp. Silius Italicus, xii, 359 sq.; Solinus, iv, 1. Glava Sardusa sa natpisom SARAD PATER (‘Otac Sardus’) javlja se na sardinijskom novcu. Vidi Perrot et Chipez, *Histoire de l‘art dans l’antiquité, 4. p. 20. sq.,* Maltzan, *Reise auf der Insel Sardinien,* p. 114. Tamo je mjesto zvano Svetilište Oca Sardusa na obali Sardinije (Ptolemy, Geogr. iii, 3. p. 375 ed. Müller). Egipatski spomenici izvještavaju nas da su od vremena Ramzesa II kasniji egipatski kraljevi zadržali platu velikom broju stranih plaćenika zvanih Shardana. Za njih se kaže da su prvobitno bili zarobljenici Ramzesa II, a u natpisima ih često označavaju kao ‘ljudi s mora’. Kao što su prikazani na spomenicima, lako se prepoznaju po svojim osobinama i po stilu njihove opreme: nose okrugle štitove, dugačke šiljaste mačeve i posebnu kacigu ukrašenu polumjesecom i kuglom." (40)

“Kad neko to uzme od Porfirogenita biva da su ovi Srbi mali narod; Serborum u Moeziji najveći bješe.

Oni su u stvari tračanska rasa govorom bili, zemljom autohtoni, Serdoruma potomci; Srbi uz Volgu i maeotijske Sarmate.” (41)

“Hormajer, Bavarski geograf, kaže: ‘Zemlja Zeruana (Servana) toliko je velika da, kako oni sami tvrde, iz nje potječu svi slovenski narodi'.” (42)

“Stritter spominje rasu Servana koji se zovu i Khrovati, i opet, 'rasa Khrovata, koju neki takođe nazivaju Servi'." (43)

Velško SER su ZVIJEZDE (44). SER se nalazi u bretonskom SERA sa značenjem OTAC (45), u najstarijem smislu SJAJ, SVJETLOST, SUNCE, BOG SUNCA.

SER je isto kao ZER: SERAFIM je isto kao i ZERAFIM ili SARAFIM (46). SERAPIS je isto što i OZIRIS, egipatski BOG SUNCA (47). Hebrejsko SAR je PRINC (48). SERAFIM znači SJAJNI, UZVIŠENI (49). SERAFIM je množina od SERAF (50). SERAFIM znači SVIJETLI, BLJEŠTEĆI, PLAMTEĆI; RASAN, PLEMENIT (51).

Dakle sva istorijska imena Srba izvedena su od ZAR, ZIR, ZUR, ZOR, SAR, SER i sve su to sinonimi sa svim ispred kazanim značenjima sa polaznim smislom vezanim za SJAJ, SVJETLOST, SLAVU, SUNCE I BOGA SUNCA, odnosno BOGA SJAJA, BOGA SVJETLOSTI ili BOGA SLAVE, jer SVJETLOST i SLAVA istog su značenja.

Šafarik navodi sljedeća istorijska Srba: *Serbi, Sirbi, Sirbia, Sereb', Sierbi, Sarbi, Srbi, Serebez* i navodi *Sarbienses* provinciju. (52)

Milojević nabraja sljedeće: Srb, Srbin, Serb, Serbin *Sirb, Sirbin, Sjarb, Sjarbin, Sorb, Sorbin, Sers, Sersin, Sorabin, Serber, Sereb, Sebr, Sebrin, Serberin, Surb, Surbin, Sarbin.* (53)

Pored svih nabrojanih imena drevnih Srba, Srbi su zvani ZARBI, ZERBI, ZIRBI, SURBI, SORBI, SERDI, SARDI, SERDIATI, SARDIATI, SUBRI, ZIMRI, itd.

ZIMRI i ZAMRI se spominju u Bibliji:

"And all the kings of Zambri, and all the kings of Elam, and all the kings of the Medes,…" *(Bible, King James version, Jeremiah,25,25)*

Ime ZAMBRI preko GAMBRI, KAMBRI, SAMBRI potiče od SAM, verzija sumerskog ŠAMAŠ (Sunce). SAM je skraćenica od SAMAC, tj. SUNCE, jer je SAMO.

Osnova SAM je u imenu uralskih SAMOJEDA ili SUNCOLJUTIH. U klasičnom mandaean jeziku (Classical Mandaean) sjevernog Irana i u klasičnom mandaik (Classical Mandaic) jeziku jugozapadnog Irana SAMES je SUNCE (54). U jemenskom hadrami arapskom (Hadrami Arabic) SAMIS je SUNCE (55), zatim u arhaičnom sokotri arapskom (Socotri, Soqotry) u Jemenu i Omanu SAM je SUNCE (56), u Sudanu SAMIS (57), akadijsko SAMSU (58), aramejsko SIMSE (59), u jeziku soret (Soreth) u Iraku, Iranu i Turskoj SIMSA (60). Arapsko SIMA, SAMA, SAMAS, SUMA, je NEBO, NEBESA (61).

I pazimo sad ovo: arapsko SUMRAT znači ŽUTKAST, SMEĐ, BRAON, TAMNONARANDŽAST, BOJA ŽITA (62). Od toga je izvedeno SAMARAT, SAMARIJA (63), ZEMLJA SUNCA i to je dio oblasti u kojoj su boravili prebiblijski i biblijski ZAMBRI ili ZIMBRI, odnosno SAMBRI, SIMBRI. U Septuaginti piše "**Zambrei**, **Zambri**, **Ζαμβρὶ**" *(1.Carska,6:9-20)*, u Sinajskom kodeksu (Codex Sinaiticus) "Zambrei", u latinskoj Vulgati "Zambri". U prevodima na u srpski piše ovako:

“I sve careve Zimrijske, i sve careve Elamske, i sve careve Midske,…” *(Prevod: Daničić-Karadžić)*

“Svi kraljevi od Zimrija, svi kraljevi od Elama, svi kraljevi od Medije;…” *(Prevod: Ivan Šarić)*

“…sve kraljeve Zimrija, sve kraljeve Elama i sve kraljeve Medije;…” *(Jeruzalemska Biblija)*

“…svim kraljevima Zimrija, svim kraljevima Elama, svim kraljevima Medeje;…” *(Prevod: Tomislav Dretar)*

Ovi ZAMBRI ili ZIMRI žive uz Elamite i Mede. U prevodu Daničić-Karadžić pogrešno stoji “Midske”, dok se u tri ostala prevoda odnosi na Mediju, jer Medi i Midi nisu isti narod, niti su bili na istom području. Sve do

Vukove reforme bronza je MJED, a MED je bio i ostao ŽUTKAST, SMEĐ, BRAON, TAMNONARANDŽAST ili BOJE ŽITA, arapsko SUMRAT sa osnovom SUM koja se nalazi u imenu SUMBRI.

Ako uporedimo originalno septuagintsko **ZAMBRI** (grčki: **Ζαμβρὶ**), iz Sinajskog kodeksa **ZAMBREI** i **ZAMBRI** iz Vulgate, vidimo da svi prevodi na srpski sus a oblikom ZIMRI, a tako pišu i neki istoriografi. Oblik ZIMRI je sinonim obliku KIMRI postalog od starog GIMRI, što je po GIMERU, biblijskom GOMERU, čije su potomke Asirci zvali GIMIRRI.

Da vidimo šta drugi izvori pišu o ZAMBRIMA, tj. o SAMBRIMA? Da pogledamo:

“Asarhadon uze dvadeset i jedan njihov grad noseći svoj plijen i stavi teški jaram svog carstva na njih. Negdje u istoj regiji susretne Tijuspu, nasilnog ratnika Kimerijana ili Zimra, čija je udaljena zemlja u provinciji Kubusna, i njega i svu njegovu armiju uništi mačem.” (64)

Kubusna (Khubusna) je stari naziv Kubana istočno od Krima. Tu su živjeli Kimeri prije nego što su ih Skiti potisli i istjerali. Dakle: ZIMRI su KIMERI, a to je isto što i TRAČANI i KELTI i ILIRI i zato je SARDIKA ili SERDIKA bila ilirska, a njeni osnivači su SARDI (latinizirano SARDEATI) ili SERDI.

Drugi autor tvrdi ovako:

“Kir je stvorio Persijsko carstvo, arijsko po karakteru, ali u kojem nema ni jedne arijske provincije. To ime izvedeno je od Pereshiti, Parsi, ili Parisi, grana Kelta Zimra ili Kimra i njihov sastav je keltski i hetitski sa velikom neistorijskom semitskom podlogom.” (65)

Tu ništa nema nejasno: keltsko pleme Peresiti, Parsi ili Parisi došli su među Semite i osnovali su Persiju. To je isti narod koji je osnovao Pariz, isti narod čija je glinena figura idola sa natpisom PERSI otkrivena avgusta 2019. u selu Kopilo kod Zenice u Bosni.

"Zimri… problematično ime naroda u Božijem sudu (Jeremija,25,25) često uzimano kao od Hebreja drugo ime za Cimerijane." (66)

"U najranijoj istoriji svijeta jedna stara rasa poznata je kao Gomir, Kumr, Kimmeri, Cumbri i Kumbri. Khorsabad zapis, koji ima skitske elemente, pored ostalih starih naroda izvještava i o Kumrima ili Tsimirima, a to ime je prepostavka, označava nomadska plemena bez identifikovane rase ili nacionalnosti, koji po njihovim lutajućim navikama su Kumri ili Tsrimiri, koji su izdvojeni od naseljenih seljaka u zemlji." (67)

"Glavno operativno područje korišteno od Kimerijana i njihov glavni dom u vrijeme Sargona II i Esarhadona očigledno je bio Zagros, uključjući Mediju." (68)

"Evidentno je, dakle, da je zemlja sjeverno od Crnog mora bila mjesto Kimerijana, naroda Gomera, i Krim još uvijek sadrži svjedočanstvo tog dokaza: Gomer, Gomerin, Gimiri, Kimeri, Krim." (69)

"U ovom postupku analize važan deo predstavlja i utvrđivanje odnosa Aristofanovih Kimberoi prema slovenskom simb(e)ru u kome se skriva potonji sebar. U obliku Kimmerioi ovaj etinom je poznat autoru Odiseje." (70)

"Budimir je naročito isticao oblast metalurgije, vojne i grnčarske industrije vezane za ime Kimera i Sigina, to jest Simbera, Sembera, Sebara ili Srbalja..." (71)

Otkud i kako je u srpskom došlo do oblika SRB, SRBIN i SRBIJA, a nije ostalo staro i originalno SERB, SERBI, SERBIA, kako nas neki stranci i danas zovu. Pogledajmo slovenske naziv za SREBRO:

- ruski: **серебро**

- ukrajinski: срібло

- bjeloruski: срэбра

- poljski: srebro

- slovački: striebro

- češki: stříbrný

- slovenački: srebro

- hrvatski kajkavci: srebro

- srpski: сребро

- bugarski: сребро

- makedonski: сребро

Najstariji oblik sa osnovom SER je ruska riječ СЕРЕ-БРО. Ovo SER je postanjem od ZER. Tako je ZERKA-LO preko ZERCALO postalo ZRCALO, rijeka ZERMA-GNA postalaj je ZRMANJA, a ime SERB izgubilo je glas **E** i postao je **SRB** i tako su SERBI nazvani SRBI (SRMA je srpski naziv za čisto SREBRO).

Oblici SRB, SRBIN pojavljuju se u srednjem vijeku. Gubljenjem samoglasnika dolazi do kraćenja osnova ZAR, ZER, SER, ZIR, SUR, SOR i tako postaje slog SR. U jednoj povelji bosankog bana Matije Ninoslava Dubrovcanima u godini 1240. još postoji oblik СЕР-БЛИNЬ (72), ali su SRBI i dalje Englezima SERBS, Nijemcima SERBEN, Francuzima SERBES, Talijani-ma SERBI, Špancima SERBIOS, Portugalcima SÉR-VIOS, Turcima SIRPLAR, Rusima СЕРБЫ, Šveđani-ma SERBER, Norvežanima SERBERE, Grcima ΣΈΡ-ΒΟΙ i ΣΙΡΒΟΙ.

Danas neki među srpskim intelektualcima šire nebulozu da su Srbi porijeklom od nekog biblijskog, tj. mitološkog, izgubljenog hebrejskog plemena, ali treba da imaju na umu da se nauno dokazivo tačno vrijeme judaizma nalazi u 459. godini st. ere, kad je književnik Ezra sa grupom vavilonskih masona i pod zaštitom vojske stigao u Jerusalim. Tada je jednog dana naredio svim stanovnicima Jerusalima i okoline da moraju doći u Jerusalim da slušaju riječi Mojsijeve knjige zakona, kojoj do tada u Jerusalimu nema traga, kao što nema traga ni hebrejskom jeziku, nego je u tim krajevima govoreno aramejskim, kao što nema traga ni Hebrejima koje Herodot u te dane ne spominje kao narod koji se obrezuje *(Herodot, II, 104)*.

Judaizam nastaje te 459. st. ere kad kad sa ZAMBRIMA ilI ZAMBRIMA izmiješano semitsko stanovništvo Jerusalima i okoline silom biva natjerano u novi vjeru nazvanu judaizam *(Ezra, 7,26; 10,7-9)*, te tada oko Jerusalima nastaje i pokrajina Judeja, a SAMARIJA nikad nije potpuno judaizirana. U te godine i vijekove mnogi ZAMBREI ili ZAMBRI, tj. SAMBREI ili SAMBRI silom prilika su postaju Judeji, tj. Hebreji, a nisu Srbi od Hebreja postali: *"…i čini se da je izraelski kralj Saul bio iz te jafetske porodice."* (73)

....

(1) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek English Lexicon, New York: Harper & Brothers, 1883, pg. 1204.

(2) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W^{M}. H. Allen and Co., 1852, pg. 652.

(3) Ibid. p. 653.

(4) Ibid. pg. 654.

(5) Ibid.

(6) Ibid. pg. 652.

(7) Ibid. pg. 651.

(8) Ibid. pg. 653.

(9) Ibid.

(10) Ibid.

(11) Ibid. pg 654.

(12) Ibid.

(13) Ibid.

(14) Ibid.

(15) Ibid.

(16) Ibid.

(17) Ibid. pg. 653.

(18) Ibid.

(19) Ibid.

(20) Ibid. pg. 652.

(21) Ibid. pg. 653.

(22) Ibid. pg. 665.

(23) Ibid. pg. 653.

(24) John Richardson, A Dissertation on the Languages, Literature, and Manners of Eastern Nations, Part II; Oxford: The Clarendon Press, 1778, pg. 261.

(25) Ibid. pg. 262.

(26) Charles de Pougens, Trésor des origines et dictionnaire grammatical raisonné de la Langue Françiase, Paris: De L'imprimerie Royale, 1819, p. 279.

(27) Ibid. pg. 276.

(28) Francis Johnson, Ibid. pg. 674.

(29) Ibid. pg. 673.

(30) Ibid.

(31) Ibid.

(32) Ibid.

(33) Ibid.

(34) Ibid. pg. 695.

(35) Ibid. pg. 690.

(36) Abraham Rees, The Cyclopaedia; Vol. XXXI; London: Longman, Hurst, Rees, Orme, & Brown, 1819, pg. 521.

(37) Johann Christoph Rasche, Lexicon universae rei numariae veterum et praecipuie Gracorum et Romanorum; Tomi Qvarty; Lipsiae, Libraria Gleditschia, 1790, pg. 668.

(38) Ibid.

(39) Matija Petar Katancic, Orbis Antiquus Ex Tabula Itineraria Quae Theodosii Imp. Et Peutingeri Audit. Ad Systema Geographiae Redactus Et Commentario Illustratus; Paris, I Continens Evropam; Bvdae, Svmtibys Tipographiae Regiae Vniversitatis Hvngaricae, 1824, pg. 237.

(40) Pausanias's Description of the Greece, Vol. V; London: Macmillan and Co., Limited; New York: The Macmillan Company, 1898, pg. 320-321.

(41) Matija Petar Katancic, Ibid.

(42) D. D. Whedon, Methodist Review, Volume 53 – Fourth Series, Volume XXIII; New York: Carlton & Lanahan; San Francisco: E. Thomas; Cincinnati: Hitchcock & Walden, 1871, pg. 33.

(43) Ibid.

(44) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; Denbigh: Prin-ted and published by Thomas Gee, 1832, pg. 502.

(45) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 320.

(46) Augustin Calmet, Dictionnaire historique, critique, chronologique, géographique et littéral de la Bible, Seconde edition, Tome quatrieme; A Geneve: Marc-Michel Bousquet et Compagnie, 1730, p. 190.

(47) Ibid., p. 191.

(48) Ibid.

(49) James Austin Bastow, A biblical dictionary; London: Hodder and Stoughton, 1876, p. 671.

(50) A Biblical and theological dictionary; Boston: Massachusetts Sabbath School Society, 1854 p. 441.

(51) Hastings, James with Selbie, John Alexander, A dictionary of the Bible, Vol. 4; Edinburgh: T. & T. Clark, 1909, p. 458.

(52) Pavel Josef Šafařík, Slowanské starožitnosti; Praze, Tiskem Jana Spurného, 1837, str. 152-153.

(53) Miloš S. Milojević, Odlomci istorije Srba, Sveska I; Beograd, Državna štamparija, 1872, str. 10.

(54) Вячеслав Новиков, Слово "Солнце" на всех языках мира; Литературно-публицистический журнал Идиот, Nº 43, Витебск, 2012.

(55) Ibid.

(56) Ibid.

(57) Ibid.

(58) Ibid.

(59) Ibid.

(60) Ibid.

(61) Francis Johnson, Ibid. pg. 712.

(62) Ibid. pg. 714.

(63) Ibid.

(64) John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Volume II; Toronto: Williamson & Co., 1890, pg. 249.

(65) Ibid. pg. 304.

(66) Holman QuickSource Bible Dictionary; by the International Bible Society; 1984, ISBN 978-0-8054-9446-4

(67) William Beall, Britain and the Gael: or Notice of old and successive races, Second edition; London, 1860, pg. 26.

(68) Anne Katrine Gade Kristensen, Who were the Cimmerians, and where did they come from; Copenhagen, The Royal Danish Academy of Sciences and Letters, 1988, pg. 103.

(69) Alonzo Trévier Jones, The Empires of the Bible; Review And Herald Publishing Company, Chicago, Ill.; Atlanta, Ga., 1897, pg. 8.

(70) Ljubomir Kljakić, Protokulturni arealizam, Milan Budimir i problem protoslovenskih protoindoevropljana, Catena Mundi, Knjiga II, priredio Predrag R. Dragić Kijuk, drugo izdanje, Beograd, 2014, str, 841.

(71) Aleksandar M. Petrović, Kratka arheografija Srba; Novi Sad, 1997.

(72) Franc Miclosich, Monumenta Serbica, Viennae, Apud Guilelmum Braumüller, 1858, str. 29.

(73) John Campbell, Ibid. pg. 257.

PERESITI, NAROD S MORA

Vatra pucketa, prašti i PRŠTI. PLAMEN i njegov SJAJ su PERSTI vatre, tj. vatreni PRSTI, a PRST na ruskom je PERST (ПЕРСТ).

Osnova PER u PERST je osnova PER u PERUN, ime slovenskog boga munja (vatre) i gromova, a munje i gromovi eksplodiraju, rasprskavaju se, PRŠTE.

Votivni reljef namijenjen Heroju Perkonu (Antonis Sakellariou, The Cult of Thracian Hero, A Religious Syncretism Study with Deities and Heroes in the Western Black Sea Region; Thessaloniki 2015, p. 67).

Prvo pominjanje PERUNA pod imenom PERKONEI (**Περκωνει**) je na kamenoj reljefnoj ploči iz kulta tračan-skog heroja, nađenoj na lokaciji Petrabana, oko 1,5 km južno od mjesta Galata u današnjoj istočnoj Rumuniji (1), oko 130 km zapadno od Crnog mora. Reljef širine oko 38 cm i visine oko 48 cm datiran je na 2. vijek stare ere (2).

Osmotrimo sljedeće perzijske riječi:

- PER = KRILO, LET, LETAČ, KRESTA, PERJE (3)
- PERN, PERIN = DOBAR (4)
- PERTAW = SVJETLOSNI ZRAK; STRIJELA (5)
- PEREST = BOGOSLUŽITELJ (6)
- PERK = PRŠTANI (VATRA) (7)
- PERN, PERIN = DOBAR, NAOČIT (8)
- PERNA = MLADOST (9)
- PERWA = MOĆ, SILA, SNAGA JAKOST, ENERGIČNOST; PRKOS, USPON; ISKUSAN; POZNAT (10)
- PERHUN = SUNCE (11)
- PERCHIN = UVRNUT (PERČIN) (12)
- PERU = SUNCE, SUNČANO (13)

Perzijsko PER i PAR su istoznačne riječi, sinonimi sa značenjem LETJETI, LETAČ, KRILO, PERJE, s tim da PAR još znači SVJETLOST, ZRAK, ZRÄKA (14).

Arapsko PERKIN je hram magova, služitelja vatre (15).

Gledajući neke keltske riječi u velškog jezika, ne možemo a da ne zapazimo da je velško PER srodno PER-u u perzijskim riječima:

- PE = UZROČNO, UZROČNIK (16)
- PER = PROŽIMAC, UŽITAK, SLAST (17)
- PERI = UZROKOVATI, KOMANDOVATI (18)
- PERC = PERČIN (19)

- PERCUS = OPAMEĆEN, PROSVIJETLJEN (20)
- PERERIN = POKLONIK, HODOČASNIK (21)
- PERON = UZROK POSTOJANJA, KREATOR, BOG (22)

Sanskritsko PERU znači VATRA, SUNCE. (23)

Iz svega pokazanog proizilazi da PER znači VATRA, SUNCE, a PERSTI su PLAMENI JEZICI VATRE, odnosno PERSTI ili PRSTI su ZRAKE iz VATRE SUNČEVOG PRŠTANJA. Na sljedećoj strani pogledajmo slike PRŠTANJA Sunčevih zraka i izgled prstiju.

Negdje između 1400-1200. st. ere, u vrijeme Ramzesa II, Egipat je napadnut od saveza plemena sa sjevera, koje su Egipćani nazvali “narodi s mora”. Među njima bijaše od Egipćana zapisani narod sa imenom PRST. Pošto su tu pisani samo suglasnici, jedni tvrde da tu piše PERESET, dok drugi kažu da je umje-sto **L**, koje Egipćani nisu imali, napisano **R**, te egipatsko PRST čitaju kao PELESET. Treći vele da bi to moglo biti isto, četvrti tvrde da su to Filisteji, drugi misle da su Perzijanci, itd. Ono što svi vide da je tačno jesu kameni reljefi na grobu Ramzesa II, reljefi na kojima ovi PERESTI, ili PELESTI, nose dvije vrste šljemova: na jednima su PERNE KRUNE, na drugima šljemovi sa simbolom prvog dana ljeta: “rogovi” sa krugom Sunca unutra. To je solarni simbol obožavatelja Sunca.

Ko je egipatski **P**-**R**-**S**-**T** narod? Pogledajmo:

“Kir je stvorio Persijsko carstvo, arijsko po karakteru, ali u kojem nema ni jedne arijske provincije. To ime izvedeno je od Pereshiti, Parsi, ili Parisi, grana Kelta Zimra ili Kimra i njihov sastav je keltski i hetitski sa velikom neistorijskom semitskom podlogom.” (24)

PERESETI ili PERESHITI su grana Kimera, dakle Tračani ili Kimri ili Zimri, poznati i pod imenima PARSI ili

PARISI. PERSIJA i srpsko vlastito žensko ime PERSA istog su značenja: PER SIJA = SJAJNA, SUNČANA.

Per je Sunce, zraka je PERST, tj. PRST.

Persijsko PERHUN je KRUG, SUNČEV DISK, PUTANJA SUNČEVA (25), a perzijsko PERDAKHT znači UGLAČAN, POLIRAN, SJAJAN (26).

Perzijsko PERPERÉ je ZLATNI DUKAT. (27). Car Dušan je kovao svoje ZLATNE PERPERE, dakle je nastavio drevnu tradiciju predaka.

Na lijevom šljemu su pera (detalj kamenog reljefa otkrivenog i ugrađenog u zid pri obnovi crkve Uspenja Bogorodice u Orahovcu kod Đakovice na Kosovu).

Perasti Perun (Matija Bijelić, Starobosanski natpisi u Premilovom polju, Glasnik Zemaljskog muzeja u BiH, Knjiga 3, Godina 2, Sarajevo, juli-septembar. 1890, str. 303).

Perest sa šljemom na kojem su pera kao zrake.

Perzijsko PERAKI znači ŠLJEM (28). Na kamenom reljefu na grobu Ramzesa II vidimo PERESTA sa perima na šljemu. PERA su simboli ZRAKA blještećeg Sunca (ne zaboravimo da velško PERON znači BOG KREATOR). U Crnoj Gori sredinom 19. vijeka bili su PERJANICI kao gardisti crnogorskog vladara i mitropolita Petra II Petrovića Njegoša.

Ilirski kralj sa šljemom. Šljemovi Peresta sa rogovima oblikom mnogo liče na kasnije ilirske šljemove kakve nalazimo na kovanicama ilirskih kraljeva iz zadnjih vijekova stare ere.

Za “latinsko” SUPER tvrde da potiče od grčkog UPER (**ὑπὲρ**) (29), sa značenjem GORE, IZNAD, PREKO, što je u sanskritu UPARI (30), ali mi znamo da u srpskom, i ne samo u srpskom, SUPER znači NAJBOLJE I NAJLJEPŠE i to oblikom i značenjem nema veze ni sa grčkim ὑπὲρ, niti sa sanskritskim UPARI.

Pogledamo li riječ SUPER, biće nam jasno da su tu dvije riječi: **SU** + **PER**. SUPER je postalo od SU PER, isto kao što je SUDRUG postalo od SU DRUG, SUPARNIK od SU PARNIK, SUMORAN od SU MORAN,

SUBRAT od SU BRAT, SUSAK od SU SAK, SURADNIK od SU RADNIK. Ovo SU je prijedlog instrumentala istoznačan prijedlogu SA. Tako je SUBRAT isto kao SABRAT, SURADNIK isto što i SARADNIK. SUPER je izvorna srpska riječ koja znači SA SUNCEM, SA SJAJEM, jer PER znači SJAJ, SUNCE.

Bretonsko i korniško PE u PER znači BITI, POSTOJATI, STANIŠTE (31). Bretonsko PER je PEĆ, GRIJAČ, staroarmoričansko PÊR (32), jer ne samo da PER (Sunce) SJA, nego i GRIJE.

Suštinu riječi PER objasnićemo perzijskim PERWA, koje znači MOĆ, SILA, SNAGA JAKOST, ENERGIČNOST; PRKOS, USPON; ISKUSAN; POZNAT. Sve to znači i perzijsko PAR, jer su PER i PAR sinonimi. Tako je PERWA isto što i PARWA, a PERESITI ili PERSI isto što i PARSI ili PARISI. Perzijsko PARS, PARIS je PERSIJA (33) PERSA je isto što i PÄRSÄ sa značenjem SJAJNA, SVETA, ČISTA, BISTRA (34).

I pazimo sad ovo: vođa je NAJBOLJI i uvijek PRVI. Od čega potiče srpsko PRVI, rusko ПЕРВЫЙ? Potiče od drevnog PERWA, tj. PERVA: Skok kaže da srpsko PRVI potiče od indoevropskog korijena PER- “koji dolazi kao prijedlog u značenju ‘van, preko nečega itd.’ i kao glagol u značenju ‘prodrijeti’, a koji je dobro zastupljen u slavinama: *pra*-, *pre*-, *pri*-, *pred, pro*-, *protiv*, *prijek*, *priklja*, *prst*, *prav*.” (35)

PER nije indoevropski korijen niti je prijedlog koji navodno znači “van, preko nečega”, nego je imenica koja u perzijskom znači LETAČ, u velškom znači UŽIVANJE. Bukvalno PER je SUNCE, SVJETLOST, PERVI, PRVI, AZ, AS, POBJEDNIK, ŠAMPION: tračanski heroj-bog PERKONEI i slovenski BOG PERUN.

A šta ako neki prigovori da ono egipatsko PRST ne znači PERESET ni PEREST i da se tu ne radi o kimerskim Pereshitima, poznatim i kao Parsi ili Parisi, nego to egipatsko PRST znači PELESET, a to su Filisteji. Odgovorićemo njima ovako: jeste li čuli za PELAZGE? Zašto bi to moralo biti **P**E**L**E**S**E**T**, a ne može biti **P**E**L**A-**S**E**T** ili samo PELAST? Gle: velško PEL znači POKRETAČ, KUGLA, LOPTA, SFERA (36), Velško PELA znači KRUŽNO (37). Vidite li ove kugle na šljemovima između rogova? Pogledajete, evo slike!

Pela na šljemovima Shardana, naroda s mora.

“U havajskom Pele je boginja vatre koja prebiva u vulkana...U tahitskom Pere je vulkan'." (38)

“Pelagia, in *Natural History* the name by which Pliny and other of the ancient naturalists have usually called *purpura*.” (39)

“Pelagija, u Istoriji prirode ime kojim su Plini i drugi drevni prirodnjaci obično nazivali *purpura*.”

Dakle je riječ *pelagia* kod starih pisaca značila *purpuran*, *purpurna*, a purpurna boja je od tamnocrvene do ljubičaste, a i jedna i druga su boja VATRE. To je

Pelargonium ili geranius (tračansko ger = vrelina).

glavni razlog zašto su neke biljke cvjetnjače dobile svoja imena: ime biljke ***pelargonium*** je po purpurnim cvjetovima, biljka *astragalus pelecinus* sa bijelo-purpurnom bojom svog cvijeta, biljka ***Peliosanthes javonica*** ima potpuno bijeli cvijet, biljka *Peltaria alliacea* takođe ima bijele cvjetove, ***Peliosanthes macrostegia*** ima **purpurni cvjet.** Otkud sad to? Zato jer sve u svom imenu imaju isti korijen **PEL-**, a i **bijela** i **crvena** i **purpurna** su boje Sunca. Dakle korijen PEL- obuhvata sve boje Sunca. Tako biljka ***Spreading Pellitory*** ili ***Pellitory of the wall*** ima purpurno stablo i bijele cvjetove.

Jedna vrsta kolibrića nazvana je imenom ***Topaza pella***, a poznati su i pod imenom ***Crimson topaz***. Pogledamo li njihovu boju, biće nam jasno zašto tu ptičicu zovu ***Crimson topaz***. **Topaz** znači **topal**, **plamteći** (40), a riječ **pella** prevedena je na **crimson**, što znači

Topaza pella (Crimson topaz).

tamnocrven i eto jednog od prvobitnog, kod Srba zaboravljenog i od drugih skrivanog značenja korijena PEL- u imenu PELAZGI: to je tamnocrvena boja, boja plamena, boja vatre, boja Sunca, kao što je i PEL- u PELUD, a to je POLEN, znači boja Sunca. U Sloveniji, kod Hrvata kajkavaca i kod Srba u Lici PELDA je ikona, kumir (41). Sremsko PELEŠ je isto što i PERIN, ukras, zräka. Prezime PELEŠ kod kaliničko-bilogorskih ili vretanijskih Srba u Posavini i Moslavini još traje. PELJEŠAC je od PELEŠ sa značenjem SVIJETAL, dok je staro ime RAT postanjem od RA, Sunce, kao što su RT i RTANJ postanjem od RAT sa značenjem ZRÄKA.

Drugi “narod s mora” je pod imenom SHARDANA i evo ko su oni:

“Taj Sardus, sin Herkulesa, vodio je sjajnog domaćina iz Libije u Sardiniju, zauzima ostrvo i naziva ga svojim imenu, tvrdi i Isidor (*Origines*, xiv, 6. 39). Cp. Silius Italicus, xii, 359 sq.; Solinus, iv, 1. Glava Sardusa sa natpisom SARAD PATER (‘Otac Sardus’) javlja se na sardinijskom novcu. Vidi Perrot et Chipez, *Histoire de l‘art dans l’antiquité, 4. p. 20. sq.,* Maltzan, *Reise auf der Insel Sardinien,* p. 114. Tamo je mjesto zvano Svetilište Oca Sardusa na obali Sardinije (Ptolemy, Geogr. iii, 3. p. 375 ed. Müller). Egipatski spomenici izvještavaju nas da su od vremena Ramzesa II kasniji egipatski kraljevi zadržali platu velikom broju stranih plaćenika zvanih Shardana. Za njih se kaže da su prvobitno bili zarobljenici Ramzesa II, a u natpisima ih često označavaju kao ‘ljudi s mora’. Kao što su prikazani na spomenicima, lako se prepoznaju po svojim osobinama i po stilu njihove opreme: nose okrugle štitove, dugačke šiljaste mačeve i posebnu kacigu ukrašenu polumjesecom i kuglom." (42)

SARAD ili SARDUS je SARDON, SERDON, SERDAN. Njegovi prikazi u liku Herkulesa su na novcu iz tračanske SARDIKE ili SERDIKE (Sofije). On je BOG SUNCA tračanskih SERDA ili SARDA, tj. SRBA, koji su po svom BOGU dobili ime. Poznat je i likijski grad SARD, SARDIS ili SARDES u Maloj Aziji.

....

(1) Antonios Sakellariou, The Cult of Thracian Hero. A Religious Syncretism Study with Deities and Heroes in the Western Black Sea Region, Thessaloniki 2015, pg. 67.

(2) Ibid.

(3) John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; The Clarendon Press, Oxford, 1777, pg. 366.

(4) Ibid. pg. 386.

(5) Ibid. pg. 372, 371.

(6) Ibid. pg. 379.

(7) Ibid. pg. 383.

(8) Ibid. pg. 386.

(9) Ibid. pg. 368.

(10) Ibid. pg. 388.

(11) Ibid. pg. 392

(12) Ibid. pg. 373.

(13) Ibid. pg. 387.

(14) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London: WM. H. Allen and Co., 1852, pg. 278

(15) John Richardson, Ibid. pg. 385.

(16) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. II; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 399.

(17) Ibid. pg. 413.

(18) Ibid. pg. 415.

(19) Ibid. pg. 414.

(20) Ibid.

(21) Ibid.

(22) Ibid. pg. 420.

(23) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 648.

(24) John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Volume II; Toronto: Williamson & Co., 1890, pg. 304.

(25) John Richardson, Ibid. pg. 392.

(26) Ibid. pg. 375.

(27) Ibid. pg. 371.

(28) Ibid. pg. 369.

(29) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London, Printed by A. J. Valpy, 1828, pg. 457.

(30) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 205.

(31) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 30, 279.

(32) Ibid. pg. 284.

(33) Francis Johnson, Ibid. pg. 325.

(34) Ibid. pg. 273.

(35) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga III; JAZU, Zagreb, 1973, str. 62.

(36) William Owen Pughe, Ibid. pg. 404

(37) Ibid.

(38) William Drake Westervelt, Hawaiian Legends of Volcanoes, Boston, G.H. Ellis Press, 1916, pg. 67.

(39) Abhraham Rees, The Cyclopædia or Universal Dictionary of Arts, Sciences and Literature, Vol. XXVI, London, 1819, Pel, Pelagia.

(40) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 650.

(41) Petar Skok, Etimologijski rječnik hrvatskoga ili srpskoga jezika, Knjiga II; JAZU, Zagreb, 1972, str. 632.

(42) Pausanias's Description of the Greece, Vol. V; London: Macmillan and Co., Limited; New York: The Macmillan Company, 1898, pg. 320-321.

EZOTERIJA VAVILONSKE METROLOGIJE

Prvi spisi Biblije pisani su u Vavilonu krajem 6. i početkom 5. v. st. ere. Ovdje ćemo govoriti vavilonskim mjerama težine, ili kako danas govore “mjerama mase”, koje su prilikom pisanja Biblije Vavilonu, unesene u judejsko Petoknjižje:

a) 1 talent = 60 mina = 3600 šekela = 72.000 gera (1)
b) 1 mina = 60 šekela = 1200 gera
c) 1 šekel = 20 gera

Pratimo sad brojeve:

a) 1 godina = 365 punih dana = 12 mjeseci
b) 1 mjesec = 30,41666667 dana

1 talent = 3600 šekela

I evo kako su tamnošnji masoni određlvali mjere težine:

30,41666667 : 3600 = 0,00844907474 (dana)

Zaključak: 1 šekel = 0,00844907474 kg = 8,449 grama.

Da ne bi bilo ovoliko usitnjenih decimala, to se zaokruži na jednu-dvije decimale pa će biti da je 1 šekel = 8,449 grama, ili da bude još lakše za poreznike kada skupljaju porez ili carinu: 1 šekel = 8,45 grama = 0,298065 unci (ounces), što se zaokruži na prvu najpribližniju vrijednost od 0,3 unce. I evo potvrde tome:

“Vrlo je teško ove mjere iskazati u današnjim vrijednostima. U sistemu koji se najčešće koristio u Mesopotamiji, težina šekela iznosila je 0,3 unci (8,4 grama), ali bila je i serija izvedena od ‘kraljevski’ talent u kojem su sve mjere bile duple.” (2)

Dakle, vavilonske mjere s kraja 6. i početkom 5. vijeka bile su:

a) 1 talent = 30,41666667 kg
b) 1 mina = 507 g (grama)
c) 1 šekel = 8,45 g
d) 1 gera = 0,4225 g = 422,5 mg (miligrama)

Gera je mjera težine od samo 0,4225 grama ili 422,5 miligrama, jer je to samo zera, hebrejska riječ za "zrno". (3)

Perzijski kraljevski šekel iz vremena vlade Aleksandra Makedonskog (oko 322-312. st. ere): težak je 17,06 grama (iznad lava je masonski znak **Γ** *=* **G***).*

Inače, mjere su varirale u zavisnosti od ekonomskog stanja zemlje i inflacije, a varirale su, npr. tako što novcu ostane isti naziv, nrp. "šekel", ali umjesto težine od 8,45 grama, bude duplo teži kao ovaj na slici iznad. Danas se trgovci dovijaju na drugi način: cijena na pakovanju ostaje ista, ali je količina upakovane robe manja.

Kad je judaizam osmišljavan od grupe vavilonske masonske elite, izmišljali su i svoje mjere po svojoj simbolici, te su tako osmislili "sveti šekel", a težinu su mu odredili ovako:

“Još reče Gospod Mojsiju govoreći: Uzmi mirisa najboljih: smirne najčistije pet stotina sikala i cimeta mirisavoga pola toliko, dvjesta pedeset, i iđirota takođe dvjesta pedeset, I kasije pet stotina mjerom svetom, i ulja maslinova jedan in. I od toga načini ulje za sveto pomazanje, ulje najbolje vještinom apotekarskom; to da bude ulje svetoga pomazanja.” (Egzodus,30,22-25)

Da saberemo sve sekele u materijala koji se vaga “mjerom svetom”, tj. svetim sekelima:

- smirne ……… 500 šekela
- cimeta ………. 250 šekela
- idjirot ………... 250 šekela
- kasije ……….. 500 šekela

Ukupno je 1500 svetih šekela (maslinovo ulje nije u mjeri težine, nego u mjeri tečnosti: 1 in), a ovdje tražimo težinu judejskog svetog šekela. I evo: godna ima 365 punih dana:

365 x 3,14 = 1146,1 dana

Sad ovih 1146,1 dana pretvorimo u težinu po kodu Velike piramide da je jedan dan = 0,15006833 litara:

1146,1 x 0,15006833 = 17,1993313 litara.

To je 17.199,3313 mililitara vode, ili 17.199,3313 grama čiste vode. I evo koliko je težak judejski sveti šekel:

17.199,3313 : 1500 = 11.46622087 grama ili zaokruženo na dvije decimale 11,46 grama težine jednog svetog šekela (uglavnom uzimaju jednu decimalu sa 11,4 grama).

Dakle su vavilonski masoni još onda znali kodove Piramide.

Po nazivu ŠEKEL možemo odrediti ime jednog od

naroda iz grupe “naroda s mora”, koji su oko 1300--1200. st. ere i vlade Ramzesa II napali Egipat. To je narod sa egipatskim imenom Šekeleš. Pogledajmo: ŠEKEL - ŠEKELEŠ! Ali, o tome u sljedećem prilogu!

....

(1) Roland de Vaux; Ancient Israel, Its Life and Institutions; William B. Eerdmans Publishing Company, Grand Rapids, Michigan; Dove Booksellers, Livonia, Michigan, 1997, pg. 205.

(2) Ibid.

(3) Merrill C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Regency Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, pg. 308.

ŠEKELEŠ, NAROD S MORA

Prije nego što počnemo priču o Šekeleš narodu s mora, jednom od grupe “naroda s mora” koji su udruženi napali Egipat u vrijeme vladavine Ramzesa II između 1400-1200. st. ere, da pridodamo još mišljenja o **Shardana** narodu, za koje se smatra da su nakon poraza u Egiptu zauzeli i naselili Sardiniju (o njima smo govorili u temi *“Peresiti, narod s mora”*, str. 235):

“Najranije pominjanje ovog naroda je u Tel el-Amarna spisima, gdje se takozvani *Srdn-ou* (mnogo češće zvani Shardana ili Sherden) su pomenuti u nekoliko pisama od Rib-Addi-ja, guvernera Biblosa, Amenhotepu IV (Akhena-ten). Ovo bi bilo oko1370. st. ere. Ovo su prvi od “naroda s mora” koji su počeli svoje prepade nakon propasti minojske nadmoći.” (1)

“Sardinski dijalekti također pokazuju sličnost sa baskijskim i sjevernoafričkim libijskim jezikom, pa čak i sa

onima na balkanskim i podunavskim područjima, iako su ovdje sličnosti udaljenije.” (2)

Za uticaj sjevernoafričkog libijskog jezika pretpostavljaju ove razloge:

“Afrički element u jeziku možda je došao premještanjem naroda iz Libije na Sardiniju, vrlo rano, ali do sada to nije arheološki potkrijepljeno uprkos legendama, i mora se imati na umu da su punizirani Libijci morali biti dovedeni na ostrvo u vrijeme osvajanja Kartaginjana.” (3)

Otkud uticaj balkanskih i podunavskih jezika u jeziku Sardiniaca, oni to prećutkuju, a sama imena SARDI i SARDINIJA mnogo govore i dokazuju:

“Ja ostajem u uvjerenju, kao što sam to bio i prije dvadeset pet godina, da su to bili Azijati - Mæonsko pleme koje je dalo to ime Sardisu. Serdani ili Shardana su pomenuti u Tel el-Amarna tabletima da služe u egipatskoj vojsci.” (4)

A sad o porijeklu Šekeleš naroda s mora:

“U vrijeme Ramzesa II (1312 do 1246. st. ere) Luki (Likijci vjerovatno ilirskog porijekla) i Shardana opet su spomenuti zajedno sa nekoliko drugih grupa uključujući Škrsšou (Sikels?). Neki su korišteni kao najamnici u egipatskoj armiji.” (5)

“Luku, Luka, su pominju u Amarna pismima pod oblikom Lukki kao pirati i drumski pljačkaši. Identifikaciju ovog naroda kao Likijaca smatram također čvrsto utemeljenom.

Danauna su pomenti zajedno sa Luku u Amarna pismima.” (6)

Ko je narod DANUNA ili DANAUNA? Ako u nekom narodu njegova riječ DAN znači VATRA i taj narod sveti i obožava VATRU I SUNCE, onda je taj narod narod VATRE I SUNCA taj pomenuti narod DANAUNA. Drevni Kimeri, tj. Tračani, ili Kelti, Iliri ili Srbi, i danas imaju riječ DAN i to znači VATRA (7), a gdje je vatra, tu je svjetlost. Najsvetija VATRA je SUNCE i ono je DAN. Sunce je DAN, a zvijezda koja ga prati je DANICA. Velško DANAD je ŽARA, KOPRIVA, jer prži (8). Gaelik DAN, DANA je PONOSAN, HRABAR, NEUSTRAŠIV, ODVAŽAN (9). Drevni Kimbri (Kelti) su TUAT DÉ DANANN, tj. PLEME BOGA DANA, odnosno NAROD BOGA SUNCA (irsko *tuat* znači *pleme*, *narod*, što je velško i bretonsko *tud* (10) od čega je sa srpskim *in*, *ini*, preko oblika *tudin* izvedeno srpsko *tuđini*, *tuđin*, skraćeno *tuđi.*

I evo nas kod naroda sa imenom ŠEKELEŠ (engleski: Shekelesh). Ime je složenica od dvije riječi: ŠEK - E + LEŠ.

Otkud i kako prići osnovi ŠEK, ako ne preko oblasti ŠEKULARI na jugoistoku Crne Gore. Prvo ŠEK u arapskom:

- ŠEKK = SJAJ, AURORA, ZORA (11)
- ŠEKA = LJUTINA, BIJES, OSORNOST (12)
- ŠEKHY = CRVEN (13)
- ŠEKHET = CRVENILO DATULE (14)
- ŠEKLA = CRVENOOKA, LIJEPA (15)

Persijsko ŠEKDAR je VOĐA, GUVERNER (16)

I šta vidimo? Vidimo SJAJ, SVITANJE, LJUTINU, OSORNOST, CRVENILO, LJEPOTU I VOĐU! Šta je to?

U svom najizvornijem i najstarijem smislu to je SUNCE, VATRA SUNCA, i vatra kao simbol Sunca. I sve riječi su sa osnovom ŠEK. Od ŠEK je današnja srpska skoro zaboravljena imenica muškog roda ŽEG, a ŽEGA je ženski rod, dok je ŽEGARAN isto što i VATREN.

ŠEKELEŠI su ŠEKE, današnji ŽEGARI, LJUTI, VATRENI, ŠEKULARI, ŠEKULARCI. Šta u njihovom imenu znači LEŠ? Znači isto što u ŠEKULAR znači LAR: LAR ili LAS je ime rasenskog i pelaškog boga (17), boga rodoslova, ljepote, ljubavi i uživanja, dakle BOGA SUNCA (18). Od imena LES je ime LESI (Poljaci: polirani, sjajni), LESNA, LESKA, LJEŠANSKA nahija, LJEŠ (grad) i prezime LEŠIĆ:

a) ŠEK - U + LARI > ŠEKULARI
b) ŠEK - E + LESI > ŠEKELEŠI

ŠEKELEŠI su VATRENOLASI, ŽARKOLASI, ŽARKOSJAJNI.

Isti rezultat dobija se sa drugim oblikom tog imena: ŠAKALEŠ (engleski: Shakalesh):

ŠAK > ŽAG > ŽAGA > ŽAGARI

ŽAGA je TESTERA i ona izgleda ovako: ∆∆∆∆∆∆∆∆∆. Sunce izgleda ovako:

Ime ŠAKALEŠ vodi ka imenu SIKALESI čije ikavsko SIK daje SIKA (*sikač*, *sjekač*, latinski: *secare*):

SIK > ZIK > ZIG > ŽIG > ŽIGA, dakle opet VATRA.

Područje u kojem su prije preko 3000 godina živjeli Šekeleši je od Šekulara prema Dubrovniku i Lješanskom nahijom prema gradu Lješ u današnjoj Albaniji, vjerovatno i južnije.

....

(1) Margaret Guido, Ancient People and Places: Sardinia; London, Thames and Hudson, 1963, pg. 188.

(2) Ibid. pg. 30.

(3) Ibid.

(4) Gaston Maspero, History of Egypt, Chaldea, Syria, Babylonia and Assyria, Vol V; Kondon: The Grolier Society Publisher, 1901(?) – 1906, pg. 145.

(5) Margaret Guido, Ibid. pg. 188.

(6) Gaston Maspero, Ibid.

(7) Robert Williams, Lexicon Cornu-Britannicum; Llandovery: Roderic; London: Trubner & Co., 1865, pg. 86.

(8) William Owen Pughe, A Dictionary of the Welsh Language, Vol. I; Denbigh: Printed and published by Thomas Gee, 1832, pg. 386.

(9) Robert Archibald Armstrong, Gaelic Dictionary in Two parts; London, Printed for James Duncan, 1825, pg. pg. 173

(10) John Rhys, Lectures on the Origin and Growth of Religion: As Illustrated by Celtic Heathendom; London and Edinburgh: Williams and Norgate, 1888. pg. 45.

(11) John Richardson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; The Clarendon Press, Oxford, 1777, pg. 1095.

(12) Ibid. pg. 1099.

(13) Ibid. pg. 1096.

(14) Ibid.

(15) Ibid. pg. 1099.

(16) Ibid. pg. 1096.

(17) John William Donaldson, Varronianus: A Critical and Historical Introduction to the Ethnography of Ancient Italy and to the Philological Study of the Latin Language; London: John W. Parker and Son; Cambridge: Deighton, Bell, and Co., 1860, pg. 179-180.

(18) William Betham, Etruria-Celtica: Etruscan Literature and Antiquities Investigated, Vol. II; Dublin: Philip Dixson Hardy and Sons; London: Richard Groombridge, 1842, pg. 49.

CRNA GORA I SVIJETLA ZORA

Kapa knjaza Danila Petrovića (vladao od 1851-1860).

Zvijezda Zornjača (Danica) na kapi knjaza Nikole Petrovića (fotografija iz 1910. u trenutku dok je Nikola izlazio iz automobila).

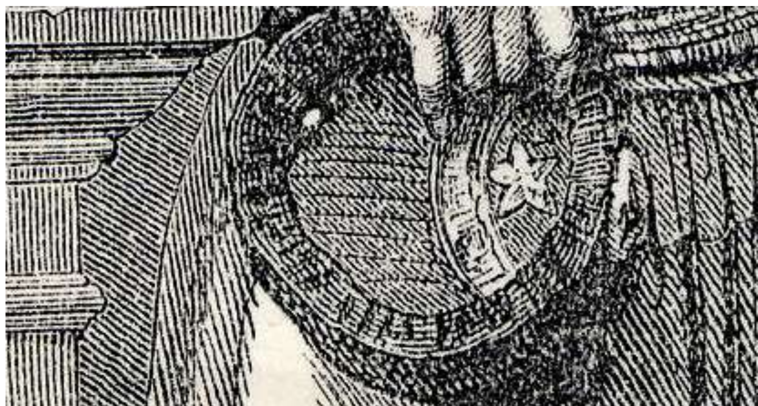
Najstarija himna Crne Gore “Oj, junaštva svjetla zoro”, prvi put je javno otpjevana u Narodnom pozorištu u Beogradu 1863. godine, pri nekoj predstavi vezanoj za Crnu Goru. Ta godina je treća godina vladavine knjaza, i potonjeg kralja, Nikole Petrovića Njegoša:

Oj, junaštva svjetla zoro,
Majko naša Crna Goro!
Na tvojim se vrletima,
Razbi sila dušmanima.
Jedina si za slobodu,
Ti ostala srpskom rodu.
Dat će Bog i sv’jeta mati
Da se jednom sve povrati!

Motiv svijetle zore slikovno je prikazan na crnogorskoj kapi: ispod zlatnom žicom izvezene jutarnje aurore u svitanju dana zvijezda Zornjača, Danica ili Venera, prethodi dolasku Sunca. Ona je ovdje simbol svitanja srpske svijetle zore u konačnom oslobođenju iz tame vijekovnog turskog ropstva. Ovaj univerzalni simbol bez zvijezde, znači "podizanje Sunca" (slika ispod).

Simbol “podizanje Sunca” (A. Churchwald, Origin and evolution of prynitive man, London: George Allen & Co., Ltd., 1912, No.46).

Zora na kapi knjaza Nikole Petrovića (detalj portreta iz 1869. iz francuskog časopisa „L'Univers illustré”).

Pjesma je ispjevana u narodnom devetercu, koji je, za razliku od deseterca, brzog ritma i služi za višeglasno pjevanje uz gusle. Autor teksta je nepoznat, ali ono što je zanimljivo jeste da je i ovdje Veneri pripisano davno univerzalno vjerovanje da je ona mati svijeta.

MASONI, SIMBOLI I DRESURA MOZGA

Kad je ruski knez Vladimir 988. godine otišao u posjetu Romeji, u Hersonu je krštenjem prešao u hrišćanstvo, zatim je iniciran u masona i vratio se u svoj do tada jazičeski Kijev. Jazičestvo je naziv slovenske prehrišćanske vjere koja je obožavala Sunce, slavila Boga Sunca i bogove Sunca. Rijež **jazičestvo** (**язычєство**) bukvalno znači JASU ČEST, JASU ČAST, a JAS je JASNO Sunce:

a) JAS > JASI > JAZI
b) JAZ + ČEST > JAZIČEST(VO)

JAZ je postanjem od **AS**. **A** kao **AZ** je prvo slovo srpske

i ruske azbuke sa značenjem JA, JESAM, BIVAM, POSTOJIM i znak je za BROJ 1: to je u kosmosu BOG:

"AS je jedna od titula Sunca i povezana je sa VATROM: ponekad je umnožena sama sobom kao ASAS i AZAZ prikazana od Grka kao Αζαζος, i Αζιζος." (1)

Sunce je JASNO:

"...Grčki Yas, Sunce, kao Orb života". (2)

Dakle JAS nije grcko, nego tračansko, tj. slovensko, jer je u imenu Sarmata JASIGEZA, odnosno JAZIGEZA i dijela Alana sa imenom JASI (grčko **Ἰᾶσ** znači ZDRAVLJE, **Ἰᾶσώ** je ime boginje zdravlja, srpsko **Jasna**.

I čim je iz Romeje vratio u Kijev, naredio je Vladimir vojsci da poruše i popale sve jazičeske hramove skupa sa njihovim kumirima, a narodu je izdao naredbu da svi moraju u taj i taj dan sići do rijeka da od popova dovedenih iz Romeje prime krštenje i kroz krštenje ima da budu hrišcani. I tako su u Rusiji nastali prvi hrišćani " milošću Božijom i voljom Duha Svetoga".

Tako su ruski hrišćanski vladari nadirali širom Rusije, ubijali, slamali i rušili i palili sve jazičesko i prisilnim pokrštavanjem Rusa "Duhom Svetim širlili pravu vjeru".

Iako pokršteni nikad Rusi nisu odrekli svog Boga Sunca i uporedo sa hrišćanstvom njegovali su i praktikovali stare jazičeske običaje i ta dupla vjera nazvana je **dvoverje**.

Prolazili su vijekovi, crkveni uticaj je sve jači, crkva gradi mnoge hramove i manastire i postepeno u narodu hrišćanstvo postaje dominantna vjera. Mnogi vjeruju sa dubokim fanatizmom kroz koji su spremni i život dati za vjeru u Hrista. I onda oko 1653. ruski patrijarh Nikon

odlazi u posjetu Romeji i Carigradu i čim se vratio počinje da vrši reforme ruske crkve, što izaziva veliki otpor oko polovine tadašnjeg ruskog stanovništva. U jednu od novina te reforme spadalo je i novi način zakrštavanja ili krštavanja sa tri prsta: do tada je pri molitvi na tijelo nanošen znak krsta sastavljanim palcem, domalim i malim prstom kao simbolom Svetog Trojsta, dok su kažiprst i veliki prst bili uspravni kao

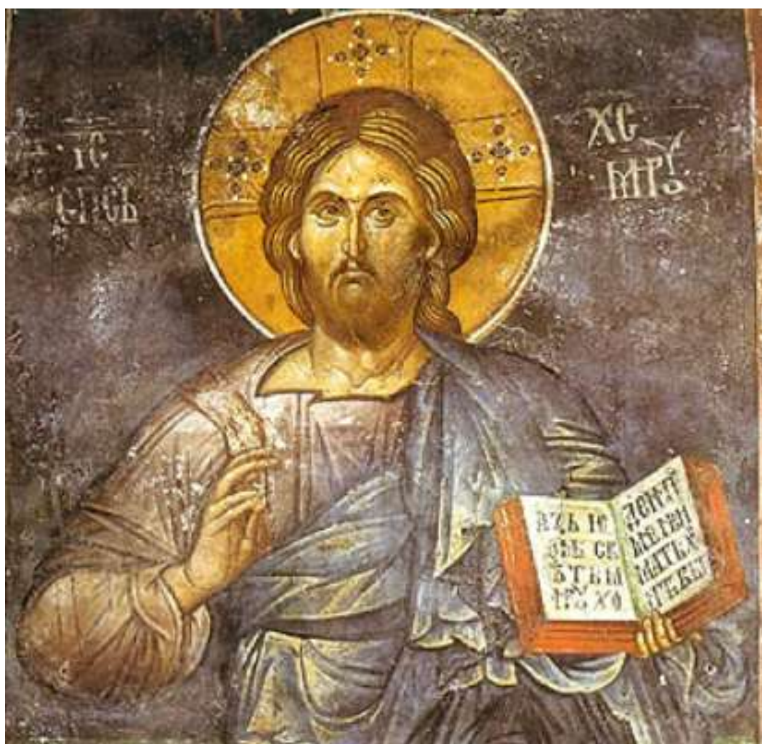
Hrist Pantokrator sa sastavljane tri prsta kako su se krstili ortodoksni hrišćani sve do kraja srednjeg vijeka (11th century Byzantine fresco, Karanlık Kilise,near Goreme in Cappadocia, Turkey).

simbol dviju Hristovih pririoda: božanske i čovječije. Tako su Rusi bili načueni od prvih dana pokrštavanja, tako su i se Grci (Romeji) vijekovima osjenjivali znakom krsta, ali su to krajem srednjeg vijeka promijenili.

Iznad je detalj sa romejske freske, a ispod ikone ruskih starovjeraca: sastavljeni palac, domali i mali prst.

Sastavljeni palac, domali i mali prst (oko 1350. godine Pećka patrijaršija, Crkva svetih Apostola).

I neslaganje sa načinom zakrštavanja izazvalo je raskol u Ruskoj crkvi, ali patrijarh Nikon, potpomognut vojskom cara Aleksija Mikhailoviča, baca anatemu na njemu nepokorne koji uporno drže do stare vijekovne tradicije, i šalje na nja njih carsku vojsku. Mnogi arhijereji, sveštenici, boljari i vjernici starovjerci su spaljenji, bezbroj njih je pobijeno, mnoštvo bačeno u tamnice, a sve ostalo reformama nepokorno izbjeglo je po pustim i surovim prostranstvima Sibira.

Tako crkvena i politička masonerija manipulie narodom: silom gasi jezičestvo kao plemensku, slobodarsku i njima neogovarajucu ideologiju, silom naturajući novu ideologiju (vjeru) koja podupire njihovu feudalnu pohlepu i slobodne ljude pretvara u robove feudalaca, a onda od tih robova stvara vjerske fanatike i te iste fanatike istrebljuju kad fanatici zasmetaju njihovim novim reformama.

Ovdje smo naveli primjer Rusa, a kod Srba u Raškoj to su kroz krvoprolie odradili Stefan Nemanja, sin mu Sava i ostali Nemanjići, koji su današnjim Srbima prvi i najveći sveci i Srbi. Sve je do moždanog sklopa, do lukavstva i vještine moćnika koji znaju da onog trena kad uvjere ljude da je vjera koju im nameću istina, tada dobijaju apsolutnu rukovodeću vlast nad ljudima,

....

(1) William Holwell, Mythological, Etymological And Historical Dictionary; London, Printed for C. Dilly, In The Poultry, 1793, pg. 55.

(2) F. Dunlap, The Origin of Ancient Names of Countries, Cities, Individuals and Gods; Cambridge: Metcalf and Company, 1856, pg. 18.

MASON

Englesko MASON bukvalno znači KLESAR, ZIDAR, ali izvorno porijeklo riječi povezuju sa latinskim *mascun*, *macio*, *machio*, starofrancuskim *maçio*, grčkim *μάκελον*, te oblikom srodnom staronjemačkom *meizan* i francuskim *maçonnerie*, itd. (1)

Naziv MASON je mnogo starija od svih navedenih jezika i potiče iz egipatskog jezika: egipatsko MAS znači SJEĆI, KLESATI (2), ali takođe znači BITI ZATVOREN, UZDRŽAN (3), jer kao čuvari TAJNE pod krvnom zakletvom masoni moraju biti takvi. Egipatsko MASU je NOŽ (4), a MȦSU označava posao izrađivanja kamene ili metalne statue klesanjem ili rezbarenjem (5), a to je posao za koji je potrebna velika VJEŠTINA. Po svemu rečenom biva da je mason ĆUTLJIVI VJEŠTI ZIDAR I KLESAR, ali ni to nije sve!

Pored svih iznad kazanih značenja egipatsko MAS znači MAZANJE, POMAZANJE i to je ritualni obred: MASANJE, tj. MAZANJE uljem (6); hebrejsko MASHACH ujedno znači MAZATI i MAZANI (7) (grčki: χρίω; χρσις, Χριστός). "Egipatsko" MAS je u srpskom MAST. To je iz postpotopskog jezika zajednička riječ. Tako MASON bukvalno znači MAZANI, POMAZANI, tj. kroz sveti obred PRIZNAT i UVEDEN ili INICIRAN u LOŽU ili CRKVU (latinsko INITIUM znači POČETAK).

Osim sto egipatsko MAS znači MAZANJE, odnosi se i na SLIKANJE i BOJENJE (8), tj. na MAZANJE bojom: MAS > MASANJE > MAZANJE, a slikar je MAZALO. Od ovog MAS je MASKA, prekrivanje lica bojom: pri inicijaciji u masoneriju, kandidat nosi MASKU,

kao simbol SVOG MRAKA "iz kojeg će nakon inicijacije preobražen ući u SVJETLOST".

....

(1) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 356-357.

(2) E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I; London, John Murray, 1920, pg. 275.

(3) Ibid.

(4) Ibid.

(5) Ibid. pg. 279.

(6) Gerald Massey, A Book of the Beginnings, Vol. II; London: Williams and Norgate, 1881, pg. 631. pg.

(7) Ibid.

(8) Ibid.

(9) Francis Johnson, A Dictionary, Persian, Arabic, and English; London: W^M. H. Allen and Co., 1852, pg. 1079.

SUNCE JE SIN

Sanskritsko SU znači IĆI, PODSTREKAVATI; NADMOĆ; ZAČINJATI, STVARATI, RAĐATI (1). Hetitsko i baskijsko SU znači VATRA (2) i nalazi se u srpskom SUPRA (žar, žer, žeravica). Egipatsko SU je ČUVAR, ZAŠTITNIK; DIJETE (3), sumersko SU je SJAJ, ČISTOĆA. (4)

Englesko SON znači SIN i potiče od starijeg SUNE (5). Anglosaksonsko SUNU, islandsko SUNR, gotsko i

litvansko SUNUS (6) znači SIN. Sanskritski SŪNU znači SUNCE i SIN (7): SU = SUN = SUNA = SUNCE.

Nekoliko srpskih riječi sa osnovom SU: SUV, SUŠA, SUPRA, SUZA, SURI, SUTON, SUTRA. Od SU potiče srpsko ŽUT: SU > SUT > ZUT > ŽUT.

Sinonim nazivu SU je naziv SI: SI = SIN. SI i SIN takođe znače SUNCE (Bomu Bobo jezik na granici između Burkine Faso i Malija u zapadnoj Africi, frizijski u Holandiji, južni Bobo i Madare jezik u Burkina Faso u zapadnoj Africi). (8)

....

(1) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 1219

(2) John Campbell, The Hittites: Their Inscriptions and their History, Vol. I; Toronto: Williamson & Co., 1890, pg. 132.

(3) E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I, London, John Murray, 1920, pg. 648, 418.

(4) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, pg. 243.

(5) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language; Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 573.

(6) Ibid.

(7) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 1239, 1240.

(8) Вячеслав Новиков, Слово "Солнце" на всех языках мира; Литературно-публицистический журнал Идиот, Nº 43, Витебск, 2012.

JAH JE CRNO SUNCE

U judaizmu *šeol* (*sheo*l) je mjesto mrtvih, boravište duša, podzemni svijet, od Grka zvan *had* ili *ad*, u hrišćanstvu zvani *pakao*.

Englez Gerald Massey (1828–1907) bio je pjesnik i poznati pisac o spiritizmu i starom Egiptu. Evo sta on piše o crnom suncu:

“Dalje ćemo otkriti da je Hak (Kak ili Iak-Kab) identičan bogu Jah-Nesu, kojeg je otkrio Mojsije. Kak, Hak, Iach, Jah, Ioh, Iu ili Au, sve su to imena crnog boga sunca, sunca u Amenti ili Šeolu.” (1)

U Torinskom papirusu, među navodnim faraonima trinaeste dinastije koji pripadaju kultu Sebek-Ra, koji je bio Amen Tifonaca, javlja se ime Ra-Nehsi; to je crno sunce, ili crni (Neh) sin (Si) Ra. Ime je napisano s gadnom crnom pticom, 'Neh', kasnijim simbolom sve nečistoće, i sa znakom kake, kao odlučujuće, koje takođe postaje vrsta nečega stranog Amoncima. Ra-Nehsi je bukvalno crnobog. Bio je to tifonski oblik imena *Amen*, ukriven, ili Sebek-Ra, sunce tame, i prema tome isto što i Kak, čije je ime izmijenjeno od Kebekh (Se-bek).

Jah-Nesov oltar, koji je podigao Mojsije, identifikuje Jah-a kao crnog boga, sunce u tami, božanstvo obrnutog dijela, donjeg neba.” (2)

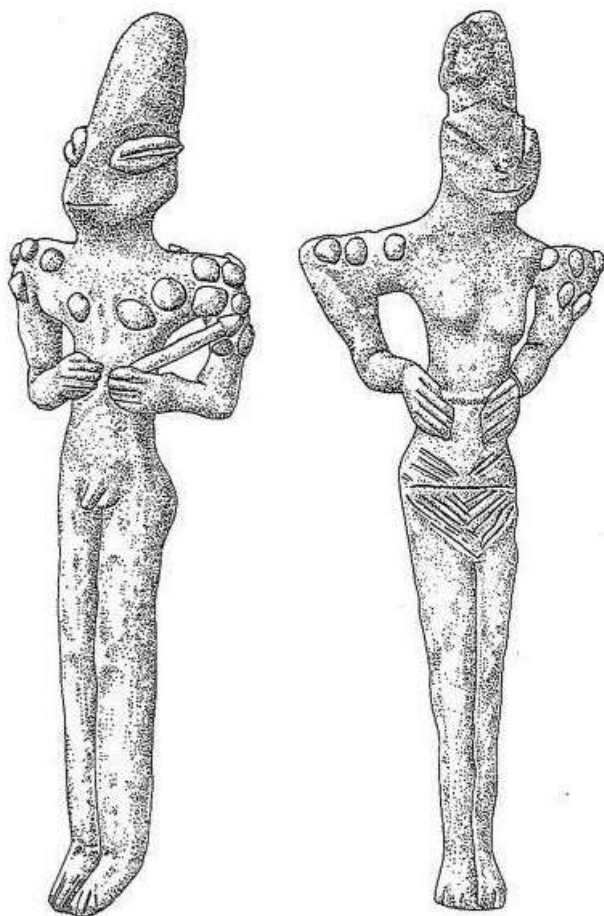
Evo šta Pismo kaže o tome:

“Tada reče Solomun: Gospod je rekao da će stanovati u mraku.*” (1.Kraljevima,8,12)*

Crni bog sunca je bog sunca u podzemnom svijetu mrtvih, a jedno od njegovih imena je Jah, biblijski Jahve, bog judaizma u kojeg i hrišćani vjeruju kao u Boga Oca. Boga Sebeka (Sobeka), koji je Mojsijev Jah, Egipćani su prikazivali sa glavom krokodila, dakle je to reptiloidno božanstvo, jer je na samom početku Biblije đavo upoređen sa zmijom:

“Ali zmija bješe lukava mimo sve zvijeri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa reče ženi: je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu?” *(Stvaranje,3,1)*

Dakle se radi o reptiolidnoj vanzemaljskoj rasi.

Muška i ženska glinena figurina (Sumer, 5000 st. ere).

....

(1) Gerald Massey, A Book Of The Beginnings, Vol. II, London: Williams and Norgate, 1881, pg. 328.

(2) Ibid. pg. 329.

HEBREJI

U mitološkim pričama su mnoga ezoterijska znanja sakrivena od prostog naroda. Ovdje ćemo pokazati o ezoterijskom značenju imena HEBER, EBER ili IBER, za kojeg neki tvrde da je mitološki predak današnjih Jevreja, a prije nego što o tome počemo, da objasnimo značenja riječi koje su važne za shvatanje ove teme.

Egipatsko AM znači PROGUTATI (1). AM ili AMUT je PLAMEN, VATRA (2). AMȦ je GROB nekog faraona Setija Prvog, što je ujedno jedno od 75 imena sunca Rā (3). Egipatsko AMENT ili AMENTA je ZAPAD: mjesto ulaska sunca u podzemni svijet mrtvih. To podzemno sunce ima svoje posebno ime:

"Jedno ime sunca koje prelazi preko Amente je Af. Af-Rā, bukvalno sunce koje čuči i puzi poput Hefa, gmizavca, zmije, ili gusjenice. To je sunce čiji je simbol zmija čiji je karakteristično kretanja bez vidljivih udova. Posebni tip Atuma kao sunca dubine bila je jegulja koja pravi sebi put kroz mulj MEHTA, ili Moata, sjevera." (4)

Da pojasnimo: egipatsko ATU u riječi ATUM znači ZMIJA (5). ATUM je bog podzemnog Sunca i ono je puzeće sunce, dakle gmižuća, puzeća, zmijolika svjetlost. MEHT ili MOAT mulj sjevera (6). Ovo sunce ili Sunce je metafora osobe koja je smatrana bogom Sunca i ovdje je opis načina njegovog svjetlosnog kretanja: putuje krivuljasto kroz materiju (vodu i mulj):

“Af, Ap i Ab su isto. Ab znači preći i proći na suprotnu stranu, proći kroz poput svrdla, kojeg još nazivaju burgija. Egipatsko Aper je prolaznik prečice. Ime

se odnosi na Anubisa, kojeg zovu *'čisti prečac iznad mjesta rođenja'."* (7)

Af, Ap ili Ab znači "proći na drugu stranu", ali proći kroz vodu, jer AF, AP i AB bukvalno znače VODA. Radi se o nebeskoj vodi, o crnom prostoru zvanom ETER i to su putnici kroz vrijeme, neka vanzemaljska rasa koja se spustila u zapadni dio Zemlje. Kao što svrdlo svojom spiralnom burgijom okrečući se prolazi kroz tvrdi material na drugu stranu, tako se oni nekim rotirajućim spiralnim načinom iz svoje probijaju u našu dimenziju i zato su oni bušači, probijači prolaza vremena i prostora:

"Družina sedmorice Kabira, sedam zvijezda, bili su prvi koji su ikad prešli preko vode, najraniji mornari. Oni postaju **לבחי** i Abari i Ibri, Hebreji. Eber, asirski Ebiru, je je prolazač, prolaznik, kao što je i Af-ra kada su građeni čamaci; prethodno morao ući u svoj oblik žabe, jegulje, crva ili zmije i gmizati što je bolje mogao. Eber, ili Hebreji, pojavljuje se poimenice u Ritualu pod imenom kao prolazač: *'Letio sam kao soko; Gukao sam kao guska; Sletio sam na drum zapadnog horizonta kao Heb-ur*. Ovo je u poglavlju o preobražaju u boga Ptaha. Heb-ur je stari povratnik, suprotno od sokola istoka. Ozirević je prošao sa istoka i sletio na zapadu. Ovaj je prolaz napravljen kroz vazduh na krilima; to je bio gornji prolaz. Hut ili krilati disk Hu, Sunce iznad, također je bio simbol prolazača kroz vazduh. Donji je prolaz bio vodom ili kroz blato. Glavožabi Khepr mogao je plivati, takođe prelazi u svom čamcu; *božanski putnik (Hebrej, Eber) sa čamca Kheprevog* je titula Atuma kao prolazača 'govoreći riječi bogovima u Ašer-ru." (8)

Kabiri su bili bogovi drevnog svijeta: Pelazga, Tračana Feničana i smatrani su Titanima. Ovdje se govori o družini od sedam Kabira koji su kao prvi i najraniji mornari prebrodili vodu (naravno, radi se o nebeskoj vodi). U nazivu KABIRI je AB koje je značenjem isto nazivu IB, te su ABARI isto što i IBRI, odnosno HEBREJI. U mnogim starim jezicima AB i IB su značili i još u nekima znače VODA: starokeltsko AB je VODA (9), starokeltsko IHB je PIĆE (10), IBAR je rijeka u Srbiji, a srpsko IBRIK je sud za VODU:

"U časnom sanskritu, takođe u perzijskom, je oblik *ab*, značenjem *voda*. U keltskom *abh*, voda, *abi* je rijeka na turskom…" (11)

"Oblici sa *p* su mnogobrojni. *Apu*, voda, je sanskrit. Af je nađeno u Balukistanu." (12)

"U zapadnoj Australiji ima *appa*, voda, a na jugu Australije *apa*, *appa*, *appu, appy*, i sve znači voda." (13)

U srpskom KABAL je velika posuda za vodu. U tom KABAL je osnova AB, ali i cijelo KAB iz riječi KABIRI. Dakle: AB = IB = AP = AF = VODA. Egipatsko IBR je POPLAVA (14).

Znači da su sedam Kabira sedam Vanzemaljaca koji su kao svrdlo prošli kroz vodi i došli na Zemlju. Tako su prečicom prebrodili prostor kosmičke vode, prostor etra spomenutog u drugom stihu prve glave biblijske Knjige stvaranja:

"U početku stvori Bog nebo i zemlju. A zemlja bješe bez obličja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom." *(Stvaranje,1,1-2)*

Na kraju kaže ovako: “Glavožabi Khepr mogao je plivati, takođe prelazi u svom čamcu*; božanski putnik* (Hebrej, Eber) s*a čamca Kheprevog je* titula Atuma kao prolazača ‘govoreći riječi bogovima u Ašer-ru.”

ČAMAC KHEPREV je “magični camač sa ljudskom glavom i krilima” (15). Čamac sa krilima u ono pradavno vrijeme? Ma ne, to je brodić, kosmički brodić za koje smo se uvjerili da lete, tj. “plivaju” i kroz vode okeana.

ASHER-RU je petoglava zmija koja okružuje sav AF (16), a AF je bog raspadnutog leša noćnog Sunca, i taj AF ima GLAVU OVNA (17) (ne zaboravimo da je originalno značenje riječi AF je isto što i IB i AB: VODA).

Pet glava ove zmije su pet glavnih slojeva zemaljske atmosphere: troposfera, stratosfera, mezosfera, termosfera i egzosfera (slika ispod).

Pet glavnih slojeva Zemljine atmosphere.

Pogledajmo: “U Bejrutu su specijalno bogopoštovani sedam Kabira vjerovatno kao kao planetarna božanstva…” (18)

Ne, nisu to planetarna božanstva u smislu sedam vidljivih planeta, nego sedam međukosmičkim "božanstava", sedam Vanzemaljaca koji su prvi svojim "čamcem" stigli na Zemlju: *"Sletio sam na drum zapadnog horizonta kao Heb-ur".*

Egipatsko HEB znači PUTOVATI PREČICOM (19), a HEBUR je PREČANIN, ONAJ PREKO, SA DRUGE STRANE. U mitologiji Makiritare Indijanaca iz gornjeg toka rijeke Orinoko u Venecueli postoji slična priča:

"VLAHA, poglavar Širića, Zvjezdanih ljudi, poveo je njih u nebo gdje se pretvorio u Plejade, zajedno sa svojih šest demodede. Ovo je sazviježđe simbol mira i harmonije, najvažnije u određivanju vremena makiritarske sjetve." (20)

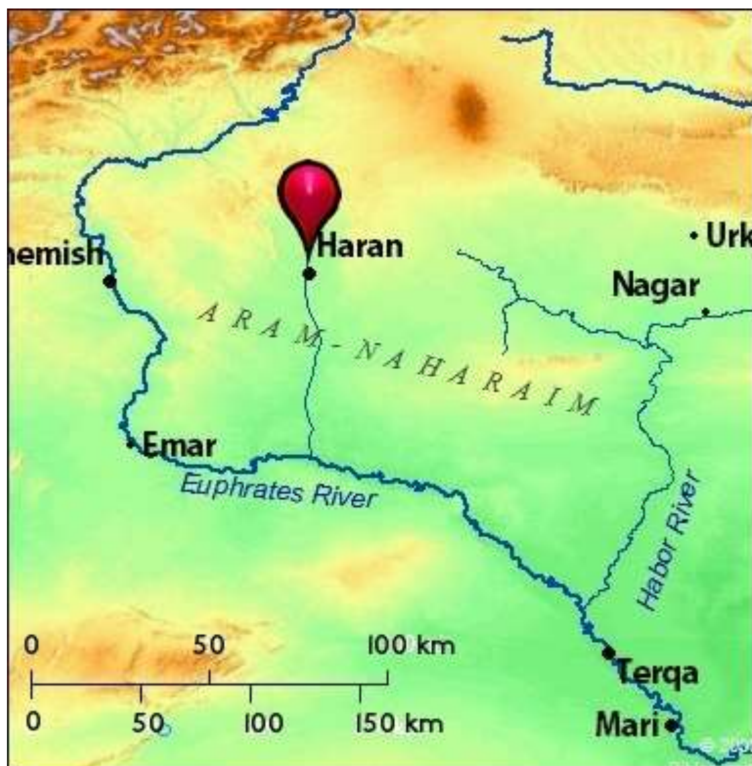
"'Demodede' je duh". (21)

"Po priči Makiritare naroda, 'sedmorica ljudi', poznatih kao Vlaha, napravili su ljestve, put u Nebo, a oni, sa svojih sedam strijela, penjali su se bez ljestava. Kada su to pravili, puta nije bilo. Oni su bili prvi koji su stigli." (22)

Zar Srbi ne zovu Plejade Vlašićima, sedam Vlašića, sedam VLAHA. Sedam zvijezda, polumjesec kao simbol mijene i ljestve ka nebesima česti su motivi masonske ikonografije. Zašto su masonima onih sedam malih i jedva vidljivih zvijezdica toliko važne? O kakvoj se tajni radi? O Vanzemaljcima sa Plejada i o ljudima, kao što je bio Enoh, koji su nekad otišlima na Plejade!

AB, sa značenjem VODA, nalazi se u imenu ABRAM, a on je mitološki predak Hebreja. I gle "slučaja":

“I uze Abram Saru ženu svoju i Lota sina brata svojega sa svijem blagom koje bjehu stekli i s dušama koje bjehu dobili u Haranu; i pođoše u zemlju Hanansku, i dođoše u nju.” *(Stvaranje,12,5)*

Abram je preko Eufrata ušao u Hanan.

Haran je sa sjeverne strane rijeke Eufrata i da bi došao u zemlju hanansku, Abram je sa sjevera morao preći preko rijeke na jug: AB znači “preći na drugu stranu”. ABRAM je PREČANIN.

Jevreji tvrde da je njihov predak neki Semov potomak EBER, hebrejsko ĒVER, čije ime znači REGIJA PREKO (23), sa istim značenjem kao i riječ IBERI (24).

EBER je jedna vrlo stara i svijetom raširena riječ sa originalnim značenjem VODA, u prenesenom smislu znači "PUTOVATI VODENOM PREČICOM", što je na egipatskom HEB, a HEBER, APER i APIR Egipćanima je bio svaki PREČANIN, a ne samo jedan određeni čovjek ili jedan određeni narod. Samim tim pozivanje na neke stare egipatske natpise sa riječima sličnog oblika ne znači da to ima vezu sa kasnijim istorijskim Hebrejima, jer su Hebreji kao narod nastali tek nastankom judaizma kad su neki PRIJEČANI iz Vavilona 459. st. ere došli u Jerusalim i sa sobom donijeli tkz. "Knjigu Mojsijevih zakona", kojoj prije toga nigdje traga nema, niti Herodot u to isto vrijeme spominje Hebreje kao narod Palestine koji se obrezuje (*Herodot, II, 104*). Evo od koga prisilnom judeizacijom postaju Hebreji: *"Kir je stvorio Persijsko carstvo, arijsko po karakteru, ali u kojem nema ni jedne arijske provincije. To ime izvedeno je od Pereshiti, Parsi, ili Parisi, grana Kelta Zimra ili Kimra i njihov sastav je keltski i hetitski sa velikom neistorijskom semitskom podlogom."* (25)

Judeji su stvoreni judeizacijom Kelta (Tračana), Hetita i neistorijske semitske podloge od 459. g. st. ere.

....

(1) E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I, London, John Murray, 1920, pg. 6.

(2) Ibid.

(3) Ibid.

(4) Gerald Massey, A Book Of The Beginnings, Vol. II, London: Williams and Norgate, 1881, pg. 329.

(5) E. A. Wallis Budge, Ibid. pg. 97.

(6) Ibid. pg. 318.

(7) Gerald Massey, Ibid. pg. 330.

(8) Ibid.

(9) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. I; Published by Herne Bay: E. Macdonald & CO., The Gaelic Press, 1902-, pg. 1.

(10) Edward Dwelly, Ibid. Vol. II, pg. 539.

(11) Journal and Proceedings of the Royal Society of New South Wales for 1886, Vol. XX; Sydney: Charles Potter, Government Printer, 1887, pg. 118.

(12) Ibid.

(13) Ibid.

(14) E. A. Wallis Budge, Ibid. pg. 142.

(15) Ibid. pg. 543.

(16) Ibid. pg. 137.

(17) Ibid. pg. 43.

(18) Goblet d'Alviella, Lectures on the Origin and Growth of the Conception of God; London and Edinburgh: Williams and Norgate, 1892, pg. 150.

(19) E. A. Wallis Budge, Ibid. pg. 445.

(20) Marc de Civrieux, Watunna: An Orinoco Creation Cycle; Austin, TX, The University of Texas Press, 1997, p. 210.

(21) Ibid. pg. 144.

(22) Ibid.

(23) Merrlil C. Tenney, The Zondervan Pictorial Bible Dictionary, Regensy Reference Library, Grand Rapids, Michigan, 1967, pg. 231.

(24) Ibid.

(25) John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Volume II; Toronto: Williamson & Co., 1890, pg. 304.

JAHVE JE VANZEMALJAC

Oannes pod ogrtačem od riblje kože.

Oblik papine ribolike mitre nije slučajan.

Po Velikoj piramidi Vanzemaljci su redizajnirali Adama i od njegovog rebra klonirali Evu 5718 godina od početka stvaranja svijeta. To je 4282 godine prije nove ere. Po Bibliji Mazori je od stvaranje svijeta do početka nove ere 4282 godine.

Po hebrejskom kalendaru je od stvaranje svijeta do nove ere 3760 godina. Pošto su ti isti Hebreji pisali Bibliju Mazoru, postavlja se pitanje zašto od stvaranja svijeta do nove ere i po njihovom kalendaru nije 4282 godina kako piše u njihovoj Bibliji, nego samo 3760 godina? Da li oni tu nesto kriju? Da, evo odgovora:

4282 - 3760 = 522 godine.

Godina 522. st. ere je godina dolaska Zorobabela i njegove grupe masona iz Vavilona u Jerusalim, a onda slijedi ovo:

"I druge godine po povratku njihovu k domu Božijemu u Jerusalim, drugoga mjeseca počeše Zorobabel sin Salatilov i Isus sin Josedekov i ostala braća njihova, sveštenici i Leviti, i svi koji dođoše iz ropstva u Jerusalim i postaviše Levite od dvadeset godina i više da nastoje nad poslom oko doma Gospodnjega." (Ezra,3,8)

Ime ZOROBABEL (grčki: **Ζοροβάβελ**), znači ZOR ili ZER BABELA, tj. SJAJ BABELA, odnosno SJAJ BABILONA.

Iza Zorobabela drugi po važnosti je ISUS, sin Josedekov. ISUS je hebrejsko JESHUA i to je originnnalno ime Isusa Nazarećanina, kojeg je grupa kasnijih judejskih masona nejudejima Rimskog carstva podvalila kao Božijeg sin vaskrslog iz mrtvih. I taj Isus iz Nazareta po judejskom zakonu imao je oca po imenu JOSIP, što su vrlo slično imenu JOSEDEK:

a) JOSEDEK = **Ἰωσεδέκ** (4)
b) JOSIP = **Ἰωσήφ** (5)

U oba imena zajednički dio je JOS (**Ἰωσ**), a još manja riječ je **JO** (**Ἰω**). Šta je JO (Ἰω)? Pogledajmo:

“Otkrivene razvaline Nineve svuda su sa uklesanim kolosalnim likovima Oannesa Čovjekoribe, čija tradicija, kao prvog učitelja umjetnosti i nauke, bogati Tirce kao Dag-On, ‘Riba Zalazećeg sunca’, i Hebreje kao *Jonh* (prevedeno ‘Jonas’ ili ‘Jonah’).” (6)

“Kabalističko značenje Jonh je Jod, Vau, Heh; i slovo Nun što znači ‘riba’.” (7)

JO (**Ἰω**) u hebrejskim imenima čitaju kao JEHOVA, JAHVE. Grčko **Ἰω** (JO) je ime nimfe, a nimfe su boginje izvora, potoka, rijeka, jezera i močvara. Drvo JOHA ili JOVA raste uz vodu, JOVAN je krštavao VODOM, Isusov znak je RIBA. JOVAN je hebrejski JOANNES (grčki: **Ἰωάννες**) i to je isto što OANNES, vavilonski BOG VODE, jer njegove baze su pod vodom, u podzemlju, u mitološkom svijetu mrtvih.

“Ova činjenica predstavljena je u legendi o Oannesu, ribaru, tj. mornaru s Crvenog mora koji je Babilonce podučavao umijeću civilizovanog života.” (8)

Zašto je JO smislom vezano za VODU? Zato jer je JO značenjem isto što i JU u srpskom JURITI, JURDISATI. Sanskritsko JŪ znači JURITI, VOZITI (9), Ovo **JO** (**Ἰω**) je u je hebrejskom imenu JO’AV (**Ἰωάβ**) sa značenjem JEHOVA-OTAC (10). Pošto ovdje AV znači OTAC, dakle **JO** znači isto što i **JE** u **JEH** ili **JA** u JAH. Od **JO** (**Ἰω**) su hebrejska imena JO’ED (**Ἰωάδ** = *Jehova je svjedok*), JO’EL (**Ἰωήλ** < Ἰω ήλ = *Jehova je Bog*),

te ime JO’DA (Ίωδά), što je vatikansko IOUDA, tj. JUDA (Ίούδας) (11), narod JUDEJI (Ίουδαία) u oblasti JUDEJA (Ίοδαία) (12). I evo ovdje vidimo da je grčko **Ίω** (JO) jednako grčkom **Ίο** (JO), vatikansko IO, koje je kod Hebreja **JU**. Tajno ime JHVH zapravo je JOH VAH, JEH VAH, što prema sanskritskom JU znači JURITI, i VAH sa značenjem VOZITI; PREČAC (15). Tako JHVH znači BRZI VOZAČ, VOZAČ PREČACEM (u zemaljski svijet dolazi kroz nebesku vodu prečicom). Jahve je povezuje sa sumerskim bogom Enkijem koji je stvorio, odnosno redizajnirao od Boga stvorenog čovjeka Adama i od Adamovog rebra klonirao Evu.

Ryan Graves, pilot američkog vojnog aviona, iznad okeana drži na nišanu UFO (San Diego, California, 2004.): UFO je odletio pod vodu.

Zorobabel sa svojim pomoćnikom Isusom dolazi iz Vavilona i 520. godine počinje da zida kameni hram uobliku velike kocke:

“Prve godine cara Kira zapovijedi car Kir: dom Božiji u Jerusalimu da se sazida da bude mjesto gdje će se prinositi žrtve, i temelji da mu se izidaju, da bude visok šezdeset lakata i širok šezdeset lakata.” (*Ezdra, 6,3*)

Gradnja počinje 520. st. ere. Oko 60 godina kasnije, 459. godine, iz Vavilona dolazi Ezdra sa svojih dvanaest pomoćnika. Ezdra uza se ima Punomoć vavilonskog cara Artakserksa da može da osniva novu vjeru, a u tom dokumentu piše:

“A ko ne bi izvršivao zakona Boga tvojega i zakona careva, odmah da mu se sudi, bilo da se ubije ili da se protjera ili da se oglobi ili da se baci u tamnicu.” (Ezdra 7,26)

I Ezdra čini sljedeće:

“Onda oglasiše po Judeji i Jerusalemu, da se svi, koji se vratiše iz ropstva, imaju skupiti u Jerusalemu. Onome, koji ne bi došao za tri dana prema zaključku knezova i starješina, uništiće mu se sve što ima, a on sam biće isključen i zajednice onih, koji se vratiše iz ropstva. I skupiše se svi ljudi od Jude i Benjamina za tri dana u Jerusalem. Bilo je devetoga mjeseca, dvadesetog dana u mjesecu. Sav je narod sjedio na trgu pred hramom Božjim, dršćući zbog te stvari i od kiše.”

(Ezdra 10,7-9)

Tada po kiši ispred Zorobabelevog hrama Ezdra, u sredini među dvanaest pomoćnika, čita narodu Knjigu Mojsijevih zakona, koju Zorobabel nije imao, jer još nije

bila napisana, inače bi je čitao pred početak zidanja hrama. Da bi to nekako maskirali, neki tvrde ovako:

"U babilonskom Talmudu, Sanhedrin 21b, čitamo:

‘Izvorno je Tora bila predana Izraelu u hebrejskom pismu i na svetom jeziku, a kasnije u vrijeme Ezdre, Tora je data u asirskom pismu [tj. koje su Asirci uveli kao službeno pismo] i aramejskom jeziku. Oni su izabrali za Izrael asirsko pismo i hebrejski jezik, ostavljajući za obični narod hebrejsko pismo i aramejski jezik’.” (16)

Činjenice su da prije Ezdre nije bilo ni hebrejskog pisma ni svetog hebrejskog jezika, niti je bilo Hebreja judejske vjere, jer judaizam počinje od Ezdre 459. st. ere. A ko su današnji Judeji, tj. Jevreji? Evo odgovora: to su od 459. st. ere potomci dole pomenutih naroda:

“Kir je stvorio Persijsko carstvo, arijsko po karakteru, ali u kojem nema ni jedne arijske provincije. To ime izvedeno je od Pereshiti, Parsi, ili Parisi, grana Kelta Zimra ili Kimra i njihov sastav je keltski i hetitski sa velikom neistorijskom semitskom podlogom.” (17)

Jahve je Oannes, drevni sumerski bog:

"Zahvaljujući ljubaznosti direktora egipatskog i asirskog odjeljenja Britanskog muzeja, u mogućnosti sam da mogu ovdje pokazati slike tri male glinene pločice (Sl. 56). Pitaćete šta se vidi na tim pločicama, krhkim slomljenim komadima gline s jedva čitljivim znakovima urezanim na njihovoj površini? Istina zaista, ali su vrijedne iz razloga da je njihovo datiranje može biti tačno fiksirano kao vrijeme Hamurabija, jedna od njih je napravljena u vrijeme njegovog oca, Sin-muballita; ali još

više iz razloga da one sadrže tri imena koja su od velikog značaja iz ugla religije i istorije. To su riječi:

Ia- ah- ve- ilu

Ia- hu- um- ilu

***Yahveh is God*.” (18)**

Bog Jahve se spominje u vrijeme cara Hamurabija, šestog cara iz Prve dinastastije Vavilona, a vladao je u vremenu oko 2000. godine st. ere.

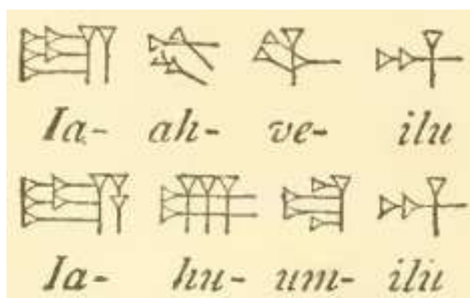

Fig. 56. CLAY TABLETS CONTAINING THE WORDS "YAHVEH IS GOD." (Time of Hammurabi or Amraphel. British Museum.)

Sumerske glinene pločice iz vremena cara Hamurabija (1810-1750. god. st. e.). Na njima piše: “Jahve je Bog”. (Friedrich Delitzsch, Babel and Bible, Chicago, The Open Court Publishing Company, 1903, pg. 61)

"Jahve, Trajni, Stalni (jer takav je, kao što imamo razloga da vjerujemo u značenje imena), koji, za razliku od čovjeka, sutra nije stvar prošlosti, već onaj koji traje zauvijek, koji živi i trudi se cijelu vječnost iznad širokog, blistavog, zakono-veznog svoda zvijezda, - bio je to Jahve koji je utvrdio prvobitnu baštinu onih kananskih

plemena iz kojih je vijekovima nakon toga dvanaest plemena Izraela poteklo." (19)

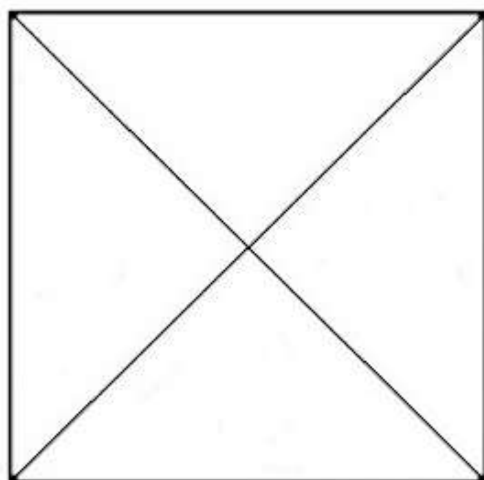
Dvanaest plemena Izrailja je ezoterijska metafora vavilonskih masona koji su izučavanjem starih sumerskih i asirskih spisa u Vavilonu do 459. st. ere osmislili judaizam. Od povratka Zorobabela u Jerusalim 522. i početkom gradnje hrama 520. godine, počinju praktične pripreme za osnivanje judaizma, što se realizuje u Jerusalimu Ezdrinim povratkom iz Vavilona 459. g. st. ere.

Zapis na pločicama: "Jahve je Bog" (Friedrich Delitzsch, Babel and Bible, Chicago, The Open Court Publishing Company, 1903, p. 62)

I od početka zidanja Zorobabelevog hrama 520. st. ere i nakon Ezdrinog početka osnivanja judaizma 459. st. ere, oko 60. godine n. ere, grupa od trinaest judeja počinje među nejudejima da zida duhovni hram koji nazvaše hrišćanstvo:

"A kad dođete k Njemu, kao kamenu živom, koji je, istina, od ljudi odbačen, ali od Boga izabran i pribran: i vi kao živo kamenje zidajte se u kuću duhovnu i sveštenstvo sveto, da se prinose prinosi duhovni, koji su Bogu povoljni, kroz Isusa Hrista." (1.Pet.2,4-7)

231,92867 m

231,92867 x 4 = 927,71468 m

Mjere dužine Piramidine baze

Zorobabel se vratio iz Vavilona u Jerusalim 522. st. ere i dvije godine kasnije, 520. godine počinje da gradi hrama svome bogu. Hram je u obliku kocke sa stranama dugim i visokom po 60 lakata, a kocka je simbol masona. Od 520. st. ere do 2020. n. ere, kao zvanične godine početka navodne "pandemije korona virusa", ima 2540 godina: 520 + 2020 = 2540 godina

Pošto godina ima 365,242 dana, ovih 2540 godina je 927.714,68 dana. I gle: 927.714,68 : 4 = 231.928,67

Svaka strana baze Velike piramide duga je 231,92867 metara, a četiri strane zajedno imaju 927,71468 metara. Ovih 927,71468 m simbolika su onih 927.714,68 dana u 2540 godina od 2020. pa unazad do 520. st. ere. Od 2020. judeo-hrišćanski masoni zidaju novi hram nove vjere prinoseći ljude na žrtvu u zid hrama.

....

(1) A Copious Greek-English Vocabulary, Oxford: The University Press, 1850, pg. 827.

(2) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendom Press, 1883, pg. 677.

(3) Ibid. pg. 645, 647.

(4) William Smith, Dictionary of the Bible, Vol. II; New York: Hurd and Houghton, 1871, pg. 1462.

(5) Ibid.

(6) Frank C. Higgins, The Beginning Of Masonry; New York, 1916, pg. 61.

(7) Ibid. pg. 61-62.

(8) Friedrich Max Muller, Introduction to the Science of Religion; London: Longmans, Green, and Co., 1893, pg. 244.

(9) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 424.

(10) William Smith, Ibid. pg.1394.

(11) Ibid. pg. 1416.

(12) Ibid. pg 1487.

(13) Ibid.

(14) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 424.

(15) Ibid. pg. 933.

(16) Joseph Naveh, Early History Of The Alphabet , The Magnes Press, Hebrew University, Jerusalem, pg. 123.

(17) John Campbell, The Hittites, their Inscriptions and their history, Volume II; Toronto: Williamson & Co., 1890, pg. 304.

(18) Friedrich Delitzsch, Babel and Bible, Chicago, The Open Court Publishing Company, 1903, pg. 61-62.

(19) Ibid. pg. 62.

SATANA VANZEMALJAC, ISUS ĐAVO

U Septuaginti za ĐAVO nekad piše **σατάν** (SATAN), nekad **διάβολος** (1). U Vulgati je SATAN (2), u Novom zavjetu je **σατανᾶς** prema Vulgatinom SATANAS (3). U Drugoj Kornićanima (12,7) je **σατᾶν** (4). Šta znači to ime?

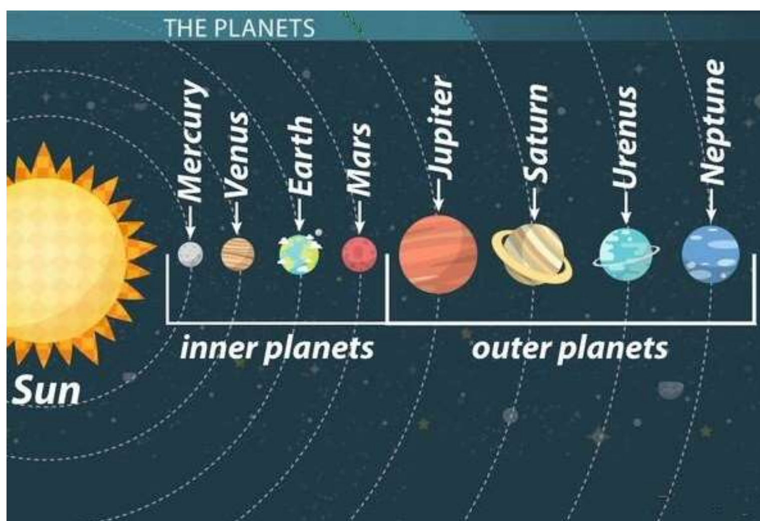
Kažu da SATAN znači PROTIVNIK, SUPARNIK i to značenje pripisuju hebrejskom ŚṬN (ŚĀṬĀN) (5), ali nije bilo hebrejskog krajem stare i početkom nove ere, nego aramejski, niti u hebrejskom postoji i jedna druga riječ sa istim ili sličnim oblikom. Hebrejsko ŚĀṬĀN je starije SATAN, a biblijsko, tj. “hebrejsko” značenje ime je dobilo po judaističkom smislu PROTIVNIK JAHVEOV.

Korijen riječi SATAN treba prvo potražiti u grčkom **σατάν** (SATAN), jer tvrde da je Septuaginta najstariji prevod Biblije Starog zavjeta. I gle: i u grčkim rječnicima tvrde da je to od navedene hebrejske riječi koja znači SUPARNIK, PROTIVNIK. Dakle to nije ni hebrejska ni grčka riječ. Ali, gle: grčko SATINE (**σᾰτίνη**) sa korijenom SAT (**σᾰτ**) znači BORNA KOLA. To je osnova iz imena SATAN (6). Leteći tanjiri su i BORNA KOLA, jer su opremljeni oružjem. Grčko SATRA (**σάτρα)** je ZLATO, tj. SJAJ (7), a SATAN je LUCIFER, LUČONOŠA. Perzijsko SATRAP (**σᾰτράπης**) je UPRAVITELJ, NAMJESNIK (8). Sve ovo pokazuje da SATAN nije hebrejska ni grčka riječ, nego potiče iz nekog drugog jezika i to je srpski jezik: srpsko SAT je ŠESTOUGAONA ćelija pčelinjeg saća. Sanskritsko SAṬ, ṢAṬKA znači ŠEST (10). I gledajmo sad ovo: za englesko

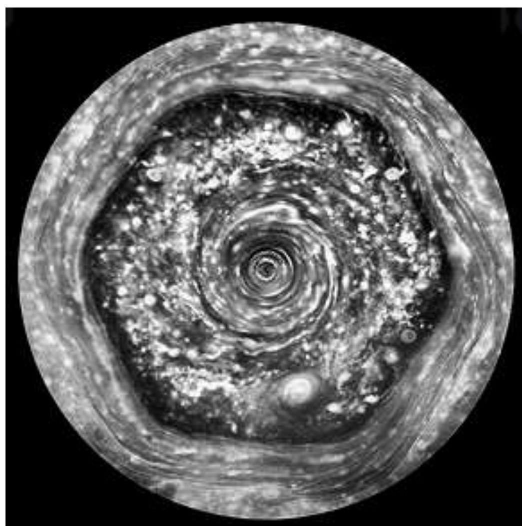

Svaki šestougaoni dio pčelinjeg saća zove se “sat”.

SATURDAY, subota, kažu da je od latinskog SATURNUS. To je ime druge po veličini planete sa velikim prstenom, ali ono što neće da kažu je da je SATURN po redu ŠESTA planeta od Sunca: Merkur, Venera Zemlja, Mars, SATURN. Stara riječ za ŠEST je srpsko i sanskritsko SAT: SAT + UR-N > SATURN = ŠESTO OSVJETLJENJE (UR znači SVJETLOST).

Planete Sunčevog Sistema: Saturn je šesti od Sunca. Posti SAT znači ŠEST, po tom SAT planeta je dobila ime, isto kao i englesko SATURDAY nakon PETKA.

Na jednom od polova Saturna je šestougaoni SAT.

Šta izvorno znači riječ SAT? To je ŠESTI dio dana: jedan dan ima ŠEST SATI, jedna noć ima ŠEST SATI. Vrlo SJAJNA svila zove se SATIN (11) ili SATEN, dakle SAT znači ŠESTI SJAJNI. SATURDAY je ŠESTI dan iza PETOG dana ili PETKA. Gali su pleme Briga Tračana, a na galskom SUBOTA je SATHAIRN (12), gaelik SATHUIRN (13):

a) SATHA, SATHU = ŠESTI;
b) IRN = VATREN, SJAJAN (perunika je "iris").

I evo: SAT + AN > SATAN. SAT je ŠEST, a sumersko AN je NEBO (14) (srpsko DAN ima AN). SAT AN znači ŠESTO NEBO ili ŠESTO SVJETLO, tj. sa šestog neba, šestog kosmosa, šeste dimenzije ili iz šestog svijeta.

*"**ω ON**" znači "Sušti, Onaj Koji Jeste ili Jahve".*

Isus je sin Jahveov: *“Давид говори: Рече Господь (Jahve) Господеви (Adonai) моему: моему: седи одесную мене, дондеже положу враги Твоя подножіе ногъ Твоихъ… Изъ чрева прежде денници родихъ Тя.”* (15)

Satan je Jahveov protivnik, dakle je i protivnik i Isusov, te se pitam da li su sva zla počinjena zadnjih 2000 godina učinjena u ime Jahvea i Isusa ili u ime Satane? U ime Jahvea i Isusa, naravno, nebrojeno mnogo više zla učinjeno je radi Jahvea i radi Isusa!

Drugo ime za Satanu je ĐAVO, latinski DIABOLUS, što je porijeklom od grčkog **Διάβολος** (16). Dakle su tu dvije grčke riječi:

1. **Διά** (**διά**)
2. **βολος**

Grčko **Διά** ili **διά** je englesko **through** sa značenjem KROZ, PREKO, POMOĆU (17). Grčko **βολος** je od osnove **βολ-**, koja u **βολίς** znači **baciti** (18), u **βολιστικός**, **ή**, **όν** (**βόλος**) znači **biti uhvaćen mrežom** (19). Tako **βολος** znači BACANJE ili ZABACIVANJE MREŽE (20). I evo citat iz Novog zavjeta koji jasno sve kazuje:

“On je stajao kod Genezaretskoga jezera. Narod se nakupio oko njega, da sluša riječ Božju.

Tada vidje dvije lađice, gdje stoje na obali. Ribari su bili izašli iz njih i čistili mreže svoje.

On uzađe u jednu od lađica, koja je pripadala Simonu, i zamoli ga, da malo otisne od kopna. Tada sjede i uze učiti narod iz lađice.

Kad je bio svršio svoj govor, reče Simonu: "Izvezi na pučinu, i bacite mreže svoje, te lovite!"

"Učitelju," odgovori Simon, svu noć smo se trudili, i ništa ne uhvatismo. Ali na tvoju riječ bacit ću mreže.

Učiniše to i uhvatiše tako mnogo riba, da su im se razdirale mreže.

Zato mahnuše drugovima svojim u drugoj lađici, da dođu i da im pomognu. I dođoše. Napuniše obje lađe, tako da su se gotovo potopile.

Kad to vidje Simon Petar, pade Isusu pred noge i reče: "Gospodine, otidi od mene; jer sam čovjek grije-šan!"

Jer je bilo obuzelo udivljenje njega i sve drugove njegove zbog ribolova, što su ga bili učinili;

Isto tako i Jakova i Ivana, sinove Zebedejeve, koji su bili drugovi Simonovi. Tada reče Isus Simonu: "Ne boj se! **Od sad ćeš ljude loviti**." (Luka,51-10)

Simon, kojem je Isus rekao da će mrežom loviti ljude, je apostol Petar, osnivač crkve i njen prvi papa. I ko je đavo: Satana ili Isus, Satana ili Isusovi sljedbenci?

Na jednom mozaiku iz 6. vijeka Arhiepiskopske ka-pele u Raveni prikazan je Isus u uniformi rimskog voj-nika kako u desnoj ruci preko ramena drži prebačen krst, a na plaštu ispod pokrivene lijeve ruke upisana su dva egi-patska hijeroglifa: **ՐΓ**.

Otkud ovdje egipatski hijeroglifi? Crkva je razorila Aleksandrijsku biblioteku 391. godine i sve knjige spa-lila, barem tako nam pričaju. Time je zaboravljeno čita-nje hijeroglifa i tek sredinom 19. vijeka Francuz Žak

Isus kao rimski vojnik: ispod knjige sa natpisom “Ja sam istina, put i život”, na plaštu su dva egipatska hijeroglifa: **Ր Γ** *(mozaik, 6. v., Nadbiskupska ili Arhiepiskopska kapela, Ravena, Italija).*

Egipatski hijeroglifi **ՐΓ** *na Isusovom ogrtaču.*

Fransoa Šampolion (Jean-François Champollion) uspijeva da dešifruje smisao hijeroglifa. Kad gle: na skupocjenom crkvenom mozaiku 6. vijeka u Raveni upisana dva egipatska hijeroglifa!? Ko je u 6. vijeku znao da čita egipatske hijeroglife? Da li je Aleksandrijska biblioteka sva spaljena, ili je dio svitaka ili svi spisi, preneseni u Rim i to danas nazivaju Vatikanska biblioteka i Vatikanski tajni arhivi?

Na mozaiku je jasno upisano ՐΓ. Šta jedan pored drugog znače ova dva hijeroglifa? Hajdemo na posao!

Hieroglyphic Characters.

Number.	Hieroglyph.	Phonetic Value.
13	Ր	s, ś.
39. 40	Γ, ᒣ,	qenbt.
41	[hieroglyph]	

Značenje hijeroglifa ՐΓ (E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I, London, John Murray, 1920, Plates CXXXI, CXXVIII i strana 1XI).

Dakle, hijeroglif Ր može da se čita **S**, može **Ś**, a hijeroglif Γ znači QENBT. Tako je po navedenom autoru ispod gornje slike (21), a drugi autor malo detaljnije objašnjava:

“Hijeroglif KAN je ugao zgrade, ugaoni simbol držan u ruci matere Mesija-djeteta u znaku Riba, jedan od četiri četvrti u kojoj je dijete rođeno. U egipatskom nastavak ponekad slijedi imenicu, a kanp bi prema tome trebao biti kan. Riječ se javlja kao Kanb, Kenbet i Kanteb sa ugaonikom. Ovo je sačuvano na hebrejskom kao KANPH, ugao ili krajevi zemlje. KANPHOTH znači četiri dijela ili ugla zemlje. KANBUT (egipatski) znači

mjesto ugla. Kanput je ugao kruga, tj. jedan ugao kuće od četiri četvrti. Put (egipatski) je temelj; bu (ili but) je kamen. Tako Kanbut biva ugaoni kamen temelja.” (22)

Citirani autor kaže da u egipatskom hijeroglif **Γ** znači: KAN, KANB, KANP, KANTEB. Tako bi **ՐΓ** značilo slje-deće: SKAN ili ŚKAN; SKANB ili ŚKANAB; SKENBET ili ŚKENTEB; SKANTEB ili ŚKANTEP; SKANBUT ILI ŚKANBUT i SKANPUT ili ŚKANPUT. Šta znače ove ri-ječi?

Da bismo odgonetnuli značenja iznad navedenih egipatskih riječi, potražićemo oblikom slične riječi u drugim jezicima, a prvo u drevnom sanskritu: sanskrit-sko ŚCAND, od korijena CAND, znači SJAJNO BLIS-TAJUĆI (23). Ako još negdje nađemo riječ sličnog ob-lika, istog ili sličnog značenja, onda i egipatske riječi upućuju na to. I evo: teutonsko SCAN znači KRESTA (24), a KRESTA je od KRES, tj. VATRA, a VATRA je SJAJ, SVJETLOST. Škotsko SCANSE, SCANCE, SKANCE znači SJATI (25), a škotski SKANEIN je SJA-JAN (26). I evo nas pred rješenjem: osnova SKAN u SKANER označava spravu koja prelazi svjetlom preko objekta, preslikava ga i prenosi informacije na štampač koji pravi kopiju, dakle SKANER osvjetljava i osmatra, ispituje i presnimava. Lažu da naziv SKANER potiče od latinskog *scandere* sa značenjem “penjanje”, nego potiče od škotskog SCANCE, SCANSED sa znače-njem OSVJETLJAVANJE, RASVJETLJAVANJE, ISPI-TIVANJE (27). Tako dolazimo do odgovora na pitanje šta znače hijeroglifi **ՐΓ** u riječima **SKAN ili ŚKAN**? Egi-patsko **ՐΓ** znači SJATI, OSMATRATI, IŠČITAVATI, SKANIRATI. Šta on OSMATRA, šta SKANIRA? Evo

odgovora u Danilovom kazivanju o vremenu posljednjeg, četvrtog carstva na zemlji:

“Gledah rogove, i gle, drugi mali rog izraste među onijema, a tri prva roga iščupaše se pred njim; i gle, oči kao oči čovječije bjehu na tom rogu, i usta koja govorahu velike stvari.” (Danilo,7,8)

Hijeroglif **ՐΓ** *= SKAN.*

Nakon ovoga nadam se da ćete shvatiti zašto sam prestao vjerovati u crkvenog Isusa i zašto tvrdim da su crkvu osnovali judejski masoni, da su je dogmatski uobličili masoni, da njome rukovode masoni i da svim zlom koje se dešava od 2020. godine vojnom disciplinom rukovodi crkva preko judeohrišćanskih masona.

....

(1) William Smith, Dictionary of the Bible, Vol. II; New York: Hurd and Houghton, 1870, pg. 2846.

(2) William Smith, Dictionary of the Bible, Vol. II; New York: Hurd and Houghton, 1871, pg. 1462.

(3) Ibid.

(4) Ibid.

(5) Ibid.

(6) Henry George Liddell and Robert Scott, ibid. pg. 1376.

(7) Ibid.

(8) Ibid.

(9) Ibid.

(10) Monier Monier-Williams, Ibid. pg. 1108.

(11) Walter William Skeat, An Etymological Dictionary of the English Language, Oxford: The Clarendon Press, New York: Mcmillan & Co., 1893, pg. 526.

(12) William Shaw, A Galic and English Dictionary, Vol. I; London: W. and A. Strahan, 1780.

(13) Edward Dwelly, A Gaelic Dictionary, Vol. III; Herne Bay: E. Macdonald & Co., The Gaelic Press, 1902-, pg. 792.

(14) Stephen Langdon, A Sumerian Grammar and Chrestomathy, Paris, Libraire Paul Geuthner, 1911, pg. 203.

(15) Justin Popović, Dogmatika Pravoslavne Crkve, Tom I, Deo prvi - odeljak drugi, Bog u suštini: Trojičnost lica u jednosušnom Bogu – Učenje Svetog Otkrivenja i Svetog predanja.

(16) Francis Edward Jackson Valpy, An Etymological Dictionary of the Latin Language; London: Printed

by A. G. Valpy, 1828, pg. 122.

(17) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendon Press, 1883, pg. 341.

(18) Henry George Liddell and Robert Scott, A Greek-English Lexicon; Oxford: The Clarendon Press, 1869, pg. 295.

(19) Ibid.

(20) Ibid.

(21) E. A. Wallis Budge, An Egyptian Hieroglyphic Dictionary, Vol. I, London, John Murray, 1920, Plates CXXXI, CXXVIII and pg. 1XI.

(22) Frank C. Higgins, The Beginning Of Masonry; New York, 1916, pg. pg. 49.

(23) Monier Monier-Williams, A Sanskrit-English Dictionary; Oxford, The Clarendon Press, 1960, pg. 1093.

(24) John Jamieson, An Etymological Dictionary of the Scottish Language, Vol. IV; Paisley: Alexander Gardner, 1882, pg. 236.

(25) Ibid. pg. 117, 236.

(26) Ibid. pg. 117.

(27) Ibid.

AUTOR

Petko Nikolić Viduša rođen je na Viduši kod Kaknja na dan Sv. Petke 27. (14.) oktobra 1951. godine. Osnovnu školu pohađao je u Modrinju, opština Kakanj, i u Perinom Hanu kod Zenice, a srednju u Zenici. Studirao u Sarajevu. Kao prosvetni radnik radio u zeničkim osnovnim školama. Od 1992. protjeran iz njegove Bosne živi u Kanadi.

Stećak, sredina 19. vijeka: ruka i krst sa ocilima svjedoče srpsku tradiciju (Sijanje, Makovište, Kosjerić, Srbija).